

หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา
สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

THE TRAINING CURRICULUM DEVELOPING PRIMARY SCHOOLS LEVEL'S PHYSICAL
EDUCATION INSTRUCTION FOR BORDER PATROL POLICE TEACHERS

วัชรพล เคนศรี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา
สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

THE TRAINING CURRICULUM DEVELOPING PRIMARY SCHOOLS LEVEL'S
PHYSICAL EDUCATION INSTRUCTION FOR BORDER PATROL POLICE
TEACHERS

A Dissertation Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for DOCTOR OF EDUCATION (Health Education & Physical Education)
Faculty of Physical Education Srinakharinwirot University

2019

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ของ

วัชรพล เคนศรี

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.ฉิรตา ภาสะวงนิช)

ที่ปรึกษาร่วม

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์)

(อาจารย์ ดร.สาธิต ประจันบาน)

ชื่อเรื่อง	หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
ผู้วิจัย	วัชรพล เคนศรี
ปริญญา	การศึกษาดุษฎีบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. สุปรานี ขวัญบุญจันทร์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1)ศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 2) สร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 3) การทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในสถานการณ์จริง ผลการวิจัยพบว่า 1. โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนทั้งหมดตั้งอยู่ในสถานที่ห่างไกล การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษา โดยส่วนใหญ่เป็นบทบาทหน้าที่ของครูประจำชั้น ปัญหาที่พบเกิดจากการที่ไม่มีครูที่มีวุฒิการศึกษาทางพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ครูขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะ และปัญหาในเรื่องความพร้อมของสถานที่/วัสดุอุปกรณ์การสอน ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นพบว่า ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีความต้องการจำเป็นในด้านทักษะการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เป็นลำดับที่ 1 (PNIb=0.22) รองลงมาคือด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา (PNIb=0.21 ,0.16) ตามลำดับ 2. หลักสูตรฝึกอบรมที่สร้างขึ้นโดยมีกรอบในการสังเคราะห์ตามองค์ประกอบของหลักสูตร 9 ประการ คือ 1) หลักการของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม 4) กำหนดการฝึกอบรม 5) แนวทางการจัดกิจกรรม 6) ระยะเวลาการฝึกอบรม 7) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 8) สื่อประกอบการฝึกอบรม และ 9) การประเมินผลการฝึกอบรม 3. ผลการทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริงพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ ทักษะ และเจตคติเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้พลศึกษา, หลักสูตรฝึกอบรมครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน, ครูประถมศึกษา

Title	THE TRAINING CURRICULUM DEVELOPING PRIMARY SCHOOLS LEVEL'S PHYSICAL EDUCATION INSTRUCTION FOR BORDER PATROL POLICE TEACHERS
Author	WATCHARAPOL KENSRI
Degree	DOCTOR OF EDUCATION
Academic Year	2019
Thesis Advisor	Associate Professor SUPRANEE KWANBOONCHAN , Ph.D.

This study was research and development and aimed to 1) study the state, problem, and need to the physical education instruction development training curriculum for border patrol police teachers; 2) to construct a physical education instruction development training curriculum for border patrol police teachers at the primary school level ; 3) experiment with and assess the physical education instruction development training curriculum for border patrol police teacher in primary schools in real life situations for the purposes experimentation and assessment of the training curriculum of developing the physical education instruction for border patrol police teachers at the primary schools level. The results of the research found the followin 1.Overall, the border patrol police schools used instruction in physical education taught by class teachers. The problems were mostly from the class teachers who did not have any skills and comprehension in teaching physical education and place/materials. The results of the needs analysis showed that the border patrol police teachers firstly needed skills of physical education instruction (PN**I**b=0.22), and then knowledge of instruction of physical education and attitudes toward physical education (PN**I**b=0.21 ,0.16) in order. 2. The training curriculum was based on an analysis of the components of the curriculum, which included nine items such as 1) curriculum principle, 2) curriculum aims, 3) curriculum structure, 4) curriculum identification, 5) directions for management activities, 6) times, 7) participants, 8) materials, and 9) evaluation.3.The results of the experiment and assessment the training curriculum of developing the physical education instruction for border patrol police teachers at the primary school level showed that the target group had higher knowledge, skill, and attitude with a statistical significance of .05

Keyword : Physical Education Instuctional Development, Training Curriculum border Patrol Police, Teacher Primary schools

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ไขวัญจันทร์ ประธานควบคุมปริญญาานิพนธ์ และอาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ กรรมการควบคุมปริญญาานิพนธ์ รวมทั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.ธิรดา ภาสวณิช ประธานสอบและกรรมการ อาจารย์ ดร.สาธิต ประจัญบาน ที่กรุณาให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ อีกทั้งในการสนับสนุนให้กำลังใจอย่างดียิ่ง จนทำให้ปริญญาานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ วัฒนา สุทธิพันธุ์ รองศาสตราจารย์ วาสนา มุ่งวิชา รองศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลัย และรองศาสตราจารย์ บุญสม ศิลปรุ่งธรรม ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แฉล้ม บุญลุ่ม อาจารย์ วัฒนพงศ์ อ่อนนุ่ม สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และ คณาจารย์สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี อาจารย์ จักกฤษณ์ โพธิ์แพ่งพุ่ม ผู้อำนวยการการสถาบันศรีธนาภัญ คุรุโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๑๓ อีกทั้งนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษาและสโมสรนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี รวมถึงพี่น้องและเพื่อนวิชาชีพลูกศิษย์อีกหลายๆ ท่านที่มีได้เอ่ยนามที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิจัยในด้านต่างๆ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความจริงใจ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อบุญนิธย์ - คุณแม่เกศรา เคนศรี คุณยายสมจิตต์ แก้วคำฟู พี่รัตนัดดา เคนศรี น้ำเสาวภา สันวงศ์ และนางสาวเสาวลักษณ์ บริบูรณ์วิทยาที่คอยให้การสนับสนุนและเป็นที่กำลังใจกับผู้วิจัยมาโดยตลอดมา

ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านและขอขอบพระคุณอย่างสูงยิ่งอีกครั้ง

วัชรพล เคนศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหาการวิจัย.....	4
คำถามการวิจัย	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	10
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	13
สมมติฐานการวิจัย	15
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
1. ประวัติและความเป็นมาของตำรวจตระเวนชายแดน	16
1.1 การจัดตั้งโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน	18
1.2 การเรียกชื่อโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (โรงเรียน ตชด.).....	19
1.3 การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน	20

1.4 งานที่รับผิดชอบในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน	21
1.5 ประวัติของกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13.....	21
2.การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	25
2.1 สรุปแนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้	26
3. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร.....	31
3.1 ความสำคัญของหลักสูตร	33
3.2 องค์ประกอบของหลักสูตร.....	35
3.3 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน.....	37
3.4 ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษา	38
3.5 คุณสมบัติของครูพลศึกษา.....	42
3.6 สื่อการเรียนการสอน วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ.....	43
3.7 ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน	45
4. แนวคิดและการพัฒนาหลักสูตร	46
4.1 ความหมายของหลักสูตร	47
4.2 องค์ประกอบของหลักสูตร.....	48
4.3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร.....	49
5. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการฝึกอบรม	55
5.1 ความหมายของการฝึกอบรม	55
5.2 ความสำคัญของการฝึกอบรม	55
5.3 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม.....	56
5.4 ประโยชน์ของการฝึกอบรม.....	58
5.5 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม	60

5.6 องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม.....	66
5.7 การประเมินหลักสูตร.....	70
5.8 การหาประสิทธิผลของการฝึกอบรม.....	75
6. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น.....	76
6.1 ความหมายของความต้องการจำเป็น.....	76
6.2 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น.....	77
6.3 จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น.....	77
6.4 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น.....	78
6.5 ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น.....	79
6.6 สูตรการประเมินความต้องการจำเป็น.....	80
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	83
8.1 งานวิจัยภายในประเทศ.....	83
8.2 งานวิจัยต่างประเทศ.....	91
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	96
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ประกอบขั้นตอนการวิจัย 5 ขั้นตอนย่อย คือ.....	99
ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน.....	104
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	114
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน.....	115
ตอนที่ 2 ผลการสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน.....	127

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ผล ศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง	139
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	153
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	153
วิธีดำเนินการวิจัย.....	153
สรุปผลการวิจัย.....	155
อภิปรายผล.....	159
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	162
บรรณานุกรม.....	163
ภาคผนวก.....	171
ประวัติผู้เขียน.....	339

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวัดผล การเรียนรู้ในหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน.....	109
ตาราง 2 เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ในหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน	111
ตาราง 3 ข้อมูลพื้นฐานของครูผู้สอนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็น (n = 50)	122
ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในด้านความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษา ในระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่13 (n = 50).....	123
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในด้านทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่13 (n = 50).....	124
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 (n = 50).....	125
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการจำเป็นของครูผู้สอนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในแต่ละด้าน (n=50)	127
ตาราง 8 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร.....	131
ตาราง 9 ผลการประเมินความถูกต้องของหลักสูตร/คู่มือตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (n = 5)	133
ตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร/คู่มือตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (n = 5)	135
ตาราง 11 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของหลักสูตร/คู่มือตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (n = 5)	137

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ย และร้อยละเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ก่อนและหลังฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28).....	139
ตาราง 13 จำนวนและร้อยละระดับความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ก่อนและหลังการอบรมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28).....	141
ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบร้อยละเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง และดัชนีประสิทธิผล จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28).....	143
ตาราง 15 ผลการประเมิน ทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรม จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28)	144
ตาราง 16 จำนวน และร้อยละของผลการประเมินระดับทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในการฝึกอบรม จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28).....	145
ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนกับเกณฑ์ที่กำหนด (M=3.50) จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28).....	146
ตาราง 18 ผลการประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา(n = 28).....	147
ตาราง 19 จำนวน และร้อยละของผลการประเมินระดับเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการ ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา (n = 28).....	148
ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา(n = 28).....	149
ตาราง 21 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา(n = 28).....	149
ตาราง 22 จำนวน และร้อยละของผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการ ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา(n = 28).....	152

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ ของครูโรงเรียนตำรวจ
 ตระเวนชายแดนกับเกณฑ์ที่กำหนด (M=3.50) จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28)..... 152

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	14
ภาพประกอบ 2 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์	50
ภาพประกอบ 3 การพัฒนาหลักสูตรของทาบา	53
ภาพประกอบ 4 การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมของนิภา วงศ์ไทย.....	61
ภาพประกอบ 5 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมของเครือวัลย์ ลิ้มอภิชาติ.....	62
ภาพประกอบ 6 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของพิสิฐ เมธาภัทร	63
ภาพประกอบ 7 ขั้นตอนการวิจัย ระยะที่ 1	97
ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการวิจัย ระยะที่ 2 และระยะที่ 3	98
ภาพประกอบ 9 ลักษณะทางด้านกายภาพ ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จ.กาญจนบุรี	115
ภาพประกอบ 10 ลักษณะทางด้านกายภาพ ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จ.ราชบุรี ...	116
ภาพประกอบ 11 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวน ชายแดน ในช่วงบ่ายของวันพุธ	117
ภาพประกอบ 12 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวน ชายแดนก่อนการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	117
ภาพประกอบ 13 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวน หลังจากจัดการเรียนการสอนพลศึกษา.....	118
ภาพประกอบ 14 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวน ชายแดน ในคาบเรียนลดเวลาเรียนเพิ่มเวลาการเรียนรู้.....	118

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ภายใต้กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ค่ายสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีพื้นที่ดูแลรับผิดชอบ 2 จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี และจังหวัดราชบุรี มีหน้าที่รับผิดชอบด้านการศึกษาให้กับเด็กในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารการเดินทางเข้าถึงค่อนข้างลำบาก ซึ่งส่วนใหญ่จะมีหลายเชื้อชาติ อาทิ มอญ กระเหรี่ยง แยก พม่า จากข้อมูลข้างต้นสอดคล้องกับผู้วิจัยซึ่งลงพื้นที่สภาพการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่โรงเรียนจะใช้ครูประจำชั้นในการจัดการเรียนการสอนทุกรายวิชาโดยครูในโรงเรียนประกอบด้วยครูตำรวจตระเวนชายแดน 3 ประเภทคือ 1) จากการเป็นตำรวจแล้วมาเป็นครูโดยได้มีการจัดอบรมและส่งเสริมครูในสังกัดให้มีการอบรม และเรียนเพิ่มเติมเพราะส่วนใหญ่จะเป็นครูที่มีคุณวุฒิ มัธยมศึกษาปีที่ 6 สอนโดยใช้ประสบการณ์ 2) ครูตำรวจตระเวนชายแดนที่มาจาก ครูทายาท คือเป็นครูตำรวจตระเวนชายแดนที่เป็นศิษย์เก่าและเรียนต่อจนจบในระดับปริญญาตรีและมีคุณวุฒิครู และ 3) ครูตำรวจตระเวนชายแดน ที่มาจากการสอบโดยการใช้คุณวุฒิปริญญาตรี โดยครูตำรวจตระเวนชายเดนนั้นจะทำการสลับสับเปลี่ยนหมุนเวียนในการสอนในทุกช่วงชั้นตามการโยกย้ายและการปรับเปลี่ยนของกำลังพล โดยในเรื่องของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ทางโรงเรียนได้มีการจัดสอนวิชาพลศึกษาโดยจะเน้นส่งเสริมให้ออกกำลังกายในวันพุธ โดยการสอนส่วนใหญ่ของครูผู้สอนจะสอนตามความถนัดและความสามารถประสบการณ์ของครูผู้สอนโดยจะมีการทดสอบสมรรถภาพร่างกายของนักเรียนแต่ก็พบว่าเด็กส่วนใหญ่จะไม่มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน มีการใช้กิจกรรมกีฬาในเรื่องของการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายตามบริบทของพื้นที่ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนจะสอนและเน้นในเรื่องของทักษะวิชาชีพและวิชาพื้นฐานเนื่องจากการที่มีปัญหาในเรื่องของเชื้อชาติที่อพยพถิ่นฐาน ที่ประกอบไปด้วย ไทย กระเหรี่ยง มอญ พม่า ทวาย ลาว แยก อาจจะมีปัญหาในเรื่องการสื่อสารแต่เมื่อนักเรียนได้เข้ารับการศึกษาก็จะสามารถพัฒนาและสื่อสารกันได้โดยวิชาพื้นฐานที่จะเน้นก็จะเป็นวิชาภาษาไทย สังคม วิทยาศาสตร์โดยมีโครงการต่างๆเข้ามาเพื่อส่งเสริมคุณภาพของนักเรียน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในทุกพื้นที่

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเห็นถึงปัญหา และได้สอบถามความต้องการของผู้บริหาร และครูตำรวจตระเวนชายแดนในกองกำกับการที่ 13 ในระดับประถมศึกษาชั้นต้นยินดีเข้าร่วมรับการอบรมตาม

ความสนใจในการพัฒนาศักยภาพของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตามนโยบายของการพัฒนาศักยภาพของ โดยปัญหาที่พบส่วนใหญ่จากการลงพื้นที่ทำให้ได้เห็น 4 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ภายใต้กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 นั้น ส่วนใหญ่เป็นการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของครูจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง และมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี โดยจะมีการจัดหมุนเวียนเพื่อจัดอบรมและพัฒนาครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ภายใต้กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 อาทิ กลุ่มสาระวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคม และนาฏศิลป์ ตลอดจนสาขาวิชาปฐมวัย เพื่อให้ครูที่สอนสามารถปฏิบัติการสอนในระดับประถมศึกษาได้อย่างครอบคลุม แต่ในการลงพื้นที่สำรวจพบว่า ยังไม่มีการจัดอบรมครูในกลุ่มสาระวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา แต่ได้มีการส่งครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนไปอบรมโค้ชต้นแบบกับกรมพลศึกษา ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องการจัดการเรียนการสอนทางด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เพราะการอบรมโค้ชต้นแบบเป็นการจัดอบรมตามความสนใจของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน แล้วนำมาขยายผลต่อ ในการจัดทำที่มกีฬา ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ทางด้านพลศึกษา

ประเด็นที่ 2 จากการสัมภาษณ์ครูใหญ่และครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ในระดับประถมศึกษาพบว่า การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนนั้นได้จัดชั่วโมงเรียน ตามนโยบายของรัฐบาล “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ซึ่งมีการจัดการเรียนวิชาพลศึกษาในช่วงเวลาวันพุธบ่ายเท่านั้น โดยการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ของโรงเรียนจะเน้นวิชาหลักและวิชาชีฟให้กับเด็กนักเรียน และมองข้ามในส่วนของวิชาพลศึกษา

ประเด็นที่ 3 ครูที่ทำการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้จบวุฒิต่างพลศึกษา แต่จะมีการสอนในวิชาพลศึกษาจากครูตำรวจตระเวนชายแดนที่มีความถนัดกีฬาเฉพาะด้านของตนเอง เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยมองข้ามทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

ประเด็นที่ 4 ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ภายใต้กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 จะมีการหมุนเวียนอัตรากำลังพล ในเรื่องของการโยกย้ายและการเปลี่ยนระดับช่วงชั้น ซึ่งจะต้องสามารถสอนได้ทุกระดับ ในระดับประถมศึกษา ทำให้เกิดปัญหาความไม่ต่อเนื่องของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

จากการศึกษาการนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาของครูประถมศึกษาที่ไม่มีวุฒิปริญญาตรี พบว่า 1) สภาพการสอนพลศึกษา ครูพลศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อายุ 55 ปีขึ้นไป จบปริญญาตรี เอกประถมศึกษา มีประสบการณ์สอนวิชาพลศึกษา 21 ปีขึ้นไป มีชั่วโมงการสอนมากกว่า 20 คาบต่อสัปดาห์ ได้รับมอบหมายให้สอนพลศึกษา เนื่องจากมีความสามารถทางการกีฬา เคยเข้าร่วมอบรมทางพลศึกษาเรื่องการตัดสินกีฬาและการเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา มีการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนของการสอนพลศึกษามีการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนการสอนพลศึกษา สมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านหลักสูตรและเนื้อหา ด้านการสอนพลศึกษา ด้านสื่อและอุปกรณ์ ด้านการวัดและประเมินผล และด้านอื่นๆ ได้แก่ ความรู้ ทักษะการปฏิบัติงาน และด้านการปฏิบัติตน ครูส่วนใหญ่ต้องการเข้าอบรมในการพัฒนาเรื่องหลักสูตรและเนื้อหา การสอนพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา และต้องการซื้อสื่อและอุปกรณ์ 2) เปรียบเทียบสมรรถนะเมื่อจำแนกตามเพศและประสบการณ์ทำงาน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาอบรมในเรื่องพัฒนาหลักสูตรและเนื้อหา การสอนพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา (ณรงค์ภัส ปาแก้ว, 2558) และการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในเขตภาคกลางตะวันตก พบว่า 1) ด้านหลักสูตรและกิจกรรมทางพลศึกษา ในทัศนะของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียน โดยภาพรวมพบว่าสภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับน้อย 2) ด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา ในทัศนะของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียน โดยภาพรวมสภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับน้อย 3) ด้านผู้สอนและการสอน ในทัศนะของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียน โดยภาพรวมพบว่าสภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับน้อย 4) ด้านผู้เรียน ในทัศนะของครูพลศึกษาและนักเรียนสภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับน้อย 5) ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในทัศนะของผู้บริหาร ครูพลศึกษา และนักเรียน โดยภาพรวมสภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับน้อย 6) ด้านการวัดและประเมินผลในทัศนะของ ครูพลศึกษา และนักเรียน โดยภาพรวมสภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับน้อย (วินัย พูลศรี, 2551)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว เพื่อพัฒนาครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานทางการศึกษาแล้ว จะส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดและมีแนวทางในการประเมินสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปใช้ประเมินสมรรถนะครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในโครงการยกระดับคุณภาพครูทั้งระบบ กิจกรรมจัดระบบพัฒนาครูเชิงคุณภาพเพื่อการพัฒนาครูรายบุคคลโดยมีรายละเอียดเนื้อหา ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการประเมิน กรอบความคิดของการประเมิน การให้คะแนนและการแปลผลการประเมินเพื่อพัฒนาสมรรถนะครู และนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน และการศึกษาของชาติให้บรรลุเป้าหมาย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.2553) เพราะบุคลากรยังไม่เคยได้รับการจัดอบรมจากสาขาวิชาพลศึกษา แต่จะมีการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนอยู่ในทุกปีในการพัฒนาวิชาชีพครูจึงจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาสมรรถนะของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นจากการลงพื้นที่

ปัญหาการวิจัย

ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนขาดความสามารถในด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

คำถามการวิจัย

1. สภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นในด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เป็นอย่างไร
2. หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ควรมียอดประกอบอะไรบ้าง
3. หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่สร้างขึ้น สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ได้หรือไม่ และมีประสิทธิผลในการใช้อย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมายหลัก เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในระดับประถมศึกษา โดยมีความมุ่งหมายเฉพาะคือ

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
2. เพื่อสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
3. เพื่อทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในระดับประถมศึกษา ที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในระดับประถมศึกษา ให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้อย่างเหมาะสมตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 สามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเข้ารับการอบรมตามหลักสูตร ไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาของตนเอง จนสามารถทำให้นักเรียนระดับประถมศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาพลศึกษาเพิ่มสูงขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ด้วยวิธีการวิจัยแบบผสม (Mixed Method research) เพื่อพัฒนาหลักสูตร ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในระดับประถมศึกษา โดยแบ่งระยะของการวิจัยตามความมุ่งหมายเฉพาะของการวิจัย ออกเป็น 3 ระยะ ประกอบด้วย

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ในระยะนี้ ผู้วิจัยกำหนดแหล่งข้อมูล จาก 4 แหล่ง คือ

1. โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เป็นกรณีศึกษา (Case study) จำนวน 2 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก (Inclusion Criteria) ดังนี้

1.1 เป็นโรงเรียนที่มีครูผู้รับผิดชอบสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ที่ไม่มีวุฒิการศึกษา หรือไม่เคยได้รับการพัฒนาในเรื่องของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จำนวน 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนกาญจนบุรี (นามสมมติ)

1.2 เป็นโรงเรียนที่มีครูผู้รับผิดชอบสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ที่มีวุฒิการศึกษา หรือเคยได้รับการพัฒนาในเรื่องของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จำนวน 1 โรงเรียน คือโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนราชบุรี (นามสมมติ)

1.3 ผู้บริหาร/ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและสมัครใจเข้าร่วมกระบวนการวิจัย

1.4 ผู้วิจัยสามารถเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้โดยในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา กำหนดผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน ครูผู้สอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ในแต่ละระดับชั้น (ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6) ระดับชั้นละ 1 คน รวมจำนวน 6 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เป็นกรณีศึกษา ระดับชั้นละ 2 คน เป็นชาย 1 คน และหญิง 1 คน รวมจำนวน 12 คน รวมในแต่ละกรณีศึกษา จำนวนผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 20 คน รวม 2 โรงเรียน เป็นจำนวนทั้งสิ้น 40 คน

2. ผู้มีบทบาทในการกำหนดนโยบาย และ/หรือติดตามกำกับผลการดำเนินงานตามนโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับตำรวจชายแดนที่ 13 ประกอบด้วย ผู้บังคับการกองกำกับตำรวจชายแดนที่ 13 จำนวน 1 คน และหัวหน้าแผนกกองการศึกษา กองกำกับตำรวจชายแดนที่ 13 จำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 2 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติที่ได้ระบุข้างต้น

3. ครูผู้สอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ในแต่ละระดับชั้น (ประถมศึกษาปีที่ 1 - 6) ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับตำรวจชายแดนที่

13 จำนวน 15 โรงเรียน โรงเรียนละ 6 คน รวม 50 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาของครู โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษา จิตวิทยาพัฒนาการ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ขอบเขตด้านตัวแปร

ในขณะนี้ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา และความสามารถในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา และความสามารถในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
3. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ในขณะนี้ ผู้วิจัยกำหนดแหล่งข้อมูล จาก 4 แหล่ง คือ

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูระดับชั้นประถมศึกษา เช่น หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา โดยเน้นไปที่ หลักการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในระดับประถมศึกษา และความสามารถของครูในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2.2 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดผลในหลักสูตร และคุณภาพของคู่มือการฝึกอบรม ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก (Inclusion Criteria) ดังนี้

2.2.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกในสาขาวิชาพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือ

2.2.2 ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระดับรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง และ

2.2.3 มีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี

2.2.4 มีเวลาในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยในทุกขั้นตอนของกระบวนการวิจัย

2.3 ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ที่สอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลองนำร่องและทดลองใช้จริงของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจชายแดนที่ 13 เพื่อทดลองใช้เครื่องมือวัดผลในหลักสูตรฝึกอบรม

ขอบเขตด้านตัวแปร ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น (Independent variable) คือ

1. ผลการสังเคราะห์สภาพและปัญหาจัดการเรียนการสอนพลศึกษาระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
2. ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ตัวแปรคั่นกลาง (Mediator Variable) คือ หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ คุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ประกอบด้วย

- 1.คุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในด้านความถูกต้อง (Accuracy Standard) และความเหมาะสม (Propriety Standard) และความเป็นไปได้ (Feasibility Standard) โดยประยุกต์จากแนวคิดการประเมินของสมาคมมาตรฐานการประเมินสหรัฐอเมริกา (American Evaluation Association : AEA)

2.คุณภาพของเครื่องมือวัดผลในหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในด้านความ

เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความยากง่าย(Difficulty) อำนาจจำแนก(Discrimination) และความเชื่อมั่น (Reliability)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในสถานการณ์จริง

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประกอบด้วย 2 แหล่งคือ

3.1 ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 จำนวน 15 โรงเรียน (เป็นโรงเรียนที่ไม่ใช่แหล่งข้อมูลที่ 3.2) โรงเรียนละ 2 คน รวม 30 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผู้อำนวยการโรงเรียน แต่ละโรงเรียนให้เป็นตัวแทนเข้ารับการอบรมในหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ขอบเขตด้านตัวแปร ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น (Independent variable) คือ หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ ประสิทธิภาพของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยมุ่งพิจารณาตามกรอบมิติการประเมินของเคิร์ก แพทริกซ์ ประกอบด้วย

1. ผลการเรียนรู้ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตร ใน 3 ด้าน คือ

1.1 ความรู้ทางพลศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 – 6

1.2 ทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6

1.3 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6

2. ความพึงพอใจของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม** หมายถึง การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เพื่อเป็นการหาข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการผู้เข้ารับการฝึกอบรม และสภาพทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรโดยในการดำเนินการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการจำเป็นของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 2) การสร้างและพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 3) การทดลองใช้ การประเมินผลและปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ให้มีคุณภาพ

2. **หลักสูตรอบรม** หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมที่ตรงกับความจำเป็นของสภาพและความต้องการจำเป็นของปัญหา เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ (knowledge) การปฏิบัติทักษะ (practice) และเจตคติ (Attitude) ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และสามารถนำประสบการณ์ทั้งหมดที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้แก้ปัญหาของงานที่ทำอยู่ให้บรรลุความสำเร็จตามความต้องการของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

3. **ระดับประถมศึกษา** หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ – ประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551

4. **โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน** หมายถึง สถานศึกษาภายใต้การดูแลของตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนสำนักงานตำรวจแห่งชาติในเขตกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ค่ายสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนภาคบังคับ

5. **หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน** หมายถึง หลักสูตรที่สร้างขึ้นจากการสังเคราะห์ข้อมูล สภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็น เพื่อสร้างหลักสูตรที่จำเป็นของครูตำรวจตระเวนชายแดนที่ขาดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้ครอบคลุม การจัดการเรียนรู้ของครูพลศึกษาทั้ง 3 ด้าน ประกอบไปด้วย ด้านความรู้ ด้านทักษะ และ ด้านเจตคติ ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

6. **สภาพการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน** หมายถึง บริบทหรือสภาพของโรงเรียนในการจัดเรียนรู้พลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

7. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึง อุปสรรคในการดำเนินการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ทำให้การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

8. ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึง ความรู้สึกรู้สีกที่แสดงออกถึงสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนโดยเป็นการเปรียบเทียบระหว่างสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

9. ผลการสังเคราะห์สภาพและปัญหาจัดการเรียนการสอนพลศึกษา การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึง สิ่ง que แสดงให้ทราบถึงสภาพ ปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในระดับประถมศึกษา

10. ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึง สิ่ง que แสดงให้ทราบถึงสิ่ง que ครูตำรวจตระเวนชายแดนขาดในด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ต้องการจะนำไปใช้ประโยชน์ในด้านการจัดการเรียนเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา

11. คุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึง หลักสูตรที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และได้มีการนำหลักสูตรไปใช้พร้อมกับการนำไปประเมินผลทางพลศึกษาสามารถสะท้อนความเป็นจริงของการเรียนรู้ทางพลศึกษาที่มุ่งประเมินได้อย่างถูกต้อง ตรงกับสภาพที่เป็นจริงโดยพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ ความเที่ยงตรง วิธีการประเมินผล เครื่องมือประเมินผล เกณฑ์การประเมินผล และคู่มือการประเมินผล และนำหลักสูตรที่มีคุณภาพไปใช้ทดลองจริง พร้อมทั้ง อบรม และติดตาม ครูผู้เข้าอบรมหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

11.1 ความถูกต้องของหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึง หลักสูตรฝึกอบรมสามารถสะท้อนความเป็นจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเนื้อหา รูปแบบที่หลักสูตรต้องการพัฒนาในเรื่องของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

11.2 ความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึงหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนและสามารถใช้ได้ในบริบทของสถานที่จริงของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

11.3 ความเป็นไปได้ของหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึงบริบท ของรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาที่สามารถใช้ได้จริงกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูตำรวจตระเวนชายแดน

12. คุณภาพของเครื่องมือวัดผลในหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึง การที่เครื่องมือวัดหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมานั้น สามารถสะท้อนความจริงของการเรียนรู้พลศึกษา

13. ประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึงการที่หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสามารถนำไปใช้ได้จริง และได้ผลตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งสามารถพิจารณาจากปัญหาของการใช้หลักสูตรฝึกอบรม (ข้อดี – ข้อแก้ไข) ในการให้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อการจัดการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

13.1 ผลการเรียนรู้ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตร หมายถึง สิ่งที่แสดงออกมาจากการเรียนรู้ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตามหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนทางด้าน ความรู้ ที่สามารถ เข้าใจและอธิบายได้ ด้านทักษะ สามารถปฏิบัติและจัดการในชั้นเรียนได้ และ ด้านเจตคติสามารถประเมินผลพลศึกษาและเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้อย่างถูกต้อง

13.1.1 ความรู้ทางพลศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 – 6 หมายถึง การประเมินผลทางพลศึกษาในด้าน ความรู้ ความเข้าใจ และสามารถอธิบายการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในชั้นเรียนในแต่ละช่วงชั้นตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา

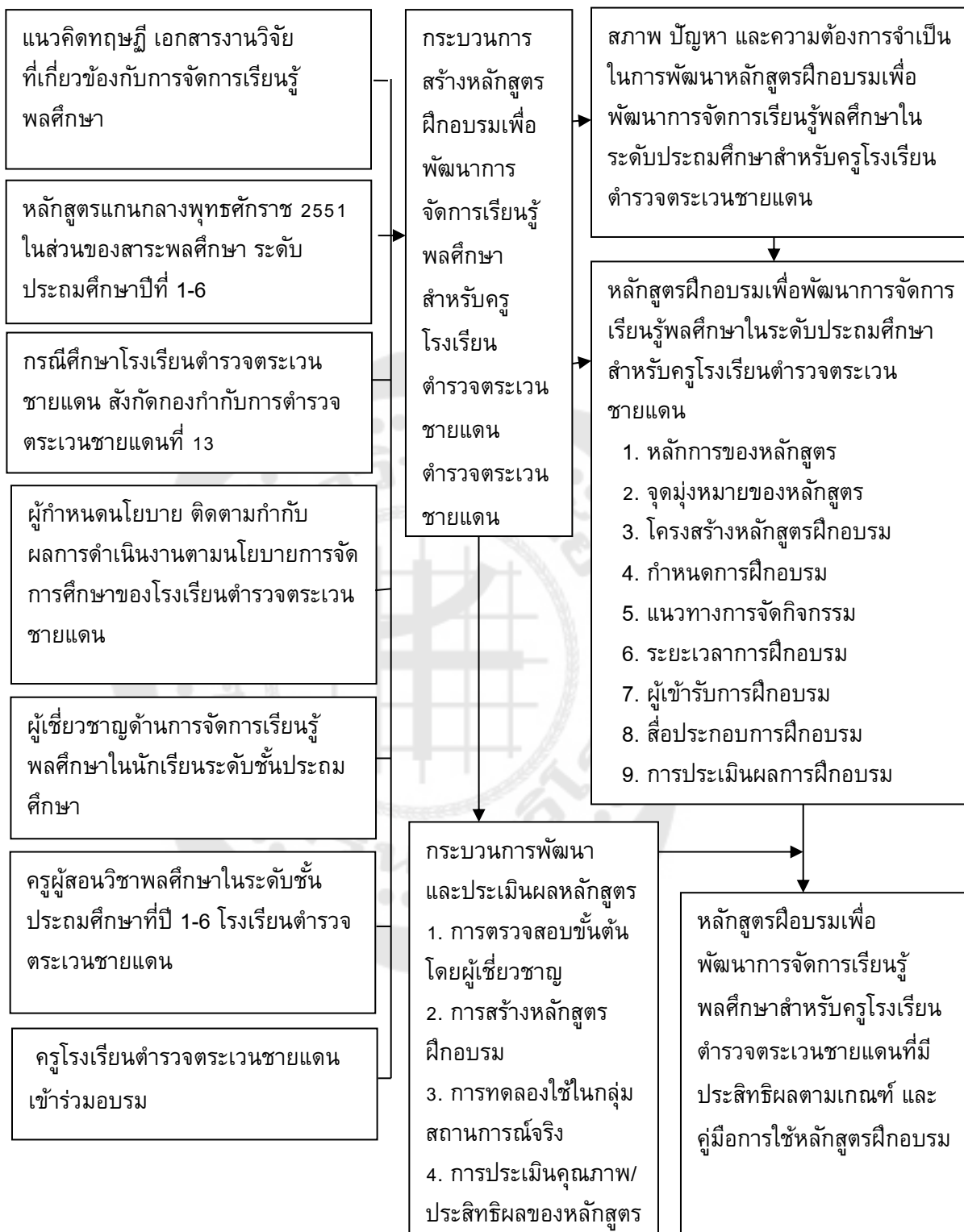
13.1.2 ทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 หมายถึง การประเมินผลทางด้านพลศึกษาในด้านการปฏิบัติทักษะ สมรรถภาพทางกายของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในการถ่ายทอดภาคปฏิบัติ และสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้อง

13.1.3 เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 หมายถึง การประเมินผลทางพลศึกษาเพื่อให้ครูผู้สอนนั้นสามารถเข้าใจและสามารถปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

13.2 ความพึงพอใจของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน หมายถึง ความรู้สึกของครูตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับการฝึกอบรมที่แสดงถึงความชื่นชอบ และความรู้สึกที่สนองต่อความต้องการหรือความคาดหวังที่ได้รับจากการเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ได้ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานการวิจัยในระยะเวลาการวิจัยที่ 2 และ 3 ดังนี้

1. สมมติฐานการวิจัยสำหรับการวิจัยในระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน คือหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ที่สร้างขึ้น มีคุณภาพในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. สมมติฐานการวิจัยสำหรับการวิจัยในระยะที่ 3 การทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง

2.1 ครูพลศึกษาที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่สร้างขึ้น มีความรู้ทางพลศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เพิ่มขึ้นสูงกว่าก่อนเข้ารับการอบรมตามหลักสูตร

2.2 ครูพลศึกษาที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ที่สร้างขึ้น มีทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาและความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน” ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในต่างประเทศและในประเทศ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย โดยมีรายละเอียดดังหัวข้อต่อไปนี้

1. ประวัติและความเป็นมาของตำรวจตระเวนชายแดน
2. การจัดการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
3. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร
4. แนวคิดและการพัฒนาหลักสูตร
 - 4.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 4.2 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร
5. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการฝึกอบรม
 - 5.1 ความหมายของการฝึกอบรม
 - 5.2 การประเมินหลักสูตร
6. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น
7. ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานของการประเมิน
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 8.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ประวัติและความเป็นมาของตำรวจตระเวนชายแดน

ตำรวจตระเวนชายแดน กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน สำนักงานตำรวจแห่งชาติพัฒนาขึ้นมา ดังนี้ (กรมตำรวจ, 2539, น. 23 – 37) หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้ยุติลงในปี พ.ศ.2488 ประเทศอาณานิคมที่เคยเป็นเมืองขึ้นมาเป็นเวลานานหลายประเทศก็ได้รับเอกราชคืนมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศเพื่อนบ้านโดยรอบ ก็ได้รับเอกราชใหม่ทุกประเทศได้แก่ พม่า ลาว เขมร เวียดนาม และมาเลเซีย ซึ่งแม้ประเทศเหล่านี้จะได้รับเอกราชสมบูรณ์แล้วก็ตาม แต่ความสงบสุขของบ้านเมืองในแถบนี้ของโลกยังห่างไกลจากความเป็นจริง ทั้งนี้เกิดจากความยุ่งยากทางการเมืองภายใน จากการชิงอำนาจของนักการเมือง ซึ่งมีความคิดเห็นในนโยบายการปกครอง

แตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งความยุ่งยากอันเกิดจากการเมืองภายนอกที่ประเทศคอมมิวนิสต์ และบริวารพยายามแผ่ขยายอิทธิพลเข้ามาสู่ภูมิภาคของโลกส่วนนี้ให้อยู่ในอุ้งมือให้จงได้ ทั้งได้พยายามดำเนินการทั้งมวลที่จะให้ประชาชนของประเทศเหล่านั้นจับอาวุธเข้าต่อสู้กับรัฐบาลของตนและประชาชนที่เป็นชาติเดียวกันเองหนักมือยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นชนวนแห่งความยุ่งยากและก่อให้เกิดเหตุร้ายในส่วนนี้ของโลกตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ประเทศไทยได้ เข้าร่วมในสงครามโลกครั้งที่สอง ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2484 แล้วสิ้นสุดลง

ในปี พ.ศ. 2488 ซึ่งได้รับความบอบช้ำจากสงครามโลกครั้งที่สองเช่นเดียวกับประเทศเพื่อนบ้านอื่น ๆ การเศรษฐกิจและการทหารก็นับว่าอยู่ในระยะที่จะต้องปรับปรุงทั้งสิ้น ต่อมาในปี พ.ศ. 2494 ปราบกฏว่าสถานการณ์รอบๆ ประเทศไทยและในภาคพื้นเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้เริ่มตั้งเค้าแห่งความไม่สงบขึ้นเพราะการใช้สงครามบ่อนทำลายของฝ่ายคอมมิวนิสต์ มีสิ่งบอกเหตุว่าภัยอันตรายอาจจะเกิดขึ้นกับประเทศไทยได้ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ได้มีการสู้รบระหว่างฝ่ายเวียดนามหรือฝ่ายเวียดนามคอมมิวนิสต์กับฝรั่งเศส มีการแทรกซึมของฝ่ายเวียดนามเข้าสู่ประเทศลาวและประเทศเขมร ประเทศไทยอยู่ในฐานะที่ถูกคุกคามได้ตลอดเวลาทางด้านภาคเหนือของประเทศไทยได้มีการสู้รบกันระหว่างกองทัพของประเทศไทยพม่ากับกองทัพทหารจีนคณะชาติ (ก๊กมินตั๋ง) ที่ถูกคอมมิวนิสต์ตีถอยร่นลงมาทางใต้ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2492 และได้เข้าอยู่ในพื้นที่ของบ้านตุมและบ้านญวนในเขตแดนพม่า ตรงข้ามกับอำเภอปาง จังหวัดเชียงใหม่และพื้นที่อื่นๆ ตรงข้ามกับจังหวัดเชียงรายและแม่ฮ่องสอน นอกจากนั้น กองทัพพม่ายังต่อสู้กับกะเหรี่ยงและไทยใหญ่ที่เรียกร่องสิทธิในการปกครองตนเอง ซึ่งอยู่ติดกับทางทิศตะวันตกและทิศเหนือของไทยอีกด้วย ทางด้านภาคใต้ โจรจีนคอมมิวนิสต์ได้ใช้พื้นที่บริเวณชายแดนไทย - มาเลเซีย

เป็นฐาน ทำการต่อสู้กับรัฐบาลของอังกฤษและรัฐบาลมาเลเซียประเทศไทยจึงอยู่ในภาวะที่จะต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง เพราะภัยที่ยังมองไม่เห็นกำลังคุกคามประเทศไทยอยู่รอบด้าน ในขณะที่เหตุการณ์ภายนอกประเทศมีแนวโน้มซึ่งแสดงการคุกคามประเทศไทยเหตุการณ์ภายในประเทศก็เกิดขึ้นอีกโดยปฏิกิริยาของชาวญวนอพยพในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น จังหวัดหนองคาย จังหวัดอุบลราชธานี เป็นต้น

รัฐบาลและกรมตำรวจจึงได้พิจารณาตกลงใจว่าจะต้องจัดตั้งหน่วยงานขึ้นและต้องเป็นหน่วยงานที่มีลักษณะเป็นทั้งทหาร ตำรวจและพลเรือน เมื่อไม่รบก็ต้องปราบปรามอาชญากรรมและในขณะเดียวกันก็ต้องบริการประชาชนได้ หน่วยงานนั้นนอกจากจะเป็นผลต่อความมั่นคงปลอดภัย และรักษาความสงบตามชายแดนแล้ว ยังสามารถดำเนินการตามนโยบายของทุก

กระทรวง ทบวง กรม อีกด้วย หรืออาจกล่าวโดยสรุปก็คือว่า หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นนั้นจะต้องมีคุณลักษณะ 3 ประการคือ 1) สามารถทำการรบได้อย่างทหาร 2) สามารถป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้ อย่างตำรวจ 3) พัฒนาและช่วยเหลือประชาชนได้อย่างพลเรือน

คณะรัฐมนตรีมีมติให้กรมตำรวจรับผิดชอบในเรื่องรักษาความปลอดภัยของประเทศและสถานการณ์ในขณะนั้น ถ้าหากจะมีการเคลื่อนย้ายกำลังทหารแล้ว เกรงว่าจะกระทบกระเทือนต่อสัมพันธไมตรีระหว่างประเทศ กระทรวงมหาดไทยโดยมติของคณะรัฐมนตรีจึงได้ออกคำสั่งที่ 436/2496 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2496 ประกาศตั้งกองบัญชาการตำรวจรักษาชายแดนอีสาน (บช.รช.) ขึ้น เพื่อการป้องกันรักษาเหตุการณ์และความสงบทางชายแดนตำรวจตระเวนชายแดน จึงถือเอาวันที่ 6 พฤษภาคมของทุกปี เป็นวันคล้ายวันก่อตั้งหน่วยมาจนถึงปัจจุบัน ตำรวจตระเวนชายแดนนั้น แม้จะเป็นตำรวจประเภทหนึ่ง แต่การปฏิบัติหน้าที่นั้น มีความแตกต่างไปจากตำรวจทั่วไปอยู่หลายประการ เพียงแต่ชื่อก็เป็นการขัดแย้งแล้วว่า ตำรวจตระเวนชายแดนจะไม่อยู่นิ่ง แต่จะต้องตระเวนตรวจตราพื้นที่ชายแดนในความรับผิดชอบ ทำหน้าที่เป็นเสมือนรั้วของชาติหรือเป็นแนวระวางป้องกันด่านแรกในการป้องกันประเทศชาติ เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจได้เป็นไปตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ หมู่ลาดตระเวนจะถูกส่งออกไปจากที่ตั้งปกติเพื่อตรวจตรารักษาชายแดน เมื่อพบประชาชนผู้เดือดร้อน ก็ให้ความช่วยเหลือตามกำลังความสามารถ เป็นต้น ทำให้การรักษาพยาบาลประชาชนผู้เจ็บป่วย ให้คำแนะนำในการประกอบอาชีพเหล่านี้ เป็นต้น สิ่งหนึ่งที่หมู่ลาดตระเวนชายแดนได้พบเห็นก็คือ ตามหมู่บ้านชาวเขาหรือประชาชนที่ห่างไกลการคมนาคมนั้น ถึงแม้ว่าจะมีเด็กอยู่ในวัยเรียนเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีผู้ใดสามารถจะไปจัดตั้งโรงเรียนสอนหนังสือเด็กเหล่านี้เป็นการประจำตามหมู่บ้านได้ ดังนั้นเมื่อ 40 ปีผ่านมาแล้ว เมื่อหมู่ลาดตระเวนเข้าไปในหมู่บ้านชาวเขา การพูดจาติดต่อก็จึงเป็นไปโดยยากลำบาก เพราะความแตกต่างทางภาษา ซ้ำร้ายยิ่งกว่านั้นชาวเขาบางหมู่บ้านเห็นว่าตำรวจตระเวนชายแดนเป็นคนแปลกหน้าไม่ยอมพบปะ สิ่งเหล่านี้หากปล่อยทิ้งไว้จะไม่ก่อผลดีให้แก่ประเทศชาติแต่อย่างใด ดังนั้น ตำรวจตระเวนชายแดนจึงได้ให้การรักษาพยาบาลแก่ประชาชนผู้เจ็บไข้ได้ป่วย และงานที่สำคัญยิ่งก็คือ การให้การศึกษแก่เยาวชนชาวเขาและประชาชนไกลคมนาคม เพื่อให้รู้ภาษาไทย สามารถติดต่อดีสะดวก และเป็นสื่อในการเผยแพร่ความเจริญ เข้าสู่หมู่บ้านในถิ่นทุรกันดารสืบต่อไปในอนาคต

1.1 การจัดตั้งโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีพัฒนาการมาดังนี้ (กรมตำรวจ, 2539, น. 38 – 42) การจัดตั้งโรงเรียนสอนหนังสือเด็กนั้น โดยปกติย่อมจะเป็นหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ของกระทรวง

ศึกษาธิการ ส่วนตำรวจตระเวนชายแดน เมื่อได้ชื่อว่าเป็นตำรวจก็น่าจะทำหน้าที่เลี้ยงผู้พิทักษ์สันติราษฎร์โดยทั่วไป คือ รักษากฎหมายบ้านเมือง จับกุมปราบปรามโจรผู้ร้ายต่างๆ ไม่น่าจะร่วมกับชาวบ้านสร้างโรงเรียนหลังคามุงแฝก ฝาไม้ไผ่ฝาซีก หยิบชอล์กเขียนกระดานดำเพื่อสอนหนังสือเด็ก อยู่ตามป่าตามดอยและท้องถิ่นทุรกันดาร จะเข้าไปถึงได้ก็แต่ด้วยการเดินเท้าหากจะมาคำนึงถึงว่า เด็กชาวเขาและเด็กในถิ่นทุรกันดารไกลคมนาคมนี้ ไม่ว่าจะอยู่ ณ แห่งหนตำบลใดคือ ส่วนหนึ่งของเด็กไทยในวันนี้ ซึ่งจะเป็นกำลังคนของชาติบ้านเมืองในวันหน้าเป็นทรัพยากรที่มีค่าและสำคัญ ของบ้านเมืองยิ่งกว่าทรัพย์สมบัติใดๆ โดยการจัดตั้งโรงเรียน การสอนหนังสือเท่านั้น ที่จะช่องทาง หรือเป็นปัจจัยให้ชาวเขาและประชาชนไกลคมนาคมได้หลุดพ้นจากความโง่เขลา โรคภัยไข้เจ็บ และความยากจนเป็นพลเมืองดี และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ประกอบทั้ง ตำรวจตระเวนชายแดนมีภารกิจรับผิดชอบ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติอยู่ตามป่าตามเขาและพื้นที่ ทุรกันดารอันเป็นถิ่นที่อยู่ของเด็กเหล่านี้ ฉะนั้น เนื่องแต่เหตุผลข้างต้นและเพื่อเป็นการขยาย การศึกษาชนบท ให้เข้าสู่หมู่บ้านชาวเขา และพี่น้องชาวไทยไกลคมนาคมในพื้นที่รับผิดชอบเป็น การเสริมต่องานโรงเรียน

ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการอยู่ตามพื้นที่อีก ส่วนหนึ่ง ตำรวจตระเวนชายแดนจึงได้ริเริ่มจัดตั้งและดำเนินการโรงเรียนชาวเขาและประชาชนไกลคมนาคมขึ้น การดำเนินงานในเรื่องนี้เป็นไปเพื่อมนุษยธรรมขุดลาดตระเวนที่ออกไปปฏิบัติงานแทบทุกชุด ทั้ง ตำรวจพลร่ม และหมวดตำรวจตระเวนชายแดน มีความเห็นตรงกันว่า การสอนหนังสือเด็ก ให้มีความรู้ภาษาไทยเท่านั้น ที่จะเป็ช่องทางในการติดต่อสื่อสาร

1.2 การเรียกชื่อโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (โรงเรียน ตชด.)

โรงเรียนชาวเขาและประชาชนไกลคมนาคมนี้ มีการเรียกชื่อแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับแหล่งที่มาของเงินก่อสร้างและวิธีการก่อสร้าง ซึ่งโดยสรุปแล้วจะเป็นการตั้งชื่อให้เกียรติ แก่ผู้มีส่วนร่วมในการจัดตั้งโรงเรียนนั่นเอง ซึ่งแยกได้ดังต่อไปนี้

โรงเรียน ตชด. บำรุง เป็นโรงเรียนซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยความเสียสละของชาวบ้านและ ตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ตามหมวดต่าง ๆ ทั้งในด้านการเงิน วัสดุและแรงงาน ก่อสร้างเป็นโรงเรียนชั่วคราวพอเปิดสอนได้ ใช้วัสดุและแรงงานในหมู่บ้าน เมื่อไปสร้าง ณ ที่แห่ง ใหม่ก็ให้อันดับก่อนหลังต่อไป โรงเรียน ตชด. สงเคราะห์โรงเรียนแบบนี้แทนที่จะเป็นโรงเรียนซึ่ง เจ้าหน้าที่หมวดตำรวจตระเวนชายแดนเป็นผู้ร่วมก่อสร้างกับชาวบ้าน แต่เป็นโรงเรียนซึ่งเจ้าหน้าที่ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนเขตต่างๆ ร่วมกับชาวบ้านเป็นผู้บริจาคเงิน วัสดุ และแรงงาน ทำการก่อสร้าง ทั้งนี้เพื่อเสริมการปฏิบัติแก่เจ้าหน้าที่หมวดตำรวจตระเวนชายแดนต่างๆ อาคาร

โรงเรียนเป็นแบบชั่วคราว มีการให้เลขอันดับก่อนหลังประจำทุกโรงเรียนเช่นเดียวกับโรงเรียน ตชด. บำรุงโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ เป็นโรงเรียนซึ่งกระทรวงศึกษาธิการให้เงินทุนในการก่อสร้าง สภาพของโรงเรียนดีกว่าโรงเรียน ตชด.บำรุง และ ตชด. สงเคราะห์ โรงเรียนมิตรตำรวจบำรุง คือ ทั้งตำรวจตระเวนชายแดนและกระทรวงศึกษาธิการได้พยายามสร้างโรงเรียนให้มากขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ดังนั้นตำรวจตระเวนชายแดนจึงได้จัดงานการกุศล เพื่อหารายได้สร้างโรงเรียนชาวเขาและประชาชนไกลคมนาคม อาทิเช่น การจัดฉายภาพยนตร์ จัดการชกมวย ฯลฯ เนื่องจากเงินนี้ได้มาจากประชาชนผู้มีความเห็นใจและสนใจในการจัดตั้งโรงเรียน จึงให้ชื่อโรงเรียนแบบนี้ว่า โรงเรียนมิตรตำรวจบำรุง โรงเรียนเจ้าพ่อหลวงอุปถัมภ์ เป็นโรงเรียนซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานเงินก่อสร้างเป็นอาคารเรียนแบบถาวรสำหรับเด็กนักเรียนชาวเขา

โรงเรียนเจ้าแม่หลวงอุปถัมภ์ เป็นโรงเรียนซึ่งสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระราชทานเงินก่อสร้างเป็นอาคารแบบถาวรสำหรับเด็กนักเรียนชาวเขา โรงเรียนในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีเป็นโรงเรียนที่พระองค์ท่านพระราชทานราชทรัพย์ส่วนพระองค์ และมีผู้ทูลเกล้าฯ ถวายเงินโดยเสด็จพระราชกุศล ซึ่งจะได้รับพระราชทานชื่อโรงเรียน เช่น โรงเรียนสังวาลย์วิท โรงเรียนกัลยาณิวัฒนา โรงเรียนอนันท์ โรงเรียนมหิดล โรงเรียนวลัย โรงเรียนสระปทุม โรงเรียนจุฬา - ธรรมศาสตร์ โรงเรียนมิตรมวลชน โรงเรียนไทยทูลฯ ฯลฯ โรงเรียนพระราชทานดังกล่าว ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบันมีจำนวน 198 แห่ง ซึ่ง สร้างด้วยเงินพระราชทานและผู้ทูลเกล้าฯ รวม 15,835,348.50 บาท ตั้งอยู่ตามจังหวัดชายแดนทั่วประเทศ โรงเรียนที่ตั้งชื่อตามหมู่บ้าน เป็นโรงเรียนที่ตำรวจตระเวนชายแดนและประชาชนในพื้นที่ร่วมกันก่อสร้างอาคาร และจัดครูตำรวจตระเวนชายแดนไปทำการสอน ก็จะใช้ชื่อโรงเรียนตามชื่อบ้านนั้น ๆ จากที่เริ่มดำเนินการก่อตั้งและขยายมาถึงปัจจุบัน

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่มีสภาพชุมชนและการคมนาคมผ่านพ้นความทุรกันดารแล้ว ได้มีการมอบโอนให้กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 436 แห่ง ทำการยุบเลิก เนื่องจากมีนักเรียนจำนวนน้อย 49 แห่ง ปัจจุบันมีโรงเรียนสังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนจำนวน 168 แห่ง (สำนักงานโครงการสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี, 2545, น. 59 - 68)

1.3 การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 โรงเรียนจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในช่วงชั้นที่ 1 - 3 การจัดการศึกษาเป็นไปตามระเบียบของกฎกระทรวง

ศึกษาธิการโดยมีครุตำราวจตระเวนชายแดนเป็นครูใหญ่และเป็นผู้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยมีกองกำกับการตำราวจตระเวนชายแดนเป็นผู้ดูแลและให้การสนับสนุนพร้อมช่วยเหลือในด้านต่างๆ

1.4 งานที่รับผิดชอบในโรงเรียนตำราวจตระเวนชายแดน

หน้าที่ที่โรงเรียนตำราวจตระเวนชายแดนปฏิบัตินอกเหนือจากหน้าที่ทำการเรียนการสอนตามแนวชายแดนแล้วยังมีหน้าที่รับผิดชอบโครงการในพระราชดำริขององค์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี 8 โครงการ จากการที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้ตามเสด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถไปทรงเยี่ยมราษฎรในถิ่นทุรกันดารทั่วทุกภาคของประเทศไทยทำให้ทรงพบปัญหาความยากจน ความขาดแคลน และสภาพแวดล้อมที่เสื่อมโทรม ประชาชนเป็นโรคขาดสารอาหาร สุขภาพอ่อนแอ เจ็บป่วยไม่แข็งแรง โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ทำให้พระองค์สนพระทัยและมีพระราชหฤทัยมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือประชาชนเหล่านั้นให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และทรงเริ่มแผนงานพัฒนาเด็กและเยาวชนที่อยู่ในท้องถิ่นทุรกันดารขึ้นมีโครงการตามพระราชดำริ 8 โครงการดังนี้

- 1.โครงการการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน
- 2.โครงการควบคุมโรคขาดสารไอโอดีน
- 3.โครงการส่งเสริมคุณภาพการศึกษา
- 4.โครงการนักเรียนในพระราชานุเคราะห์
- 5.โครงการฝึกอาชีพ
- 6.โครงการส่งเสริมสหกรณ์
- 7.โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 8.โครงการส่งเสริมโภชนาการและสุขภาพอนามัยแม่และเด็กในถิ่นทุรกันดาร

1.5 ประวัติของกำกับการตำราวจตระเวนชายแดนที่ 13

เดือนสิงหาคมพุทธศักราช 2496 กองกำกับการตำราวจตระเวนชายแดนเขต 7 จึงเริ่มก่อตั้งขึ้นครั้งแรก ณ ค่ายนเรศวร อำเภอ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้รับกำลังตำราวจมาจากกองบัญชาการตำราวจตระเวนชายแดน ค่ายสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา โดยจัดกำลังพลเข้าปฏิบัติการในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี 3 หมวด คือ หมวด ตชด.ที่ 45 ,46,47 ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่อยู่ในพื้นที่ จังหวัดกาญจนบุรี มว.ตชด.ที่ 45 และ มว.ตชด.ที่ 45 ได้อาศัยห้องสมุดของ จังหวัดกาญจนบุรี เป็นที่พักอาศัยขณะนั้นปลูกอยู่บริเวณ โรงเรียนสตรีกาญจนบุรี เดียวนี้หรือ ถอนไปแล้ว ส่วน มว.ตชด.ที่ 47 อาศัย ส่วน มว.ตชด.ที่ 47 อาศัยอยู่บนสถานี สภ.อ.เมือง

กาญจนบุรี ขณะนั้นกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนเขต 7 ยังไม่มีอาคารสถานที่ตั้งทำการที่แน่นอนเพียงแต่ตั้งขึ้นที่ค่ายนเรศวร อ.หัวหิน จ.ประจวบคีรีขันธ์ แต่ความจริงแล้วมิได้ปฏิบัติงานตามสถานที่ดังกล่าว จึงฝากการบังคับบัญชาตำรวจตระเวนชายแดนไว้กับผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี และตั้งที่ทำการชั่วคราว ณ บ้านพักรับรองของกองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี

ปีพุทธศักราช 2500 กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนเขต 7 ได้ย้ายที่ทำการชั่วคราวไปตั้งที่กองร้อยรักษาดินแดน ถนนหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี และได้รับอนุมัติจากกรมตำรวจให้ดำเนินการก่อสร้างอาคารที่ทำการ กก.ตชด. แบบถาวรขึ้นที่บ้านวังใหญ่ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อสร้างเสร็จแล้วก็ได้เคลื่อนย้ายขึ้นไปใช้เป็นที่ทำการอย่างใด เพราะเกิดอุปสรรคนานัปการไม่สามารถที่จะใช้ปฏิบัติงานได้ เช่น

1. ปัญหาเรื่องน้ำบริโภคเพราะน้ำทั่วไปในบริเวณที่ตั้งกองกำกับการฯ มีแร่ธาตุเจือปน (หินปูน) เป็นอันตรายต่อผู้ใช้ดื่ม
2. ปัญหาเรื่องบุตรที่จะเข้าโรงเรียน
3. ปัญหาเรื่องการเดินทางกับหน่วยข้างเคียง เพราะอยู่ห่างไกลจากตัวจังหวัดและอำเภอมากขณะนั้น

ปีพุทธศักราช 2504 กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนเขต 7 ได้ขออนุมัติกรมตำรวจทำการรื้อถอนที่ทำการจากบ้านวังใหญ่ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี มาสร้างที่ตำบลท่ามะขาม อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี โดยกรมตำรวจอนุมัติให้จัดซื้อที่ดินริมแม่น้ำแควใหญ่ฝั่งทิศตะวันตกของถนน เจ้าขุนเถรจำนวน 5 ไร่เศษ และดำเนินการก่อสร้างจนแล้วเสร็จแต่ก็ใช้งานได้ไม่กี่ปีก็ผุพังชำรุดทรุด โทรมไปตามสภาพ

ปีพุทธศักราช 2509 กรมตำรวจได้อนุมัติให้ซื้อที่ดินซึ่งอยู่ตรงข้ามกับที่ดินกองกำกับการฯ เก่า เป็นเนื้อที่ 15 ไร่ เป็นที่ทำการกองกำกับการฯ ซึ่งตั้งอยู่ฝั่งทิศตะวันออกติดกับถนนสายกาญจนบุรี – ลาดหญ้า ห่างจากตัวเมือง ประมาณ 2 กิโลเมตร

ปีพุทธศักราช 2509 เมื่ออาคารที่ทำการกองกำกับการตำรวจชายแดนเขต 7 ได้ก่อสร้างเสร็จเรียบร้อย สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เสด็จพระราชดำเนินไปทรงประกอบพิธีเปิดอาคารที่ทำการกองกำกับการตำรวจชายแดนเขต 7 อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งมี พันตำรวจเอกถวัลย์ รัตน์กาล ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการ เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พุทธศักราช 2512 นับว่าเป็นสิริมงคลแก่ข้าราชการตำรวจกองกำกับการตำรวจชายแดนเขต 7 เป็นอย่างยิ่ง

เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2512 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จฯ เยี่ยมข้าราชการตำรวจ และพระราชทานอาวุธปืน เอ็ม 16 รุ่นเออาร์ 15 จำนวน 6 กระบอก ให้กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนเขต 7 นับว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณอันล้นพ้นแก่ข้าราชการตำรวจตระเวนชายแดน ภายใต้พระบรมโพธิสมภาร

ต่อมาเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน พุทธศักราช 2513 พันตำรวจเอกกิตติศักดิ์ แก้วลำหัด ผู้กำกับการตำรวจชายแดนเขต 7 ได้ทำหนังสือกราบบังคมทูลขอพระราชทานนามค่าย ผ่านกองบัญชาการตำรวจภูธร (ชายแดน) ต่อมาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชการปัจจุบัน ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า “ ค่ายพระพุทธรูป ” กองกำกับการตำรวจชายแดนเขต 7 จึงได้ใช้ชื่อ “ ค่ายพระพุทธรูป ” ตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พุทธศักราช 2514 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน และทุกวันที่ 6 เมษายนของทุกปี ซึ่งเป็นวันจักรี ชาวค่ายพระพุทธรูปถือเป็นวันสำคัญของค่าย โดยจัดให้มี

- 1.พิธีบวงสรวงดวงวิญญาณพระบาทสมเด็จพระพุทธรูปเจ้าฟ้าโลกมหาราช
- 2.ทำบุญตักบาตรภัตตาหารแด่พระสงฆ์ อุทิศส่วนกุศลให้กับวีรชนของค่าย
- 3.จัดกิจกรรมร่วมกันระหว่างข้าราชการตำรวจตระเวนชายแดนและครอบครัว

ปีพุทธศักราช 2529 มีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 14 พุทธศักราช 2529 ลงวันที่ 3 ตุลาคม พุทธศักราช 2529 มีผลใช้บังคับในวันที่ 12 ธันวาคม พุทธศักราช 2529 ให้ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดน เขต 7 เป็นส่วนราชการใหม่ใช้ชื่อ “ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ” เป็นต้นมา

เมื่อ 17 มกราคม พุทธศักราช 2543 ได้ย้ายที่ตั้งจากอำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ไปที่ตำบลหนองโรง อำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นที่ตั้งของกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ในปัจจุบัน

วันพุธที่ 20 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2545 เวลา 13.50 นาฬิกา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงวางศิลาฤกษ์และเทพของหล่อพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระพุทธรูปเจ้าฟ้าโลกมหาราช

เมื่อ 13 ธันวาคม 2547 เวลา 09.10 น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เสด็จฯ เป็นองค์ประธาน ในพิธีเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช และทรงเปิดป้ายกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนในวโรกาสเดียวกัน

โรงเรียนตำรวจในสังกัดกองกำกับการที่ 13 ค่ายสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า ประกอบด้วย

- 1.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสหนาคาร
- 2.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสุนทรเวช
- 3.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านเรดาร์
- 4.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านทีไ่ป่า
- 5.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนวิจิตรวิทยาคาร
- 6.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านแม่ให้น้อย
- 7.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเฮงเคิลไทย
- 8.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านต้นมะม่วง
- 9.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมิตรมวลชน 2
- 10.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านถ้ำหิน
- 11.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตะโกปิดทอง
- 12.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านปิล็อกคี
- 13.โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนวัดสุธาสิรินวาราม
- 14.ศูนย์การเรียนรู้ตำรวจตระเวนชายแดนบ้านปางสนุก
- 15.ศูนย์การเรียนรู้ตำรวจตระเวนชายแดนบ้านคลิตี้ล่าง

สรุป ปัจจุบันกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 มีโรงเรียนในการดูแล 15 โรงเรียน ครอบคลุมพื้นที่ 2 จังหวัด คือจังหวัด กาญจนบุรี จำนวน 13 โรงเรียน และจังหวัดราชบุรี จำนวน 2 โรงเรียน

โดยโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน นั้นมีภารกิจที่ทำการจัดการเรียนการสอนโดยตำรวจและบุคลากรทางการศึกษา ในสังกัดของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งในส่วน ของกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ค่ายพระพุทธรยอดฟ้า อยู่ในกองร้อย 132 โดยครูที่ ทำการสอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีขีดความสามารถในทั้งการข่าว การรบ ตลอดจน การสอน ซึ่งมีการจัดสรรในเรื่องของบุคลากรทั้งจาก นักเรียนนายสิบตำรวจ และโครงการครูยาท (ตำรวจตระเวนชายแดน) โครงการครูขาดแคลนวิกฤต จากองค์การบริหารจังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี และครูจากสังกัดพื้นที่การศึกษา(สพฐ) ในการจัดการเรียนการสอน โดยมีการจัดการเรียน

การสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักสูตรแกนกลาง แต่จะมีความแตกต่างในด้านการจัดการเรียนที่มุ่งให้นักเรียนนั้นสามารถนำความรู้ด้านวิชาชีพและสามารถนำไปใช้ได้จริงจากโครงการพระราชดำริ

2.การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 1) ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุว่า การเรียนรู้พลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพ ที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงสุขภาพการส่งเสริมสุขภาพและการพัฒนาชีวิตของบุคคล และครอบครัวและชุมชนให้ยั่งยืน

โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นในการจัดการเรียนพลศึกษา โดยเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวการออกกำลังกายการเล่นเกมและกีฬาเป็นเครื่องมือที่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการ 5 ด้าน ทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา จึงจำเป็นที่จะต้องมีการวิเคราะห์สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา

2.1 สรุปแนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเองครอบครัวเพศศึกษาและมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหวการออกกำลังกายการเล่นเกมกีฬาไทยและกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจมีทักษะในการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกายการเล่น เกมและกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 รักการออกกำลังกายการเล่นและการเกมและการเล่นกีฬาปฏิบัติเป็นอย่างสม่ำเสมอมีวินัยเคารพสิทธิกติกาที่มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรีย์ภาพของการกีฬา

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพสมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพการดำรงสุขภาพการป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 1.1 ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงต่อสุขภาพอุบัติเหตุการใช้ยาสารเสพติดและความรุนแรง

2.1 สรุปแนวคิดและหลักการจัดการเรียนรู้พลศึกษา สามารถสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกมและกีฬา เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งสมรรถภาพเพื่อสุขภาพและกีฬา เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนสามารถที่จะเข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย และรู้จักดูแลอวัยวะที่สำคัญของระบบนั้นๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม แรงขับทางเพศของชายหญิงเมื่อย่างเข้าสู่วัยแรกรุ่น และวัยรุ่น สามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม
2. เข้าใจและเห็นคุณค่าของการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่น และเป็นสุข
3. ภูมิใจและเห็นคุณค่าในเพศของตน ปฏิบัติสุขอนามัยทางเพศได้ถูกต้องเหมาะสม
4. ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพและการเกิดโรค อุบัติเหตุ ความรุนแรง สารเสพติด และการล่วงละเมิดทางเพศ
5. มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน
6. รู้หลักการเคลื่อนไหวและสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกม การละเล่น
7. กีฬาพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา สติ และหน้าที่ของตนเองจนงานสำเร็จลุล่วง
8. วางแผนและปฏิบัติกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย เพื่อสุขภาพได้ตามความเหมาะสมและความต้องการเป็นประจำ
9. จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม

10. มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้สร้างเสริมสุขภาพ
ซึ่งสามารถวิเคราะห์แสดงเป็นตารางเปรียบเทียบระหว่างตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้
พลศึกษาแกนกลางในระดับประถมศึกษา

**สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬา
สากล**

**มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การ
เล่นเกม และกีฬา**

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	เคลื่อนไหวร่างกายขณะอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบ	ธรรมชาติของการเคลื่อนไหวร่างกาย ในชีวิตประจำวัน แบบอยู่กับที่ เช่น นั่ง ยืน ก้มเงย เอียง ซ้าย - ขวา เคลื่อนไหวข้อมือ ข้อเท้า แขน ขา แบบเคลื่อนที่ เช่น เดิน วิ่ง กระโดด กลิ้งตัว - แบบใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น จับ โยน เตะ เคาะ -
	เล่นเกมเบ็ดเตล็ดและเข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่ใช้การเคลื่อนไหวตามธรรมชาติ	กิจกรรมทางกายที่ใช้ในการเคลื่อนไหวตามธรรมชาติ การเล่นเกมเบ็ดเตล็ด -
ป.2	ควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกายขณะอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ	ลักษณะและวิธีการของการเคลื่อนไหวร่างกาย แบบอยู่กับที่ เช่น กระโดด บิดตัว ดึง ผลัก แบบ เคลื่อนที่ เช่น กระโดดเขย่ง ก้าวซิดก้าว วิ่งตาม ทิศทางที่กำหนด และแบบใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น คืบ ขว้าง ตี
	เล่นเกมเบ็ดเตล็ดและเข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่วิธีเล่นอาศัยการเคลื่อนไหวเบื้องต้นทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบ	การเล่นเกมเบ็ดเตล็ด และเข้าร่วมกิจกรรมทางกายที่วิธีเล่นอาศัยการเคลื่อนไหวเบื้องต้นทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ
ป.3	ควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกายขณะอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบอย่างมีทิศทาง	การเคลื่อนไหวร่างกายแบบอยู่กับที่ เช่น ย่อยืด เขย่ง พับตัว เคลื่อนไหวลำตัว การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ เช่น เดินต่อเท้า

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	เคลื่อนไหวร่างกายที่ใช้ทักษะการเคลื่อนไหวแบบบังคับทิศทางในการเล่นเกมนัดเตล็ด	หลัง กระโจน-เดินถอยและแบบใช้อุปกรณ์ประกอบโดยมีการบังคับทิศทาง เช่น ดีด ขว้าง โยน และรับ วิธีการควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกายแบบต่างๆอย่างมีทิศทาง กิจกรรมทางกายที่ใช้ทักษะการเคลื่อนไหวแบบบังคับทิศทาง ในการเล่นเกมนัดเตล็ด
ป .4	ควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ ฝึกการบริหารท่ามือเปล่า ประกอบจังหวะ เล่นเกมเลียนแบบ และกิจกรรมแบบผลัด เล่นกีฬาพื้นฐานได้อย่างน้อย 1 ชนิด	การเคลื่อนไหวร่างกายแบบผสมผสานทั้งแบบอยู่กับที่ เช่น กระโดดหมุนตัว กระโดด เขี่ยดตัว-แบบเคลื่อนที่ เช่น ชิกแซ็ก วิ่งเปลี่ยนทิศทาง ควบม้า และแบบใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น บอล เขือก การบริหารท่ามือเปล่าประกอบจังหวะ เกมเลียนแบบและกิจกรรมแบบผลัด กีฬาพื้นฐาน เช่น แฮร์บอล แอนด์บอล ห่วงข้ามตาข่าย
ป .5	จัดรูปแบบการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน และควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหวตามแบบที่กำหนด เล่นเกมนำไปสู่กีฬาที่เลือกและ กิจกรรมการเคลื่อนไหวแบบผลัด ควบคุมการเคลื่อนไหวในเรื่องการรับแรง การใช้แรงและความสมดุล	การจัดรูปแบบการเคลื่อนไหวร่างกายแบบผสมผสาน การปฏิบัติกิจกรรมทางกายทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ การใช้อุปกรณ์ประกอบตามแบบที่กำหนด เช่น การฝึกการบริหาร ยืดหยุ่นขั้นพื้นฐาน เป็นต้น เกมนำไปสู่กีฬาและกิจกรรมแบบผลัดที่มีการตี เขี่ยรับ – ส่งสิ่งของ ขว้าง และวิ่ง การเคลื่อนไหวในเรื่องการรับแรง การใช้แรงและความสมดุล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	แสดงทักษะกลไกในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬา	ทักษะกลไกที่ส่งผลต่อการปฏิบัติกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬา
	เล่นกีฬาไทย และกีฬาสากลประเภทบุคคลและประเภททีมได้อย่างละ 1 ชนิด	การเล่นกีฬาไทย เช่น ตะกร้อวง วิ่งชักธง และกีฬาสากล เช่น กรีฑาประเภทลู่ แบดมินตัน เปตอง ฟุตบอล เทเบิลเทนนิส วายน้ำ
	อธิบายหลักการ และเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ อย่างน้อย 1 กิจกรรม	หลักการและกิจกรรมนันทนาการ
ป.6	แสดงทักษะการเคลื่อนไหวร่วมกับผู้อื่นในลักษณะแบบผลัดและแบบผสมผสานได้ตามลำดับ ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ และการเคลื่อนไหวประกอบเพลง	การเคลื่อนไหวร่วมกับผู้อื่นแบบผลัดในลักษณะผสมผสาน ในการร่วมกิจกรรมทางกาย เช่น กิจกรรมแบบผลัด กายบริหารประกอบเพลง ยืดหยุ่นขั้นพื้นฐานที่ใช้ทำต่อเนื่อง และการต่อตัวท่าง่าย ๆ
	จำแนกหลักการเคลื่อนไหวในเรื่องการรับแรง การใช้แรง และความสมดุลในการเคลื่อนไหวร่างกายในการเล่น เกม เล่นกีฬา และนำผลมาปรับปรุงเพิ่มพูนวิธีปฏิบัติของตนและผู้อื่น	การเคลื่อนไหวในเรื่องการรับแรง การใช้แรง และความสมดุลกับการพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวในการเล่นเกม และกีฬา
	เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคลและประเภททีมได้อย่างละ 1 ชนิด	การเล่นกีฬาไทย กีฬาสากล ประเภทบุคคลและประเภททีม เช่น กรีฑาประเภทลู่ และลาน เปตอง วายน้ำ เทเบิลเทนนิส วอลเลย์บอล ฟุตบอล ตะกร้อวง
	ใช้ทักษะกลไก เพื่อปรับปรุงเพิ่มพูนความสามารถของตนและผู้อื่นในการเล่นกีฬา	การใช้ข้อมูลด้านทักษะกลไกเพื่อปรับปรุงและเพิ่มพูนความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรมทางกาย และเล่นกีฬา
	ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย 1 กิจกรรม แล้วนำความรู้และหลักการ	การนำความรู้และหลักการของกิจกรรมนันทนาการไป

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	ที่ได้ไปใช้เป็นฐานการศึกษาหาความรู้ เรื่องอื่น ๆ	ใช้เป็นฐานการศึกษาหาความรู้

สาระที่ 4 การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายได้ตามคำแนะนำ	การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ วิธีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย - วิธีการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ - โดยการออกกำลังกาย การพักผ่อน และกิจกรรมนันทนาการ
ป.4	อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสุขภาพ	- ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมกับสุขภาพ - การจัดสิ่งแวดล้อมที่ถูกต้องลักษณะและเอื้อต่อสุขภาพ
ป.5	ทดสอบและปรับปรุงสมรรถภาพทางกายตามผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	การทดสอบสมรรถภาพทางกาย - การปรับปรุงสมรรถภาพทางกายตามผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
ป.6	สร้างเสริมและปรับปรุงสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพอย่างต่อเนื่อง	วิธีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย การสร้างเสริมและปรับปรุงสมรรถภาพทางกายตามผลการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

สรุป ในการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาจะมีมาตรฐานการเรียนรู้ 5 มาตรฐาน แต่เมื่อเจาะจงในด้านของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จะมีสาระที่ 3 ในเรื่องการเล่นไหว้กายออกกำลังกายการเล่นเกมที่ฟ้าไทยและกีฬาสากลโดยมุ่งเน้นเข้าใจมีทักษะในการเล่นเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกายการเล่นเกมที่ฟ้ารักการออกกำลังกายการเล่นเกมและการเล่นเกมและการเล่นกีฬาปฏิบัติเป็นอย่างสม่ำเสมอมีวินัยเคารพสิทธิกติกาที่มีน้ำใจนักกีฬามีจิตวิญญาณในการแข่งขันและชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา และสาระที่ 4 ในเรื่องของการสร้างเสริมสุขภาพสมรรถภาพ โดยมุ่งเน้นให้เห็นคุณค่าและมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพการดำรงสุขภาพการป้องกันโรคและการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

3. ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร

ทาบ (Taba, 1962, p. 9) กล่าวว่า หลักสูตร คือ “แผนการสอนที่จัดทำขึ้น เพื่อให้ นักเรียนได้เกิดความรู้”

กู๊ด (Good, 1973, p. 157) กล่าวว่า หลักสูตรมีความหมาย 3 ด้าน ดังนี้

1. หลักสูตร คือ กลุ่มของรายวิชา และประสบการณ์ที่โรงเรียนกำหนดให้ผู้เรียนได้เรียน
2. หลักสูตร คือ โครงการศึกษาทางโรงเรียนวางไว้กว้าง ๆ เพื่อจัดสอนให้เด็กแต่ละชั้น
3. หลักสูตร คือ ลำดับของวิชาที่ต้องเรียนเพื่อให้สำเร็จการศึกษา

สุจริต เพียรชอบ และอัจฉรา ประไพตระกูล (2521, น. 22) หลักสูตร หมายถึง “โครงการหรือแนวทางการให้การศึกษา การให้การศึกษา คือ การถ่ายทอดความรู้และการวิชาความรู้ วัฒนธรรม การปลูกฝังทัศนคติและค่านิยม การเสริมสร้างความเจริญเติบโตและความสมบูรณ์ทางกายหรือการให้การศึกษา คือ การพัฒนาผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน โดยสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนดไว้”

ไพฑูริย์ สีนลาวัฒน์ (2525, น. 160 - 161) กล่าวถึงหลักสูตรว่า หลักสูตรเป็นแนวทางที่กำหนดขึ้นสำหรับการดำเนินงานของครูที่พัฒนาและมีความแตกต่างกันออกไป แนวทางที่ครูใช้สอนค่อยๆ พัฒนาขึ้น เพื่อเป็นรูปแบบตำราเรียน หลักสูตรในความหมายของครูก็คือ แบบเรียน แต่ในปัจจุบัน ความหมายของหลักสูตรได้ขยายกว้างขวางขึ้น ครอบคลุมถึงประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนจัดให้กับผู้เรียนทั้งหมด โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา นั้น หลักสูตรคือ ชีวิตของเด็ก ตั้งแต่ย่างเข้าโรงเรียนในตอนเช้าจนก้าวออกจากโรงเรียนในตอนเย็น ส่วนในระดับมัธยมศึกษาจะมี

ชีวิตอิสระขึ้น ถ้าเป็นหลักสูตรอุดมศึกษาด้วยแล้วก็เป็นอิสระสูงขึ้นไปจนเหลือแต่เพียงชีวิตที่สัมพันธ์กับห้องเรียน นอกนั้นก็จะเป็นกิจกรรมส่วนตัวของผู้เรียนไป

สุมิตร คุณานุกร (2528, น. 3) กล่าวว่า “หลักสูตร คือ กิจกรรมหรือประสบการณ์ทั้งหลายที่ครูหรือโรงเรียนจัดให้ผู้เรียน เพื่อพัฒนาทุกด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และสติปัญญา”

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2530, น. 18) กล่าวว่า “หลักสูตร หมายถึง มวลประสบการณ์ทุกอย่างที่จัดให้ผู้เรียน เนื้อหาวิชา ทักษะ ทักษะคิด แบบพฤติกรรม กิจกรรมและสิ่งแวดล้อม เมื่อประมวลเข้ากันแล้วเป็นประสบการณ์ที่ผ่านเข้ามาในความรับรู้ถือว่าเป็นหลักสูตรทั้งสิ้น”

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539, น. 109) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า เป็นโครงร่างที่กำหนดให้นักเรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองตามแผนการศึกษา หรือกิจกรรมที่บรรจุไว้ในโครงร่าง เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าและให้ประสบการณ์ที่ดีแก่นักเรียน ซึ่งเป็นทั้งกิจกรรมวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตร นอกจากนั้น หลักสูตรยังครอบคลุมถึงการกำหนดจุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อการสอน และการประเมินผลด้วย การพัฒนาหรือการสร้างหลักสูตรจึงต้องทำใน 4 เรื่อง คือ เอกสารหลักสูตร กระบวนวิธีสอนของครู กระบวนการเรียนของนักเรียน และการจัดกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนไปพร้อมๆ กัน

ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ (2541, น. 10) กล่าวว่า ความหมายของหลักสูตรมี 2 อย่าง คือ

1. หลักสูตรความหมายอย่างแคบ คือ รายวิชาต่างๆ ที่เด็กจะต้องเรียนไปตามลำดับชั้นระหว่างอยู่ในโรงเรียน

2. หลักสูตรความหมายอย่างกว้าง คือ มวลประสบการณ์ที่โรงเรียนจัดให้แก่ผู้เรียน รวมถึงกิจกรรมนักเรียน กิจกรรมนอกหลักสูตร สิ่งที่สังคมมุ่งหวังให้เด็กได้รับวิถีทางต่างๆ เพื่อนำเด็กไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษา

ธำรง บัวศรี (2542, น. 2) กล่าวว่า “หลักสูตร คือ รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนนั้น เป็นความหมายตามทัศนะเดิม เนื่องจากความคิดเกี่ยวกับการศึกษา คือ การเรียนหนังสือ ความรู้ที่ได้รับก็คือ ความรู้ที่ได้จากหนังสือต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนกำหนดให้เรียน”

วัฒนา กระจับทุกซ์ (2542, น. 64) ให้ความหมายว่า “หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ที่จัดให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะ เจตคติ และพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมาย ที่ตั้งไว้”

สุชาติ โสภประยูร (2542, น. 57) ให้ความหมายว่า “หลักสูตร หมายถึง ประมวลวิชาและ กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนที่นักเรียนจะได้ทำการศึกษาและปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสบการณ์แก่ตนเองตามแนวที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้”

สำลี รักสุทธี (2544, น. 10) กล่าวว่า “หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ หรือกิจกรรมที่ จัดให้แก่ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน อันจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลง ด้านความรู้ ความคิด เจตคติ และปฏิบัติในทิศทางที่พึงประสงค์”

ชูระวี สุริยจันทร์และคณะ (2550, น. 7) กล่าวว่า “หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งหลาย ทั้งมวลที่ได้รวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้เกิดมีประสบการณ์จนครบถ้วน โดยมุ่งหวังว่าผู้เรียนจะมีคุณสมบัติ มีความรู้ และความสามารถเป็นไปตามที่ผู้สอนหรือผู้ถ่ายทอด ต้องการ”

สรุป จากการศึกษาของนักวิชาการที่ได้ให้ความหมายของคำว่าหลักสูตร พบว่ามี ประเด็นที่ได้ให้ความหมายของหลักสูตรที่จะต้องกำหนดในเรื่องรายวิชาโดยจะถูกถ่ายทอดจาก ครูในกระบวนการถ่ายทอดจะมีวิธีการสอนตลอดจนเทคนิคในการจัดการในชั้นเรียน และมี กิจกรรมที่สามารถสอดแทรกให้กับนักเรียนเพื่อสร้างประสบการณ์และองค์ความรู้เพื่อให้นักเรียน บรรลุในจุดประสงค์ที่ครูผู้สอนได้ตั้งเป้าหมายไว้

3.1 ความสำคัญของหลักสูตร

นิตยา สุวรรณศรี (2538, น. 4 ; อ้างอิงจาก สันต์ ธรรมบำรุง, 2537, น. 10) ได้สรุป ความ สำคัญของหลักสูตร ไว้ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงาน หรือเครื่องชี้แนวทางการปฏิบัติงานของครู เพราะ หลักสูตร จะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและประเมินผลไว้ เป็นแนวทาง

2. หลักสูตรเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศ เพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ

3. หลักสูตรเป็นเอกสารทางราชการ เป็นบัญญัติของรัฐบาลเพื่อให้บุคคลที่ทำการเกี่ยวข้องกับการศึกษาปฏิบัติตาม

4. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา เพื่อควบคุมการเรียนการสอน ในสถาบันการศึกษาระดับต่าง ๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถานศึกษาด้วย

5. หลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของฝ่ายบริหารการศึกษา เพื่อที่จะอำนวยความสะดวก และควบคุมดูแลและติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาลด้วย

6. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของงาน และพัฒนาการต่างๆ ของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

7. หลักสูตรจะกำหนดลักษณะและรูปร่างของสังคมในอนาคตที่จะเป็นไปในรูปแบบใด

8. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤติที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นการพัฒนากำลังซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

9. หลักสูตรจะเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคน ประเทศใดจัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัย มีประสิทธิภาพทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพสูง

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539, น. 28) ได้กล่าวสรุปความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นทั้งมวลประสบการณ์โครงการ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร แนวทางและยังเป็นกลุ่มวิชาทั้งหลายทั้งปวง ที่มุ่งให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม ได้รับประโยชน์และคุณค่าจนเกิดการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพ

2. หลักสูตรช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรม ปณิธานทัศนคติและค่านิยมที่ดี เช่น ภาษาไทย เป็นวิชาบังคับสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น ด้วยเหตุที่ว่าภาษาไทยเป็นวัฒนธรรมของประเทศ การสอนวิชาพลศึกษาจะช่วยปลูกฝังศีลธรรม จริยธรรม และความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นต้น

3. หลักสูตรช่วยเสริมสร้างเสริมสร้างเสริมความเจริญเติบโต และความแข็งแรงทางร่างกายและจิตใจให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับปณิธานการจัดการศึกษาของประเทศ เช่น วิชาพลศึกษาช่วยพัฒนาร่างกาย (สมรรถภาพและทักษะ) และพัฒนาจิตใจ (บุคลิกภาพและทัศนคติ) ได้พร้อมๆ กัน

4. หลักสูตรเป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างปรัชญา ปณิธาน หรือจุดมุ่งหมายของการศึกษากับวิธีการสอนหรือการใช้หลักสูตรเข้าด้วยกัน

สรุป ความสำคัญของหลักสูตรเป็นสิ่งที่มีความมุ่งหมายในเรื่องของวิธีการสอนเชื่อมโยงในเนื้อหาของกลุ่มสาระในแต่ละวิชาที่จะกำหนดจุดมุ่งหมาย และกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับแนวทางในการให้ความรู้ ทักษะ เจตคติของนักเรียนเกิดขึ้นจากหลักสูตร

3.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

ทาบา (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2529, น. 9 ; อ้างอิงจาก Taba, 1962, p. 422) ผู้เชี่ยวชาญหลักสูตรกล่าวว่า หลักสูตรนั้นไม่ว่าจะเป็นแบบใด วิชาใดก็ตาม มีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 4 อย่าง คือ

1. จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะวิชา
2. เนื้อหาวิชาและจำนวนชั่วโมงที่สอนแต่ละวิชา
3. ขบวนการสอนและขบวนการเรียน (การนำหลักสูตรไปใช้)
4. การประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

พนัส หันนาคินทร์ (2529, น. 177 - 178) กล่าวถึงหลักสูตรว่า หลักสูตรต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งได้แก่ การหวังผลที่ต้องการให้เกิดแก่ตัวนักเรียน
2. เนื้อหาหลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาซึ่งรวมกิจกรรมและประสบการณ์ที่จะให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3. การนำหลักสูตรไปใช้ ต้องอาศัยสิ่งเหล่านี้ คือ

- 3.1 คู่มือหลักสูตร ประกอบด้วยคำแนะนำในการสอนวิชาต่างๆ โดยเริ่มจากจุดมุ่งหมายในการสอน หน่วยการสอน เนื้อหาวิชาที่จะสอน สื่อการสอน รวมทั้งสื่อการเรียนรู้ต่างๆ
- 3.2 ตำราเรียนที่ควรใช้ประกอบการสอน
- 3.3 การวางแผนการสอนเป็นการวางแผนล่วงหน้าว่าจะแบ่งเนื้อหาที่จะสอนออกอย่างไรจึงจะเหมาะสมแก่สถานการณ์ต่างๆ

3.4 แบบการสอนต้องเลือกใช้ตามสภาพของเนื้อหาในการเรียน

3.5 วิธีประเมินผล เป็นข้อแนะนำวิธีการที่จะใช้ในการตรวจสอบว่านักเรียนได้รับผลจากการสอนของครูเพียงใด โดยให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือบทเรียนนั้นๆ

ธำรง บัวศรี (2531, น. 7 - 8) ได้กล่าวไว้ว่า หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญและขาดไม่ได้อย่างน้อย 6 อย่าง คือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Curriculum Aims) หมายถึง ผลรวมส่วนที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนจบหลักสูตรไปแล้ว
2. จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน (Instructional Objectives) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน และประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ

3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์ (Content and Experiences) หมายถึง สิ่งที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนและประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้รับ

4. ยุทธศาสตร์การเรียนการสอน (Instructional Strategies) หมายถึง กระบวนการและวิธีการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางความรู้และอื่น ๆ ตามจุดประสงค์และจุดหมายที่กำหนดไว้

5. วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน (Instructional Media and Materials) หมายถึง เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุต่าง ๆ รวมทั้งอุปกรณ์และสื่อทัศนศึกษาและอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนการสอน

6. การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การประเมินผลหลักสูตร และการประเมินผลการเรียนการสอน

สุธีระ ทานตวณิช (2532, น. 97) ได้กล่าวไว้ในเรื่องหลักสูตรเช่นกันว่า หลักสูตรประกอบไปด้วย จุดหมาย คือ ความต้องการทางการศึกษาและสังคม

1. หลักการ คือ ทิศทางซึ่งจะนำไปสู่จุดหมายของหลักสูตร
2. โครงสร้าง คือ กลุ่มวิชาหรือรายวิชาต่าง ๆ
3. จุดประสงค์ของการเรียนรู้ หมายถึงความรู้ ทักษะและทัศนคติบางประการ โดยเฉพาะรายวิชานั้น ๆ
4. เนื้อหาของรายวิชา คือ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้
5. สื่อการเรียน คือ สื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้
6. วิธีสอน คือ วิธีการที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้
7. การประเมินผล คือ การวัดว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดหลังจากการเรียน การสอน

สุนทร บำเรอราช (2541, น. 49 - 80) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย

1. เอกสารหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยตัวของหลักสูตร คำสั่ง คำนำ ข้อความ และรายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มวิชาต่าง ๆ
2. หนังสือเรียนและเอกสารประกอบการเรียน ซึ่งได้แก่ หนังสือเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์และแบบฝึกหัด
3. ระบบการประเมินผลการศึกษา ประกอบด้วยจุดประสงค์ เกณฑ์การวัดผล ประเมินผลและข้อกำหนดหรือหลักเกณฑ์การตัดสินผลการเรียน

4. แนวการสอนหรือคู่มือการสอนวิชาต่าง ๆ ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามลักษณะวิชา เพื่อให้ครูใช้ในการเรียนการสอนให้เป็นไปตามแนวเดียวกัน โดยมากจัดทำโดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

5. ครูหรือผู้สอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของหลักสูตร เพราะครูเป็นผู้ใช้หลักสูตรและมีหน้าที่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของหลักสูตรที่วางไว้

6. กิจกรรมและการจัดประสบการณ์ ได้แก่ กิจกรรมที่ประกอบการสอนในห้องเรียนและกิจกรรมเสริมการเรียนการสอน

7. สื่อการสอนและสื่อการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือของครูที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุถึงจุดประสงค์ของหลักสูตรได้รวดเร็วและชัดเจนขึ้น

3.3 ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ลีอชา สร้อยพาน (2526, น. 304) ได้แบ่งขอบข่ายของการจัดการเรียนการสอนไว้ 6 อย่าง ได้แก่

1. การจัดแผนการเรียน หมายถึง การจัดชุดรายวิชาให้นักเรียนเลือกเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดของนักเรียน ท้องถิ่น หลักการ จุดหมายของหลักสูตร และการจัดการศึกษาของชาติ

2. การจัดตารางสอน หมายถึง การกำหนดนัดหมายระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน โดยจัดให้ผู้เรียนตามแผนการเรียนและให้ครูทำการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การจัดครูเข้าสอน หมายถึง การจัดครูเพื่อสอนตามตารางเรียน โดยคำนึงถึงวุฒิ ความรู้ความสามารถให้เพียงพอและเหมาะสม

4. การจัดกลุ่มการเรียน หมายถึง การจัดกลุ่มนักเรียนตามความสามารถหรือแบบคละกันและจัดจำนวนนักเรียนให้เหมาะสม

5. การจัดสอนซ่อมเสริม หมายถึง การสอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้มีสติปัญญาเท่าเทียมคนอื่น หรือนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนโดยใช้วิธีการที่เหมาะสมและจะต้องจัดทำอยู่ตลอดเวลา

6. การประเมินผลการเรียน หมายถึง การกำหนดหลักการและวิธีการในการประเมินผลการเรียนตามระเบียบวิธีที่กำหนด

สุมิตร คุณานุกร (2528, น. 136 - 137) ได้ให้ความหมาย “การจัดการเรียนการสอนว่า เป็นกระบวนการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยวิธีต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิด

พัฒนาการไปตามเป้าหมายที่หลักสูตรต้องการ แนวทางการจัดกิจกรรมหรือการสอนย่อมแตกต่างกันตามสภาพและลักษณะธรรมชาติของเนื้อหาวิชา ผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนและสื่อการเรียนรู้การสอนได้อย่างเหมาะสม”

สรุป จากนักวิชาการที่ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนนั้นจะต้องมีองค์ประกอบที่อย่างน้อยต้องมี จุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีสอน และการประเมินผล กล่าวคือการจัดการเรียนการสอนคือ แนวทางในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนตามกลุ่มสาระการเรียนรู้และมีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมซึ่งจะช่วยให้เขามีพัฒนาตามเป้าหมายที่ครูผู้สอนต้องการ

3.4 ความรู้เกี่ยวกับการเรียนการสอนพลศึกษา

จรรยาพร ธรณินทร์ (2525, น. 30) ได้ให้คำแนะนำไว้ว่า ในการสอนวิชาพลศึกษาให้ได้ผลดี ครูควรจะต้องปฏิบัติตามการสอนตามลักษณะ ดังนี้

1. การสอนแต่ละครั้งจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่ชัด
2. ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมกิจกรรมการสอนอย่างทั่วถึง
3. ทำบทบาทให้สนุกสนาน จัดบรรยากาศการเรียนเป็นกันเอง
4. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ต้องสามารถวิเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวให้นักเรียนเข้าใจ ปฏิบัติตามได้เป็นลำดับขั้นตอน
5. การสอนพลศึกษา ควรให้นักเรียนได้แสดงออกพอสมควร
6. ถ้าหากครูพลศึกษาใช้นกหวีด ควรใช้เมื่อจำเป็น ต้องใช้เหมาะสมเท่านั้น
7. ครูผู้สอนมีทัศนคติที่ดีกับนักเรียนทุกคน
8. ครูควรเคารพและเชื่อในความสามารถของผู้เรียน ทุกคนมีความสามารถ
9. นักเรียนที่มาเรียนพลศึกษาเป็นนักเรียนที่ต้องการเล่นและออกกำลังกาย ฉะนั้นครูไม่ควรใช้เวลาไปพูดคุยหรือบรรยายมากเกินไป ควรให้นักเรียนร่วมกิจกรรมทันที
10. ครูผู้สอนพลศึกษาควรใช้วิธีการสอนหลาย ๆ แบบ เพื่อให้นักเรียนมีความสำเร็จในการเรียน
11. การสอน ครูควรเน้นท่าทางให้ถูกต้อง และช่วยเหลือแนะนำนักเรียนให้ทั่วถึง
12. ถ้ามีการอธิบายควรเป็นไปอย่างสั้น ๆ เฉพาะจำเป็น ถ้าหากเป็นไปได้ให้นักเรียนได้มีโอกาสร่วมอภิปราย หรือปัญหาการเล่นหลังการกีฬา
13. การสอนวิชาพลศึกษาทุกครั้ง ครูควรฉวยโอกาสจากสภาพการจริงที่เกิดขึ้น ปลุกฝังคุณธรรมในตัวนักเรียนควบคู่กันไปด้วย

14. ในการสอนครูต้องคำนึงว่า สอนให้นักเรียนเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยวิธีการ พหุศึกษา ครูพลศึกษามีใช่ครูฟุตบอล บาสเกตบอล หรือครูกีฬาอื่น ๆ

15. ครูพลศึกษาจะต้องสอนและช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้นักเรียนบรรลุได้ ตามที่กำหนดไว้ ไม่ใช่ยื่นคอยดูเฉย

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527, น. 118 - 119) ได้กล่าวว่า การสอนพลศึกษาจะให้ผลดี ควรจะปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. การสอนแต่ละครั้ง ควรกำหนดจุดมุ่งหมายที่แน่ชัด เวลาสอนควรระลึกถึงจุดหมายที่กำหนดไว้

2. ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึงกัน โดยจัดกิจกรรมให้มีส่วนร่วมและมีอุปกรณ์อย่างเพียงพอให้นักเรียนจะมีโอกาสได้ฝึกได้เรียนอย่างทั่วถึง

3. ทำบทเรียนให้สนุกสนาน โดยครูจะต้องเตรียมอุปกรณ์และสถานที่ให้พร้อมและเพียงพอ แต่ทั้งนี้ครูจะต้องสามารถจัดกิจกรรมและบรรยากาศของการเรียนการสอน ให้เป็นไปอย่างเป็นกันเอง และครูผู้สอนก็ควรมีความสนุกสนานกับการเรียนการสอนนั้น ๆ

4. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ไม่จำเป็นจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี แต่ควรจะเป็นผู้ที่สามารถสาธิตหรือวิเคราะห์ลักษณะท่าทางการเคลื่อนไหวในส่วนต่าง ๆ ของร่างกายในทักษะที่สอนนั้น ให้นักเรียนสามารถเข้าใจได้ตามลำดับขั้นตอน

5. ครูผู้สอนจะต้องมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนทุกคน คือจะต้องมีความรัก ความเอ็นดู เมตตา และความหวังดี กับนักเรียนทุกคนด้วยความบริสุทธิ์ใจ

6. ครูควรเข้าใจในการที่เด็กมีเสียงดังว่า เสียงแบบใดเป็นเสียงที่เกิดจากความสนุกสนาน หรือตื่นเต้นจากการเรียนวิชาพลศึกษา หรือเสียงแบบใดที่เกิดขึ้นจากเหตุอื่น ทำให้เกิดการรบกวนการเรียนการสอนปกติ การเรียนการสอนพลศึกษาควรจะไปด้วยความสนุกสนาน ตื่นเต้น และนักเรียนสามารถออกเสียงได้บ้างพอสมควรควบคู่กันไป

7. ถ้าหากว่าครูผู้สอนใช้นกหวีด นักเรียนควรจะได้ทราบว่าจะได้ทราบว่าจะสัญญาณนกหวีดอย่างไรหมายความว่าอย่างไร การใช้นกหวีดก็ควรจะให้เหมาะสมหรือใช้เมื่อจำเป็นเท่านั้น ครูไม่ควรใช้นกหวีดพร่ำเพรื่อจนเกินไป

8. ครูควรเคารพและเชื่อในความสามารถของนักเรียนว่า นักเรียนทุกคนสามารถจะทำได้และเรียนได้ ถ้าได้รับการสอนหรือช่วยเหลือโดยถูกต้อง แต่ความสามารถมากหรือน้อย ช้าหรือเร็วมันเป็นอีกประการหนึ่ง

9. นักเรียนที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นนักเรียนที่มีความพร้อมที่จะเล่นหรือออกกำลังกาย ฉะนั้น ครูไม่ควรใช้เวลาที่พูดหรือบรรยายให้นักเรียนฟังมากเกินไป

10. ความสำเร็จของการเรียนเป็นหัวใจสำคัญ จะทำให้นักเรียนมีความรักและความพยายามในการเรียนวิชาพลศึกษา ฉะนั้น ครูผู้สอนควรใช้วิธีการสอนหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้มีความสำเร็จในการเรียนตามความสามารถของตน

11. การสอน ครูควรจะเน้นในทำที่ถูกต้อง และควรหมั่นเวียนช่วยเหลือนักเรียนให้ทั่วถึง

12. ถ้ามีการอธิบายกติกาการเล่น ควรอธิบายสั้น ๆ พอเข้าใจ หรือถ้าเป็นไปได้ ควรให้โอกาสนักเรียนได้มีโอกาสเข้าร่วมอภิปรายกติกาหรือปัญหา หลังจากนักเรียนได้เล่นหรือเรียนแล้ว

13. การสอนวิชาพลศึกษาทุกครั้ง ควรปลูกฝังคุณธรรมในตัวนักเรียนควบคู่กันไป ด้วย เช่น ความสามัคคี ความร่วมมือ ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

14. ในการสอนวิชาพลศึกษาทุกครั้ง ครูจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า เราสอนนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้รับการศึกษา โดยวิธีการของพลศึกษา

15. ครูพลศึกษาต้องสอนและช่วยเหลือให้นักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

จรรยา แก่นวงศ์คำ (2529, น. 10) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนเป็นส่วนช่วยที่สำคัญยิ่ง ส่วนหนึ่งของการศึกษา เป็นกระบวนการในการให้การศึกษ ซึ่งผู้สอนจัดให้แก่ นักเรียน เพื่อจะให้ ผู้เรียนได้เรียนโดยสะดวก ถ้าผู้สอนรู้จักใช้วิธีการสอนที่ดีและเหมาะสมแล้ว ย่อมทำให้ผู้เรียนได้รับ ผลต่อไปนี้

1. ได้รับความรู้และมีความเข้าใจในบทเรียนในวิชาการที่ครูสอน
2. มีทักษะและความชำนาญในวิชาที่เรียนรู้นั้น
3. มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน
4. มีความสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้
5. สามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาชีวิตประจำวันได้
6. สามารถนำความรู้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปได้

จึงถือว่า “วิธีสอน” มีความหมายและมีความสำคัญยิ่งต่อผู้เรียน และครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างมากในฐานะผู้เลือกวิธีสอน และได้อธิบายถึงลักษณะการสอนที่ดี ดังนี้

1. การสอนที่ดีต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียน มีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การประเมินผลได้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย
2. การสอนที่ดีต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องของวัย ประสบการณ์เดิมและความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. การสอนที่ดีครูต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของ สิ่งแวดล้อมและอารมณ์ของเด็ก
4. การสอนที่ดีควรมุ่งให้เด็กได้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติ พร้อมทั้งจะประพฤติตนเป็นคนดี
5. การสอนที่ดีต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น
6. การสอนที่ดีต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปอย่างสิ่งที่เรียน มิใช่เอาความจริงจากตำราหรือคำบอกเล่าอย่างเดียว
7. การสอนที่ดี ควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันในวิชาเดียว ทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติ ซึ่งก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
8. การสอนที่ดีควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม รวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอนด้วย
9. การสอนที่ดียอมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียน โดยใช้แรงกระตุ้น ทั้งภายในและภายนอก แต่ตามหลักการแล้วควรใช้การจูงใจภายในมากกว่าภายนอก
10. การสอนที่ดีไม่ควรยึดมั่นในวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งวิธีเดียว แต่อย่างไรก็ตามควรจะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด
11. การสอนที่ดีต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การสอบ ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าการสอนได้ตรงตามความมุ่งหมาย

วิสูตร กองจินดา (2530, น. 86) ยังได้กล่าวว่า การเรียนรู้กิจกรรมพลศึกษา จะได้ดีหากครูผู้สอนสามารถจัดให้สอดคล้องกับหลักการต่อไปนี้

1. ให้ทราบเป้าหมายของบทเรียนทุกครั้งก่อนมีการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนรู้ความมุ่งหมายและคุณค่าของบทเรียน
2. ควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนของแต่ละบุคคล ความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเนื่องจากสภาพทางกาย ความรู้พื้นฐาน เจตคติ ระดับสติปัญญา หรือสิ่งแวดล้อม

3. ควรจัดระยะเวลาให้เหมาะสม การฝึกทักษะขึ้นกับระยะเวลา และความบ่อยครั้ง ต้องไม่ให้นานจนเหนื่อยเกินไป

4. ให้เด็กได้เห็นจากการสาธิต การแสดงตัวอย่างให้เด็กได้เห็นเป็นสิ่งเร้า และสร้างความเข้าใจในการเรียนรู้

5. ควรคำนึงถึงความถูกต้องของทักษะ ให้ผู้เรียนทราบหรือเกิดความเคลื่อนไหวของตนเอง เรียนรู้ในสิ่งที่ถูกต้อง และแก้ไขข้อผิดพลาดตั้งแต่เริ่มฝึก เพื่อป้องกันมิให้ทำเป็นนิสัย ซึ่งจะตามแก้ไขได้ยาก

6. มีการเสริมด้วยวัสดุและอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษา ซึ่งจะช่วยให้เด็กเห็นตามความสัมพันธ์ระหว่างส่วนต่าง ๆ ในการฝึก

7. ควรใช้หลักจิตวิทยา เพื่อสร้างแรงจูงใจ ความพึงพอใจในการเรียน และจัดให้มีการแข่งขัน เพื่อเป็นการเร้าใจให้เด็กอยากแสดงออก

8. จัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม เพราะบรรยากาศที่ดีจะช่วยให้เด็กมีความสนุกสนานและพึงพอใจในกิจกรรม

สรุป ในการสอนพลศึกษาครู พลศึกษาจำเป็นจะต้องรู้ในเรื่องของทักษะพื้นฐานที่นักเรียนควรมี และเข้าใจความแตกต่างของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนุกและสามารถพัฒนาสู่การออกกำลังกายหรือกิจกรรมที่ในห้องเรียนพัฒนาทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ให้นักเรียนรักในการเล่นกีฬาในเวลาว่างนอกเหนือจากกิจกรรมในห้องเรียน

3.5 คุณสมบัติของครูพลศึกษา

ภิญโญ สาธร (2526, น. 178 - 179) ได้กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาการโดยรอบด้านขึ้นในตัวผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ เป็นผู้มีความซื่อสัตย์ จริยธรรม ในระดับที่วิญญูชนถึงปฏิบัติได้ และมีลักษณะที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย ทั้งในแง่บุคลิกภาพทั่วไป ความสัมพันธ์ต่อศิษย์ และบทบาทต่อสังคม นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่หาความรู้เพิ่มเติม และฝึกอบรมให้มีความรู้ความสามารถก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปตลอดเวลา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523, น. 40 - 43) ได้กล่าวถึง ครูพลศึกษาที่ดีสามารถปฏิบัติหน้าที่และภารกิจในการเป็นผู้สอนที่มีสมรรถนะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีความรู้ดี ทั้งในด้านวิชาการศึกษาทั่วไปและวิชาพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง
3. เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบสูง

4. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น
 5. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีสุขภาพสมบูรณ์
 6. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารี เชื้อเพื่อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
 7. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนาน ร่าเริง
- วาสนา คุณวาทภิติ (2539, น. 320 - 321) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาที่ดี ดังนี้

ดี ดังนี้

1. เป็นผู้มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ
2. เป็นผู้มีความสามารถ ในการฝึกการสอนและมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ให้ได้หลายประเภท
3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องของการช่วยเหลือ
4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้นักเรียนเห็นได้อย่างชัดเจนไม่ผิดพลาด
5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป
6. เป็นผู้มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
7. มีน้ำใจนักกีฬา และพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอยู่เสมอ
8. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ
9. เป็นผู้ที่มีหลักการหรืออุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม นักเรียนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุขและนักเรียนรักโรงเรียนอยากมาโรงเรียน

สรุป ครูพลศึกษาจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาตนเองทั้งด้านความรู้ ทักษะ และสอนนักเรียนให้มีคุณธรรมจริยธรรมพร้อมทั้งปลูกฝังการมีน้ำใจในนักกีฬาแก่นักเรียนจากการเล่นออกกำลังกายและกีฬา

3.6 สื่อการเรียนการสอน วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529, น. 103) กล่าวว่า การเรียนพลศึกษานั้นเป็นการเรียนโดยใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อในการเรียนหรืออาจจะกล่าวได้ว่า การเรียนพลศึกษาเป็นการเรียนโดยการกระทำส่วนประกอบที่ช่วยสอนนอกจากตัวครูและนักเรียน และจะต้องอาศัยเครื่องอำนวยความสะดวก

ความสะอาดและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภท ถ้าขาดเครื่องอำนวยความสะดวกแล้วจะไม่สามารถช่วยให้การเรียนการสอน พลศึกษาเป็นไปอย่างราบรื่น หรืออาจดำเนินไปไม่ได้เลย ถ้ามีการจัดได้เหมาะสมเพียงพอจะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

1. วัสดุอุปกรณ์ วัสดุ คือ สิ่งของต่าง ๆ ที่กำหนดเวลาใช้อย่างจำกัด เช่น ลูกบอลต่าง ๆ เชือก ฯลฯ อุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ เช่น ตาข่าย ไม้ซอปท์บอล บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดดำเนินการเกี่ยวกับระบบต่าง ๆ ของวัสดุอุปกรณ์ คือ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอนกีฬา นักกีฬาและนักเรียนที่สนใจ เพราะการจัดวัสดุอุปกรณ์มีความจำเป็นต่อการสอนอย่างมาก ต้องมีการวางแผนด้วยบุคคลที่มีความรู้ จึงจะทำให้วัสดุอุปกรณ์ดำเนินไปด้วยความปลอดภัย มีประสิทธิภาพและประหยัด วัสดุอุปกรณ์เกี่ยวข้องกับหลาย ๆ ประการ เช่น บุคลากร การจำหน่าย การเลือกซื้อ การเก็บรักษา

2. สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ใช้ในการจัดเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนและการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิม ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ห้องน้ำ สถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล สนามเด็กเล่น

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539, น. 232) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนหรือการใช้หลักสูตรพลศึกษา จะเกิดความสัมฤทธิ์ผลทางจุดหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีสอน และปัจจัยอื่น ๆ อีก คือ วัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างจากวิชาอื่น

วัสดุ คือ สิ่งของต่าง ๆ ที่มีกำหนดเวลาการใช้งาน (ส่วนใหญ่จะใช้ได้แค่ 1 ปี) เช่น ลูกบอลต่าง ๆ เชือก เป็นต้น ส่วนอุปกรณ์ คือ สิ่งต่าง ๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่า

วัฒนา ระวังทุกข์. (2542, น. 117) ได้กล่าวถึง สื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความสำคัญและจำเป็นต่อการสอนทุกวิชา เพราะวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ หรือสื่อการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนและเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

1. สื่อการสอน หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะหรือสื่อที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติให้บรรลุตามจุดประสงค์การเรียนการสอน และตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้ดียิ่งขึ้น หรือเร็วขึ้น

2. สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนมีมากมาย ได้แก่ ห้องเรียน ห้องโสตทัศนูปกรณ์ ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ ห้องน้ำ ห้องส้วม และสภาพแวดล้อมในการเรียน การสอน อื่น ๆ ซึ่งทุกสิ่งมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่ง

สรุป สื่อการเรียนการสอน วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก นอกเหนือจาก การใช้การเคลื่อนไหวร่างกายแล้ว ยังจำเป็นที่จะต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์กีฬาเข้ามาช่วยในการจัดการ เรียนรู้พลศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ อีกทั้งสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอนก็เป็น ปัจจัยมีส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในการกระตุ้นให้นักเรียนนั้นอยากที่จะเรียน

3.7 ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน

ไพศาล หวังพานิช (2523, น. 19) ได้ให้ความหมายของการวัด หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือจำนวน ปริมาณ อันดับ หรือรายละเอียดของคุณลักษณะหรือ พฤติกรรมความสามารถของบุคคล โดยให้เครื่องมือเป็นหลักในการวัด กระบวนการดังกล่าวจะทำให้ ได้ตัวเลขหรือข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ ที่ใช้แทนจำนวนและลักษณะที่จำกัด การวัดผลต้อง ดำเนินการอย่างมีขั้นตอน เป็นระเบียบแบบแผน มีเครื่องมือ มีผลการวัดเป็นตัวเลข หรือเป็น รายละเอียดที่นำไปใช้บรรยาย บอกจำนวน หรือระดับสิ่งที่ถูกต้อง ส่วนการประเมินผลนั้น หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจ ตีราคา ลงสรุป เพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือหาคคุณค่า ของคุณลักษณะและพฤติกรรม เช่น การเรียน ประเมินเป็นการตัดสินใจในคุณค่าของบุคคลหรือ สิ่งของ ซึ่งจะเป็นความเที่ยงตรงตามเนื้อหา การประเมินผลปฏิบัติโดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียด ที่ได้จากการวัดผลเป็นหลัก และใช้วิจารณ์ญาณประกอบการพิจารณา การประเมินผลต้อง ดำเนินการอย่างมีขั้นตอนการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

ผาณิต บิลมาศ (2524, น. 1) ได้ให้ความหมายแยกกัน ดังนี้

การวัดผล หมายถึง การนำเครื่องมือที่เชื่อถือได้ (มาตรฐาน) ไปเปรียบเทียบ (วัด) กับสิ่งที่ต้องการจะทราบถึงปริมาณหรือขนาด ซึ่งจะสามารถวัดได้ทันทีและออกเป็นตัวเลข เรียกว่า ปริมาณ

การประเมินผล หรือการประเมินค่า หมายถึง การสอบ พิจารณา ตรวจสอบ หรือ การตีความหมายของคะแนนที่รวบรวมมาได้จากแหล่งต่าง ๆ เช่น การสอบ การเรียน พฤติกรรม บุคลิกภาพ เป็นต้น นำมาสรุปรวมกันแล้วให้ออกมาเป็นเกรดหรือคะแนนรวมได้ว่า นักเรียนคนนั้น ได้เรียนรู้อยู่ในระดับไหน หรือบรรลุตามความมุ่งหมายระดับไหน

วินัย รั้งสินันท์ (2532, น. 569) ได้ให้ความหมายของการวัด หมายถึง “การกำหนดคุณภาพของบุคคลหรือสิ่งของ การวัดมุ่งควบคุมความเที่ยงตรง และสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ ส่วนการประเมินเป็นตัวกระตุ้นสิ่งแวดล้อมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่ผู้เรียน”

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2534, น. 31) ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไว้ว่า ครูพลศึกษาจะต้องวัดผลและประเมินผลนักเรียนตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ดังนี้

1. ความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญา หรือพุทธิวิสัย
2. ความรู้สีกทำที่ อารมณ์ ค่านิยม อุดมคติ รวมเรียกว่า เจตคติหรือทัศนคติหรือเจตคติวิสัย
3. ทักษะ ซึ่งเป็นความชำนาญเฉพาะคน หรือทักษะวิสัย
4. สมรรถภาพทางกายหรือประสิทธิภาพของร่างกาย ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกัน หรือสมรรถภาพทางกายวิสัย
5. บุคลิกภาพ หรือพัฒนาการด้านสังคมต่าง ๆ หรือสังคมวิสัย

ด้วยจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาดังกล่าว ครูพลศึกษาสามารถยึดเป็นหลักในการวัดผลและประเมินผลนักเรียนได้ต่อไป

สรุป ความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินครูพลศึกษาเป็นกระบวนการที่วัดผลและประเมินผลนักเรียนตามจุดมุ่งหมายทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติที่วัดผลในตัวของผู้เรียน

4. แนวคิดและการพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญสำหรับสถานศึกษาหรือการศึกษา เนื่องจากหลักสูตรเป็นหลักแนวทางในการพัฒนาทางการศึกษา แนวทางกำหนดเนื้อหาสาระ แนวทางในการจัดกิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่จะเกิดขึ้น (Armstrong, 1989, p. 4) รวมทั้งแนวทางในการประเมินหลักสูตรทั้งระบบ ดังนั้น จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพ ในการดำเนินงานทางการศึกษา

4.1 ความหมายของหลักสูตร

อ้าง บัวศรี (2532, น. 6) กำหนดนิยามของหลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรม การศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด

สังต์ อุทรานันท์ (2532, น. 16) สรุปได้ลักษณะของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตร คือ สิ่งที่สร้างขึ้นในลักษณะของรายวิชา ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ได้จัดเรียงความลำดับยากง่าย หรือเป็นขั้นตอนดีแล้ว

2. หลักสูตรประกอบด้วยประสบการณ์ทางการเรียนซึ่งได้วางแผนไว้เป็นล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังจะให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ

3. หลักสูตรเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นสำหรับประสบการณ์ทางการศึกษาแก่ผู้เรียนในสถานศึกษา

4. หลักสูตรประกอบด้วยประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียน ซึ่งเขาได้ทำได้รับและได้ตอบสนองต่อการแนะแนวของสถานศึกษา

สุนทร บำเรอราช (2536, น. 6) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรว่าเป็น กรอบและแนวทางที่จะนำมาใช้ในการสอน การอบรม การฝึกงานเท่านั้น และหลักสูตรจะต้องอยู่ร่วมกับ สิ่งอื่นเสมอ คือหลักสูตรต้องอยู่ร่วมกับการสอนและการสอบ

บุญชม ศรีสะอาด (2546, น. 7) ได้กล่าวว่ามีความหมายได้หลายอย่าง เมื่อศึกษาความหมายของหลักสูตรตามนิยามที่มีผู้ให้ไว้ สามารถจัดเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่มองหลักสูตรว่าเป็นสิ่งที่คาดหวัง (Intended) กลุ่มที่มองหลักสูตรว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Actualized) และกลุ่มที่มองหลักสูตรครอบคลุมทั้งสองกลุ่มที่กล่าวมา กลุ่มที่มองหลักสูตรว่าเป็น สิ่งที่คาดหวังได้แก่กลุ่มที่ให้ ความหมาย หลักสูตร คือวิชาและเนื้อหาวิชาหลักสูตร เป็นโปรแกรมการศึกษา หลักสูตรเป็นเอกสาร และหมายถึงหลักสูตรแม่บท ส่วนกลุ่มที่มองหลักสูตรว่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริงได้แก่ กลุ่มที่ให้ ความหมายว่าหลักสูตร คือประสบการณ์

พิสิฐ เมธาภักท (2549, น. 4) ได้ให้ความหมายคำว่าหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึงโครงการจัดประมวลประสบการณ์หรือกิจกรรมทั้งหมด เพื่อให้ผู้เรียนได้ผ่านมวลประสบการณ์หรือกิจกรรมนั้นๆ แล้วเกิดการพัฒนาทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย สามารถประกอบอาชีพและดำรงตนอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

กู๊ด (สุรกานต์ จังหาร, 2553, น. 9; อ้างอิงจาก Good, 1973, p. 149) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า

1.หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชาที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาจนจบชั้นหรือได้รับใบประกาศ

2.หลักสูตร หมายถึง ค่าโครงของเนื้อหาวิชา หรือสิ่งที่เฉพาะเจาะจงที่จะต้องสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับศึกษาจนจบชั้น หรือได้รับประกาศนียบัตร

3.หลักสูตร หมายถึง ค่าโครงของเนื้อหาวิชา หรือสิ่งที่เฉพาะเจาะจงที่จะต้องสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา

จากความหมายของหลักสูตรที่ได้กล่าวมานี้ พอสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ เนื้อหา สารระ ความรู้ หรือโครงการสอนที่กำหนดขึ้นไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อสร้างประสบการณ์ที่มีประโยชน์แก่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ระบบกำหนดไว้อย่างมีคุณภาพ

4.2 องค์ประกอบของหลักสูตร

หลักสูตรด้วยองค์ประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่สัมพันธ์และสอดคล้องกันตามที่ ทาบา (Taba, 1962, p. 10) เสนอไว้ว่าหลักสูตรประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วนคือ

1. จุดมุ่งหมาย เป็นส่วนที่กล่าวถึงจุดมุ่งหมายทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะวิชา
2. เนื้อหาวิชา เป็นส่วนที่กล่าวถึงเนื้อหาวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาจนมีลักษณะตามจุดมุ่งหมาย
3. กิจกรรมและรูปแบบการเรียนการสอน เป็นส่วนที่กล่าวถึงวิธีการและกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนได้รู้เนื้อหาวิชาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. การประเมินผล เป็นส่วนที่ นักพัฒนาหลักสูตรคนอื่นได้แบ่งองค์ประกอบของหลักสูตรคล้ายคลึงกับ ทาบา ดังเช่น เคอร์ (Kerr, 1968, p. 16) ได้แบ่งองค์ประกอบของหลักสูตรไว้เป็น 4 ส่วนคือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความรู้ ประสบการณ์การเรียนรู้ และการประเมินผลหลักสูตร

สงัด อุทรานันท์ (2532, น. 24) ได้เสนอว่าควรแบ่งหลักสูตรออกเป็น 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. เหตุและความจำเป็นของหลักสูตร
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. เนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. การเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
5. การเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งในชุมชน
6. การประเมิน

7. การเสนอแนะเกี่ยวกับการช่วยเหลือและส่งเสริมผู้เรียน

สรุปได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญของหลักสูตร เป็นการกำหนดหลักสูตรไปใช้ปฏิบัติ รวมถึงกิจกรรมต่างๆตลอดจนวัตถุประสงค์การสอน แต่กิจกรรมที่สำคัญยิ่งคือการสอน หรืออาจกล่าวได้ว่าการสอนเป็นหัวใจของหลักสูตรทุกหลักสูตรจะมีลักษณะสมบูรณ์จะต้องมีองค์ประกอบครบถ้วนได้แก่ จุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชาหรือรายละเอียดของวิชา วิธีการสอน หรือการกำหนดการฝึกสอน หรือปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการฝึกอบรมและ การประเมินผล จึงสามารถทำให้ผู้เรียนหรือผู้เข้าร่วมฝึกอบรมเกิดการเรียนรู้จนกระทั่งเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติ

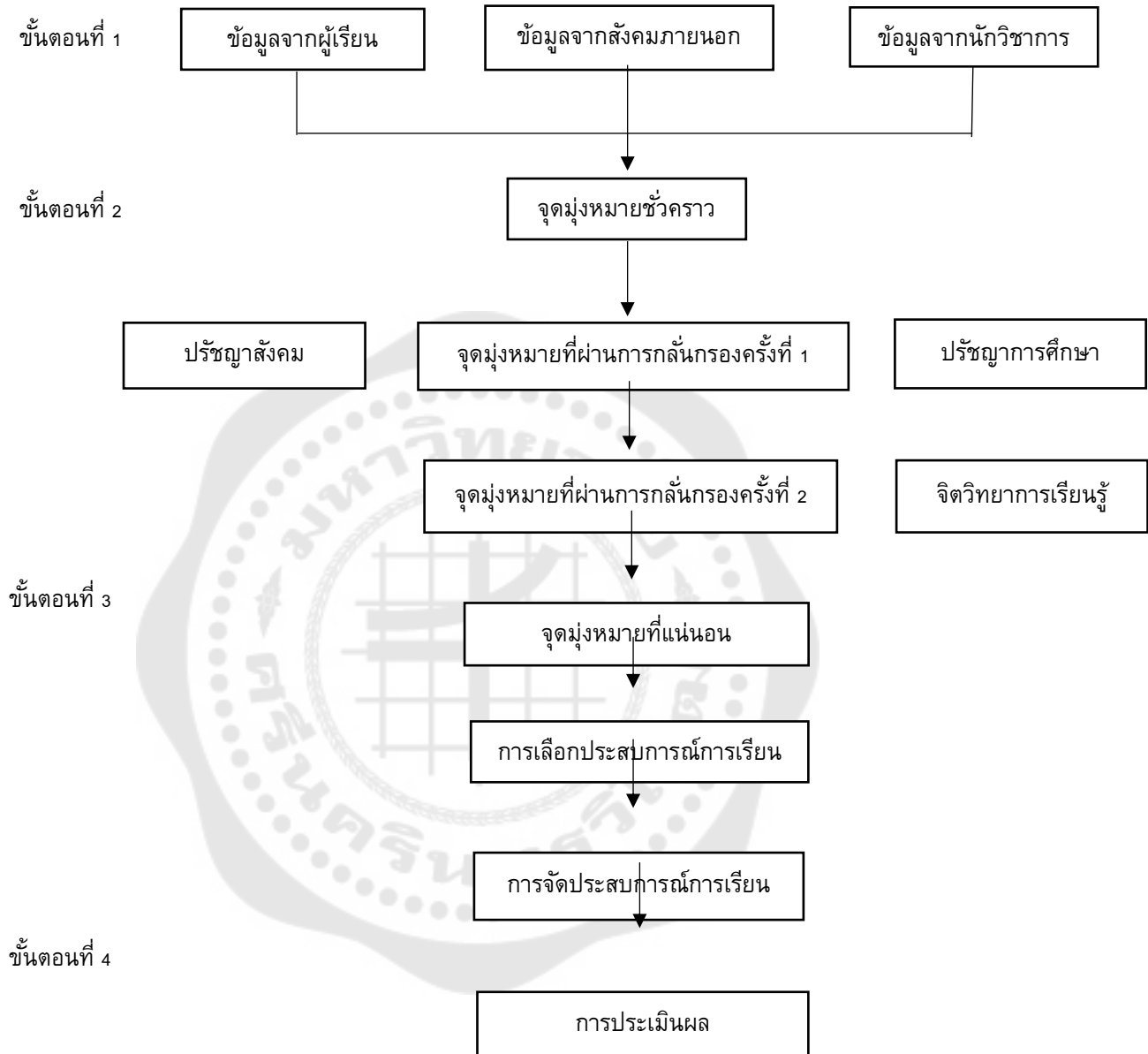
4.3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร

การแสวงหารูปแบบในการพัฒนาหลักสูตรและการสอนเป็นสิ่งที่สำคัญและจำเป็น เพราะรูปแบบของการพัฒนาหลักสูตรนั้นเปรียบเสมือนแผนที่ที่มุ่งชี้พัฒนาหลักสูตรได้ สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้นและการนำรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรมาใช้จะต้องปรับให้เข้ากับสภาพความเป็นจริงของชีวิตและสังคมของผู้ใช้โดยแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรมีหลายแนวทาง เช่น

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ ไทเลอร์ (Tyler, 1964, p. 110-125) ได้ให้แนวคิดในการวางแผนโครงสร้างหลักสูตรโดยใช้วิธี Mean-Ends Approach เป็นหลักการและเหตุผลในการสร้างหลักสูตรที่เรียกว่า “เหตุผลของไทเลอร์” หลักเกณฑ์ในการจัดหลักสูตรและการสอน ควรจะตอบคำถามที่เป็นพื้นฐาน 4 ประการดังนี้

1. มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรจะแสวงหา
2. มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรจัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยให้บรรลุถึงจุดหมายที่กำหนดไว้
3. จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไร จึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ
4. จะประเมินผลประเมินประสิทธิภาพของประสบการณ์ในการเรียนอย่างไร จึงจะตัดสินได้ว่าบรรลุถึงจุดหมายที่กำหนดไว้

ไทเลอร์เน้นว่า คำถามทั้งสี่ข้อนี้ จะเรียงลำดับกันลงมา เพราะฉะนั้น การตั้งจุดมุ่งหมาย จึงเป็นขั้นที่สำคัญที่สุด ลักษณะเด่นของการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ที่ใช้จุดมุ่งหมายทั้งสี่ขั้นตอน ตอนแรกเป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายชั่วคราว และจึงกำหนดวิธีและเกณฑ์กลั่นกรองจากทฤษฎีการเรียนรู้ปรัชญาการศึกษาและปรัชญาสังคม กำหนดเป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่แน่นอน ดังภาพการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ ดังนี้

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทยเลอร์

จากภาพประกอบ 2 แสดงถึงแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของไทเลอร์ว่า การพัฒนาหลักสูตรจะต้องเป็นไปตามลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เริ่มด้วยการกำหนดจุดมุ่งหมายชั่วคราวโดยอาศัยข้อมูลจากแหล่งกำเนิดที่จะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ 3 แหล่งด้วยกัน คือ

1. ศึกษาจากสังคม
2. ศึกษาจากตัวผู้เรียน
3. ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา

ข้อมูลทั้ง 3 แหล่งดังกล่าวจะเป็นเครื่องช่วยในการตั้งจุดมุ่งหมายชั่วคราว จุดมุ่งหมายที่ได้ในขั้นนี้ บางครั้งอาจจะมีมากเกินไปที่จะจัดเข้าไว้ในหลักสูตรได้ทั้งหมด จึงควรได้มีการพิจารณาเลือกเฉพาะจุดมุ่งหมายที่สำคัญและสอดคล้องกันเพื่อนำไปเป็นหลักในการปฏิบัติขั้นต่อไป ไทเลอร์ได้เสนอว่าการเลือกจุดมุ่งหมายถาวรควรผ่านการกลั่นกรองเพื่อ คัดเอาข้อที่ไม่สำคัญ และไม่สอดคล้องกันออกไปด้วยวิธีการ

1. พิจารณาหลักจิตวิทยาการเรียนรู้
2. พิจารณาหลักจากการปรัชญาการศึกษาและปรัชญาสังคม
3. จุดมุ่งหมายที่ผ่านการกลั่นกรองแล้วนี้เรียกว่าจุดมุ่งหมายขั้นสุดท้ายหรือ

จุดมุ่งหมายถาวรที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรต่อไป

ขั้นที่ 2 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ในการวางโครงสร้างของหลักสูตร ไทเลอร์ได้ตั้งคำถามข้อที่สองว่าจะเลือกประสบการณ์การเรียนรู้อย่างไรจึงจะช่วยให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ จุดมุ่งหมายที่จะระบุพฤติกรรมและเนื้อหาอันเป็นจุดมุ่งหมายปลายทางที่ต้องการ ไปถึง(Ends) แต่ประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดขึ้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่จะให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายปลายทาง (Means)

ขั้นที่ 3 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในการจัดประสบการณ์ให้เป็นหน่วยจะต้องมีการสำรวจความสัมพันธ์ทางด้านเวลาและด้านเนื้อหา โดยมีเกณฑ์ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ความต่อเนื่องกัน
2. การเรียงลำดับขั้น
3. การบูรณาการ

ขั้นที่ 4 การประเมินผล เป็นขั้นสุดท้ายของแนวคิดในการจัดหลักสูตรของ ไทเลอร์ เป็นขั้น ที่จะให้ผู้วางแผนการจัดทำหลักสูตรรู้ว่า ประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดขึ้นบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงใด

รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของ ทาบา (Taba. 1962: 422-425) ได้ให้แนวคิดในการจัดหลักสูตรโดยวิธีอุปนัย (Inductive approach) หลักสูตรควรจะออกแบบและกำหนดจากครูผู้สอนมากกว่าที่จะกำหนดจากผู้บริหารลงมา นอกจากนี้ ทาบามีความคิดที่ว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นงานที่ต้องการการจัดลำดับความคิดให้เป็นระเบียบในการตัดสินใจ จะต้องพิจารณาทั้งลำดับในการวางแผนและวิธีการที่จะทำงานให้สำเร็จลุล่วงลงไป ทาบาได้กำหนดกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์สภาพปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นต่างๆ ของสังคม รวมทั้งศึกษาการพัฒนาการของผู้เรียน กระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนธรรมชาติของความรู้ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมาย

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดมุ่งหมายของการศึกษา โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากขั้นที่ 1 เป็นหลักในการพิจารณา จุดมุ่งหมายที่กำหนดขึ้นนี้ ควรจะเป็นสิ่งที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกเนื้อหาประสบการณ์การเรียนรู้

ขั้นที่ 3 การคัดเลือกเนื้อหาวิชาที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เป็นสิ่งสำคัญ

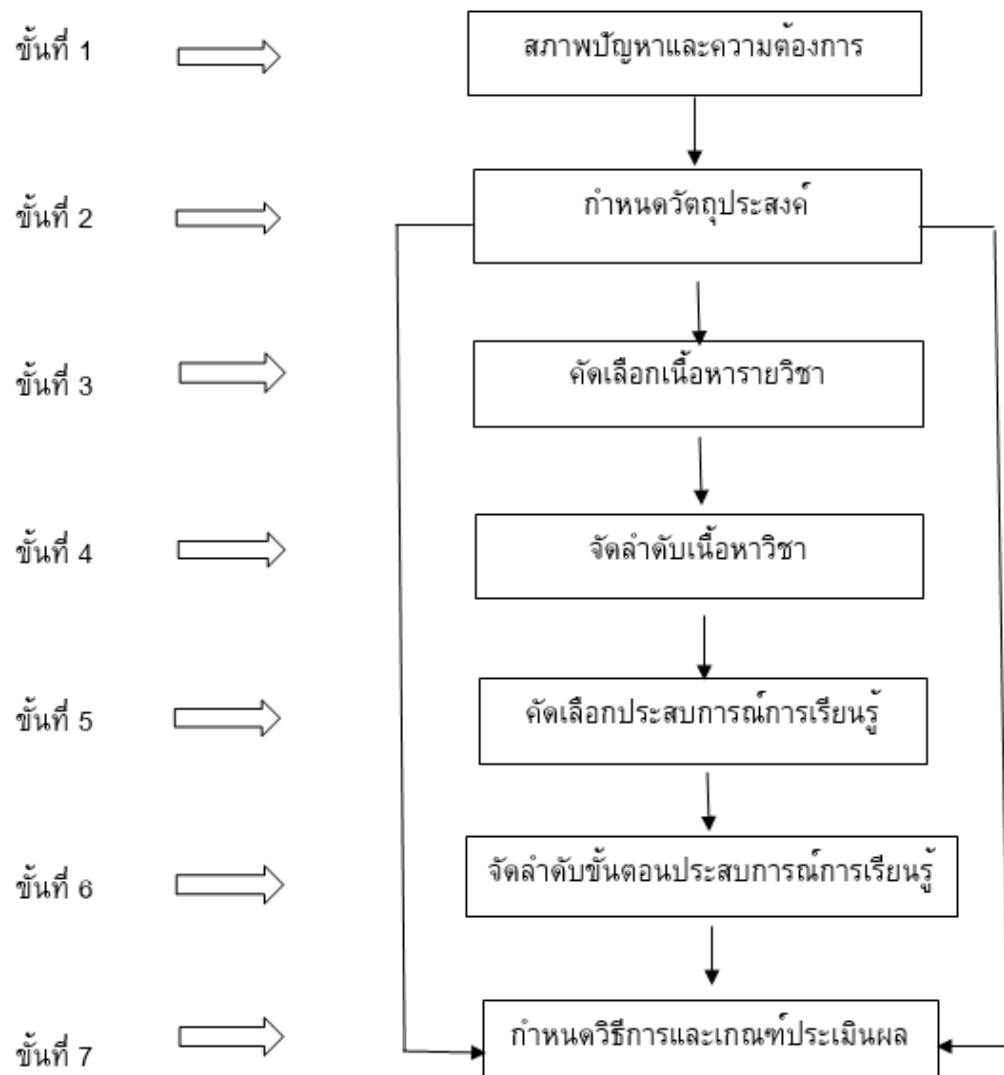
ขั้นที่ 4 การจัดลำดับเนื้อหาวิชาที่คัดเลือกมา โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมในการที่จะให้ผู้เรียนได้รับความรู้ได้ก่อนหรือหลัง ซึ่งอาจจะจัดเรียงลำดับตามความยากง่าย ความกว้างแคบหรือการเป็นพื้นฐานต่อกัน เป็นต้น

ขั้นที่ 5 การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้กระบวนการที่สำคัญของหลักสูตรอีกกระบวนการหนึ่งก็คือ กระบวนการในชั้นเรียน การคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้จำเป็นต้องศึกษาถึงกระบวนการเรียนรู้และวิธีสอนต่างๆ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ที่มุ่งคุณค่าแก่การเรียนรู้ และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายตลอดจนเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ด้วย

ขั้นที่ 6 การจัดเรียงประสบการณ์การเรียนรู้ตามลำดับก่อนหลัง เพื่อให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ขั้นที่ 7 การประเมินผล เป็นขั้นตอนที่จะเป็นเครื่องชี้ว่า การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด มีปัญหาหรือข้อบกพร่องในขั้นตอนใดๆ มากน้อย

เพียงใดเพื่อจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขต่อไป การประเมินผลนี้ตามปกติจะพิจารณาผลจากการใช้หลักสูตรคือผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เนื้อหาวิชา และกระบวนการเรียนการสอนมีความเหมาะสมเพียงใด จากกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตรของบาทาสสามารถแสดงเป็นภาพประกอบ 3 ได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 การพัฒนาหลักสูตรของบาทาส

จากแนวคิดและหลักการเกี่ยวกับกระบวนการและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของไทย เลอร์และทาบ ที่ได้เสนอไปแล้วนั้นจะเห็นว่า กระบวนการและรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรต่างๆ นั้นมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องขององค์ประกอบหลักที่สำคัญของหลักสูตร ส่วนที่แตกต่างกันก็คือ ขั้นตอนที่ละเอียดขึ้นซึ่งจะเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นซึ่งพอสรุปได้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญดังต่อไปนี้ คือ

1. การรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สำหรับการพัฒนาหลักสูตรจะทำให้ทราบสภาพปัญหาและความต้องการ ได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการ

2. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นขั้นตอนที่กระทำต่อจากการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์พื้นฐาน ซึ่งเป็นการตั้งเป้าหมายว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้นจะก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียนอย่างไรบ้าง อันจะช่วยให้อาชีพปัญหาหรือความต้องการได้รับการ แก้ไขหรือได้รับการตอบสนอง

3. การจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ เป็นขั้นตอนของการคัดเลือก บรรจุเนื้อหาสาระและประสบการณ์ต่างๆ ที่จะป็นสื่อหรือหาทางที่จะช่วยนำผู้เรียนไปสู่ จุดมุ่งหมายที่ต้องการได้

4. การวัดและประเมินผลรวมทั้งการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรและปรับปรุง หลักสูตรเบื้องต้นก่อนนำไปใช้ เป็นขั้นตอนที่กำหนดว่า ควรจะวัดประเมินผลอะไรบ้าง เพื่อจะได้ ทราบว่าผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดได้มากน้อยเพียงใด และหลังยกร่างสูตรได้แล้วจะ เป็นขั้นตอนการตรวจสอบ หรือดูคุณภาพของหลักสูตรที่ร่างขึ้นว่า ยังมีจุดอ่อนหรือมีข้อบกพร่องที่ ควรแก้ไขปรับปรุงในเบื้องต้นอย่างไรบ้าง ก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้

5. การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นขั้นตอนที่นำหลักสูตรไปสู่ภาคปฏิบัติหรือไปสู่การ เรียนการสอน ซึ่งเป็นขั้นเป็นตอนที่ต้องอาศัยกิจกรรมและกระบวนการต่างๆหลายประเภท

6. การประเมินผลหลักสูตร เป็นขั้นตอนของการตรวจสอบว่าหลักสูตรที่ได้ พัฒนาขึ้นนั้นสามารถใช้ได้ดีเพียงใด ผลผลิตที่ได้จากหลักสูตรเป็นไปตามเจตนารมณ์หรือ จุด มุ่งหวังเพียงใด ซึ่งอาจจะประเมินจากการนำไปใช้จริงหรือให้ผู้เชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ประเมิน ก่อนก็ได้ และผลจากการประเมินที่ได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้หลักสูตรมีคุณภาพสูงยิ่งขึ้นไป

7. การแก้ไขปรับปรุงหลักสูตร เป็นขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการต่อไป

สรุปว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาทุกแห่ง เพื่อตอบการ เปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจ และเปลี่ยนไปตามธรรมชาติของการศึกษา การศึกษาจะมี

ความก้าวหน้า ถ้ามีการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามความต้องการและความจำเป็นตลอดเวลา การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลสังคม ความต้องการต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐาน ในการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว

5. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการฝึกอบรม

5.1 ความหมายของการฝึกอบรม

การฝึกอบรม(Training) มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ต่างๆ ดังนี้

ปีช (ชูชัย สมितिไกร, 2549, น. 5; อ้างอิงจาก Beach, 1970, p. 375) กล่าว หมายถึงความหมายของการฝึกอบรมว่า เป็นกระบวนการจัดขึ้นเพื่อให้บุคคลเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมไปในทางที่ต้องการ

กูด(สุรกานต์ จังหาร, 2553, น. 18; อ้างอิงจาก Good, 1973, p. 613) ได้ให้ ความหมายของการฝึกอบรมไว้ในพจนานุกรมการศึกษาว่าการฝึกอบรม เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ บุคคลมีทักษะและความรู้ โดยจัดขึ้นภายใต้สภาวะเงื่อนไขบางประการ

สรุปได้ว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาบุคคลให้สามารถเพิ่มพูน ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะความชำนาญ และเจตคติ โดยการจัดการศึกษาให้แก่คนกลุ่มหนึ่ง แต่ การจัดการศึกษานี้ทำขึ้นภายใต้เงื่อนไขบางประการ โดยมุ่งหวังให้เข้ารับการฝึกอบรม มีการ เปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทั้งในด้านความรู้ ทักษะในการปฏิบัติงาน รวมทั้งทำที่ที่แสดงถึงความ พึงพอใจ ในการทำงานในเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะตามวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม ซึ่งส่วนใหญ่ พบว่าการฝึกอบรมเป็นวิธีหนึ่งในการเพิ่มคุณภาพการทำงานของบุคลากรหรือเตรียมการให้ บุคลากรพร้อมที่จะทำงานในหน้าที่นั่นเอง

5.2 ความสำคัญของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมมีความสำคัญหลายประการดังที่ เครือวัลย์ ลิ้มอภิชาติ (2531, น. 4) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. การฝึกอบรมช่วยป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น โดยการสร้างเสริมความรู้ ความเข้าใจกับบุคลากร เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาระหว่างการปฏิบัติงาน

2. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว โดยการสร้างเสริม ความรู้ความเข้าใจกับวิธีการแก้ปัญหา และฝึกปฏิบัติการแก้ปัญหานั้นๆ

3. การฝึกอบรมเป็นการสร้างเสริมวิทยากรอันทันสมัยให้กับบุคลากรใน หน่วยงาน เพราะในปัจจุบันวิทยากรต่างๆ เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจึงจำเป็นต้องฝึกอบรม เพิ่มเติมอยู่เสมอ

4. การฝึกอบรมช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เนื่องจากการฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีจัดขึ้นในระยะเวลาสั้น ภายในงบประมาณจำกัด และได้ผลคุ้มค่าตามวัตถุประสงค์

5. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่ช่วยให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้เพิ่มเติม โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่องานประจำที่ปฏิบัติอยู่ เนื่องจากการฝึกอบรมใช้ระยะเวลาสั้น อาจจัดในเวลาหรือนอกเวลาทำงาน

6. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่ช่วยก่อให้เกิดความสามัคคีระหว่างบุคลากรที่ทำงาน ในหน่วยงานเดียวกัน เนื่องจากการฝึกอบรมเปิดโอกาสให้บุคลากรได้แลกเปลี่ยนทรรศนะซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดความเข้าใจกันมากขึ้น

7. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่ช่วยให้บุคลากรได้มีโอกาสพัฒนาท่าทีหรือบุคลิกภาพของตนเองให้เหมาะกับงานที่ปฏิบัติ

8. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่ช่วยให้บุคลากรมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความพร้อมที่จะทำงาน กล้าเผชิญอุปสรรค

9. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่สนับสนุนการศึกษาตลอดชีวิต

10. การฝึกอบรมเป็นกรรมวิธีที่ช่วยเหลือนักเรียนที่ลาออก เนื่องจากมีอุปสรรคไม่สามารถศึกษาต่อได้ เพราะจำเป็นต้องเข้ารับตำแหน่งงานใดงานหนึ่ง

สรุปได้ว่า การฝึกอบรมมีความสำคัญต่อการพัฒนาหน่วยงาน สังคมประเทศชาติ และการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้มีสมรรถภาพสูงขึ้น ความสำคัญในการฝึกอบรมแต่ละครั้งจะมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ปัญหาและความจำเป็นในการฝึกอบรม วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม และกลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรม เป็นต้น การฝึกอบรมมีความสำคัญและจำเป็นก่อให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรในการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตและช่วยกันแก้ปัญหาบางอย่างในการปฏิบัติงาน อีกทั้งเป็นการเพิ่มพูนความรู้ สร้างขวัญกำลังใจในการทำงานของบุคคล เปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วม เพื่อจะได้นำความรู้ที่ได้มาปรับประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิตต่อไป

5.3 วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดก็ตาม ย่อมมีวัตถุประสงค์เฉพาะของหน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งนักศึกษาหลายท่านกล่าวถึงวัตถุประสงค์ประสงค์ของการฝึกอบรม ไว้ดังนี้

ทองฟู ชินะโชติ (2531, น. 7-8) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมว่า วัตถุประสงค์หลักเน้นการพัฒนาและรักษาบุคลากรให้มีความรู้ความชำนาญ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. วัตถุประสงค์ขององค์กรต่อการฝึกอบรม เพื่อ
 - 1.1 สร้างความสนใจในการปฏิบัติงานพนักงานในองค์กร
 - 1.2 เสนอแนะวิธีการพัฒนาปฏิบัติงานที่ดีที่สุด
 - 1.3 พัฒนาการปฏิบัติงานให้ได้ผลดีที่สุด
 - 1.4 ลดความสิ้นเปลือง และป้องกันเหตุในการปฏิบัติงาน
 - 1.5 วางมาตรฐานในการปฏิบัติงานให้ได้ผลดีที่สุด
 - 1.6 การพัฒนาในการปฏิบัติงานบุคคล
 - 1.7 พัฒนาการบริหาร
 - 1.8 ฝึกฝนบุคคลไว้เพื่อความก้าวหน้าของงาน และการขยายองค์กร
 - 1.9 ฝึกฝนให้ทันต่อเทคนิคใหม่ๆ เพื่อให้องค์กรมีความก้าวหน้า
2. วัตถุประสงค์ต่อความมุ่งหมายส่วนบุคคล เพื่อ
 - 2.1 ความก้าวหน้าในการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง
 - 2.2 พัฒนาท่าที บุคลิกภาพในการปฏิบัติงาน
 - 2.3 พัฒนาฝีมือในการปฏิบัติงานโดยการทดลองปฏิบัติ
 - 2.4 ฝึกฝนการใช้วินิจฉัย การตัดสินใจ
 - 2.5 ปรับปรุงสภาพการปฏิบัติงานได้ดีขึ้น
 - 2.6 ปรับปรุงสภาพการปฏิบัติงาน
 - 2.7 ส่งเสริมและสร้างขวัญในการปฏิบัติงาน
 - 2.8 เข้าใจนโยบายและความมุ่งหมายขององค์กรที่ปฏิบัติงานอยู่ให้ดีขึ้นให้มีความพอใจในการปฏิบัติงาน

สุเทพ สังข์เพชร (2536, น. 15) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมว่า เพื่อปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากร เพื่อให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงขึ้น การฝึกอบรมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในด้านความรู้ ทักษะ ทักษะ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการและวิธีการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญขององค์กร

ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง (2537, น. 45) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมว่า เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนบุคลากรทุกระดับ ทุกตำแหน่ง ให้มีการเตรียมพร้อมทั้งในด้านโลกทัศน์ บุคลิกภาพ และความรู้ความสามารถที่มีศักยภาพเพียงพอต่อการตอบสนององเงื่อนไข การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจที่กำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบันและอนาคต

จากที่กล่าวมาแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าการฝึกอบรมนั้นมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ได้แก่

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ของแต่ละบุคคล รวมทั้งเทคนิควิทยาการใหม่ๆที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
2. เพื่อสร้างเสริมความสามารถความชำนาญในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น
3. เพื่อสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับงานในหน้าที่ เกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
4. เพื่อให้ทราบนโยบาย หน้าที่ และความรับผิดชอบขององค์กรหรือหน่วยงาน เข้าใจระเบียบข้อบังคับ วิธีการปฏิบัติงาน สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับความสัมพันธ์ระหว่างกัน และเป็นประโยชน์ในการประสานงานในองค์กร
5. เพื่อรู้แนวทางการปฏิบัติงานที่เป็นแบบอย่างเดียวกัน ก่อให้เกิดความสัมพันธภาพที่ดี และเป็นที่พอใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน
6. เพื่อใช้ในการพิจารณาเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง

5.4 ประโยชน์ของการฝึกอบรม

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารบุคลากร หรือหน่วยงานต่างๆ ที่มีความสำคัญ และเป็นประโยชน์อย่างมากทั้งต่อองค์กรหรือบุคลากร การฝึกอบรมเป็นกระบวนการพัฒนาบุคลากรให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สัมฤทธิ์ผลจากการปฏิบัติงานย่อมก่อให้เกิดความสำเร็จแก่องค์กรส่วนรวม ทั้งนี้ได้มีผู้กล่าวถึงประโยชน์หรือผลที่ได้รับจากการฝึกอบรมไว้ดังนี้

1. การฝึกอบรม ช่วยทำให้ระบบการปฏิบัติงานมีสมรรถภาพสูงขึ้น มีการติดต่อประสานงานดีขึ้น เพราะว่าการฝึกอบรมจะช่วยกระตุ้นความสนใจในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานให้มีใจรักงานและทำงานได้ผลมากขึ้น ทั้งนี้ได้รับความรู้จากการฝึกอบรมมากขึ้น จะสามารถนำเทคนิคใหม่ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะแก้ไขข้อบกพร่องและปรับปรุงการทำงานให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
2. การฝึกอบรม เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดความประหยัดโดยลดการสิ้นเปลืองวัสดุที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะมีผลต่อเนื่องไปถึงงบประมาณค่าใช้จ่ายในการซื้อวัสดุที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้ลดลงไปด้วย เพราะว่าเมื่อผู้ปฏิบัติงานได้รับการพัฒนาเป็นอย่างดีแล้ว ความผิดพลาดที่ก่อให้เกิดความสิ้นเปลืองเสียหายย่อมลดน้อยลง
3. การฝึกอบรม ช่วยลดเวลาในการเรียนให้น้อยลง ปกติในการปฏิบัติงานนั้นเมื่อเริ่มปฏิบัติงานควรจะได้รับ การอบรมแนะนำเสียก่อน เพราะเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึกอบรม

แล้วสามารถปฏิบัติงานได้ดี และทุ่มเวลามากกว่าการที่จะต้องปฏิบัติงานและเรียนควบคู่กันไป ในเวลาเดียวกัน เพราะว่าการปฏิบัติงานตามวิธีหลังนี้เป็นการกระทำแบบลองผิดลองถูกซึ่งไม่อาจทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในงานเท่าใด

4. การฝึกอบรม เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่การงานของผู้บังคับบัญชา ได้มากขึ้นทั้งผู้บังคับบัญชาจะไม่เสียเวลามาชี้แจงสั่งสอนในงานที่สั่ง นอกจากนี้การฝึกอบรมยังช่วยลดการปฏิบัติงานล่วงหน้าที่น้อยลง เพราะว่าการปฏิบัติงานล่วงเวลามิใช่เกิดปริมาณงานที่มาก อย่างเดียวส่วนใหญ่มักเกิดจากความล่าช้าและความไม่เข้าใจในงานเสียเป็นอย่างมาก

5. การฝึกอบรม เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะกระตุ้นเตือนให้ผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานเพื่อก่อให้เกิดความก้าวหน้าในการทำงานของตนตามปกติ การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งและการโยกย้ายพนักงานในองค์กร มักได้รับพิจารณาก่อน เพราะว่าเป็นผู้รู้งานและได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี ทั้งนี้ย่อมแสดงว่าการฝึกอบรมเป็นการแนะแนวทางในความก้าวหน้าของบุคคลอย่างหนึ่ง

ประโยชน์ของการฝึกอบรมตามความคิดของ พะยอม วงศ์สารศรี (2531: 197) นั้นนอกจากการฝึกอบรมจะเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อแก้ปัญหาต่างๆ ภายในองค์กรดังกล่าวมาแล้ว ยังมีประโยชน์อีกหลายประการ คือ

1. ประโยชน์ที่พนักงานได้รับการจากฝึกอบรม
 - 1.1 ทำให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน
 - 1.2 พนักงานสามารถรู้ถึงมาตรฐานการทำงานและนโยบาย
 - 1.3 ทำให้พนักงานมีอนาคตก้าวหน้าต่อไปในตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งจะเป็นกกระตุ้นให้เกิดขวัญและกำลังใจในการทำงานด้วย
2. ประโยชน์ต่อผู้จัดการ ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้างาน
 - 2.1 ประหยัดเวลาในการที่จะใช้สอนหรือแนะนำงานต่างๆ ให้กับพนักงาน
 - 2.1 ประหยัดเวลาที่จะใช้ควบคุมดูแล สามารถเอาเวลาไปใช้ในการวางแผนงานและบริหารงานด้านอื่นได้
3. ประโยชน์ต่อองค์กร
 - 3.1 ช่วยทำให้ผลผลิตมีคุณภาพได้มาตรฐาน
 - 3.2 ช่วยลดค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการซ่อมแซมและบำรุงรักษาเครื่องจักร
 - 3.3 ช่วยลดอุบัติเหตุการสิ้นเปลืองและความเสียหายต่างๆ

พลากร สุวรรณรัฐ (2535, น. 37) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการพัฒนาและ การฝึกอบรมไว้ว่าการปฏิบัติงานไประยะหนึ่ง เมื่อถึงเวลาที่ต้องรับผิดชอบงานที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรืองานในระดับสูงขึ้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาและฝึกอบรม เนื่องจากการพัฒนาการฝึกอบรมก่อให้เกิดประโยชน์ 2 ประการคือ

1. ผู้ปฏิบัติงานต้องการความมั่นใจในสิ่งหรือแนวทางปฏิบัติอยู่ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่และผู้อื่นปฏิบัติงานอย่างไร เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร
2. เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและทัศนคติในการทำงาน ซึ่งช่วยให้เกิดทัศนคติทางบวกเป็นการนำทัศนคติที่ดีมาเผยแพร่กัน

สรุปได้ว่าการฝึกอบรมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวผู้ปฏิบัติงานที่จะมีการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่ช่วยในการทำงานดีขึ้น มีทัศนคติที่ดี ก่อให้เกิดความจงรักภักดีต่อองค์กร ทำให้องค์กรมีความมั่นคงเนื่องจากการฝึกอบรม และจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานมีการพัฒนาอยู่เสมอ หากขาดแคลนผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งใดก็สามารถทดแทนกันได้

5.5 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม

จากกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่นักวิชาการต่างๆ ได้กล่าวไว้ในหัวข้อ กระบวนการพัฒนาหลักสูตร จะเห็นได้ว่าเป็นกระบวนการทั่วไปที่สามารถใช้ได้กับหลักสูตรทุกรูปแบบ สำหรับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมนั้น สามารถดำเนินการตามกระบวนการดังกล่าวได้เช่นกัน ซึ่ง นิภา วงศ์ไทย (2525, น. 34-35) ได้เสนอขั้นตอนการสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ดังนี้

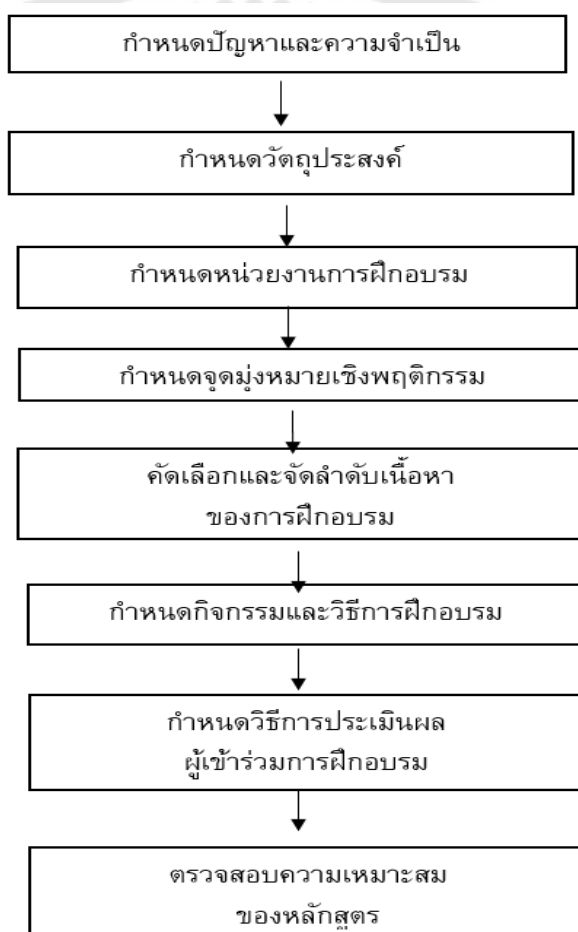
1. กำหนดสภาพปัญหาและความจำเป็นของชุมชนเกษตรกรรมชนบท ซึ่งจะกำหนดให้สอดคล้องกับแนวนโยบายของชาติ โดยการสำรวจเอกสารและชุมชน รวมทั้งการสำรวจความต้องการของผู้รับการฝึกอบรมมาเป็นข้อมูลในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการฝึกอบรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพปัญหาและความจำเป็นที่ได้สำรวจมา
3. กำหนดหน่วยการฝึกอบรม โดยแบ่งจุดมุ่งหมายออกเป็นเรื่องๆ และกำหนดหน่วยการฝึกอบรมให้ครอบคลุมเรื่องนั้นๆ ซึ่งเมื่อได้ดำเนินการครบทุกหน่วยการฝึกอบรมแล้วจะบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้
4. กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของแต่ละหน่วยการฝึกอบรม โดยพิจารณา กำหนดให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

5.คัดเลือกจัดลำดับเนื้อหาของแต่ละหน่วยการฝึกอบรม โดยยึดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมเป็นขอบเขต และดำเนินการจัดลำดับความสำคัญของเนื้อหา โดยพิจารณาตามลำดับของเนื้อหาและตามลำดับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ซึ่งได้ทำการสำรวจไว้แล้ว

6.กำหนดกิจกรรมและวิธีการฝึกอบรม โดยพิจารณาวิธีการประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม กิจกรรมการฝึกอบรม และพื้นฐานของผู้รับการฝึกอบรม

7.กำหนดวิธีการประเมินผลผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยพิจารณาวิธีการประเมินให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม กิจกรรมการฝึกอบรม และพื้นฐานของผู้เข้าฝึกอบรม

8.การตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตร ดำเนินการตรวจสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้ใช้หลักสูตร แสดงดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมของนิภา วงศ์ไทย

เครือข่าย ล้อมอภิชาติ (2531, น. 64-69) กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ผูกอบรมประกอบด้วยกิจกรรม 5 กิจกรรม คือ

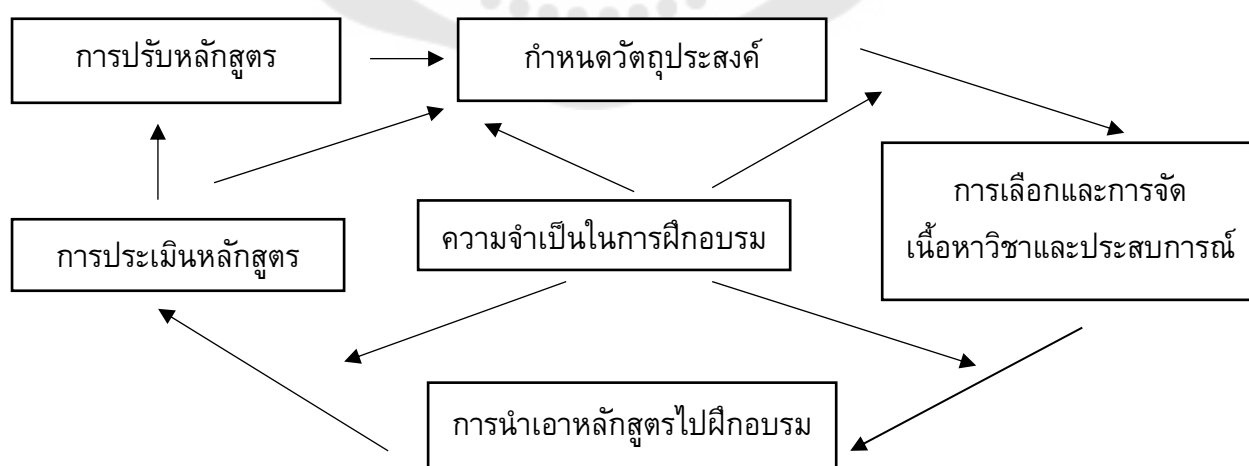
1. การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นการกำหนดความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับการฝึกอบรมว่าจะให้เป็นในลักษณะใดจึงจะสามารถแก้ไขปัญหาได้ การกำหนดวัตถุประสงค์จะกำหนด 3 ระดับ คือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร วัตถุประสงค์หมวดวิชาและวัตถุประสงค์ของรายวิชา

2. การเลือกการจัดรายวิชาและเทคนิคการฝึกอบรม เนื้อหาวิชา หมายถึง เนื้อหาสาระความรู้ประสบการณ์เรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่กำหนดว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรมีความรู้และประสบการณ์และการจัดลำดับความรู้ประสบการณ์นั้นเป็นอย่างไร จึงเกิดผลการฝึกอบรมที่สูงสุด

3. การนำหลักสูตรไปใช้ หมายถึง การให้ผู้บริหารโครงการฝึกอบรมเอาโครงการของหลักสูตรไปฝึกอบรมให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ

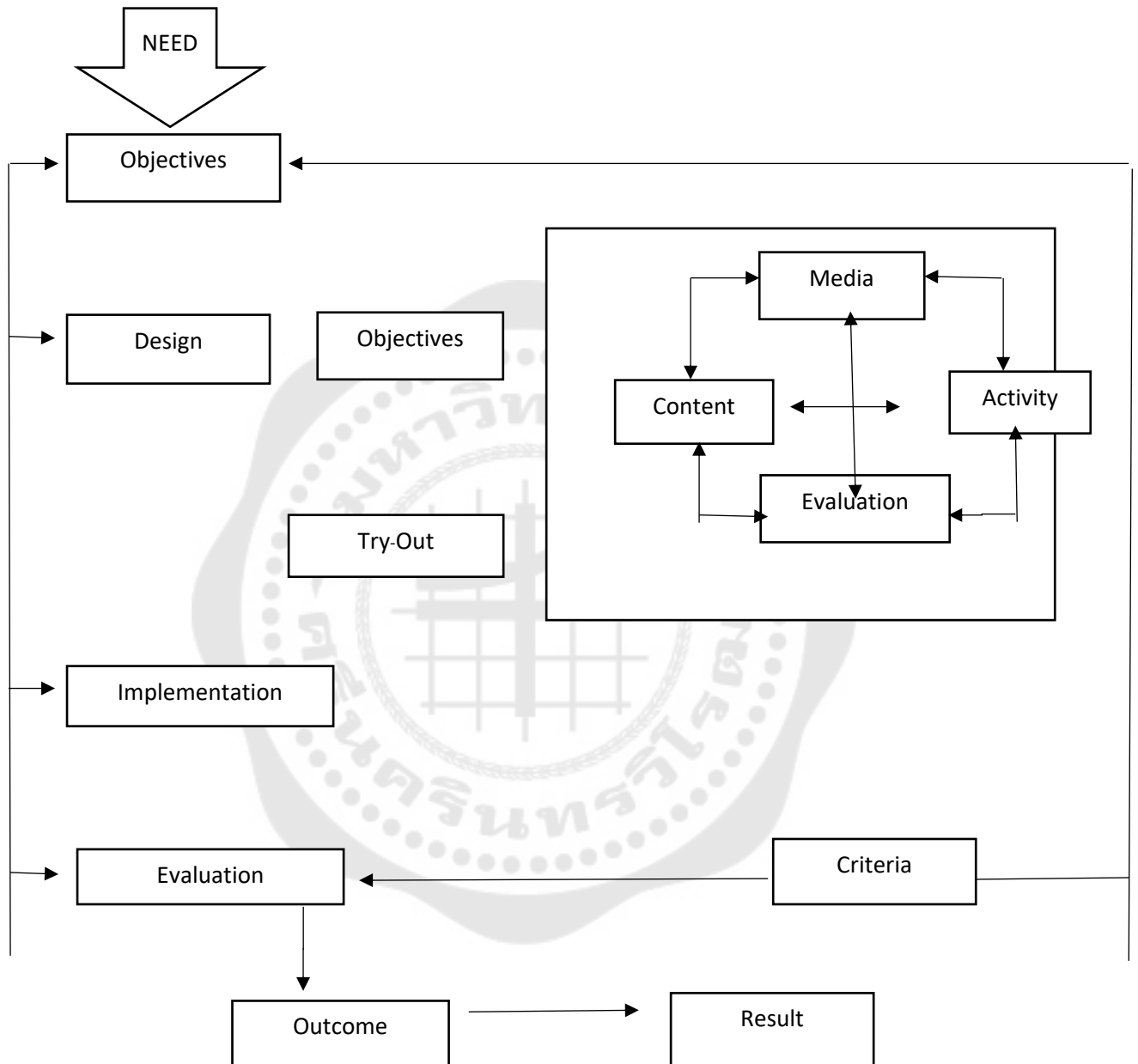
4. การประเมินผลหลักสูตร หมายถึง การหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่วัตถุประสงค์กำหนดไว้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด

5. การปรับปรุงหลักสูตร กระบวนการพัฒนาหลักสูตรมีวัฏจักรเริ่มต้นจากการกำหนดวัตถุประสงค์ เลือก และจัดเนื้อหาวิชาและประสบการณ์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ นำหลักสูตรไปฝึกอบรม ประเมินผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรม และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร เมื่อปรับปรุงหลักสูตรแล้วจึงกลับไปสู่การปรับปรุงวัตถุประสงค์การฝึกอบรมดังแสดงภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 กระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมของเครือข่าย ล้อมอภิชาติ

นอกจากนี้ พิสิฐ เมธาภัทร (2549, น. 33) ได้รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรไปฝึกอบรม
สำหรับช่างอุตสาหกรรมไว้ ดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตรของพิสิฐ เมธาภัทร

สรุปรูปแบบของกระบวนการจัดการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับโรงงานหรือสถาน
ประกอบการโดยมีขั้นตอนของการดำเนินงานดังนี้

1. การหาความต้องการของการฝึกอบรม (Needs) เป็นการสำรวจหาความต้องการหรือสภาพของปัญหาแท้จริงที่เกิดขึ้น ในโรงงานหรือสถานประกอบการเกี่ยวกับกระบวนการผลิต งานบุคคล หรือด้านการจัดการ เป็นต้น

2. กำหนดวัตถุประสงค์ (objectives) ในขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการฝึกอบรมไม่ใช่วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

3. การออกแบบ (Design) เป็นขั้นตอนของการออกแบบส่วนต่างๆ เกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลสำหรับการจัดการฝึกอบรมให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยมีขั้นตอนที่ละเอียด ดังนี้

3.1 วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (objective) หลังจากวิเคราะห์งานย่อยเรียบร้อยแล้ว (Job analysis) เพื่อกำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมให้เป็นจุดประสงค์สำหรับการประเมินผลฝึกอบรม

3.2 รายละเอียดของหลักสูตรในส่วนนี้ประกอบด้วย 4 ส่วนด้วยกัน ซึ่งทั้ง 4 ส่วนนี้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันดังนี้

3.2.1 เนื้อหา (Content) เป็นขั้นตอนการจัดเตรียมเนื้อหาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ได้วิเคราะห์ไป

3.2.2 สื่อ (Media) เลือกสื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์รวมถึงการคำนึงถึงสิ่งต่างๆ เช่น อุปกรณ์สนับสนุนต่างๆ

3.2.3 กิจกรรม (Activity) กำหนดกิจกรรมระหว่างการฝึกอบรมให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม เช่น ใบแบบฝึกหัด และใบงาน เป็นต้น

3.2.4 การประเมิน (Evaluation) ขั้นตอนการประเมินผลของชุดการฝึกอบรมที่ได้ออกแบบไว้ซึ่งไม่ใช่การประเมินผลของกระบวนการฝึกอบรม

3.3 การนำไปทดลองใช้ (Try-out) เมื่อออกแบบชุดฝึกอบรม (Curriculum Structure) แล้วนำไปทดลองใช้เพื่อหา ความเหมาะสม เช่น เวลาและภาษา ตลอดจนจนสื่อว่ามีคุณภาพอย่างไร

4 การนำไปใช้เก็บข้อมูล (Implementation) หลังจากการทดลองใช้และนำมาปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว จึงนำชุดฝึกอบรมไปใช้ในการฝึกอบรมจริง

5 การประเมินผลการฝึกอบรม (Evaluation) เป็นการประเมินผลที่กระบวนการ เช่น ความสอดคล้องเนื้อหาเกี่ยวกับวัตถุประสงค์วิทยากรและการฝึกอบรม

6 การสรุปผล (Outcome) หลังจากการประเมินผลแล้ว ให้สรุปผล ข้อดี ข้อเสีย พร้อมกับข้อเสนอแนะ และนำมาปรับปรุงจากกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของนักศึกษาที่ได้กล่าว

มาแล้วนั้น จะเห็น ได้ว่าขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมมีส่วนคล้ายคลึงกัน คงมีบางส่วนเท่านั้น ที่แตกต่างกัน เช่นในส่วนของวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย เนื้อหารายวิชาการฝึกอบรม เป็นต้น ดังนั้นจึงสามารถสรุปขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ข้อมูลทางวัฒนธรรม สังคม การเมือง เศรษฐกิจ ปรัชญาการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน ทฤษฎีการเรียนรู้ เป็นพื้นฐานที่สำคัญในการ กำหนดลักษณะหลักสูตรสำหรับวิธีการได้มาซึ่งข้อมูลพื้นฐานนั้น สจัด อุทรานันท์ (2532, น. 194) กล่าวว่าสามารถทำได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือใช้ทั้ง 2 กรณีประกอบกัน คือ การศึกษาโดยทางตรง ได้แก่ สอบถาม การสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ส่วนการศึกษาทางอ้อม ได้แก่ การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร การรับฟังความคิดเห็นจากแหล่งต่างๆ การวิเคราะห์ตัวชี้วัดที่สำคัญ

2. การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม เมื่อได้รับข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆ แล้วนำมา คิดวิเคราะห์จะทำให้ทราบสภาพปัญหาหรือความต้องการของผู้เรียน หรือสังคม จึงมาถึงขั้นตอน การสร้างหลักสูตรซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในการกำหนดจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรนั้น สจัด อุทรานันท์ (2532, น. 211-212) ได้เสนอแนะหลักสำคัญของหลักสูตรที่ดี ดังนี้

2.1.1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรตั้งอยู่บนพื้นฐานทางการศึกษา อย่างถูกต้องบนรากฐานของความจริงและความสามารถนำไปปฏิบัติได้

2.1.2 สอดคล้องกับความต้องการของสังคม

2.1.3 สสนองความต้องการของผู้เรียน

2.1.4 มุ่งสร้างเสริมค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม

2.1.5 เน้นและส่งเสริมคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้เรียนให้มีความเจริญ

งอกงามหลายด้าน

2.1.6 ช่วยให้ผู้เรียน ได้รับประโยชน์จากการศึกษามากที่สุด

2.1.7 ควรจะยืดหยุ่นได้และเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสมกับ สภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

2.2 การเลือกเนื้อหาวิชาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ มากอย่างหนึ่งเพราะว่าเปรียบเสมือนเป็นสื่อกลางที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายที่ได้กำหนด ดังนั้น จำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ สุนทร บำเรอราช (2536, น. 48) กล่าวไว้ การเลือก เนื้อหาพิจารณาจากคำถามต่อไปนี้

2.2.1 แก่นสาระของการศึกษาคืออะไร เนื้อหาทั้งหมดเป็นความรู้ที่แท้จริงหรือไม่

2.2.2 เนื้อหาวิชาใดที่บรรจุอยู่ในหลักสูตรและใช้เกณฑ์อะไรมาคัดเลือกเนื้อหาสาระ

2.2.3 มีเนื้อหาวิชาอะไรบ้างที่ผู้เรียนทุกคนต้องรู้และมีอะไรบ้างที่ผู้เรียนบางคนจำเป็นต้องรู้

2.2.4 จะจัดลำดับเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียนอย่างไรและใช้เกณฑ์อะไร

2.2.5 เมื่อผู้เรียน เรียนทั้งเนื้อหาวิชาเหล่านี้ผู้เรียนจะต้องเรียนอย่างไร ผู้เรียนจะพัฒนาความสามารถและพัฒนาความคิดอย่างไร

2.3 การกำหนดเกณฑ์การประเมินผลหลักสูตรการฝึกอบรมควรประเมินอะไรประเมินอย่างไรและเป็นสิ่งชี้ให้เห็นว่าการดำเนินงานฝึกอบรมนั้นจะประสบความสำเร็จและบรรลุจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด มีอุปสรรคอะไรบ้างเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรฝึกอบรมครั้งต่อไป

3. การนำหลักสูตรไปใช้ นำหลักสูตรที่ผ่านขั้นตอนที่ 1 และ 2 แล้วนำไปใช้ในสถานการณ์จริง เพื่อเป็นการศึกษาหาจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องต่างๆ และแก้ไขให้ดีขึ้น

4. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรฝึกอบรม เป็นขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้มีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาพสังคมมากขึ้น ซึ่งการปรับปรุงนี้สามารถดำเนินการได้ทุกขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม

โดยสรุปกระบวนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วย 5 ขั้นตอนที่สำคัญคือ 1) การค้นหาปัญหาและความต้องการจำเป็นของผู้เข้ารับฝึกอบรม 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับความต้องการจำเป็น หรือสอดคล้องกับปัญหาของผู้ฝึกอบรม 3) การจัดทำหลักสูตร เนื้อหาการฝึกอบรม โดยต้องมีการจัดอันดับของเนื้อหาอย่างเหมาะสม 4) นำหลักสูตรไปใช้จริง 5) การประเมินหลักสูตร และปรับปรุงหลักสูตร

5.6 องค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมประกอบด้วยส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์คล้ายกับหลักสูตรการศึกษาทั่วไป เพียงแต่ว่าหลักสูตรฝึกอบรมจะมีขอบเขตแคบกว่า ทั้งนี้เพราะหลักสูตรฝึกอบรมเป็นการจัดฝึกอบรมบุคลากร เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ดังนั้นองค์ประกอบหลักของหลักสูตรฝึกอบรมจึงมีองค์ประกอบคล้ายคลึงกับหลักสูตรทั่วไป ดังนี้

วรพจน์ ศรีวงษ์ (2539, น. 89-9-) ได้กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม การประกอบอาชีพอิสระสำหรับช่างอุตสาหกรรมเอาไว้ ดังนี้

1. การหาความต้องการในการฝึกอบรม
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม
3. การออกแบบหลักสูตรฝึกอบรม
4. การเลือกวิธีการฝึกอบรม
5. การออกแบบเครื่องมือประเมินคุณภาพหลักสูตร
6. การดำเนินการฝึกอบรม

การประเมินคุณภาพหลักสูตร เฉลลา มิสสัย (2540, น. 54) ได้สรุปองค์ประกอบ ของหลักสูตรการฝึกอบรมเอาไว้ 4 ส่วนคือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรฝึกอบรม
2. เนื้อหาวิชาที่ฝึกใช้อบรม
3. เทคนิคหรือวิธีการฝึกอบรม
4. การวัดและประเมินผลการฝึกอบรม

ส่วนประกอบของหลักสูตรในทัศนะของ นางลักษณ โจรจพันธ์ (2539: 25-28) มี ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรในการฝึกอบรม วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม เปรียบได้ดั่งเข็มทิศที่จะกำหนดแนวทางของการฝึกอบรม จะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้สร้างหลักสูตรทราบว่าควรกำหนดวิชาใด หรือควรพิจารณาเลือกวัตถุประสงค์ควรจะต้องกระทำให้โครงการฝึกอบรม อยู่ในรูปแบบของการปฏิบัติได้ การพิจารณาเลือกวัตถุประสงค์ควรจะต้องทำอย่างระมัดระวังโดย วิเคราะห์จากข้อมูลเกี่ยวกับงานหรือพฤติกรรมที่ต้องการที่ได้จากการสำรวจความจำเป็นในการ ฝึกอบรม

2. หมวดรายวิชาที่จะทำการฝึกอบรม หมวดวิชาที่กำหนดทำการฝึกอบรม อาจจะมีหมวดเดียว หรือ หลายๆ หมวดก็ได้ แล้วแต่ความจำเป็นของการฝึกอบรมแต่ละโครงการ ผู้สร้างหลักสูตรควรคัดเลือกให้เหมาะสมและสนองต่อความจำเป็นนั้น ซึ่งคือการกำหนดขอบข่าย ของการฝึกอบรมนั่นเอง

3. รายละเอียดหัวข้อวิชา จากหมวดวิชาที่กำหนดไว้แล้วจึงนำมาแยกแยะใน ส่วนของรายละเอียดว่าควรจะมีหัวข้อย่อยอะไรบ้าง เพื่อให้ขอบข่ายเรื่องที่ฝึกอบรมชัดเจนขึ้นหรือ เรียกว่าประเด็นสำคัญที่ผู้สอนจะต้องให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม ในการฝึกอบรมอาจไม่จำเป็นที่

จะต้องสอนในรายละเอียดวิชาทุกหัวข้อ ดังเช่น ส่วนที่เป็นความรู้พื้นฐาน เช่น คณิตศาสตร์ เบื้องต้น และภาษาย่อมไม่จำเป็นต้องมาฝึกอบรมกัน หรือทักษะบางอย่าง ก็ไม่อาจนำมาฝึกอบรมได้เนื่องจากขาดอุปกรณ์ที่จำเป็น เป็นต้น ดังนั้นการกำหนดรายละเอียดหัวข้อวิชามักจะเลือกเอาเฉพาะเจาะจงที่จะทำให้ผู้รับการฝึกอบรมมีความรู้ทักษะ ความสามารถที่จะต้องนำไปใช้ปฏิบัติจริงโดยบางหัวข้อที่คิดว่าพื้นฐานหรือสามารถฝึกอบรมในขณะปฏิบัติจริงโดยหัวข้อที่คิดว่าเป็นพื้นฐานหรือสามารถฝึกอบรมในขณะปฏิบัติงานได้หรือสามารถไปค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตัวเองได้ไม่นำมาฝึกอบรมเมื่อกำหนดหัวข้อวิชาต่างๆ แล้วนำมาจัดเรียงลำดับให้ต่อเนื่องสอดคล้องกันเพื่อให้แนวคิดทักษะเหล่านั้นได้พัฒนาขึ้นอย่างมีระบบโดยอาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ มีแนวทางการปฏิบัติงานดังนี้

3.1 กำหนดหัวข้อรายวิชาที่ง่ายไว้ระยะต้นของหลักสูตร หัวข้อวิชาที่เป็นพื้นฐาน เช่น แนวความคิด ความหมาย และทฤษฎีที่กำหนดไว้ เป็นต้น

3.2 หัวข้อวิชาซึ่งให้ความรู้และทักษะ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่นๆ ต่อไปต้องกำหนดไว้ในระยะเริ่มต้นของหลักสูตร หัวข้อวิชาที่เป็นภาคปฏิบัติ ควรจัดให้อยู่ระดับต่อเนื่องจากภาคทฤษฎี

3.3 วิชาที่มีกิจกรรมซ้ำกันหลายๆ ชั่วโมง เช่น บรรยาย หรือ อภิปราย อย่างเดียว เป็นต้นควรกระจายให้อยู่ในวันต่างๆ กันไม่ควรสอนวิชาใดเกิน 3 ชมใน 1 วัน

3.4 วิชาที่ยากหรือเป็นวิชาที่ต้องการรู้เรื่องอื่นๆ มาก่อนให้กำหนดอยู่ในลำดับสุดท้าย

4. การกำหนดการฝึกอบรม คือการกำหนดแผนการในรายละเอียดเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนและผู้เข้ารับการฝึกอบรม ได้มองเห็นหลักสูตรโดยส่วนรวมว่าจะต้องทำกิจกรรมอะไรบ้าง และใช้เวลาเท่าใด การกำหนดการฝึกอบรมจะต้องพิจารณาถึงเทคนิค หรือวิธีการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับแต่ละหัวข้อที่กำหนดไว้แล้ว โดยมีข้อควรคำนึงว่าถ้าผู้เข้ารับการฝึกอบรมปฏิบัติตามวิธีการที่เลือกแล้วเขาจะได้รับความรู้ ทักษะ หรือ พัฒนาทัศนคติใหม่ เพียงพอหรือไม่ อาจจะใช้คำถามเหล่านี้เป็นแนวทาง คือ

4.1 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถปฏิบัติตามเทคนิคหรือวิธีการฝึกอบรมนั้นๆ ได้หรือไม่

4.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำในสิ่งที่วิทยากรบอกให้ทำได้หรือไม่

4.3 ถ้าผู้เข้ารับการฝึกอบรมปฏิบัติตามที่วิทยากรบอกว่า เขาจะได้รับความรู้ตามที่ คาดหมายหรือไม่

4.4 หลังจากผู้เข้ารับการฝึกอบรมปฏิบัติตามแล้ว เขาก็จะมีความรู้สึก เช่นใด นอกจากควรนำสิ่งเหล่านั้นมาพิจารณา คือ

4.4.1 วัตถุประสงค์ของวิชาที่ต้องการเน้นให้เกิดพฤติกรรมด้านใด เช่น ถ้าให้เกิดความรู้ความเข้าใจก็ใช้บรรยายหรืออภิปราย ถ้าต้องการทางด้านทักษะก็อาจให้ลงมือปฏิบัติเป็นต้น

4.4.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นใคร ระดับความรู้พื้นฐาน ประสบการณ์ความสามารถเป็นอย่างไร ถ้ามีความแตกต่างกันมากในกลุ่มที่จัดอย่างไร กิจกรรม หรือวิธีสอนบางอย่างอาจจะนำมาใช้กับบุคคลบางประเภทไม่ได้

4.4.3 สิ่งที่อำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม เช่น สถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น มีเพียงพอหรือไม่

4.4.4 ระยะเวลาที่กำหนดให้มีมากน้อยเพียงใด เพียงต่อการจัด กิจกรรมการสอนหรือไม่

4.4.5 วิทยากร กิจกรรมการสอนบางอย่างต้องการผู้ชำนาญ หรือมี ทักษะซึ่งจะหาได้หรือไม่ วิทยากรจะสะดวกมาให้การฝึกอบรมหรือไม่

ผู้วิจัยสรุปองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม ประกอบด้วย

1. กำหนดวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม
2. กำหนดขอบข่าย และวางแผนการฝึกอบรม
3. จัดทำรายละเอียดหัวข้อ เทคนิคที่ใช้ในการฝึกอบรม โดยการจัดเรียงเนื้อหา หัวข้อการฝึกอบรมที่ควรคำนึง ดังนี้

3.1 ควรเรียงลำดับจากหัวข้อที่ง่ายไว้ช่วงต้นของหลักสูตร และได้ระดับไปจนถึงหัวข้อที่ยาก เนื่องจากหัวข้อที่ยากอาจจำเป็นต้องใช้ทักษะ ความรู้พื้นฐานจากหัวข้อที่อยู่ในช่วงต้นของหลักสูตร

3.2 การฝึกอบรมที่เป็นภาคปฏิบัติ ควรจัดให้อยู่ต่อเนื่องกับภาคทฤษฎี ทั้งนี้ ในการบรรยายหัวข้อภาคทฤษฎีควรใช้ระยะเวลาวันละไม่เกิน 3 ชั่วโมง

4. การวัดผลและประเมินผลการฝึกอบรม ได้แก่ การพิจารณาว่าผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมสามารถปฏิบัติได้ตามเทคนิค วิธีการที่กำหนดไว้หรือไม่ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ ตามที่คาดหมาย และสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้มากน้อยเพียงใด ความพึงพอใจต่อความ เหมาะสมของเนื้อหาวิชา หลักสูตร และระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม

5.7 การประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตร เป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร เพราะเป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมา มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้หรือไม่ และการประเมินมีลักษณะเป็นกระบวนการกำหนดคุณค่าการประเมินที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องประกอบด้วยเครื่องมือการประเมินที่เหมาะสมและกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้น เนื้อหาเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรที่นำเสนอครั้งนี้ จะเป็นการนำเสนอความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรที่ประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของการประเมินหลักสูตร และรูปแบบการประเมินหลักสูตร

5.7.1 จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ ดังนี้ ทาบา (Taba, 1962, p. 310) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรมีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมถึงการประเมินสิ่งต่อไปนี้เป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตร กระบวนการของหลักสูตร กระบวนการหลักสูตร ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร สมรรถภาพของผู้เรียน ความสัมพันธ์ของวิชาต่างๆ การใช้สื่อ การเรียนการสอน เป็นต้น

โบแชมป์ (Beauchamp, 1981, p. 170-171) และสจ๊วต สุนทรานนท์ (2532, น. 277-278) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรที่ใกล้เคียงกันว่า จะต้องประเมินสิ่งต่อไปนี้

1. ประเมินเอกสารหลักสูตร
2. ประเมินการใช้หลักสูตร
3. ประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร
4. ประเมินระบบหลักสูตร

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, น. 192-193) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบหลักสูตรในด้านต่างๆ เช่นจุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนการสอน ตลอดจนการบริหารหลักสูตรและการบริการวิชาการเพื่อเป็นการตรวจสอบหลักสูตรนั้นได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ เพียงใด จะปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอนให้ดีที่สุดอย่างไร

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. การประเมินเอกสารหลักสูตร ซึ่งประกอบไปด้วย สภาพปัญหาและความต้องการหลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเนื้อหา การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผลเพื่อศึกษาความเหมาะสมและความสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตรที่สร้างขึ้น

2. ประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการนำหลักสูตรไปใช้ทดลองใช้ นำร่องกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของหลักสูตรแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพของหลักสูตรต่อไป

3. ประเมินผลผลิตของหลักสูตร เป็นการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่เกิดขึ้นภายหลังจากการนำหลักสูตรไปใช้ทดลองใช้

5.7.2 แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของการประเมินหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537, น. 34-40) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะของการประเมินหลักสูตรไว้ว่า การประเมินก่อนการนำหลักสูตรไปใช้หลังจากร่างหลักสูตรเสร็จเรียบร้อยแล้ว การตรวจสอบคุณภาพเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตรทำได้หลายวิธี เช่น จัดประชุมสัมมนา ใช้เทคนิคเดลฟาย การทดลองใช้หลักสูตรแบบนำร่องเพื่อการศึกษาความเป็นไปได้รวม ทั้งมีคณะกรรมการติดตามผลและประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรในแต่ละระยะอย่างเป็นระบบ เป็นต้น

การประเมินผลหลังจากการนำหลักสูตรไปใช้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบว่าหลักสูตรเมื่อนำไปใช้จริงได้ผลเพียงใด บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ มีข้อดีข้อเสียในวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนอย่างไร เพื่อจะได้หาปรับปรุงหลักสูตรเพื่อพบสิ่งบกพร่องและช่วยในการตัดสินใจว่าควรจะใช้หลักสูตรนี้ต่อไปหรือไม่

เวิร์ททิง และแซมเดอร์ส (วูริระ ประวาลพฤกษ์, 2538, น. 3;) อ้างอิงจาก Worthing; & Sanders, 1973, p. 40-45) ได้กล่าวว่าถึงแนวคิดและรูปแบบของการประเมินหลักสูตรว่ามีจุดเน้นของการประเมิน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 แนวคิดเน้นการวางแผนตัดสินใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย ได้แก่ แนวคิดของไทเลอร์ทาบา และแฮมมอนด์

กลุ่มที่ 2 เน้นการวางแผนตัดสินใจโดยยึดหลักเกณฑ์ ได้แก่ แนวคิดของสเทครอนบัทซ์และสคริฟเวน

กลุ่มที่ 3 เน้นการวางแผนตัดสินใจเพื่อการจัดการ ได้แก่แนวคิดของสตีฟเฟิลปีม และโพรวิสซึ่งแบ่งกลุ่มแนวคิดตามลักษณะดังกล่าวข้างต้นช่วยให้การคิดวิเคราะห์รูปแบบ การประเมินหลักสูตรมีคามชัดเจนยิ่งขึ้น

จากแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรสามารถดำเนินการได้ทั้งก่อนและหลังนำหลักสูตรไปใช้จริง โดยการประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้จะเป็นลักษณะของการประเมินความเป็นไปได้ของหลักสูตร และการประเมินหลังนำหลักสูตรไปใช้จะเป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรที่ใช้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้อกำหนดหรือไม่ และมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

5.7.3 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

รูปแบบของการประเมินหลักสูตรมีลักษณะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการประเมิน ซึ่งแต่ละรูปแบบต่างมีจุดเน้นที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละรูปแบบมีรายละเอียดดังนี้

แนวคิดการประเมินผลโครงการฝึกอบรมตามรูปแบบของโดนัลด์แอลเคิร์ก แพตทริก (Donald L. Kirkpatrick .1975)

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้รับการอบรมได้เพิ่มพูนประสบการณ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และเจตคติ ของตนเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานในทางที่ดีขึ้น มีนักทฤษฎีการประเมิน การฝึกอบรมได้เสนอรูปแบบการประเมินการฝึกอบรมไว้มากมาย ซึ่งแต่ละรูปแบบก็จะมี ความแตกต่างกันบ้าง คล้ายคลึงกันบ้าง ตามแต่ลักษณะของโครงการฝึกอบรมที่ทำการประเมิน ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับโครงการฝึกอบรมแต่ละหน่วยของรูปแบบทฤษฎี การประเมินการฝึกอบรมของโดนัลด์ แอลเคิร์กแพตทริกเป็นรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งมีลักษณะการประเมินที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม โดยเป็นรูปการประเมินในลักษณะกว้างเพื่อให้ครอบคลุมทั้งระบบของโครงการ อีกทั้งยังเป็นรูปแบบการประเมินที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับโครงการในลักษณะใดก็ได้ ทั้งในแบบของการฝึกอบรม การสัมมนา การประชุมปฏิบัติการ ดังนั้นจึงเลือกนำมาเสนอในครั้งนี้ ซึ่งเคิร์กแพตทริกได้เสนอ ขั้นตอนการฝึกอบรมเป็น 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย

1. การประเมินปฏิกิริยาตอบสนอง (Reaction Evaluation)

การประเมินขั้นนี้มีวัตถุประสงค์ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนั้นมีความรู้สึกอย่างไรต่อการฝึกอบรม พอใจหรือไม่ต่อสิ่งที่ได้รับจากการฝึกอบรม เช่น หลักสูตร เนื้อหาสาระ วิทยากร เอกสาร สถานที่ สื่อทัศนูปกรณ์ ระยะเวลา และพอใจมากน้อยเพียงใด การประเมินปฏิกิริยาตอบสนองนั้น ต้องการได้รับข้อมูลที่เป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของการฝึกอบรมเป็นอันดับแรก เคิร์กแพตทริก กล่าวว่าเมื่ออยู่บ่อยครั้งที่ผู้บริหารตัดสินใจล้มเลิก โดยอาศัยข้อมูลที่

ได้จากการประเมินปฏิริยาตอบสนองเป็นพื้นฐานวิธีการช่วยให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับปฏิริยาตอบสนอง เป็นพื้นฐานที่มีความหมาย และตรงตามความจริงจากผู้เข้าร่วมการฝึกอบรม เคิร์กแพตทริกได้อธิบายไว้ดังนี้คือ

1.1 กำหนดให้แน่นอนชัดเจนไปว่า ต้องการได้รับข้อมูลอะไร เช่น ปฏิริยาตอบสนองของเนื้อหาหลักสูตร วิธีการฝึกอบรม บรรยากาศการฝึกอบรม ฯลฯ

1.2 ออกแบบเครื่องมือ หรือแบบสอบถามที่จะใช้เก็บข้อมูลอย่างเหมาะสม

1.3 ข้อความที่ใช้ ควรเป็นชนิดที่เมื่อได้รับข้อมูลหรือได้คำตอบแล้วสามารถนำมาแปลงเป็นตัวเลขแจกแจงความถี่ และวิเคราะห์ในเชิงปริมาณได้

1.4 กระตุ้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้เขียนแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในข้อคำถามต่างๆ

1.5 ไม่ควรให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรม เขียนชื่อตนเองลงในแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมกล้าแสดงปฏิริยาตอบสนองผ่านแบบสอบถามตามความจริง

2. การประเมินการเรียนรู้ (Learning Evaluation) การประเมินผลนั้นมีวัตถุประสงค์ที่จะให้รู้ว่าผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมได้รับความรู้เกิดความเข้าใจและทักษะอะไรบ้าง และมีเจตคติอะไรบ้างที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งนี้เพราะความรู้ทักษะ เจตคติ ล้วนเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานของผู้เข้าร่วมการอบรมในอนาคตต่อไป เคิร์กแพตทริก ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการประเมิน การเรียนรู้เอาไว้ว่า

2.1 ต้องวัดทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรม

2.2 วิเคราะห์ทั้งคะแนนรายข้อและคะแนนรวมโดยเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังการฝึกอบรม

2.3 ถ้าเป็นไปได้ควรใช้กลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นกลุ่มของผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมแล้วเปรียบเทียบคะแนนความรู้ ทักษะ และเจตคติของกลุ่มควบคุมและ กลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นกลุ่มของผู้รับการฝึกอบรมว่าแตกต่างกันอย่างไรหรือไม่

3. การประเมินพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปหลังฝึกอบรม (Behavior Evaluation) การประเมินผลทำงานไปในทางทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่การประเมินผลในชั้นเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบว่าผู้เข้าร่วมการฝึกอบรมได้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการ

ทำงานไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่ การประเมินในขั้นนี้นับว่ายากและใช้เวลามากกว่าการประเมินผลในสองขั้นแรกเพราะจะต้องติดตามประเมินผลในสถานที่ทำงานจริงๆ ของผู้เข้าร่วมอบรม เคิร์กแพตทริคเสนอแนะว่า

3.1 ควรจะได้วัดพฤติกรรมการทำงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรม

3.2 ระยะเวลาระหว่างการฝึกอบรมกับการประเมินผลหลังการฝึกอบรมนั้นควรจะให้ห่างกันพอสมควร เพื่อให้แน่ใจว่าการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานได้เกิดขึ้นจริงๆ ทางที่ดีควรจะประเมินหลายๆ ครั้ง เป็นระยะๆ ไปเช่น ประเมินทุก 3 เดือน เป็นต้น

2.การประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดต่อองค์กร (Results Evaluation) การประเมินในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะให้รู้ว่าการฝึกอบรมได้ก่อให้เกิดผลดีต่อหน่วยงานอย่างไรบ้าง (Cutcomes) เป็นการประเมินที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับหน่วยงาน เช่น การลดค่าใช้จ่าย การปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน การเพิ่มปริมาณการขายและการผลิต อัตราการลาออกลดลง เป็นต้น ซึ่งนับว่าเป็นการประเมินผลที่ยากที่สุด เพราะในความเป็นจริงนั้นมีตัวแปรอื่นๆ อีกมากมาย นอกเหนือจากการฝึกอบรมที่มีผลกระทบต่อหน่วยงานและตัวแปรเหล่านั้นบางทีก็ยากต่อการควบคุม ฉะนั้น อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นแก่หน่วยงานในทางที่ดีจึงสรุปไปยากว่าเป็นผลจากโปรแกรมการฝึกอบรม เคิร์กแพตทริค ได้ให้ข้อเสนอแนะในการประเมินผลขั้นนี้ไว้ว่าควรจัดในสภาวะการณ์หรือเงื่อนไขต่างๆ ก่อนการฝึกอบรมเอาไว้แล้วนำไปเปรียบเทียบกับสภาวะการณ์ภายหลังการฝึกอบรม โดยใช้ข้อมูลที่สังเกตได้หรือวัดได้พยายามหาทางควบคุมตัวแปรอื่นๆ ซึ่งคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในผลที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับหน่วย

จากแนวคิดของโดนัลด์ แอลเคิร์ก แพตทริค ผู้วิจัยสรุปขั้นตอนการฝึกอบรมประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1. การประเมินปฏิริยาตอบสนองของผู้เข้ารับการฝึกอบรมว่ามีความรู้สึกร่างไรต่อกระบวนการฝึกอบรม 2. การประเมินการเรียนรู้ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมว่าได้รับความรู้ ทักษะ และเจตคติที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมหรือไม่ โดยการวัดผลเปรียบเทียบก่อนและหลังการฝึกอบรม ทั้งนี้ ควรมีกกลุ่มควบคุม (กลุ่มที่ไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรม) เปรียบเทียบด้วย 3. การประเมินพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปหลังฝึกอบรม กล่าวคือ เป็นการติดตามไปจนถึงสถานที่ทำงานจริงของผู้รับการฝึกอบรม โดยอาจทิ้งช่วงระยะเวลาหลังการฝึกอบรมพอสมควร และ 4. การประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดต่อองค์กร เป็นการวัดผลในระดับผลลัพธ์ (Outcome) ว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถปฏิบัติงานก่อให้เกิดผลดีต่อหน่วยงานอย่างไรบ้าง

5.8 การหาประสิทธิภาพของการฝึกอบรม

เผชิญ กิจระการ (2546, น. 1-6) ได้เสนอแนวทางในการหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ หรือสื่อที่สร้างขึ้น โดยให้พิจารณาจากพัฒนาการของนักเรียนจากก่อนเรียนหลังเรียนว่ามีความรู้ความสามารถเพิ่มอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ หรือเพิ่มขึ้นเท่าใด ซึ่งอาจพิจารณาได้จากการทดสอบค่าที่ แบบ Dependent Samples t-test หรือค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) มีรายละเอียดดังนี้

1. การหาค่าพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่า t-test (แบบ Dependent Samples) เป็นการพิจารณาว่านักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ โดยทำการทดสอบนักเรียนทุกคนก่อน (Pretest) และหลังเรียน (Posttest) แล้วนำมาหาค่า t-test แบบ Dependent Samples หากมีนัยสำคัญทางสถิติก็ถือได้ว่า นักเรียนกลุ่มนั้น มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้

2. การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนโดยอาศัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) มีสูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนนักเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}} - (\text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน})$$

การหาค่า E.I. เป็นพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไร ไม่ได้ทดสอบว่าเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้หรือไม่ วิธีการอาจแปลงคะแนนให้อยู่ในรูปของร้อยละก็ได้ ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ร้อยละผลรวมของคะแนนหลังเรียน} - \text{ร้อยละผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{100 \text{ ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}} -$$

ข้อสังเกตบางประการที่เกี่ยวกับค่า E.I.

1. E.I. เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่าง จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนค่าต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้เพราะค่าต่ำกว่า -1.00 และถ้าเป็นค่าลบแสดงว่า ผลคะแนนสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งหมายความว่าระบบการเรียนการสอนหรือสื่อที่สร้างขึ้นไม่มีคุณภาพ

2. การแปลผล E.I. ในตารางผลการวิเคราะห์ข้อมูลบทที่ 4 ของงานวิจัยมักจะใช้ข้อความไม่เหมาะสม ทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของ E.I. ผิดจากความเป็นจริง เช่นค่า E.I. เท่ากับ 0.6240 ก็จะกล่าวว่ ‘ค่าดัชนีประสิทธิผล 0.6340 ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่มีความรู้เพิ่มขึ้น

ร้อยละ 62.40 ซึ่งในความเป็นจริง E.I. เท่ากับ 0.6240 เพราะคิดเทียบจากค่า E.I. สูงสุดเป็น 1.00 ดังนั้น ถ้าคิดเทียบเป็นร้อยละก็คือ คิดเทียบจากค่าสูงสุดเป็น 100 E.I. จะมีค่าเป็น 62.40 จึงควรใช้ข้อความว่า 'ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6240 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.6240 คิดเป็นร้อยละ 62.40

3. ถ้าค่าของ E1/E2 ของแผนการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อหาค่า E.I. ด้วยพบว่า มีพัฒนาการเพิ่มขึ้นถึงระดับหนึ่งที่ผู้วิจัยพอใจ หากคำนวณค่าความคงทนด้วยโดยใช้สูตร t-test แบบ Dependent Samples ก็ไม่ได้แปลว่าจะไม่มีนัยสำคัญ (เพราะผู้วิจัยคาดหวังว่าหากสื่อ หรือแผนการเรียนมีคุณภาพ ผลการเรียนหลังสอนเมื่อผ่านไประยะหนึ่ง เช่น ผ่านไป 2 สัปดาห์ กับผลการเรียนจบจะต้องไม่แตกต่างกัน)

สรุปได้ว่าการหาประสิทธิผลของการฝึกอบรมสามารถทำได้ 2 ลักษณะ คือ การใช้ t-test แบบ Dependent Sample t-test ในการพิจารณาพัฒนาการของผู้ฝึกอบรมโดยวัดผลก่อนและหลังฝึกอบรม และการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) เป็นการพิจารณาพัฒนาการในลักษณะที่ว่าเพิ่มขึ้นเท่าไรเมื่อได้รับการฝึกอบรม

6. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น

6.1 ความหมายของความต้องการจำเป็น

แบโรว์และมิลเบิร์น (Barrow and Milburn, 1990, p. 222-224) ได้ให้ความหมายความต้องการจำเป็นว่าหมายถึง บางสิ่งบางอย่างที่ขาดแคลน หรืออาจจะไม่ขาดแคลนแต่จำเป็นสำหรับวัตถุประสงค์บางอย่าง

วิสกิน และอัลชูลด์ (Witkin and Altschuld, 1995, p. 4) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็น คือ ความแตกต่างหรือช่องว่างระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่หรือสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นหรือสภาพที่พึงปรารถนา

คอร์ดฟแมน (Kaufman, 2000, p. 47) ให้ความหมายของความต้องการจำเป็น คือ ผลต่าง ระหว่างผลที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและผลที่ต้องการ

สุวิมล ว่องวาณิช (2542, น. 12) ให้ความหมายของความต้องการจำเป็นไว้ว่าเป็น ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มุ่งหวังหรือสิ่งที่ต้องการกับสิ่งที่เป็นจริงในปัจจุบัน โดยความแตกต่างที่เกิดขึ้นจะบอกสภาพปัญหาที่มีอยู่

สรุปได้ว่า ความต้องการจำเป็น หมายถึง สภาพปัญหาที่ต้องการได้รับการแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อบุคคล หน่วยงาน ซึ่งวัดได้จากการเปรียบเทียบสิ่งที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริง

6.2 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) มีผู้ให้ความหมายดังนี้ คอर्फแมน (Kaufman, 1981, p. 8) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่าเป็น กระบวนการที่เป็นทางการซึ่งกำหนดช่องว่างระหว่างผลผลิตหรือผลลัพธ์ในปัจจุบันและผลลัพธ์ หรือผลผลิตที่เป็นที่ต้องการและจัดวางช่องว่างเหล่านี้ตามลำดับความสำคัญและเลือกสิ่งที่จะเห็นว่ามีค่าที่สุดเพื่อแก้ปัญหา

ริเวอร์ส และคณะ (Reviere and other, 1996, p. 6) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น คือกระบวนการที่เป็นระบบในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์เมื่อมีการใส่ข้อมูลเข้าไปในการตัดสินใจแบ่งสรรทรัพยากร โดยมีความตั้งใจที่จะค้นหาและกำหนดสินค้าและบริการที่ชุมชนขาดแคลนเมื่อเทียบกับมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปและมีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องความรับผิดชอบของสังคมที่มีการจัดมาให้

วิสกิน (Witkin, 1995, p. 4) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า คือ กระบวนการที่เป็นระบบ เพื่อจัดเรียงลำดับความสำคัญก่อนหลังและการตัดสินใจเกี่ยวกับแผนการดำเนินการและการจัดการทรัพยากร

นอกจากนี้ สุวิมล ว่องวาณิช (2542, น. 14) กล่าวสรุปว่า การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นกระบวนการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสภาพในปัจจุบัน (what is) กับสภาพที่ควรจะเป็น (what should be) ที่มีระบบเพื่อจัดลำดับความสำคัญก่อนหลัง โดยเป็นการระบุความต้องการจำเป็น พิจารณาตัดสินใจความขัดแย้ง ตรวจสอบสภาพทั่วไปตามธรรมชาติและสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น และจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำแผนการดำเนินงานขององค์กร

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการหาความต้องการจำเป็น เพื่อให้ได้ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกหรือหาวิธีแก้ไขปัญหามาได้ตรงสภาพหรือความต้องการที่แท้จริง

6.3 จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

วิสกิน และอัลทชูลด์ (Witkin and Altschuld, 1995, น. 10) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า เป็นการดำเนินการเพื่อมุ่งพัฒนาและปรับปรุงโปรแกรมการบริการโครงสร้างขององค์กร และการดำเนินการเพื่อมุ่งพัฒนาและปรับปรุงโปรแกรมการบริการ โครงสร้างขององค์กร และการดำเนินงานขององค์กรให้ดีขึ้นหรือผลงานองค์กรประกอบ

เหล่านี้เข้าด้วยกัน การประเมินความต้องการจำเป็นจะวางหลักเกณฑ์ในการกำหนดว่าจะจัดสรรเงินพนักงาน อุปกรณ์ และทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้อย่างไร

คมสร วงษ์รักษา (2540, น. 21) ได้กล่าวว่าจุดมุ่งหมายที่เป็นพื้นฐานสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น 4 ประการ คือ 1) เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อการวางแผน ซึ่งจะส่งผลในการจำแนกเป้าหมายการตัดสินใจถึง ขอบเขตของเป้าหมายว่าจะทำได้แค่ไหน 2) เพื่อเป็นการตรวจวิเคราะห์หรือการจำแนกแยกแยะปัญหาหรือหาจุดอ่อนของสิ่งที่ศึกษา อันจะทำให้การวางแผนเป็นไปอย่างเหมาะสม 3) เพื่อให้เป็นส่วนประกอบสำหรับการประเมินหลายๆ รูปแบบ 4) เพื่อนำไปใช้กับการรับรองสถาบันการศึกษา เช่น การประเมินผลผลิตในเรื่องของ นักศึกษา ผลการประเมินชนิดนี้นำไปจำแนกความพยายามทางการศึกษาของโรงเรียนว่าเกิดประสิทธิผลหรือไม่ และยังจำแนกของเขตวิชาหรือสถานที่ตั้งซึ่งสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษามีน้อย

สุวิมล ว่องวาณิช (2542, น. 14) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น คือความพยายามให้ได้ข้อมูลที่จะช่วยเสริมการวางแผนการดำเนินงาน ทำให้การพัฒนากิจกรรม หรือการแก้ปัญหาต่างๆ สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้นจริงนั้น

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการวางแผนการดำเนินการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลยิ่งขึ้น

6.4 ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2542, น. 15-16) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็นแบ่งได้หลายประเภท ขึ้นอยู่กับลักษณะที่ใช้ในการจัดประเภท ดังนี้

1) ระดับความต้องการจำเป็น เช่น ความจำเป็นขององค์กร (organizational needs) ความต้องการจำเป็นของบุคลากร (personal needs) ความจำเป็นของกลุ่ม (group needs)

2) สาระเนื้อหาของความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาบุคลากร (staff development needs) ความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรม (development needs) ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร (curriculum development needs)

3) ระดับความลึกซึ้งของความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นตามการรับรู้ (felt needs) ความต้องการจำเป็นเชิงวิเคราะห์ (analytical needs)

4) สิ่งที่ถูกประเมิน เช่น ความต้องการจำเป็นด้านปัจจัย (input needs) ความต้องการจำเป็นด้านกระบวนการ (process needs) ความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ (outcome needs) ความต้องการจำเป็นด้านแก้ปัญหา (solution needs) ตามความคิดของ Kaufman ความ

ต้องการจำเป็นด้านปัจจัยและด้านกระบวนการถือเป็น “ความต้องการจำเป็นเทียม หรือ กึ่งความต้องการจำเป็น” (quais needs) ส่วนความต้องการจำเป็นด้านผลลัพธ์ถือเป็น “ความต้องการที่แท้จริง” (needs)

5) ช่วงเวลาที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็น ในปัจจุบัน (present หรือ current needs) ความต้องการจำเป็นในอนาคต (future needs)

6) ธรรมชาติของข้อมูลที่แสดงความต้องการจำเป็น เช่น ความต้องการจำเป็นเชิงคุณลักษณะ (qualitative needs) ความต้องการจำเป็นเชิงปริมาณ (quantitative needs)

7) เจ้าของความต้องการจำเป็น ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ความต้องการจำเป็นด้านปฐมภูมิ (primary needs) ซึ่งเป็นความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ (service receivers) ในทางการศึกษาส่วนใหญ่เป็นความต้องการจำเป็นของนักเรียน และความต้องการจำเป็นทุติยภูมิ ซึ่งแบ่งความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการ (service providers) เช่น ความต้องการจำเป็นของผู้บริหาร อย่างไรก็ตาม Witkin: 1995 ได้เพิ่มเติมระดับความต้องการจำเป็นระดับที่สาม (tertiary needs) ซึ่งถือว่าเป็น ความ ต้องการจำเป็น ด้าน ทรัพยากรและการแก้ไขปัญหา (resources/solution)

สรุปได้ว่า ประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายประเภทด้วยกัน ตามที่นักศึกษาได้เสนอไว้ ดังนั้นในการเลือกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นให้เหมาะสมมาใช้ในการประเมิน จะต้องอาศัยวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็นนั้นเป็นตัวกำหนดในการเลือก

6.5 ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น

มีผู้ศึกษาและรวบรวมขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็นจากแนวคิดต่างๆ ดังนี้ สกินและอัลชูลด์ (Witkin and Altschuld, 1995, น. 14-15) ได้เสนอโมเดลการประเมินความต้องการจำเป็นที่เรียกว่า “three-phase model” โดยแบ่งขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นออกเป็น 3 ระยะ ระดับที่ 1 ก่อนการประเมิน (การสำรวจ) เป็นระยะการเตรียมการก่อนการประเมินความต้องการจำเป็น ได้แก่ การกำหนดแผนการดำเนินการกำหนดจุดมุ่งหมายหลักการกำหนดขอบเขต หรือประเด็นของความต้องการจำเป็น การระบุข้อมูลที่มีอยู่ที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตของความต้องการจำเป็น รวมถึงการกำหนดข้อมูลที่จะรวบรวม แหล่งที่มาของข้อมูล วิธีการ ระดับความสามารถในการใช้ข้อมูล ระดับที่ 2 การประเมิน (การเก็บรวบรวมข้อมูล) เป็นระยะการเก็บข้อมูลและความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นการจัดลำดับความต้องการจำเป็นก่อนหลังขั้นแรกการวิเคราะห์สาเหตุ ระดับที่ 1, 2 และ 3 การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล ระดับที่ 3 หลัง

การประเมิน (การนำไปใช้ประโยชน์) เป็นระยะของการใช้ผลการประเมิน ความต้องการจำเป็น ได้แก่ การจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นก่อนหลังในทุกระดับที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ การพิจารณาแนวทางแก้ไขปัญหา การพัฒนาแผนปฏิบัติงานในการ แก้ไขปัญหา การประเมินความต้องการจำเป็น การเผยแพร่ผลที่ได้รับ นักการศึกษาได้เสนอขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้

สรุปได้ว่า ขั้นตอนประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วยสิ่งสำคัญคือ การกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดขอบเขตของการประเมินความต้องการจำเป็น การกำหนดวิธีการของการประเมินความต้องการจำเป็น การจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น การรายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็น และการใช้ผลการประเมินความต้องการจำเป็น

6.6 สูตรการประเมินความต้องการจำเป็น

การประเมินความต้องการจำเป็นโดยวิธี Priority Need Index (PNI Modified) เป็นวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับการนำมาประยุกต์กับการศึกษาเพื่อประเมินความต้องการจำเป็น ดังสูตรความต้องการจำเป็นจากค่าดัชนี PNI ของ นงลักษณ์ วิรัชชัย และ สุวิมล ว่องวาณิช (2542) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น ดังสูตรนี้

$$\text{PNI Modified} = (I-D) / D$$

I หมายถึง คะแนนสภาพที่คาดหวัง

D หมายถึง คะแนนสภาพที่เป็นอยู่จริง

1. ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานของการประเมิน

การดำเนินการประเมินคุณภาพของการประเมินจะต้องมีกระบวนการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน ซึ่งประเมินต้องออกแบบการประเมินให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการประเมินของคณะกรรมการร่วมว่าด้วยเรื่องมาตรฐานสำหรับการประเมิน (The Joint Committee on Standards for Educational Evaluation, 1994) ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานด้านอรรถประโยชน์ (Utility standard) มาตรฐานด้านนี้ถูกกำหนดขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันว่า การประเมินจะให้สารสนเทศที่มีสารประโยชน์ (Information) ทันเวลา (Timely) และบังเกิดผล (Influential) ต่อผู้ที่คาดว่าจะนำสารสนเทศของการประเมินไปใช้ใน ภายหน้า (Intended user) มาตรฐานด้านการใช้ประโยชน์ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยจำนวน 8 รายการ คือ

U1: การระบุมุมมีส่วนได้ส่วนเสียกับการประเมิน

U2: ความน่าเชื่อถือของนักประเมิน

U3: การรวบรวมข้อมูลครอบคลุมและตอบสนองความต้องการใช้
สารสนเทศของผู้เกี่ยวข้อง

U4: การแปลความหมายและการตัดสินใจคุณค่ามีความชัดเจน

U5: การรายงานผลการประเมินมีความชัดเจนทุกขั้นตอน

U6: การเผยแพร่ผลการประเมินไปยังผู้เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง

U7: รายงานการประเมินเสร็จทันเวลาสำหรับนำไปใช้ประโยชน์

U8: การประเมินส่งผลกระทบต่อในการกระตุ้นให้มีการดำเนินการประเมิน
ต่อไปอย่างต่อเนื่อง

2. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standard) มาตรฐานด้านนี้ถูก
กำหนดขึ้นเพื่อเป็นหลักประกันว่า การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทางการประเมินจะต้องอยู่บนพื้นฐาน
ของความเป็นจริง ความฉลาดรอบคอบ ความมีศิลปะในการติดต่อสื่อสาร และความ
ประหยัดเวลาและทรัพยากร มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 รายการ
ดังนี้

F1: วิธีดำเนินงานการประเมินสามารถปฏิบัติได้จริง

F2: การเป็นที่ยอมรับได้ทางการเมือง

F3: ผลที่ได้มีความคุ้มค่า

3. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standard) มาตรฐานด้าน
ความเหมาะสมมีจุดเน้นเกี่ยวข้องกับจริยธรรมทางด้านการประเมิน เพื่อเป็นหลักประกันว่าการ
ดำเนินกิจกรรมการประเมินซึ่งส่งผลกระทบต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลหลายฝ่ายและในหลายวิถีทาง จะไม่
ทำให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเหล่านั้นได้รับความเสียหายหรืออันตราย และจะต้องตระหนักถึงความ
เป็นส่วนตัว ความมีอิสระในการรับสารสนเทศการประเมินและการได้รับปกป้องสิทธิของบุคคล
หรือกลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง มาตรฐานทางด้านความเหมาะสม ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 8
รายการ ดังนี้

P1: การกำหนดข้อตกลงของการประเมินอย่างเป็นทางการ

P2: การแก้ปัญหาของความขัดแย้งในการประเมินด้วยความเป็นธรรม
และโปร่งใส

P3: รายงานผลการประเมินอย่างตรงไปตรงมา เปิดเผย และคำนึงถึง
ข้อจำกัดของการประเมิน

P4: ให้ความสำคัญต่อสิทธิในการรับรู้ข่าวสารของสาธารณะ

P5: การคำนึงถึงสิทธิส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง

P6: การเคารพสิทธิในการมีปฏิสัมพันธ์ของผู้เกี่ยวข้อง

P7: รายงานผลการประเมินที่สมบูรณ์ ยุติธรรม และเสนอทั้ง จุดเด่นและจุดด้อยของสิ่งที่ประเมิน

P8: ผู้ประเมินทำการประเมินด้วยความรับผิดชอบ และมีจรรยาบรรณ

4. มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy standard) มาตรฐานด้านนี้ถูกกำหนดขึ้นโดยเจตนาที่ว่าจะทำให้เกิดความแน่ใจว่าการดำเนินงานทางด้านการประเมินจะทำให้ได้สารสนเทศที่มีความสมบูรณ์เชื่อถือได้ นั่นคือจะต้องมีการดำเนินงานการประเมินอย่างครอบคลุม มีการรวบรวมข้อมูลตามลักษณะเฉพาะของสิ่งที่ต้องการประเมิน และสารสนเทศที่ได้จากการประเมินจะต้องมีความเพียงพอทางเทคนิค วิธีดำเนินงานและการตัดสินใจที่ได้กระทำลงไป จะต้องสอดคล้องสมเหตุสมผลกับข้อมูลของการประเมิน มาตรฐานด้านความถูกต้องประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 11 รายการ ดังนี้

A1: การระบุวัตถุประสงค์ของการประเมินอย่างชัดเจน

A2: การวิเคราะห์บริบทของการประเมินอย่างเพียงพอ

A3: การบรรยายจุดประสงค์และกระบวนการประเมินอย่างชัดเจน

A4: การบรรยายแหล่งข้อมูล และการได้มาอย่างชัดเจน

A5: การพัฒนาเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง

A6: การพัฒนาเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความเชื่อมั่น

A7: การจัดระบบควบคุม สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และ

รายงาน

A8: การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

A9: การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

A10: การลงข้อสรุปที่มีเหตุผลสนับสนุน

A11: การรายงานมีความเป็นปรนัย

5. มาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (Evaluation Accountability Standards) มาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการประเมินผลสนับสนุนเอกสารการประเมินที่เพียงพอและการประเมินอภิมาน ที่มุ่งเน้นการปรับปรุงและความรับผิดชอบต่อกระบวนการประเมินผล มาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 รายการ ดังนี้

E1 การจัดทำเอกสารการประเมิน

E2 การประเมินอภิमानภายใน

E3 การประเมินอภิमानภายนอก

สรุปได้ว่าการประเมินเป็นการประมาณค่าหรือการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ต้องการประเมินนอกจากนี้การประเมินยังมีความสำคัญต่อการวางแผนการบริหารงาน การดำเนินการประเมินคุณภาพของการประเมินจะต้องมีกระบวนการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน ซึ่งผู้ประเมินต้องออกแบบการประเมินให้ได้คุณภาพตามมาตรฐานการประเมินทั้ง 5 มาตรฐาน

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยภายในประเทศ

อทิตติ วลัยชัยเพียร (2541, น. 150) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2523) ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 5 โดยใช้แบบสอบถามไปยังผู้บริหารโรงเรียน 58 คน หัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษามัธยม 56 คน และครูผู้สอนวิชา พลศึกษา 116 คน จากการศึกษา พบว่า

1. ในการเปิดสอนวิชาบังคับเลือกทางพลศึกษา วิชาที่เปิดสอนมากที่สุดเรียงลำดับได้ ดังนี้ อันดับ 1 วิชาแบดมินตัน อันดับ 2 วิชาวอลเลย์บอล และอันดับ 3 วิชากิจกรรมเข้าจังหวะ ส่วนเหตุผลในการเปิดสอน ขึ้นอยู่กับเครื่องอำนวยความสะดวกในการสอนของแต่ละโรงเรียน

2. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ มีแผนการสอน และมีโครงการสอนระยะยาว โดยยึดหนังสือคู่มือการสอนของกลุ่มโรงเรียนเป็นแนวทาง และนิเทศการสอนโดยหัวหน้าหมวดวิชาพลศึกษา นอกจากนี้พบว่า ครูผู้สอนพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้วิธีทัศนประกอบการสอน

3. ในการประเมินผลการเรียนการสอนกลุ่มโรงเรียนได้ตั้งเกณฑ์การประเมินผลเป็นของตนเอง การให้คะแนน ครูผู้สอนให้คะแนนโดยยึดวัตถุประสงค์ของแต่ละทักษะกีฬาที่สอนเป็นอันดับแรก และรายละเอียดอื่น ๆ รองลงไป ซึ่งสามารถยืดหยุ่นได้

4. ปัญหาใหญ่ในการจัดการเรียนการสอน คือ นักเรียนไม่มีเวลาฝึกทักษะกีฬาที่สอนนอกเวลาเรียน ส่วนปัญหาที่พบในกลุ่มครูผู้สอนวิชาพลศึกษา คือ ไม่ชอบใช้เครื่องมือช่วยสอน ขาดสถานที่สอนในร่ม และขาดงบประมาณสนับสนุนโปรแกรมเสริมหลักสูตรทางพลศึกษา

5. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนวิชาพลศึกษาปรากฏว่า มีความแตกต่างกัน ปัญหาด้านการสอนวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของครู พลศึกษา นอกนั้นปัญหาด้านอื่น ๆ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

เฉลิมชัย ขำแก้ว (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546 การศึกษาค้นคว้ามีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นผู้บริหาร จำนวน 40 คน อาจารย์พลศึกษาจำนวน 40 คน และกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 326 คน ตามตารางการสุ่มตัวอย่างของ เครซี่และมอร์แกน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ความถี่และค่า ร้อยละ ผลการศึกษา พบว่า

1. ด้านผู้สอนและการสอน ผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียนมีความคิดเห็นว่างสภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย
2. ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมพลศึกษา ผู้บริหาร และนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ สภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย
3. ด้านสิ่งที่อำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ ผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ สภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย
4. ด้านผู้เรียน ครูพลศึกษาและนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ สภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย
5. การวัดและประเมินผล ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า สภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก และมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย แต่นักเรียนมีความคิดเห็นว่างสภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย
6. ผู้บริหาร และการบริหารพลศึกษา ผู้บริหาร ครูพลศึกษาและนักเรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันคือ สภาพการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย

บุษบา ทันสมัย (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 มี 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 99 คน ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 158 คน รวมทั้งสิ้น 257 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. ครูมีความคิดเห็นว่าสภาพการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านสื่อการเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ปริญญา นาชัยสิทธิ์ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 ในด้านการสอนและผู้สอน, การเรียนและผู้เรียน, สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก, ผู้บริหารและการบริหาร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ ผู้บริหารจำนวน 40 คน อาจารย์พลศึกษาจำนวน 20 คน นักศึกษาจำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารว่าเหมาะสม

แต่ตามทัศนะของอาจารย์พลศึกษาว่าไม่เหมาะสม นอกจากนั้นสภาพทุกกลุ่มด้าน ทุกกลุ่ม ตัวอย่างมีความคิดเห็นเหมือนกันว่าเหมาะสม

2. ปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกลุ่มภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ มีดังนี้

2.1 ตามทัศนะของผู้บริหารว่ามีปัญหาปานกลางทุกด้าน

2.2 ตามทัศนะของอาจารย์ว่ามีปัญหาปานกลางทุกด้าน ยกเว้นด้านผู้เรียน เห็นว่ามีปัญหาน้อย

2.3 ตามทัศนะของนักศึกษาว่าด้านผู้เรียนมีปัญหาปานกลาง แต่ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการสอนและผู้สอนมีปัญหามาก

ทิพย์ธิดา บุตตะมาศ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 โดยมีกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 252 คน ประกอบด้วยเพศชาย 72 คน และเพศหญิง 180 คน รวมทั้งสิ้น 252 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็น ร้อยละ 35.2

2. สภาพและปัญหาเกี่ยวกับผู้สอนและการสอนในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็น ร้อยละ 41.7

3. สภาพและปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546

3.1 สภาพและปัญหาด้านกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.4

ยกเว้นในข้อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้นักศึกษาเกิดความตระหนักในปัญหา มีปัญหาในระดับมากและปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.3

3.2 สภาพและปัญหาวิธีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.3 ยกเว้นในข้อการเรียนการสอนโดยใช้วิธีให้นักศึกษาทดลองทำแบบลอง ผิด – ลองถูก และการเรียนการสอนโดยใช้วิธีให้นักศึกษาสำรวจความเคลื่อนไหวและหาความรู้ด้วยตนเอง มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็น ร้อยละ 40.1 และ 30.6

3.3 สภาพและปัญหาเกี่ยวกับสื่อการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.2

3.4 สภาพและปัญหาเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.7 ยกเว้นในข้อเวลาในการจัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาน้อยเกินไปและการทดสอบย่อยหลังจากการสอนจบคาบเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.1 และ 35.7 นอกจากนี้ในส่วนของผู้เรียนให้ความร่วมมือในการวัดและประเมินผล มีปัญหาระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 39.7

4. สภาพและปัญหาเกี่ยวกับ สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2546 เมื่อพิจารณาสภาพและปัญหาโดยรวมพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.6 ยกเว้นในส่วนของคุณภาพน้ำดื่ม และแสงสว่างในโรงยิมฯ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 53.6 และ 34.8

ประกอบ ปริชานุกูล (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพและการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างคือ ครูพลศึกษา จำนวน 254 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการสอนของครูพลศึกษา แบ่งตามเพศชายและเพศหญิง ระดับชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า มีสภาพอยู่ในค่าเชิงบวก คือ มีความรู้ มีความเข้าใจ มีความสอดคล้อง มีความเหมาะสม มีการจัดทำ มีการดำเนินงานครบทุกด้าน

2. ปัญหาการสอนของครูพลศึกษา

2.1 แบ่งตามเพศชายและเพศหญิง พบว่า ด้านความสำคัญและจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาด้านมาตรฐานการเรียนรู้ ด้านสื่อ อุปกรณ์การสอนและสถานที่ ที่มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการสอนพลศึกษา ครูพลศึกษาชายมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ครูพลศึกษาหญิงมีปัญหาในระดับน้อย ด้านการวัด และประเมินผลวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาชายมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ครูพลศึกษาหญิงมีปัญหาในระดับปานกลาง

2.2 แบ่งตามระดับชั้นที่สอน ระดับชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่าด้านความสำคัญ และจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา มีปัญหาระดับปานกลาง ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ ครูประถมศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ครูมัศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้านการสอนพลศึกษา ครูประถมศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ครูมัศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้านสื่อ อุปกรณ์การสอนและสถานที่ ครูประถมศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ครูมัศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ครูประถมศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางครูมัศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

ยุทธจักร เกตุเลขา (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาและครูผู้สอนสุขศึกษาพลศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 317 คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นที่ สภาทางด้านหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อม สถานที่ อุปกรณ์และสื่อการสอน ด้านการบริหารจัดการมีความเหมาะสม คิดเป็น ร้อยละ 91.31, 77.50 และ 97.89 ตามลำดับ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 41.18, 36.06 และ 48.15

2. หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้บริหารโรงเรียน ว่าสภาพด้านหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อม สถานที่ อุปกรณ์และสื่อการสอน ด้านการบริหารจัดการมีความเหมาะสม คิดเป็น ร้อยละ 87.37, 71.84 และ 86.71 ตามลำดับ และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 38.42, 33.16 และ 42.89

3. ครูผู้สอนสุขศึกษาพลศึกษา มีความคิดเห็นสอดคล้องกับผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ว่าสภาพด้านหลักสูตร ด้านสภาพแวดล้อม

สถานที่ อุปกรณ์และสื่อการสอน ด้านการบริหารจัดการมีความเหมาะสม คิดเป็น ร้อยละ 83.33, 66.48 และ 87.88 และมีปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 37.45, 25.52 และ 41.70

รุ่งโรจน์ ช่างขวัญยืน (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของครูพลศึกษาในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 ตามตัวแปรคือ เพศ วุฒิการศึกษาและวิชาเอก และสภาพปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของครูพลศึกษาในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 ของครูในโรงเรียนเอกชน ในด้านหลักสูตรและการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 จำนวน 200 คน ผลวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 พบว่า ด้านหลักสูตรและการสอนพลศึกษา จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาและวิชาเอกที่สำเร็จการศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2. ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จากการวิจัยพบว่าด้านการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาและวิชาเอก โดยรวมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นจำแนกตามความคิดเห็นของครูพลศึกษาเพศหญิง โดยรวมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

3. ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาพลศึกษา จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษาและวิชาเอก โดยรวมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นจำแนกตามวุฒิทางการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี โดยรวมเห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก

อริญช์ พรหมเทพ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาและความต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน เป็นเพศชายจำนวน 151 คน และเพศหญิง จำนวน 259 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที่ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาและความต้องการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.62 และ 0.34 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความต้องการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นด้านบุคลากรผู้สอนและด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีผลต่อการเรียนการสอนกิจกรรมวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เปรียบเทียบความต้องการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรคณะ พบว่า ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่นความต้องการไม่แตกต่าง

ผกาภาศ รัตนบุษย์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในปีการศึกษา 2552 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 400 คน เป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไท จำนวน 200 คน เป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน และวิทยาเขตรังสิตจำนวน 200 คน เป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที (t-test independent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาปีการศึกษา 2552 โดยรวมมีความเห็นอยู่ในระดับมาก

2. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพมี

ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552 ระหว่างนักศึกษาชาย และ นักศึกษาหญิง ไม่แตกต่างกัน

จากงานวิจัยที่กล่าวมา ผู้วิจัยสรุปแนวทางการศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการบริหารจัดการ และด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา โดยทำการศึกษาในกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา และกลุ่มนักเรียน นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

มรอส (Mrs, 1991, p. 302 - A) ได้ศึกษาในเรื่องของการเรียนรู้ของนักเรียน และ คุณลักษณะพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา ในชั้นประถมศึกษา โดยการศึกษาในกลุ่มนักเรียนที่มีความคาดหวังสูง ปานกลาง น้อย โดยผ่านกระบวนการสอน 3 วิธี ที่ใช้ในการสอนพลศึกษา พบว่า กลุ่มนักเรียนที่มีความคาดหวังต่างกัน มีความรับรู้ต่างกัน และเข้าใจพฤติกรรมการสอนของครูต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามวิธีการสอนของครูพลศึกษาที่แตกต่างกันย่อมมีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนไม่มากนัก

แนนซี (Nancy, 1992, p. 3857 : A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา ความมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรใหม่ไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาดำเนินการโดยการสังเคราะห์เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการณ์สอน การสนทนา การสัมภาษณ์ และการวิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อที่จะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ ในรายละเอียดของครูผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง โดยทำการศึกษา 2 เรื่อง คือ ความรู้สึกของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่ ความรู้สึกที่เด่นชัดได้แก่ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจและความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด และการศึกษาความสัมพันธ์ของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา กับผู้บริหาร ครูแนะแนว เพื่อนร่วมงาน นักเรียนและผู้ปกครอง นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ไปใช้ผลการวิจัยพบว่า

ครูพลศึกษามีความต้องการในการช่วยเหลือและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องการให้มีผลย้อนกลับ ต้องการความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ควรฟังเสียงของครูผู้สอนบ้าง

เพราะสิ่งที่ครูต้องการได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสระและการมีเสถียรภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

โมซาฟารี (Mozafari, 1994, น. 5778 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในรัฐฟลอริดา โดยใช้แบบสอบถาม ถ้ามกับหัวหน้าหมวดพลศึกษามัย 210 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางลบต่อโครงการสอนพลศึกษา โครงการแข่งขันกีฬาภายใน และโครงการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน

2. โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 1,000 คน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในทางบวกต่อการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน

ฟอลซัม มีก (Folsom Meek, 1995, น. 32 - 40) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูผู้สอนกับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมทางพลศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำ จากครูผู้สอนพลศึกษาในสหรัฐอเมริกา 30 รัฐ รวม 1,081 คน ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมเห็นว่าครูผู้สอนมีคุณลักษณะด้านพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.51 (ระดับเหมาะสมมาก) โดยเฉพาะด้านการเตรียมตัวสอน มีคุณลักษณะเหมาะสมมากที่สุด ส่วนด้านทักษะความสามารถและด้านการวัดและประเมินผลของครูพลศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ด้านความคิดเห็นต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่มีสมรรถภาพทางการกีฬาต่ำ ได้แก่ กลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางสังคม กลุ่มโรคจิตอย่างอ่อน และกลุ่มที่มีความสามารถทางพลศึกษาต่ำ ครูพลศึกษาเห็นว่าความสามารถทางการกีฬาของนักเรียนขึ้นอยู่กับตัวพยากรณ์โดยตรงกับอายุนักเรียน จำนวนรายวิชาที่เรียน ระดับชั้นเรียน รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางกาย และการเตรียมตัวในการปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เลย์ฟีลด์ (อรุณ เอียดฤทธิ, 2548, น. 27 ; อ้างอิงจาก Layield, 1995, น. 128A) ได้ทำการวิจัยถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดของนักเรียนและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 จุดมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างขนาดชั้นเรียนและความคิดเห็นที่มีต่อวิชาพลศึกษาของนักเรียนเกรด 8 ผลการวิจัยพบว่า ขนาดของห้องเรียน เพศของนักเรียน ในห้องเรียนเล็ก ๆ มีปฏิสัมพันธ์มากกว่าห้องเรียนขนาดใหญ่ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนหญิงมีความคิดเห็นที่ดีต่อวิชาพลศึกษาสูงกว่านักเรียนชาย

ลูคและซินแคล (Luke ;& Sinclair, 1996, p. 31 - 46) ได้วิจัยเรื่องความแตกต่างทางเพศกับ เจตคติต่อวิชาพลศึกษา ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์จากการเรียนพลศึกษา

ตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อหาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 488 คน ผลจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดเจตคติต่อวิชาพลศึกษา ได้แก่ เนื้อหาวิชา พฤติกรรมการสอนของครู บรรยากาศภายในชั้นเรียน การรับรู้ อุปกรณ์ และไม่มี ความแตกต่างระหว่างเพศเกี่ยวกับปัจจัยทั้งหมดนี้

สโตกเกอร์ (Stoker, 1999, p. 37A) ได้วิจัยเรื่อง หลักสูตรพลศึกษาและสุขศึกษา เรื่องการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือ ศึกษา นักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียนสุขศึกษาที่ใช้หลักสูตรศึกษาใน 6 สัปดาห์โดยมุ่งเน้นศึกษาถึงความสัมพันธ์ในด้านกิจกรรมการสอนปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษา ผลการศึกษาพบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชา พลศึกษาเพิ่มสูงขึ้น หลังจากมีการเพิ่มหลักสูตรสุขศึกษาที่มีต่อความสำคัญต่อกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ยังค้นพบว่าวิชา สุขศึกษามีประโยชน์ต่อสุขภาพและช่วยให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิถีที่กระตือรือร้น

ฮิลเกินบรินค์ (Hilgenbrinck, 2001, p. 346) ได้ทำการวิจัยเรื่องโครงการพลศึกษา กับการรับรู้ของคณะกรรมการเยาวชนรัฐเท็กซัส จุดประสงค์ของการวิจัยนี้ทำขึ้นเพื่อตรวจสอบการรับรู้ของผู้บริหาร อาจารย์ใหญ่และนักพลศึกษา ผู้บริหารด้านนันทนาการและผู้อำนวยการด้านกีฬาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและเสนอโครงการพลศึกษาให้แก่คณะกรรมการเยาวชน ด้านการรักษาความปลอดภัยรัฐเท็กซัส ซึ่งเป็นชาย 10 คน ด้วยการบรรยายและจินตนาการ ภาพของงาน มีการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ เพื่อตอบคำถามของการวิจัยที่ว่า คณะกรรมการเยาวชน เท็กซัสรับรู้อะไรบ้างที่เกี่ยวข้องกับโครงการพลศึกษาสำหรับเยาวชนชายที่กระทำคามผิด มีการสัมภาษณ์ถึงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แนวทางในการสัมภาษณ์ประกอบด้วยคำถามถึงการ สอบสวนแบบปลายเปิด 7 ข้อ งานวิจัยฉบับนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการบรรยายโครงการ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบสาระสำคัญเร่งด่วน 10 ประการ คือ คำจำกัดความของพลศึกษา/โครงการ ตัวแทนเยาวชน/ปรัชญาการแก้ไข กำลังทหาร/การฝึกกีฬา แรงจูงใจในการเรียนพลศึกษา ระบบการสนับสนุน/ตัวแทนรัฐบาล อุปสรรค/คำอธิบาย กีฬา/ความสำคัญของกีฬา คำแนะนำ ความเข้าใจ/ความต้องการที่แท้จริง และแนวโน้มในอนาคต การวิเคราะห์กระทำได้อย่างสมบูรณ์ โดยการพัฒนาทฤษฎีพื้นฐาน

แม็คคอมเบอร์ (McOmber, 2006, p. Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเล่น กลางแจ้งของเด็กระดับอนุบาล เปรียบเทียบพฤติกรรมและการรับรู้ในเด็กต่างเพศ การศึกษาค้นคว้านี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมรับรู้ในการเล่นกลางแจ้งของเด็กระดับอนุบาล กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาประกอบด้วย เด็กระดับอนุบาลจำนวน 16 คน และพฤติกรรมการเล่นของเด็กแต่ละคน

ถูกใส่รหัสเป็นช่วงเวลา ช่วงละ 10 วินาที ภายหลังจากการสังเกต มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ในเรื่องพฤติกรรมที่เหมาะสมของเพศในการเล่นกลางแจ้งโดยอาศัยการสัมภาษณ์แบบแผน ผลการศึกษาพบว่ามีความแตกต่างชัดเจนในระดับการเล่น ชนิดกิจกรรมและอุปกรณ์การเล่น ระหว่างเด็กผู้ชายและผู้หญิง กิจกรรมที่เด็กผู้หญิงเลือกเล่นมากที่สุดคือ การปั่นจักรยานสามล้อ ขณะที่การเล่นบอลเป็นที่นิยมของเด็กผู้ชาย เด็กในกลุ่มตัวอย่างได้แสดงให้เห็นรูปแบบของเพศ ซึ่งให้เห็นว่า หมวกไฟเป็นการเล่นของเด็กผู้ชายมากกว่าผู้หญิง ขณะที่ตุ๊กตาเด็กและเก้าอี้ไต่เดิน เป็นของเด็กผู้หญิง ต้นตอของการตัดสินใจของเด็กเกี่ยวกับการเล่นของเล่น และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ สี่ ครู พ่อแม่ เพื่อน และพี่น้อง

แมคคอย (McCoy, 2007 : Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่องอิทธิพลของสีต่อการโยนสลัด ในเด็กชั้นประถมศึกษา การเรียนรู้การโยนสลัดเป็นเรื่องยากสำหรับเด็กประถม เพราะกิจกรรมนี้เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ และรูปแบบของการเคลื่อนไหวที่ซับซ้อน การจำการใช้สีเพื่อการรับรู้ทางตา ด้านรูปร่าง และพื้นผิว เป็นทักษะที่จำเป็นที่จะแยกแยะ วัตถุเคลื่อนไหว และจับวัตถุเหล่านั้นอย่างมีประสิทธิภาพ (คำถามคือ) สีของวัตถุที่ใช้โยนสลัดมีผลต่อการสอนโยนสลัดหรือไม่ สีใดสีหนึ่งมีผลกว่าอีกสีหนึ่ง หรือว่าการรวมสีเป็นตัวเลือกที่มีประสิทธิภาพที่สุด

เด็กในวิชาพลศึกษาในระดับเกรด 3, 4 และ 5 ถูกสุ่มให้ใช้วัตถุโยนสีแตกต่างกันในบทเรียนการโยนรับในเวลา 1 เดือน กลุ่มสีของวัตถุประกอบด้วยสีขาวทั้งหมด สีน้ำตาลทั้งหมด สีน้ำเงินทั้งหมด และกลุ่มที่มีสีขาว สีน้ำตาล และสีน้ำเงินรวมกัน กลุ่มเรียนแต่ละกลุ่มใช้วัตถุสีของตนอย่างต่อเนื่อง ในช่วงเวลาของการฝึกและประเมินผล ตัวแปรอื่นประกอบด้วย อายุ ชั้น และเพศของนักเรียน

บทเรียนการโยนสลัดแต่ละบทมีความยาวระหว่าง 10 – 12 นาที การสอนเหมือนกันโดยไม่คำนึงถึงสีของวัตถุ การประเมินผลขั้นสุดท้ายได้จากการนับจำนวนครั้งสูงสุดของการโยนต่อเนื่อง ในการโยน 3 ครั้ง จากการศึกษาพบว่า ไม่มีความแตกต่างที่ชัดเจนเกี่ยวกับระดับชั้นเรียนและเพศ แต่มีความชัดเจนเกี่ยวเนื่องกับสี โดยกลุ่มสีขาวล้วนมียอดรวมของการรับได้สูงสุด ซึ่งเป็นยอดรวมเฉลี่ยที่ต่างจากกลุ่มอื่น ๆ อีกสามกลุ่มมาก ค่ารวมของสีผสมและกลุ่มน้ำตาลล้วนน้อยกว่าค่ารวมเฉลี่ยกลุ่มสีน้ำเงินเล็กน้อย แต่ไม่มีความแตกต่างทางสถิติของทั้งสามกลุ่มอย่างชัดเจน เนื่องจากผนังบางส่วนของโรงยิมเนเซียมเป็นสีขาว จึงสรุปได้ว่า วัตถุที่ไม่กลมกลืนกับสีผนังช่วยให้การจับต่อเนื่องมีประสิทธิภาพมากกว่า

จากงานวิจัยในต่างประเทศได้มีการวิจัยที่หลากหลายในเรื่องของการวัดเจตคติ การเรียนรู้และการรับรู้ที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ได้แก่ เรื่องความรู้สึกรักของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตร ความคาดหวังของนักเรียนนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร ตลอดจนการศึกษาระหว่างเพศ และทักษะสมรรถภาพทางกายของผู้เรียนย่อมมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้อัตนศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งดำเนินการวิจัยตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Method Research) ระหว่างวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative method) และวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative method) แบบต่อเนื่องเท่าเทียมตามลำดับ (Sequential Equal Status Design) ซึ่งสามารถแบ่งระยะของการวิจัยออกตามความมุ่งหมายเฉพาะ เป็น 3 ระยะ ดังนี้

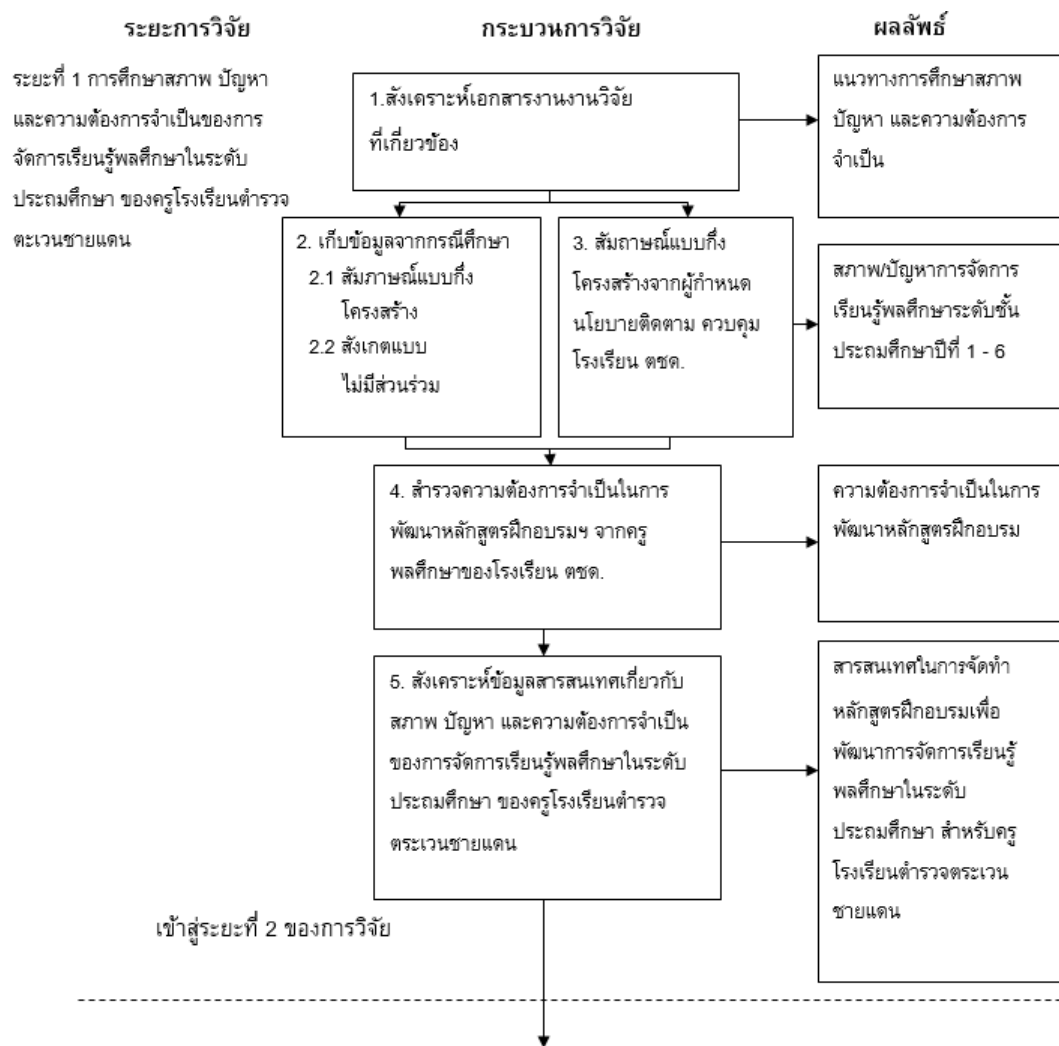
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้อัตนศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้อัตนศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยมีแบบแผนการวิจัยเป็นแบบการวิจัยเชิงสำรวจบุกเบิก (Exploratory Survey Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi- Structured Interview) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) ร่วมกับการสังเคราะห์เอกสาร (Document Synthesis) และวิธีการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการสำรวจความต้องการจำเป็นด้วยแบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ด้วยค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNIB : Modified Priority Needs Index)

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้อัตนศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้อัตนศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยมีแบบแผนการวิจัยเป็นแบบการวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation Research) ซึ่งประยุกต์จากเกณฑ์การประเมินของสมาคมมาตรฐานการประเมินสหรัฐอเมริกา (American Evaluation Association: AEA)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้อัตนศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง ในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้อัตนศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง

โดยมีแบบแผนการวิจัยเป็นแบบการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบกลุ่มเดี่ยวทดลองก่อนหลัง (One Group Pretest Posttest Design) และรูปแบบกลุ่มเดี่ยวอนุกรมเวลา (Single Group Time Series Design)

ซึ่งสามารถแสดงรายละเอียดของขั้นตอนการวิจัย (Research flowchart) ได้ดังภาพประกอบ 7 – ภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 7 ขั้นตอนการวิจัย ระยะที่ 1

ภาพประกอบ 8 ขั้นตอนการวิจัย ระยะที่ 2 และระยะที่ 3

ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละระยะและแต่ละขั้นตอน ดังนี้

**ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้ผล
ศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ประกอบขั้นตอน
การวิจัย 5 ขั้นตอนย่อย คือ**

ขั้นตอนที่ 1 สังเคราะห์เอกสารงานงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 โดยเฉพาะในส่วนของสาระการเรียนรู้ผลศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ผลศึกษา โดยเน้นในมิติของความรู้ทางผลศึกษาที่เหมาะสมตามมาตรฐาน ตัวชี้วัด และจิตวิทยาการเรียนรู้ตามช่วงวัยของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 หลักการสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม การพัฒนาครูผลศึกษา ในด้านการจัดการเรียนรู้ผลศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวทางในการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้ผลศึกษาในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา และความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้ผลศึกษาของครูที่สอนผลศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ผลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ขั้นตอนที่ 2 เก็บข้อมูลเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้ผลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จากกรณีศึกษา โดยในขั้นตอนนี้ มีกิจกรรมย่อย ๆ ดังนี้

2.1 เลือกโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา โดยผู้วิจัยเลือกโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่อยู่ภายใต้สังกัดกองกำกับตำรวจชายแดนที่ 13 (รับผิดชอบจังหวัดราชบุรีและกาญจนบุรี) ที่เป็นกรณีศึกษา (Case study) จำนวน 2 โรงเรียน จากจำนวนโรงเรียนทั้งสิ้น 15 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก (Inclusion Criteria) ดังนี้

2.1.1 เป็นโรงเรียนที่มีครูผู้รับผิดชอบสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ที่ไม่มีวุฒิการศึกษา หรือไม่เคยได้รับการพัฒนาในเรื่องของการจัดการเรียนรู้ผลศึกษา จำนวน 1 โรงเรียน ได้แก่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดกาญจนบุรี

2.1.2 เป็นโรงเรียนที่มีครูผู้รับผิดชอบสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ที่มีวุฒิการศึกษา หรือเคยได้รับการพัฒนาในเรื่องของการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จำนวน 1 โรงเรียน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดราชบุรี

2.1.3 ผู้บริหาร/ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษา ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลและสมัครใจเข้าร่วมกระบวนการวิจัย

2.1.4 ผู้วิจัยสามารถเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้

โดยในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา กำหนดผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ครูใหญ่ จำนวน 1 คน ครูผู้สอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในแต่ละระดับชั้น (ประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) ระดับชั้นละ 1 คน รวมจำนวน 6 คน

2.2 จัดทำเครื่องมือในการวิจัยในขั้นตอนนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม โดยผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

2.2.2 กำหนดประเด็น และสร้างข้อคำถามในประเด็นต่าง ๆ

2.2.3 นำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง/แบบบันทึกภาคสนามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมและความเหมาะสม

2.2.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง/แบบบันทึกภาคสนามและเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องของเครื่องมือ

2.2.5 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง / แบบบันทึกภาคสนามไปทดลองใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเป็นปรนัย (Objective) พบว่าเครื่องมือมีความเป็นปรนัยสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดย

2.3.1 นัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์ ครูใหญ่ ครู ในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา ทั้ง 2 โรงเรียน รวมจำนวน 14 คน

2.3.2 ดำเนินการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่สร้างขึ้น

2.3.3 สังเกตการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ของครูพลศึกษา ในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เป็นกรณีศึกษาทั้งสองโรงเรียน โดยใช้แบบบันทึกภาคสนามที่สร้างขึ้น

2.4 สรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ร่วมกับผลการสังเกตการณ์จัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองส่วนซึ่งเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร่วมกับการสรุปอุปนัย (Analytic Induction) เป็นรายกรณีศึกษา จากนั้นนำข้อค้นพบที่ได้จากทั้งสองกรณีมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Constant Comparative) อีกครั้งหนึ่ง

ขั้นตอนที่ 3 สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างจากผู้กำหนดนโยบาย/กำกับติดตาม ควบคุมโรงเรียน ตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับตำรวจชายแดนที่ 13 โดยในขั้นตอนนี้ มีกิจกรรมย่อยๆ ดังนี้

3.1 กำหนดแหล่งข้อมูล คือ ผู้กำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 จำนวน 1 คน และหัวหน้าแผนกกองการศึกษา กองกำกับตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 จำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 2 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ตามตำแหน่งหน้าที่ในการปฏิบัติงาน

3.2 จัดทำเครื่องมือในการวิจัยในขั้นตอนนี้ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured interview) ซึ่งมีประเด็นคล้ายคลึงกับแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างในขั้นตอนที่ 2 โดยเพิ่มเติมในประเด็นของแนวนโยบายในการพัฒนาสมรรถของครูพลศึกษาโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งกระบวนการจัดทำเครื่องมือในขั้นตอนนี้ ดำเนินการเช่นเดียวกับขั้นตอนที่ 2 ทุกประการ

3.3 นัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์ ผู้กำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 และหัวหน้าแผนกกองการศึกษา กองกำกับตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ทั้ง 2 คน

3.4 ดำเนินการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างที่สร้างขึ้น

3.5 สรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยการวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 4 สำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จากครูพลศึกษาของโรงเรียนตระเวนชายแดน โดยในขั้นตอนนี้ มีกิจกรรมย่อย ๆ ดังนี้

4.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่จะเป็นแหล่งข้อมูล ได้แก่ครูผู้สอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาในแต่ละระดับชั้น (ประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจชายแดนที่ 13 จำนวน 15 โรงเรียน กำหนดขนาดตัวอย่างที่ร้อยละ 50 ของประชากรซึ่งมีทั้งหมด 90 คน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน และเพื่อป้องกันการสูญหายของข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเงินเก็บจำนวน 50 คน และได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

4.2 จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 4 คือแบบสอบถามความต้องการจำเป็นสำหรับครูพลศึกษา เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และแนวทางในการสร้างหลักสูตร โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม ตามขั้นตอน ดังนี้

4.2.1 วิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสาร ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยนำสารสนเทศที่ได้จากขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 ร่วมกับผลการสังเคราะห์เอกสารจากขั้นตอนที่ 1 เพื่อกำหนดกรอบของข้อคำถาม

4.2.2 สร้างแบบสอบถามความต้องการจำเป็นฯ ตามวัตถุประสงค์และขอบเขตที่กำหนด โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1) ความคาดหวังต่อการจัดการเรียนรู้อพลศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ของครูพลศึกษาโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยแบ่งเป็น 3 คือ 1) ด้านความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรู้อพลศึกษา 2) ด้านทักษะ ในการจัดการเรียนรู้อพลศึกษา 3) ด้านเจตคติ ในการจัดการเรียนรู้อพลศึกษา

2) สภาพที่เป็นจริงของการจัดการเรียนรู้อพลศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 -6 ของครูพลศึกษาโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนรู้อพลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

4.2.3 นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

4.2.4 หาคุณภาพของแบบสอบถามโดยพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นหลักจากผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้อพลศึกษา จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก (Inclusion Criteria) ดังนี้

1) สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกในสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือ

2) ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระดับรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง และ

3) มีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี

โดยวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน และการแปลความหมายดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

+1 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องตรงตามเนื้อหา

0 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องตรงตามเนื้อหาหรือไม่

-1 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความดังกล่าวไม่มีความสอดคล้องตรงตามเนื้อหา
เกณฑ์การแปลผล

ข้อความดังกล่าว มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งพบว่าแบบสอบถามความต้องการจำเป็นมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.50 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความเที่ยงตรง

4.3 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือครูพลศึกษาที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จากทั้ง 15 โรงเรียน รวมจำนวน 50 คน โดยผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถาม และเก็บสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง

4.4 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐานหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพที่เป็นจริง และผลการวิเคราะห์สภาพที่ควรจะเป็นในการศึกษาสภาพและปัญหา มาวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยวิธีการวิเคราะห์ PNIB (Modified Priority Needs Index) โดยใช้สูตรของนางลักษณะ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช ดังนี้

$$\text{ความต้องการจำเป็น (PNIB)} = \frac{\text{สภาพการดำเนินการที่คาดหวัง (I)} - \text{สภาพการดำเนินการปัจจุบัน(D)}}{\text{สภาพการดำเนินการปัจจุบัน (D)}}$$

จากนั้นดำเนินการจัดลำดับของความต้องการจำเป็น โดยพิจารณาจากค่า PNIB เรียงจากมากไปหาน้อย

ขั้นตอนที่ 5 สังเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 – 4 มาสังเคราะห์ร่วมอีกครั้งหนึ่ง เพื่อกำหนดกรอบแนวทางในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยมีกรอบในการสังเคราะห์ตามองค์ประกอบของหลักสูตร 9 ประการ คือ 1) หลักการของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม 4) กำหนดการฝึกอบรม 5) แนวทางการจัดกิจกรรม 6) ระยะเวลาการฝึกอบรม 7) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 8) สื่อประกอบการฝึกอบรม และ 9) การประเมินผลการฝึกอบรม

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ประกอบขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอนย่อย คือ

ขั้นตอนที่ 6 ร่างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยผู้วิจัยนำสารสนเทศจากขั้นตอนที่ 5 ของระยะที่ 1 มาเป็นกรอบในร่างหลักสูตรฝึกอบรมฯ โดยเป็นหลักสูตรที่เน้นกิจกรรมการเรียนรู้ (Activities Based Curriculum) เพื่อพัฒนาครูพลศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนใน 3 ด้าน คือ ความรู้ทางพลศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ทักษะในการจัดการ เรียนรู้พลศึกษา และเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยหลักสูตรมีลักษณะเป็นหลักสูตรที่อิงบนพื้นฐานของการดำเนินงานตามปกติของครูผู้สอน (On Job Training Curriculum) โดยเป็นหลักสูตร ที่เน้นการปรับปรุง และพัฒนาความสามารถของผู้รับการอบรมในส่วนของทักษะการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ด้วยกิจกรรมต่างๆ และเน้นการเพิ่มพูนความรู้ทางพลศึกษาที่จำเป็น ตลอดจนปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ลักษณะของหลักสูตรเป็นหลักสูตรฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระยะสั้น (3 วัน)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการสร้างเครื่องมือที่เป็นองค์ประกอบหลักของหลักสูตรใน 3 ส่วน คือ

1. หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

2. เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ในหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ได้แก่

2.1 แบบทดสอบความรู้ทางพลศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูพลศึกษา โดยมีลักษณะเป็นข้อคำถามที่เน้นการประเมินความเข้าใจ การวิเคราะห์ และการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางพลศึกษาในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์การแปลผลดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

1 คะแนน เมื่อ ตอบข้อคำถามนั้นถูกต้อง

0 คะแนน เมื่อ ตอบข้อคำถามนั้นไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การแปลผล

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลผลโดยพิจารณาจากร้อยละของความรู้ ดังนี้

ร้อยละ 80 ขึ้นไป หมายถึง มีความรู้ในระดับดี

ร้อยละ 60 -79 หมายถึง มีความรู้ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่าร้อยละ 60 หมายถึง มีความรู้ในระดับต้องปรับปรุง

2.2 แบบประเมินทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูพลศึกษา โดยมีลักษณะเป็นการให้คะแนนแบบรูบริกส์ (Scoring Rubrics) ชนิด Annotated Holistic Scoring Rubrics 5 ระดับคะแนน โดยมีเกณฑ์การสร้างคะแนนรูบริกส์ และเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

เกณฑ์การสร้างคะแนนรูบริกส์

5 คะแนน เมื่อ มีทักษะนั้นอย่างเด่นชัด สามารถแสดงทักษะออกมาอย่างชัดเจนและสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

4 คะแนน เมื่อ มีทักษะนั้นในระดับน่าพึงพอใจ สามารถแสดงทักษะออกมาอย่างชัดเจนแต่ไม่สามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ดีนัก

3 คะแนน เมื่อ มีทักษะนั้นในระดับน่าพึงพอใจ สามารถแสดงทักษะออกมาให้เห็นได้แต่ไม่สามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้

2 คะแนน เมื่อ มีทักษะนั้นในระดับน่าพึงพอใจ แต่ไม่สามารถแสดงทักษะออกมาให้เห็นได้ชัดเจนนัก ยังต้องปรับปรุงในบางส่วน และไม่สามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้

1 คะแนน เมื่อ มีทักษะนั้นในระดับไม่น่าพึงพอใจ ไม่สามารถแสดงทักษะออกมาให้เห็นได้ ยังต้องปรับปรุงเป็นส่วนใหญ่ และไม่สามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้

เกณฑ์การแปลผล

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลผลโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของทักษะ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	มีทักษะในระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	มีทักษะในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	มีทักษะในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	มีทักษะในระดับต้องปรับปรุง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง	มีทักษะต้องปรับปรุงเร่งด่วน

2.3 แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูพลศึกษา โดยมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

➤ สำหรับข้อคำถามเชิงนิมาน (มีข้อความที่เป็นบวกต่อพฤติกรรมที่ต้องการวัด)

- 5 คะแนน เมื่อ มีเจตคติในประเด็น/ข้อคำถามที่เร้าในระดับดีมาก
- 4 คะแนน เมื่อ มีเจตคติในประเด็น/ข้อคำถามที่เร้าในระดับดี
- 3 คะแนน เมื่อ มีเจตคติในประเด็น/ข้อคำถามที่เร้าในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน เมื่อ มีเจตคติในประเด็น/ข้อคำถามที่เร้าในระดับต่ำ
- 1 คะแนน เมื่อ มีเจตคติในประเด็น/ข้อคำถามที่เร้าในระดับต่ำมาก

➤ สำหรับข้อคำถามเชิงนิเสธ (มีข้อความที่เป็นลบต่อพฤติกรรมที่ต้องการวัด)

- 5 คะแนน เมื่อ มีเจตคติในประเด็น/ข้อคำถามที่เร้าในระดับต่ำมาก
- 4 คะแนน เมื่อ มีเจตคติในประเด็น/ข้อคำถามที่เร้าในระดับต่ำ
- 3 คะแนน เมื่อ มีเจตคติในประเด็น/ข้อคำถามที่เร้าในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน เมื่อ มีเจตคติในประเด็น/ข้อคำถามที่เร้าในระดับดี
- 1 คะแนน เมื่อ มีเจตคติในประเด็น/ข้อคำถามที่เร้าในระดับดีมาก

เกณฑ์การแปลผล

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลผลโดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเจตคติ ดังนี้			
คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	มีเจตคติในระดับดีมาก	
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	มีเจตคติในระดับดี	
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	มีเจตคติในระดับปานกลาง	
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	มีเจตคติในระดับต้องปรับปรุง	
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง	มีเจตคติต้องปรับปรุงเร่งด่วน	

2.4 แบบวัดความพึงพอใจ

3. คู่มือการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ขั้นตอนที่ 7 ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร เครื่องมือวัดผล และคู่มือการใช้โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยในขั้นตอนนี้ มีกิจกรรมย่อยๆ ดังนี้

7.1 กำหนดผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวัดผลในหลักสูตร และคุณภาพของคู่มือการฝึกอบรม ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก (Inclusion Criteria) ดังนี้

7.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาเอกในสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือ

7.1.2 ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระดับรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง และ

7.1.3 มีประสบการณ์ในการสอนพลศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี

7.1.4 มีเวลาในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยในทุกขั้นตอนของกระบวนการวิจัย (อนึ่ง ผู้เชี่ยวชาญในกลุ่มนี้ เป็นผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดียวกับผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอน 4.2.4)

7.2 ส่งหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน พร้อมคู่มือการใช้หลักสูตรให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใน 3 มิติของการประเมิน คือ ด้านความถูกต้อง (Accuracy Standard) และความเหมาะสม (Propriety Standard) และความเป็นไปได้ (Feasibility Standard) โดยประยุกต์จาก

แนวคิดการประเมินของสมาคม มาตรฐานการประเมินสหรัฐอเมริกา (American Evaluation Association : AEA) โดยเครื่องมือในการประเมินมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งผ่านการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องจากอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเรียบร้อยแล้ว โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนน และเกณฑ์การแปลผล ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

- 5 คะแนน เมื่อ มีประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง / ความเหมาะสม/
ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน เมื่อ มีประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง / ความเหมาะสม/
ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน เมื่อ มีประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง / ความเหมาะสม/
ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน เมื่อ มีประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง / ความเหมาะสม/
ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน เมื่อ มีประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง / ความเหมาะสม/
ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผล

- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่าน แสดงว่าประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง / ความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ เหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้
- คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่า 3.50 ขึ้นไป และ/หรือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกิน 1.00 ถือว่าไม่ผ่าน แสดงว่าประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง / ความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ ไม่เหมาะสม ไม่สามารถนำไปใช้ได้ ซึ่งพบว่า เครื่องมือแต่ละ ฉบับมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ดังตาราง

ตาราง 1 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวัดผล การเรียนรู้ในหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ลำดับ	เครื่องมือ	จำนวนข้อ	ค่า IOC	สรุปผล
1	ความรู้) K(10	1.0	มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
2	ทักษะ)S(10	1.0	มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
3	เจตคติ (A)	10	1.0	มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
4	ความพึงพอใจ	10	1.0	มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

7.3 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้สถิติพื้นฐาน หาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 7.2 เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ระบุว่าหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ที่สร้างขึ้น มีคุณภาพในด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ด้วยสถิติทดสอบค่าที่แบบ One sample t-test

7.4 ส่งเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ในหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนน และเกณฑ์การแปลผลดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

+1 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องตรงตามเนื้อหา

0 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อความดังกล่าวมีความสอดคล้องตรงตามเนื้อหาหรือไม่

-1 เมื่อ ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าข้อความดังกล่าวไม่มีความสอดคล้องตรงตามเนื้อหา

เกณฑ์การแปลผล

ข้อคำถามดังกล่าว มีค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่ามีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปใช้ได้

ขั้นตอนที่ 8 ทดลองใช้เครื่องมือวัดผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้
ในหลักสูตร มีกิจกรรมย่อย ๆ ดังนี้

8.1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดลองใช้เครื่องมือวัดผลในหลักสูตร คือครูโรงเรียน
ตำรวจตระเวนชายแดน ที่สอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 จำนวน 30 คน ซึ่ง
ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาใน
ระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนโดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

8.1.1 สุ่มอย่างง่าย(Simple random sampling) โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
สังกัดกองกำกับตำรวจชายแดนที่ 13 จำนวน 5 โรงเรียน จากโรงเรียนทั้งหมดจำนวน 15 โรงเรียน
ได้แก่ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนวัดสุธาาสินี โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านต้นมะม่วง
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านถ้ำหิน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเฮงเคิลไทย และ
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนแม่น้ำน้อย

8.1.2 กำหนดครูพลศึกษาที่สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 เป็นผู้ตอบ
แบบวัดในแต่ละโรงเรียน รวม 5 โรงเรียน จำนวน 30 คน

8.2 ดำเนินการทดลองใช้เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ในหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อ
พัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
ในกลุ่มตัวอย่างตามข้อ 8.1.2 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

8.3 วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ในหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อ
พัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
โดยพิจารณาถึง

1) ค่าความยากง่าย (Difficulty) ดำเนินการวิเคราะห์เฉพาะแบบทดสอบความรู้
โดยกำหนดเกณฑ์ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 จึงจะถือว่าแบบทดสอบความ
ยากง่ายเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

2) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ดำเนินการวิเคราะห์ในเครื่องมือทั้ง 3
ชนิด โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามนั้น กับคะแนนรวมเมื่อหักข้อ
คำถามนั้นออก (Corrected Item Total Correlation) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่
0.20 ขึ้นไป จึงจะถือว่าเครื่องมือดังกล่าว มีอำนาจจำแนกเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

3) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ดำเนินการวิเคราะห์ในเครื่องมือทั้ง 3 ชนิด โดย
พิจารณา จากค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาช (Cronbach Alpha Coefficient) โดยกำหนด

เกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป จึงจะถือว่าเครื่องมือดังกล่าว มีความเชื่อมั่นสูงเพียงพอสามารถนำไปใช้ได้

8.4 ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ในหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนให้เป็นฉบับสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ ซึ่งพบว่าเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ในหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน มีคุณภาพดังตาราง

ตาราง 2 เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ในหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ลำดับ	เครื่องมือ	จำนวน	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น (V)
1	แบบทดสอบความรู้	40 ข้อ	0.20 – 0.80	0.30-0.52	0.71
2	แบบทดสอบทักษะ	6 หน่วยการเรียนรู้	-	0.20-0.72	0.75
3	แบบทดสอบเจตคติ	10 ข้อ	-	0.20-0.70	0,75

ขั้นตอนที่ 9 นำผลการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร เครื่องมือวัดผล และคู่มือการใช้โดยผู้เชี่ยวชาญ และผลการทดลองใช้เครื่องมือวัดผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ในหลักสูตร จากขั้นตอนที่ 7 และ 8 มาวิเคราะห์ และปรับปรุงหลักสูตร เครื่องมือวัดผล และคู่มือการใช้ให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ เพื่อนำไปสู่การใช้จริงต่อไป

ขั้นตอนที่ 10 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยดำเนินการใน 2 ระยะ คือ
ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมย่อยๆ ดังนี้

10.1 คัดเลือกตัวแทนครูพลศึกษา ที่สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 โรงเรียนละ 2 คน รวม 15 โรงเรียน คือ 30 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากผู้อำนวยการโรงเรียนแต่ละโรงเรียนให้เป็น

ตัวแทนเข้ารับการอบรมในหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

10.2 ดำเนินการฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest Posttest Design) (Fitz-Gibbon, 1987, p. 113) ซึ่งมีรูปแบบการวิจัยดังนี้

กลุ่มทดลอง	ทดสอบก่อน	ให้สิ่งทดสอบ	ทดสอบหลัง
Ec	T ₁	X	T ₂

เมื่อ

Ec	หมายถึง	กลุ่มทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม
X	หมายถึง	หลักสูตรฝึกอบรมฯ
T ₁	หมายถึง	การวัดความรู้ทักษะของครูในด้านความรู้ ทักษะและเจตคติก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตร
T ₂	หมายถึง	การวัดความรู้ของครูในด้านความรู้ เจตคติ และความพึงพอใจต่อหลักสูตร พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาหลังเข้าฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 11 ประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรม นำเสนอผลการวิจัยและเผยแพร่หลักสูตร โดยเก็บรวบรวมตามแบบแผนการทดลอง ทั้งก่อนและหลังการทดลอง เพื่อทดสอบสมมติฐานดังมีการวิจัยในระยาะที่ 3

สมมติฐานข้อ 2.1 ครูพลศึกษาที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ที่สร้างขึ้นมีความรู้ทางพลศึกษาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนเข้ารับการอบรมตามหลักสูตร ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยสถิติทดสอบค่าที่แบบ Dependent sample t-test และค่าดัชนี (Effective Indicator)

สมมติฐานข้อ 2.2 ครูพลศึกษาที่เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่สร้างขึ้น มีทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาความพึงพอใจต่อหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณด้วยค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที แบบ One sample t-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีวิธีดำเนินงานวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้

n หมายถึง จำนวนตัวอย่าง

M หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean)

S หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t หมายถึง ค่าสถิติทดสอบที (t-test)

df หมายถึง องศาแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)

Sig หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

โดยแบ่งหัวข้อของการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็น 3 ตอน ตามระยะของการวิจัย คือ

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง

ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละตอนดังนี้

ตอนที่1 ผลการศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ในส่วนี้ ผู้วิจัยจำแนกเป็น 3 ตอนย่อย ประกอบด้วย

ตอนที่1.1 ผลการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

1.1.1 บริบททั่วไปของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสังกัดกองกำกับการตำรวจชายแดนที่ 13 มีจำนวนโรงเรียนในเขตพื้นที่รับผิดชอบจำนวน 15 โรงเรียน โดยมีพื้นที่ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 13 โรงเรียน และจังหวัดราชบุรี จำนวน 2 โรงเรียน โรงเรียนทั้งหมดตั้งบนพื้นที่ภูเขาสูง และห่างไกล ซึ่งในแต่ละโรงเรียนจะมีการจัดสรรพื้นที่ใช้สอยในโรงเรียนในลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ประกอบด้วยอาคารเรียน ห้องสมุด อาคารประชุม โรงอาหาร ห้องสหกรณ์ ห้องพยาบาล ห้องน้ำ บ้านพักครู โรงเรียนเกษตรปลอดคนละเล็กละน้อยหรือปลอดปลาพร้อมกับอาคารเลี้ยงไก่ไข่ หมู เป็ด ซึ่งในส่วนของพื้นที่และอาคารสถานที่ด้านการเกษตรนั้นเป็นส่วนหนึ่งของโครงการพระราชดำริของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีที่ทุกโรงเรียนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนจะต้องจัดดำเนินการ

ภาพประกอบ 9 ลักษณะทางด้านกายภาพ ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จ.กาญจนบุรี

ภาพประกอบ 10 ลักษณะทางด้านกายภาพ ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จ.ราชบุรี

1.1.2 สภาพจัดการการเรียนรู้พลศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ใช้หลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา พุทธศักราช 2551 เช่นเดียวกับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพฐ.) โดยลักษณะของการจัดการเรียนการสอน จะกระทำในลักษณะของการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาสุขศึกษาควบคู่ไปกับรายวิชาพลศึกษา ซึ่งจากการศึกษาพบว่า โรงเรียนจะมีการจัดตารางเรียนในรายวิชากลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา ใน 3 ลักษณะ ดังนี้

ลักษณะที่ 1 จัดให้มีการเรียนการสอนในช่วงบ่ายของวันพุธ ตลอดทั้งช่วงบ่าย

ภาพประกอบ 11 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในช่วงบ่ายของวันพุธ

ลักษณะที่ 2 จัดให้มีการเรียนการสอน 2 คาบเรียนติดต่อกัน ในวันใดวันหนึ่งของสัปดาห์ โดยในคาบที่ 1 จะจัดให้มีการเรียนการสอนในรายวิชาสุขศึกษา จากนั้นในคาบที่ 2 จัดให้เป็นการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษาโดยสอนจากครูประจำชั้น

ภาพประกอบ 12 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนสุขศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ก่อนการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา

ภาพประกอบ 13 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
หลังจากจัดการเรียนการสอนสุขศึกษา

ลักษณะที่ 3 จัดให้มีการเรียนการสอนในช่วงของการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลา
การเรียนรู้ โดยจะเป็นการดำเนินการสอนในคาบเรียนก่อนที่นักเรียนจะลงประกอบกิจกรรมเกษตร
ตามโครงการพระราชดำริ หลังจากนั้น จึงให้นักเรียนกลับบ้านซึ่งจะต้องทำทุกโรงเรียนในตำรวจ
ตระเวนชายแดน

ภาพประกอบ 14 ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา ของโรงเรียนตำรวจตระเวน
ชายแดน ในคาบเรียนลดเวลาเรียนเพิ่มเวลาการเรียนรู้

ซึ่งพบว่าโดยส่วนใหญ่แล้ว โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการ
การตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 จะเป็นไปตามลักษณะที่ 2 คือจัดให้มีการเรียนการสอน 2 คาบ
เรียนติดต่อกัน ในวันใดวันหนึ่งของสัปดาห์ โดยกำหนดให้ครูประจำชั้นเป็นรับผิดชอบในการสอน

วิชาพลศึกษาให้นักเรียนในระดับชั้นที่ตัวเองเป็นครูประจำชั้น โดยไม่ได้สอนโดยครูที่จบหรือมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยตรง

1.1.3 สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

จากการสำรวจ พบว่า สถานที่ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนนั้น มีบริเวณเพียงพอที่จะสามารถจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้ แต่ขาดในเรื่องของการจัดสรรงบประมาณที่เกี่ยวข้องกับวัสดุอุปกรณ์การกีฬา ส่งผลให้โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนแต่ละแห่ง ไม่มีวัสดุอุปกรณ์กีฬาที่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษา ในขณะที่สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการจัดการเรียนรู้นั้น พบว่าโรงเรียนที่คมนาคมสะดวก มีถนนเข้าถึง จะมีความได้เปรียบในเรื่องของห้องเรียนคอมพิวเตอร์ และไฟฟ้าที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน แต่โรงเรียนที่ห่างไกลการคมนาคมเข้าถึงไม่สะดวก จะขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้

1.1.4. ความพร้อมและขีดความสามารถของครูผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13

เมื่อพิจารณาในด้านคุณวุฒิของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน พบว่ามีความหลากหลายในแต่ละสาขาวิชา แต่ไม่มีคุณวุฒิที่จบในสาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องเลย ทั้งนี้ส่วนหนึ่งมาจากการรับบรรจุหรือรับสมัครครูผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่มีช่องทางการได้มาของบุคลากรที่หลากหลาย และเมื่อพิจารณาถึงกระบวนการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา พบว่ามีครูเพียงส่วนน้อยเท่านั้น ที่ได้รับการฝึกอบรมให้มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และลักษณะของการจัดฝึกอบรมจะเป็นไปในลักษณะของการพัฒนาความสามารถหรือทักษะกีฬาให้แก่ครูที่สนใจ หรือมีความชื่นชอบทางกีฬาเป็นชนิดๆไป ไม่ได้จัดอบรมทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อสุขภาพของนักเรียนในระดับประถมศึกษาแต่อย่างใด และเมื่อประกอบกับความยากลำบากในการเดินทางเข้าถึงของโรงเรียนแต่ละแห่ง ส่งผลให้การนิเทศติดตาม สนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด คือ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ไม่เพียงพอ เป็นการติดตามในลักษณะของประชุมประจำเดือน ณ กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ของครูใหญ่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเท่านั้น ซึ่งลักษณะของเนื้อหาในการประชุม จะเป็นไปในลักษณะของการรับมอบนโยบาย และติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบายเป็นส่วนใหญ่ แต่ไม่ได้มีผู้นิเทศก์ ที่มีบทบาทในการนิเทศครูในด้านการจัดการเรียนรู้ต่างๆ โดยตรง ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถหรือทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ตอนที่ 1.2 ผลการสังเคราะห์ปัญหาในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

จากผลการเก็บข้อมูลจากโรงเรียนที่เป็นกรณีศึกษา และการสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างผู้ มีบทบาทหน้าที่ในการกำกับนโยบายของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน พบว่าปัญหาในการ จัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สามารถจำแนกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ปัญหาที่เกิดเนื่องจากสมรรถนะและขีดความสามารถในการจัดการ เรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งสามารถสรุปเป็น รายข้อได้ดังนี้

1. ความถนัดของการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยเฉพาะในกลุ่มครูประจำชั้นที่เป็นครูผู้หญิง พบว่าไม่ถนัดในการสอนรายวิชาพลศึกษา โดยเฉพาะในส่วนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ทักษะกีฬา และความสามารถในการเชื่อมโยง ทักษะพื้นบ้านกับทักษะกีฬา

2. ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนทั้งหมดไม่มีคุณวุฒิทางด้านพลศึกษา มี ส่วนน้อยเท่านั้นที่ได้รับการฝึกอบรมทางด้านพลศึกษา ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการ จัดการเรียนการสอนพลศึกษาและไม่สามารถจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้อย่างเต็มที่

กลุ่มที่ 2 ปัญหาที่เกิดเนื่องจากความพร้อมของสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งสามารถสรุปเป็นรายข้อได้ดังนี้

1. สถานที่ตั้ง ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนอยู่ห่างไกล เป็นปัญหาใน การนิเทศ ติดตาม สนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด และการสนับสนุนจกองค์การภาคเอกชน อื่นๆ

2. สนามกีฬาในการจัดการเรียนการสอน พบว่าในบางโรงเรียนจะมีบริเวณ หรือพื้นที่ราบที่จำกัด จึงต้องมีการจัดสรรพื้นที่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยจะมีรูปแบบสนามที่ รวมหลายชนิดกีฬาไว้ด้วยกันในสนามเดียว เช่น สนามฟุตบอล สนามวอลเลย์บอล รวมกัน เป็นต้น ส่งผลกระทบในกรณีที่มีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในแต่ละระดับชั้น ที่เกิดการใช้สนาม เดียวกันในการจัดการเรียนการสอน ก่อให้เกิดความวุ่นวายในการสอน และอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ จากการเล่นกีฬาตัวชนตัว และต่างระดับชั้นของนักเรียนได้

3. วัสดุอุปกรณ์กีฬาไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน เนื่องจาก งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอต่อการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์กีฬาให้มีปริมาณที่เหมาะสม กับจำนวนผู้เรียน ส่งผลให้ในการเรียนการสอน จึงต้องมีการแบ่งปันวัสดุอุปกรณ์กีฬาเท่าที่มีอยู่

ให้กับนักเรียนได้เล่น และ/หรือ ฝึกซ้อม การพัฒนาความสามารถของนักเรียน ตลอดจนการสร้าง การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในแต่ละรายวิชานั้นๆ จึงกระทำไม่ได้เต็มที่

4. ความขาดแคลนด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่ามีหลายโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ทุรกันดารและห่างไกล การคมนาคมเป็นไปด้วยความยากลำบาก บางพื้นที่ยังไม่มี การเข้าถึงของไฟฟ้า ทางโรงเรียนจึงต้องหาเครื่องปั่นไฟเพื่อใช้งานในด้านปั้มน้ำ และใช้ไฟในเรื่อง ของการจัดการเรียนการสอนเท่าที่จำเป็น ในขณะที่โรงเรียนที่มีการคมนาคมสะดวก ก็จะมี ความครบถ้วนของสิ่งอำนวยความสะดวกที่มากกว่า ทั้งนี้ส่วนหนึ่งมาจากการบริจาคของภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่สามารถเข้าถึงได้ โดยในโรงเรียนกลุ่มนี้จะมีกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้า เข้าถึง ส่งผลให้มีความพร้อมด้านอุปกรณ์เทคโนโลยี อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรทัศน์เพื่อเรียนรู้ผ่าน ดาวเทียม และอินเทอร์เน็ต แต่ก็พบว่าโรงเรียนในลักษณะที่มีความพร้อมดังกล่าวนี้ มีเป็นจำนวน น้อย

กลุ่มที่ 3 ปัญหาที่เกิดจากปัจจัยสิ่งแวดล้อมอื่น โดยพบว่านักเรียนโรงเรียน ตำรวจตระเวนชายแดนเกือบทั้งหมดเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ ประกอบด้วย พม่า มอญ และกระเหรี่ยง ซึ่งมีพื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรมเป็นของตัวเอง ในขณะที่ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เป็นกลุ่มคนไทยเป็นส่วนใหญ่ จึงส่งผลให้เกิดอุปสรรคด้านการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนใน บางครั้ง และพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่มาเรียนมีอายุไม่ตรงตามเกณฑ์ โดยส่วนใหญ่จะสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลนักเรียนในแต่ละห้องมีการคละอายุ ศักยภาพในการเรียนรู้จึงแตกต่างกัน ทำให้เกิดปัญหาในด้านความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในด้านของความรู้ และทักษะปฏิบัติของนักเรียน

ตอนที่ 1.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของครูผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามสมรรถนะการเรียนรู้ใน 3 ด้านหลัก คือ 1) ความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา 2) ทักษะในการจัดการ เรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา และ 3) เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับ ประถมศึกษา

โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากครู ในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนซึ่งมีข้อมูล พื้นฐานซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 3 ข้อมูลพื้นฐานของครูผู้สอนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ตอบแบบสอบถามความต้องการจำเป็น (n = 50)

รายการสำรวจ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถานภาพ		
1.1 ครูใหญ่	7	14
1.2 ครูผู้สอน	43	86
2. วุฒิทางการศึกษา		
2.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	34.00
2.2 ปริญญาตรี	28	56.00
2.3 สูงกว่าต่ำกว่าปริญญาตรี	5	10.00
3. สาขาการศึกษาที่จบ		
3.1 สาขาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง	0	0.00
3.2 สาขาอื่นๆ	50	100.00
4. ประสบการณ์การได้รับการอบรมทางพลศึกษาและกีฬา		
4.1 เคย	12	24.00
4.2 ไม่เคย	38	76.00

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 86.00 ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 56.00 และทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100.00 ไม่สำเร็จการศึกษาในสาขาทางพลศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง และส่วนใหญ่ ร้อยละ 76.00 ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมทางพลศึกษาและกีฬา

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในด้านความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ พลศึกษา ในระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่13 (n = 50)

ด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับ ประถมศึกษา	ความ		สภาพที่เป็น		PNIb	ลำดับ
	คาดหวัง		จริง			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1. ความรู้ด้านการจัดการชั้นเรียนในวิชาพลศึกษา	4.08	0.92	3.26	0.69	0.25	3
2. ความรู้เรื่องการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบอยู่กับที่แบบ เคลื่อนที่ และแบบประกอบอุปกรณ์	4.14	0.99	3.58	0.73	0.16	10
3. ความรู้เกี่ยวกับสาระการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้กิจกรรมทาง กาย กิจกรรมนันทนาการ กีฬาสากลและกีฬาไทย	4.12	1.06	3.42	1.05	0.20	7
4. ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนการออกกำลังกาย ายบริหาร ยืดหยุ่น และกิจกรรมเข้าจังหวะ	4.18	1.04	3.58	1.07	0.17	9
5. ความรู้เรื่องการสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายด้านทักษะ กลไกและด้านสุขภาพ รวมถึงการทดสอบสมรรถภาพทางกาย	4.20	1.01	3.38	1.05	0.24	4
6. ความรู้ด้านกฎ กติกากีฬาพื้นฐาน	4.04	1.02	3.30	1.13	0.22	6
7. ความรู้ในแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่หลากหลาย	4.12	1.10	3.26	.88	0.26	1
8. ความรู้ความเข้าใจด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้พล ศึกษา	4.18	0.90	3.40	1.05	0.23	5
9. ความรู้ความเข้าใจตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	4.16	0.91	3.50	1.04	0.19	8
10. ความรู้ถึงหลักการและวิธีการเล่นกีฬาที่หลากหลาย	4.12	1.06	3.28	1.07	0.26	1
ภาพรวมเฉลี่ย	4.13	1.00	3.39	0.97	0.21	

จากตาราง 4 พบว่าผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เมื่อ เรียงตามลำดับความสำคัญ ใน 3 ลำดับแรกคือ 1)ครูมีความรู้ในแนวทางการจัดการเรียนรู้พล ศึกษาที่หลากหลาย (PNIb=0.26) 2) ครูมีความรู้ในการอธิบายถึงหลักการและวิธีการเล่นกีฬาได้

หลากหลาย (PNib=0.26) และ 3)ครูมีความรู้ด้านการจัดการในชั้นเรียนในวิชาพลศึกษา (PNib=0.25) ตามลำดับ

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในด้านทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่13 (n = 50)

ด้านทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา	ความ		สภาพที่เป็น		PNib	ลำดับ
	คาดหวัง		จริง			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1.ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบอยู่กับที่แบบเคลื่อนที่ และแบบประกอบอุปกรณ์	4.18	1.04	3.06	0.79	0.37	1
2.ทักษะการจัดกิจกรรมทางกาย และเน้นหนักการมีกรนำเกมเบ็ดเตล็ดในการจัดการเรียนการสอน	4.22	1.04	3.42	1.01	0.23	4
3.ทักษะกีฬาสามารถสาธิตให้นักเรียนดูได้	4.10	1.25	3.32	0.96	0.23	4
4.ทักษะการจัดการเรียนในวิชาพลศึกษา	4.00	1.16	3.36	1.03	0.19	8
5.ทักษะการจัดการเรียนรู้กีฬาพื้นเมือง กีฬาไทย	3.98	1.13	3.20	.99	0.24	2
6.ทักษะการตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐาน	3.90	1.31	3.14	1.18	0.24	2
7.ทักษะในการทดสอบสมรรถภาพทางกายนักเรียน	4.18	1.04	3.42	1.14	0.22	6
8.ทักษะในการกระตุ้น การเสริมแรงนักเรียนให้เกิดการปฏิบัติในชั้นเรียนทำและกระตุ้นเร้าให้นักเรียนอยากเรียนรู้	4.20	0.81	3.54	0.79	0.19	8
9.ทักษะในการแก้ปัญหาจากการปฏิบัติของนักเรียน	3.98	1.10	3.36	0.88	0.18	10
10.ทักษะในการเชื่อมโยงกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนในบริบทต่างๆ	4.10	1.11	3.42	1.01	0.20	7
ภาพรวมเฉลี่ย	4.08	1.09	3.32	0.97	0.22	

จากตาราง 5 พบว่าผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เมื่อเรียงลำดับตามความสำคัญ 3 ลำดับแรกคือ 1) ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานการเคลื่อนไหวพื้นฐานแบบอยู่กับที่

แบบเคลื่อนที่ และแบบประกอบอุปกรณ์ (PNib=0.37) 2) ทักษะกีฬาพื้นเมือง กีฬาไทยสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ และ3) ทักษะการตัดสินกีฬาขั้นพื้นฐาน (PNib=0.24) ตามลำดับ

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 (n = 50)

ด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา	ความคาดหวัง		สภาพที่เป็นจริง		PNib	ลำดับ
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
1.ครูที่ดีต้องสอนพลศึกษา กีฬา การออกกำลังกาย นันทนาการ และการส่งเสริมสุขภาพให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดความรักในการออกกำลังกายและมีความรักในกีฬา	3.98	1.29	3.24	1.04	0.23	2
2.เป็นครูสอนพลศึกษาต้องมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพ โดยปฏิบัติหน้าที่ครูพลศึกษาอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเต็มใจ	4.00	1.26	3.14	0.90	0.27	1
3.เป็นครูสอนพลศึกษาที่ดีต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีระเบียบวินัยและสนใจกีฬา	4.36	0.85	3.76	0.85	0.16	5
4.เป็นหน้าที่ของครูสอนพลศึกษาที่จะต้องส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมให้กับนักเรียน	4.54	0.73	4.18	0.87	0.09	9
5.ครูพลศึกษาต้องมีความสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้อพลศึกษาอย่างเหมาะสมและปลอดภัย	4.32	0.84	3.66	0.75	0.18	4

ตาราง 6 (ต่อ)

ด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา	ความ		สภาพที่เป็น		PNIB	ลำดับ
	คาดหวัง		จริง			
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
6.เป็นครูสอนพลศึกษามีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาได้อย่างเหมาะสม	4.10	1.11	3.62	0.92	0.13	8
7.เป็นครูสอนพลศึกษาต้องหมั่นศึกษาหาความรู้และวิทยาการสมัยใหม่	4.12	1.12	3.38	0.83	0.22	3
8.เป็นครูพลศึกษาต้องมีความประพฤติ และบุคลิกภาพที่ดีเป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	4.30	0.93	3.72	0.81	0.16	5
9.เป็นคุณสมบัติจำเป็นของครูพลศึกษาที่จะต้องให้คำปรึกษากับนักเรียนได้ทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน	4.18	0.90	3.62	0.78	0.15	7
10.ครูพลศึกษาต้องมีจิตสำนึกทางด้านจรรยาบรรณวิชาชีพพลศึกษา และวิชาชีพครู	4.34	0.87	4.10	0.93	0.06	10
รวม	4.22	0.99	3.64	0.86	0.16	

จากตาราง 6 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เมื่อเรียงลำดับความสำคัญ 3 ลำดับแรกคือ 1) เป็นครูสอนพลศึกษาที่มีความภาคภูมิใจในวิชาชีพโดยการปฏิบัติหน้าที่ครูพลศึกษาอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเต็มใจ (PNIB=0.27) 2) เป็นครูสอนพลศึกษา กีฬา การออกกำลังกาย นันทนาการ และการส่งเสริมสุขภาพให้กับนักเรียนเกิดการรักในการออกกำลังกายและมีความรักในกีฬา (PNIB=0.23) และ 3) เป็นครูสอนพลศึกษาที่หมั่นศึกษาหาความรู้และวิทยาการสมัยใหม่ทางด้านกีฬาเข้ามาในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา (PNIB=0.22) ตามลำดับ

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความต้องการจำเป็นของครูผู้สอนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในแต่ละด้าน (n=50)

ความต้องการจำเป็น	ความคาดหวัง		สภาพที่เป็นจริง		PNib	ลำดับ
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1.ด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	4.13	1.00	3.39	0.97	0.21	2
2.ด้านทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	4.08	1.09	3.32	0.97	0.22	1
3. ด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา	4.22	0.99	3.64	0.86	0.16	3
ภาพรวมเฉลี่ย	4.14	1.02	3.45	0.93	0.19	

จากตาราง 7 พบว่า จากผลการเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นในภาพรวมของทั้ง 3 ด้าน ของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เมื่อเรียงตามลำดับความสำคัญ พบว่าครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสูงสุด (PNib=0.22) รองลงมาคือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา (PNib=0.21) และลำดับสุดท้ายคือด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ในตอนนี้นำผู้วิจัยนำเสนอ เป็น 2 ตอนย่อย คือ

ตอนที่ 2.1 องค์ประกอบหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

2.1.1 หลักการของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นหลักสูตรเสริมการเรียนรู้พลศึกษาโดยสร้างจากผลการสำรวจสภาพ และความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาใน

ระดับประถมศึกษาสำหรับครูในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งพบว่า ครูโดยส่วนใหญ่ยังขาดความรู้และทักษะเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คุณวุฒิของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนนั้นไม่ได้จบมาทางวุฒิทางด้านพลศึกษาและมีการย้ายในสังกัดของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ส่งผลทำให้ขาดการจัดการทางด้านจัดการการเรียนรู้พลศึกษาที่ต่อเนื่องและทำให้เกิดผลทางด้านเจตคติทางด้านวิชาพลศึกษาที่ไม่ถูกต้อง อนึ่งการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมุ่งเน้นให้ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในระดับประถมศึกษาได้เรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษานำไปสู่การนำความรู้จากการเข้าฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง เหมาะสม ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

2.1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

- 1) เพื่อใช้เป็นหลักสูตรเสริมในด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
- 2) เพื่อพัฒนาครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับฝึกอบรมตามหลักสูตรให้มี

2.1) ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ได้แก่ พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา : การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมเทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา

2.2) ทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ได้แก่ เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา แนวทางและเทคนิคการบูรณาการ การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

2.3) เจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

2.1.3 ระยะเวลา

ระยะเวลาในการฝึกอบรม 3 วัน (21 ชั่วโมง) โดยพิจารณาจากสภาพและความต้องการจำเป็นของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 จากเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร

2.1.4 ผู้เข้ารับการอบรม

เป็นครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ค่ายพระพุทธรูปอดฟ้า จะต้องปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในระบบโรงเรียน

ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 โดยไม่เคยได้รับการอบรมทางด้านวิชาพลศึกษาหรือทางด้านกีฬามาก่อน

2.1.5 สื่อการฝึกอบรม

1.เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

1.1) หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

1.2) คู่มือหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จำแนกเป็น

1.2.1) คู่มือฯ สำหรับผู้จัดการฝึกอบรม / วิทยากร

1.2.2) คู่มือฯ สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับการฝึกอบรม

2.อุปกรณ์จัดกิจกรรม เช่น กววย / มาร์กเกอร์ ลูกเปตอง ลูกวอลเลย์บอล ลูกแชร์บอล ลูกฟุตบอล ลูกฟุตซอล ฯลฯ(หมายเหตุ สื่อการฝึกอบรมใช้ตามหน่วยการเรียนรู้)

2.1.6.การประเมินผลการอบรม

1. ด้านความรู้ประเมินจากแบบทดสอบก่อนและหลังฝึกอบรม เรื่อง

1.1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย

1.2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา : การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์

รวม

1.3 เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ

1.4 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียน

ประถมศึกษา

1.5 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่เป็นในระดับประถมศึกษา

1.6 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การละเล่นและนันทนาการในการ

จัดการเรียนรู้

1.7 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

1.8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียน

ประถมศึกษา

2. ด้านทักษะประเมินจากแบบประเมินทักษะภายในกระบวนการจัดการเรียนรู้แต่ละเรื่อง

3. ด้านเจตคติประเมินจากแบบสอบถามก่อนและหลังฝึกอบรม

2.1.7. เกณฑ์ผ่านการอบรม

1. ความรู้หลังการเข้ารับการฝึกอบรมจะต้องสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมร้อยละ 80

2. ความพึงพอใจหลังเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก

3. ทักษะการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนของผู้เข้ารับการอบรมโดยภาพรวมของผลการประเมินอยู่ในระดับมากขึ้นไป

2.1.8. โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ประกอบด้วย 8 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 21 ชั่วโมง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย จำนวน 1 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา : การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม จำนวน 1 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการจำนวน 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษาจำนวน 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษาจำนวน 3 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่เป็นในระดับประถมศึกษาจำนวน 8 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จำนวน 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษาจำนวน 2 ชั่วโมง

ตาราง 8 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร	จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ที่ต้องการพัฒนา		
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	✓	-	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	✓	-	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7	✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8		✓	✓

2.1.9. แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม

1) ผู้ดำเนินการฝึกอบรมชี้แจงแนวทางการฝึกอบรมแก่ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยระบุถึงข้อตกลงเบื้องต้นในการฝึกอบรม จุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม กระบวนการฝึกอบรม การวัดประเมินผล และประโยชน์ที่จะได้รับจากการฝึกอบรม

2) ประเมินผลก่อนการฝึกอบรมโดยให้ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบทดสอบความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา และแบบสอบถามเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

3) ดำเนินการฝึกอบรมตามที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้เรียงตามโครงสร้างหลักสูตร คือ

3.1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย

3.2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา: การพัฒนาผู้เรียนแบบ องค์กรวม

3.3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ

3.4) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

3.5) หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

3.6) หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา

3.7) หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้

3.8) หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา

4) ในระหว่างจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ดำเนินการประเมินทักษะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในหน่วยนั้น ๆ

5) ประเมินหลังการฝึกอบรมโดยให้ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบทดสอบความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

2.1.10 กระบวนการฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นหลักสูตรเสริมการเรียนรู้พลศึกษาได้ใช้แนวคิดที่จำทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้และความเข้าใจ ทักษะทางด้านกีฬา ตลอดจนเกิดทักษะทางด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เพื่อส่งผลให้เจตคติกับรายวิชาพลศึกษาในทางที่ดี ตามวัตถุประสงค์ของกระบวนการจัดฝึกอบรม

1) การจัดประสบการณ์ (Experiencing) คือการกำหนดกิจกรรมต่างๆ ว่างล่วงหน้า เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ความเข้าใจในแต่ละเรื่อง อันประกอบไปด้วยชื่อเรื่องกิจกรรม วัตถุประสงค์ ขนาดของกลุ่ม เวลาที่ใช้ในการจัดทำกิจกรรม อุปกรณ์ สถานที่ ตลอดจนกระบวนการในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งวิทยากรจะต้องจัดเตรียมไว้และสามารถนำมาใช้อย่างเหมาะสมในการจัดอบรม

2) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Publishing) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละคนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน

3) การอภิปรายและเพิ่มเติมประสบการณ์ (Processing) เป็นขั้นตอนของการจัดกิจกรรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำเอาข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์มาอภิปรายผล เพื่อประมวลประสบการณ์ต่างๆ ให้เป็นองค์ความรู้

4) การสรุปหรือสร้างกฎเกณฑ์ (Generalizing) นำเอาข้อมูลในการจัดฝึกอบรมมาประมวลผลเพื่อสรุปเป็นหลักเกณฑ์ที่จะนำไปใช้พัฒนาตนเอง

5) การนำไปใช้ (Applying) ผู้เข้าฝึกอบรมจะต้องนำเอาความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมนั้นไปสู่การปฏิบัติให้เกิดการประยุกต์ใช้ในบริบทของเรื่องนั้นๆ

ตอนที่ 2.2 ผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ

จากหลักสูตรที่สร้างขึ้นผู้วิจัยได้จัดทำคู่มือสำหรับดำเนินการฝึกอบรม และจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลการฝึกอบรม และส่งให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ความถูกต้อง ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของหลักสูตร โดยมีผลการประเมินผลปรากฏดังตาราง 9-11

ตาราง 9 ผลการประเมินความถูกต้องของหลักสูตร/คู่มือตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (n = 5)

ประเด็นการประเมินความถูกต้อง	M	S	ผลการประเมิน
1.หลักการของหลักสูตรมีความถูกต้องตามหลักทฤษฎีการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน
2.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับหลักการแนวทางการจัดฝึกอบรม	5.00	0.00	ผ่าน
3.หน่วยการเรียนรู้มีเนื้อหาของหลักสูตรครบถ้วนและครอบคลุมสิ่งที่มุ่งหวังวัตถุประสงค์/	4.80	0.55	ผ่าน
3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย	4.60	0.55	ผ่าน
3.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา : การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม	4.80	0.55	ผ่าน
3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ	4.80	0.55	ผ่าน

ตาราง 9 (ต่อ)

ประเด็นการประเมินความถูกต้อง	M	S	ผลการประเมิน
3.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกาย สำหรับนักเรียนประถมศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน
3.5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหว พื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน
3.6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่ จำเป็นในระดับประถมศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน
3.7 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน
3.8 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตาม สภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา	4.00	0.00	ผ่าน
4. เนื้อหาในใบความรู้ ถูกต้องตามหลักวิชาการ อ่านเข้าใจง่ายและ รูปแบบการนำเสนอมีความน่าสนใจ	4.40	0.55	ผ่าน
5. กิจกรรมฝึกอบรมมีความหลากหลายและสามารถพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้	4.60	0.55	ผ่าน
6. สื่อการฝึกอบรมสอดคล้องกับประเด็นความรู้ ความเข้าใจ และ ทักษะที่ต้องการพัฒนา	5.00	0.00	ผ่าน
7. วิธีการประเมินในหลักสูตรมีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถ ประเมินได้จริง	4.80	4.45	ผ่าน
8. แบบประเมินต่างๆ สามารถประเมินได้ตามสิ่งที่มุ่งหวัง / วัตถุประสงค์	4.40	0.00	ผ่าน
9. โครงสร้างหลักสูตรถูกต้องตามหลักการ และครอบคลุมกับเนื้อหา สาระ ตลอดจนวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนา	4.80	0.45	ผ่าน
10. กระบวนการฝึกอบรมถูกต้อง เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้ จริง	4.80	0.45	ผ่าน
รวม	4.72	0.29	ผ่าน

จากตาราง 9 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าการประเมินหลักสูตร/คู่มือฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยรวมของความถูกต้องเท่ากับ 4.72 (S = 0.29) แสดงว่าผ่านทุกประเด็นของการประเมินหลักสูตรในด้านความถูกต้อง ซึ่งเมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินที่มีคะแนนสูงสุด 3 แรก คือประเด็นที่ 1,2,3.5,3.6,3.7,8 มีค่าเฉลี่ย 5.00 (S=0.00) รองลงมาคือประเด็นที่ 3,3.2,3.3,7,9 มีค่าเฉลี่ย 4.80 (S = 0.45) และประเด็นที่ 3.1,5 มีค่าเฉลี่ย 4.60 (S = 0.45)

ตาราง 10 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตร/คู่มือตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (n = 5)

ประเด็นการประเมินความเหมาะสม	M	S	ผลการประเมิน
1.หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการจำเป็นและกลุ่มเป้าหมาย	5.00	0.00	ผ่าน
2.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการจำเป็นและกลุ่มเป้าหมาย	5.00	0.00	ผ่าน
3.ระยะเวลาในการฝึกอบรมเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาการฝึกอบรม	4.80	0.43	ผ่าน
4.จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมเหมาะสม สามารถที่จะพัฒนาได้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	5.00	0.00	ผ่าน
5.หน่วยการเรียนรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม	5.00	0.00	ผ่าน
6.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับหลักการแนวทางการจัดฝึกอบรม	4.60	0.50	ผ่าน
7.หน่วยการเรียนรู้มีเนื้อหาของหลักสูตรครบถ้วนและครอบคลุมสิ่งที่มุ่งหวังวัตถุประสงค์/	4.60	0.50	ผ่าน

ตาราง 10 (ต่อ)

ประเด็นการประเมินความเหมาะสม	M	S	ผลการประเมิน
7.1หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย	4.60	0.50	ผ่าน
7.2หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา : การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม	5.00	0.00	ผ่าน
7.3หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ	4.80	0.43	ผ่าน
7.4หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน
7.5หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน
7.6หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน
7.8หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน
8.เนื้อหาในใบความรู้ ตลอดจนรูปแบบการนำเสนอมีความน่าสนใจเหมาะสมกับการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมาย	4.60	0.50	ผ่าน
9.กิจกรรมฝึกอบรมมีความหลากหลาย กระตุ้นความสนใจ เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย	4.80	0.43	ผ่าน
10. สื่อการฝึกอบรมครอบคลุมและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.80	0.43	ผ่าน
11. วิธีการประเมินในหลักสูตรมีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถประเมินได้จริง	5.00	0.00	ผ่าน
12. คู่มือประกอบการฝึกอบรมตามหลักสูตรมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้จริง	4.80	0.43	ผ่าน
รวม	4.83	0.23	ผ่าน

จากตาราง 10 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าหลักสูตร/คู่มือฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยรวมของความเหมาะสมเท่ากับ 4.83 (S = 0.23) แสดงว่าผ่านทุกประเด็นของการประเมินหลักสูตรในด้านความเหมาะสม ซึ่งเมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินที่มีคะแนนสูงสุด 3 แรก คือ ประเด็นที่ 1,2,7.2,7.4,7.5,7.8,11 มีค่ามากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 5.00 (S = 0.00) ประเด็นรองลงมาคือ ประเด็นที่ 3,7.3,9,10,12 มีค่าเฉลี่ย 4.80 (S = 0.43) และประเด็น 6,7 ,7.1,8 (S = 0.50) ตามลำดับ

ตาราง 11 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของหลักสูตร/คู่มือตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (n = 5)

ประเด็นการประเมินความเป็นไปได้	M	S	ผลการประเมิน
1.หลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมอบรมและสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้	5.00	0.00	ผ่าน
2.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับหลักการแนวทางการจัดฝึกอบรม สามารถนำไปใช้ในการพัฒนากลุ่มเป้าหมายได้จริง	5.00	0.00	ผ่าน
3.หน่วยการเรียนรู้มีเนื้อหาของหลักสูตรครบถ้วนและครอบคลุมสิ่งที่มุ่งหวังวัตถุประสงค์/ และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	4.80	0.45	ผ่าน
3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย	4.60	0.55	ผ่าน
3.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา : การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม	4.80	0.45	ผ่าน
3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ	4.80	0.45	ผ่าน
3.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา	4.80	0.45	ผ่าน
3.5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน
3.6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน

ตาราง 11 (ต่อ)

ประเด็นการประเมินความเป็นไปได้	M	S	ผลการประเมิน
3.7 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกมการเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	5.00	0.00	ผ่าน
3.8 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา	4.20	0.45	ผ่าน
4. เนื้อหาในใบความรู้ ถูกต้องตามหลักวิชาการ อ่านเข้าใจง่ายและรูปแบบการนำเสนอมีความน่าสนใจและสามารถกระตุ้นเร้าให้กลุ่มเป้าหมายเกิดการเรียนรู้ได้จริง	4.20	0.45	ผ่าน
5. เนื้อหาเหมาะสม ทันสมัย สามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์บริบทของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนได้จริง	4.60	0.55	ผ่าน
6. กิจกรรมฝึกอบรมมีความหลากหลายและกระตุ้นความสนใจ ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป	4.60	0.55	ผ่าน
7. สื่อการฝึกอบรมครอบคลุมและเหมาะสมกับเนื้อหา สามารถใช้ในสถานการณ์จริง ตลอดจนกลุ่มเป้าหมายสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้	5.00	0.00	ผ่าน
8. วิธีการประเมินในหลักสูตรมีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถประเมินได้จริง	5.00	0.00	ผ่าน
9. แบบประเมินต่างๆ สามารถประเมินได้ตามสิ่งที่มุ่งหวัง / วัตถุประสงค์ สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายได้	4.80	0.45	ผ่าน
10. ระยะเวลาฝึกอบรมมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้จริง	4.80	0.45	ผ่าน
11. คู่มือประกอบการฝึกอบรมตามหลักสูตรมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้จริง	5.00	0.00	ผ่าน
12. กระบวนการฝึกอบรม สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	5.00	0.00	ผ่าน
รวม	4.78	0.26	ผ่าน

จากตาราง 11 พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าการหลักสูตร/คู่มือฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยรวมของความเป็นไปได้เท่ากับ 4.78 (S = 0.26) แสดงว่าผ่านทุกประเด็นของการประเมินหลักสูตรในด้านความเป็นไปได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาประเด็นการประเมินที่มีคะแนนสูงสุด 3 แรก คือประเด็น

ที่ 1,2,3,5,3.6,3.7,8,11,12 มีค่าเฉลี่ย 5.00 (S=0.00) รองลงมาคือประเด็นที่ 3,3.2,3.3,3.4,9,10 มีค่าเฉลี่ย 4.80 (S = 0.45) และประเด็นที่ 3.1,6 มีค่าเฉลี่ย 4.60 (S = 0.55)

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง

จากการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง ซึ่งกำหนดจำนวนผู้เข้ารับการอบรม จำนวน 30 คน (โรงเรียนละ 2 คน จำนวน 15 โรงเรียน) พบว่าในการดำเนินการจัดฝึกอบรม มีโรงเรียนส่งตัวแทนครูเข้ารับการอบรมตามหลักสูตร จำนวน 14 โรงเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 28 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 เนื่องจากมีโรงเรียน 1 แห่ง ที่ประสบปัญหาการเกิดอุทกภัย น้ำป่าไหลหลาก ปิดเส้นทางสัญจร ทำให้ไม่สามารถเดินทางมาเข้ารับการฝึกอบรมได้

ซึ่งจากกระบวนการฝึกอบรม เป็นระยะเวลา 3 วันตามหลักสูตร ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินการเรียนรู้ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตร ใน 4 ส่วน คือ 1.ด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา 2.ด้านทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา 3. ด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา และ 4.ความพึงพอใจต่อหลักสูตรหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ดังแสดงผลตามตาราง 12- 23

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ย และร้อยละเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ก่อนและหลังฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28)

หน่วยการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	ก่อนการฝึกอบรม				หลังการฝึกอบรม			
		คะแนนดิบ		ร้อยละ		คะแนนดิบ		ร้อยละ	
		M	S	M	S	M	S	M	S
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	5	3.57	1.29	71.43	25.78	4.36	.68	87.14	13.57
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	5	2.68	1.02	53.57	20.41	3.50	.58	70.00	11.55
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	5	2.14	.76	42.86	15.12	3.36	.91	67.14	18.23

ตาราง 12 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	คะแนน เต็ม	ก่อนการฝึกอบรบ				หลังการฝึกอบรบ			
		คะแนนดิบ		ร้อยละ		คะแนนดิบ		ร้อยละ	
		M	S	M	S	M	S	M	S
หน่วยการเรียนรู้ที่4	5	2.57	1.14	51.43	22.72	3.46	.74	69.29	14.89
หน่วยการเรียนรู้ที่5	5	2.43	1.03	48.57	20.68	3.68	.86	73.57	17.26
หน่วยการเรียนรู้ที่6	5	3.21	1.13	64.29	22.68	3.75	.93	75.00	18.56
หน่วยการเรียนรู้ที่7	5	2.93	.98	58.57	19.57	3.64	.78	72.86	15.60
หน่วยการเรียนรู้ที่8	5	3.04	1.35	60.71	26.93	3.79	.88	75.71	17.52
ภาพรวม	40	22.57	4.02	56.43	10.06	29.54	2.82	73.84	7.05

จากตาราง12 พบว่าคะแนนเฉลี่ย และร้อยละเฉลี่ยของความรู้ก่อนและหลังฝึกอบรบของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.57 (S=4.02) คิดเป็นร้อยละเฉลี่ย เท่ากับ 56.43 (S=10.06) หลังจากเข้ารับฝึกอบรบ กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 29.54 (S= 2.82) คิดเป็นร้อยละเฉลี่ย เท่ากับ 73.84 (S= 7.05) และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายหน่วยพบว่า ก่อนการฝึกอบรบ หน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (S=1.29) คิดเป็นร้อยละเฉลี่ย เท่ากับ 71.43 (S=25.78) ในขณะที่หน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 (S=.76) คิดเป็นร้อยละเฉลี่ย เท่ากับ 42.86 (S=15.12) ในขณะที่หลังฝึกอบรบ พบว่าหน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 (S=.68) คิดเป็นร้อยละเฉลี่ย เท่ากับ 87.14 (S=13.57) ในขณะที่หน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่3 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 (S=.91) คิดเป็นร้อยละเฉลี่ย เท่ากับ 67.14 (S=18.23) เช่นเดียวกัน

ตาราง 13 จำนวนและร้อยละระดับความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียน
ระดับประถมศึกษา ก่อนและหลังการอบรมของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28)

หน่วยการเรียนรู้	ระดับ ความรู้	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	ดี	17	60.71	25	89.29
	ปานกลาง	4	14.29	3	10.71
	ต้อง	7	25.00	-	-
	ปรับปรุง				
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	ดี	6	21.43	13	46.43
	ปานกลาง	9	32.14	15	53.57
	ต้อง	13	46.43	-	-
	ปรับปรุง				
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	ดี	-	-	14	50.00
	ปานกลาง	9	32.14	11	39.29
	ต้อง	19	67.86	3	10.71
	ปรับปรุง				
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	ดี	4	14.29	13	46.43
	ปานกลาง	13	46.43	13	46.43
	ต้อง	11	39.29	2	7.14
	ปรับปรุง				

ตาราง 13 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้	ระดับ ความรู้	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยการเรียนรู้ที่5	ดี	4	14.29	16	57.14
	ปานกลาง	8	28.57	10	35.71
	ต้อง	16	57.14	2	7.14
	ปรับปรุง				
หน่วยการเรียนรู้ที่6	ดี	8	28.57	16	57.14
	ปานกลาง	7	25.00	10	35.71
	ต้อง	8	28.57	2	7.14
	ปรับปรุง				
หน่วยการเรียนรู้ที่7	ดี	9	32.14	15	53.57
	ปานกลาง	11	39.29	12	42.86
	ต้อง	9	32.14	1	3.57
	ปรับปรุง				
หน่วยการเรียนรู้ที่8	ดี	11	39.29	18	64.29
	ปานกลาง	8	28.57	8	28.57
	ต้อง	9	32.14	2	7.14
	ปรับปรุง				
ภาพรวม	ดี	-	-	7	25.00
	ปานกลาง	10	35.71	19	67.86
	ต้อง	18	64.29	2	7.14
	ปรับปรุง				

จากตาราง 13 พบว่าระดับความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม ก่อนฝึกอบรมมีความรู้อยู่ในระดับต้องปรับปรุงเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 64.29 หลังจากการฝึกอบรมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้อยู่ในระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 67.86 รองลงมาคืออยู่ใน

ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 25.00 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายหน่วยการเรียนรู้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเลื่อนระดับของความรู้ที่ดีขึ้นในทุกหน่วยการเรียนรู้

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบร้อยละเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ก่อนการฝึกอบรบกับหลังการฝึกอบรบของกลุ่มตัวอย่าง และดัชนีประสิทธิผล จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28)

หน่วยการเรียนรู้	ก่อนการฝึกอบรบ		หลังการฝึกอบรบ		E.I.	t	Sig
	M	S	M	S			
หน่วยการเรียนรู้ 1	71.43	25.78	87.14	13.57	0.55	4.35*	>.01
หน่วยการเรียนรู้ 2	53.57	20.41	70.00	11.55	0.35	4.80*	>.01
หน่วยการเรียนรู้ 3	42.86	15.12	67.14	18.23	0.42	10.20*	>.01
หน่วยการเรียนรู้ 4	51.43	22.72	69.29	14.89	0.36	5.40*	>.01
หน่วยการเรียนรู้ 5	48.57	20.68	73.57	17.26	0.48	7.13*	>.01
หน่วยการเรียนรู้ 6	64.29	22.68	75.00	18.56	0.30	4.45*	>.01
หน่วยการเรียนรู้ 7	58.57	19.57	72.86	15.60	0.34	4.67*	>.01
หน่วยการเรียนรู้ 8	60.71	26.93	75.71	17.52	0.38	4.28*	>.01
ภาพรวม	56.43	10.06	73.84	7.05	0.40	12.71*	>.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่าในภาพรวม ร้อยละเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างก่อนการฝึกอบรบเท่ากับ 56.43 (S=10.06) หลังเข้ารับการฝึกอบรบ กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 73.84(S=7.05) ซึ่งเมื่อดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีร้อยละของความรู้เพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการฝึกอบรบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาจำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ พบว่าทุกหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างมีร้อยละของความรู้เพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการฝึกอบรบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกหน่วยการเรียนรู้ และเมื่อพิจารณาจากดัชนีค่าประสิทธิผล (E.I.) พบว่าในภาพรวม หลักสูตรฝึกอบรบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ .40 ซึ่งเมื่อจำแนกตามรายหน่วยการเรียนรู้ พบว่า หน่วยการเรียนรู้ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลสูงสุด (E.I.=.55) รองลงมาคือ หน่วยการเรียนรู้ 5 (E.I.=.48) และหน่วยการเรียนรู้ 3 (E.I.=.42) ตามลำดับ

ตาราง 15 ผลการประเมิน ทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรม จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28)

หน่วยการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	คะแนนทักษะของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรม			
		Min	Max	M	S
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	5	3.00	5.00	3.93	.66
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	5	3.00	5.00	4.04	.64
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	5	3.00	5.00	4.17	.48
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	5	3.00	5.00	3.86	.80
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7	5	3.00	5.00	4.04	.64
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8	5	2.00	5.00	3.50	.79
ภาพรวม	5	3.00	4.83	3.92	.42

จากตาราง 15 พบว่าคะแนนเฉลี่ย ทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรม จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 (S=.42) และเมื่อพิจารณาจำแนกตามรายหน่วยพบว่า หน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 (S=.48) และในลำดับรองลงมาคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 และ 7 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 (S=.64) ในขณะที่หน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 (S=.79)

	ระดับดีมาก		ระดับดี		ระดับปานกลาง		ระดับต้อง		ระดับต้อง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
หน่วยการเรียนรู้												
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	5	17.86	16	57.14	7	25.00	-	-	-	-	28	100
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	6	21.43	17	60.71	5	17.86	-	-	-	-	28	100
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	6	21.43	21	75.00	1	3.57	-	-	-	-	28	100
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	7	25.00	10	53.71	11	39.29	-	-	-	-	28	100
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7	6	21.43	17	60.71	5	17.86	-	-	-	-	28	100
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8	4	14.29	7	25.00	16	57.14	1	3.57	-	-	28	100
รวม	4	14.29	21	75.00	3	10.71	1	3.57	-	-	28	100

จากตาราง 16 พบว่าเมื่อพิจารณาในภาพรวมของทุกหน่วยการเรียนรู้ ส่วนใหญ่ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน มีทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาอยู่ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือ ระดับดีมากและระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 14.29 และ 10.71 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วยการเรียนรู้ พบว่า ในเกือบทุกหน่วยการเรียนรู้ส่วนใหญ่ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาอยู่ในระดับดีเช่นเดียวกัน ยกเว้นในหน่วยการเรียนรู้ที่ 8 ที่พบว่า ส่วนใหญ่ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 57.14

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนกับเกณฑ์ที่กำหนด ($M=3.50$) จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ ($n=28$)

ทักษะ	n	M	S	df	t	sig
หน่วยการเรียนรู้ 3	28	3.93	.66	27	3.42*	<.01
หน่วยการเรียนรู้ 4	28	4.04	.64	27	4.44*	<.01
หน่วยการเรียนรู้ 5	28	4.18	.48	27	7.55*	<.01
หน่วยการเรียนรู้ 6	28	3.86	.80	27	2.35*	.03
หน่วยการเรียนรู้ 7	28	4.04	.64	27	4.44*	<.01
หน่วยการเรียนรู้ 8	28	3.50	.79	27	.000	1.00
ภาพรวม	28	3.92	.42	27	5.27*	<.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่าในภาพรวม ค่าเฉลี่ยทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรมมีค่าเท่ากับ 3.92 ($S=.42$) ซึ่งเมื่อดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาจำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ พบว่า

เกือบทุกหน่วยการเรียนรู้ (หน่วยการเรียนรู้ที่ 3,4,5,6 และ7) กลุ่มตัวอย่างมีทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นหน่วยการเรียนรู้ที่ 8 กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนด คือ 3.50 (S=.79)

ตาราง 18 ผลการประเมินเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา(n = 28)

ประเด็น	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม	
	M	S	M	S
1.ครูที่ดีต้องสอนพลศึกษา กีฬา การออกกำลังกาย นันทนาการ และการส่งเสริมสุขภาพให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิดความรักในการออกกำลังกายและมีความรักในกีฬา	3.79	.74	4.50	.58
2.เป็นครูสอนพลศึกษาต้องมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพโดยการปฏิบัติหน้าที่ครูพลศึกษาอย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความเต็มใจ	3.61	.63	4.50	.51
3.เป็นครูสอนพลศึกษาที่ดีต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีระเบียบวินัย และการมีน้ำใจนักกีฬา	3.86	.69	4.39	.63
4.เป็นหน้าที่ของครูสอนพลศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมให้กับนักเรียน	4.07	.77	4.18	.82
5.ครูพลศึกษาต้องมีความสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาอย่างเหมาะสมและปลอดภัย	3.79	.74	4.50	.51
6.เป็นครูสอนพลศึกษามีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาอย่างเหมาะสม	3.71	.85	4.25	.59
7.เป็นครูสอนพลศึกษาต้องหมั่นศึกษาหาความรู้และวิทยาการสมัยใหม่ทางด้านกีฬาเข้ามาในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	3.86	.76	4.25	.70
8.เป็นครูพลศึกษาต้องมีความประพฤติ และบุคลิกภาพที่เป็นแบบอย่างให้กับนักเรียน	4.00	.77	4.36	.62
9.เป็นคุณสมบัติจำเป็นของครูพลศึกษาให้คำปรึกษากับนักเรียนได้ทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน	3.89	.83	4.36	.68
10.ครูพลศึกษาต้องมีจิตสำนึกทางด้านจรรยาบรรณวิชาชีพพลศึกษา และวิชาชีพครู	3.83	.82	4.50	.64
ภาพรวม	3.83	.30	4.38	.42

จากตาราง 18 พบว่าค่าเฉลี่ย เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูโรงเรียน ตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาก่อนการอบรม มีค่าเฉลี่ยรวม 3.83 (S=.30) โดยหลังการฝึกอบรมพบว่าเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยรวม 4.83 (s=.42) เมื่อเรียงลำดับความสำคัญ รายข้อ 3 พบว่า ประเด็น 1,2,5 และ 10 มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.50 รองลงมาคือ ประเด็นที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 (s=.63) และประเด็นรองลงมาคือประเด็น 8,9 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ตามลำดับ

ตาราง 19 จำนวน และร้อยละของผลการประเมินระดับเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการ ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา (n = 28)

ระดับเจตคติ	ก่อนการฝึกอบรม		หลังการฝึกอบรม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดีมาก	1	3.57	15	53.57
ดี	26	92.86	13	46.43
ปานกลาง	1	3.57	-	-
ต้องปรับปรุง	-	-	-	-
ต้องปรับปรุงเร่งด่วน	-	-	-	-
รวม	28	100	28	100

จากตาราง 19 พบว่า ระดับเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ก่อนและหลังการ ฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม ก่อนฝึกอบรมมีระดับเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 92.86 หลังจากการฝึกอบรมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับ เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมาคืออยู่ใน ระดับดี คิดเป็นร้อยละ 46.43 ตามลำดับ

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา (n = 28)

การทดสอบ	n	M	S	t	Sig
ก่อนการฝึกอบรม	28	3.83	.30	6.39*	<.01
หลังการฝึกอบรม	28	4.38	.42		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 05.

จากตาราง 20 พบว่าในภาพรวม ค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในก่อนการฝึกอบรมมีค่าเท่ากับ 3.83 (S=.30) ซึ่งหลังการฝึกอบรมครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีค่าเฉลี่ยของเจตคติที่สูงขึ้นเป็น 4.38 (s=.42) ซึ่งดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา (n = 28)

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ(จำนวนร้อยละ)					ภาพรวม	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก	M	S
1จุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมสอดคล้องกับความต้องการ	24/85.71	2/7.14	2/7.14	-	-	4.79	.57

ตาราง 21 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ(จำนวนร้อยละ)					ภาพรวม	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก	M	S
2ความครบถ้วนสมบูรณ์ ของเอกสารประกอบการ ฝึกอบรม	25/89.29	3/10.71	-	-	-	4.89	.31
3ความต่อเนื่อง สอดคล้อง ของกิจกรรมการฝึกอบรมแต่ ละหน่วยการเรียนรู้	26/92.85	2/7.14	-	-	-	4.93	.26
4การกำหนดเวลาในการ ฝึกอบรมแต่ละหน่วยการ เรียนรู้	23/82.14	5/17.85	-	-	-	4.82	.39
5ความชัดเจนของเนื้อหา สาระของแต่ละหน่วยการ เรียนรู้	25/89.25	3/10.71	-	-	-	4.89	.31
6การจัดกิจกรรมการฝึกอบรม ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้	25/89.25	3/14.28	-	-	-	4.89	.31
7การใช้สื่อประกอบการ ฝึกอบรมในแต่ละหน่วยการ เรียนรู้	24/85.71	4/14.28	-	-	-	4.86	.36
8การประเมินผลการเรียนรู้ใน แต่ละหน่วยการเรียนรู้	25/89.25	3/10.71	-	-	-	4.89	.31

ตาราง 21 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความพึงพอใจ(จำนวนร้อยละ)					ภาพรวม	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก	M	S
9การจัดบรรยากาศการฝึกอบรมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้	26/92.8	2/7.14	-	-	-	4.93	.26
10ประโยชน์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมการฝึกอบรม	25/89.2	3/10.7	-	-	-	4.89	.31
ภาพรวม						4.88	.32

จากตาราง 21 พบว่าในภาพรวม ค่าเฉลี่ยความพึงใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา เท่ากับ 4.88(S=.32) โดยประเด็นที่ครูที่เข้าฝึกอบรมมีความพึงใจสูงสุด คือ ความต่อเนื่อง สอดคล้องของกิจกรรมการฝึกอบรมแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และการจัดบรรยากาศการฝึกอบรมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.93(S=.26)

ตาราง 22 จำนวน และร้อยละของผลการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม ของครู
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการ ฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา (n = 28)

ระดับความพึงใจ	จำนวน	ร้อยละ
สูงมาก	25	89.29
สูง	3	10.71
ปานกลาง	-	-
ต่ำ	-	-
ต่ำมาก	-	-
รวม	28	100.00

จากตาราง 22 พบว่าครูที่เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ฯ โดยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อหลักสูตร ในระดับสูงมาก คิดเป็นร้อยละ 89.29

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมฯ ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนกับเกณฑ์ที่กำหนด (M=3.50) จำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ (n=28)

ประเด็นการประเมิน	n	M	S	df	t	sig
ความพึงพอใจต่อ หลักสูตรการฝึกอบรม	28	4.88	32.	27	22.87*	<.01

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่าครูที่เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ฯ โดยมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรเท่ากับ 4.88 (S=.32) ซึ่งเมื่อดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติโดยเปรียบเทียบคะแนนความพึงพอใจกับเกณฑ์ที่กำหนดคือ 3.50 พบว่าครูที่เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ครั้งนี้ผู้วิจัยสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

สังเขปการวิจัย

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดความมุ่งหมายหลัก เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในระดับประถมศึกษา โดยมีความมุ่งหมายเฉพาะคือ

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
2. เพื่อสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
3. เพื่อทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยออกตามความมุ่งหมายเฉพาะ เป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา ความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยมีแบบแผนการวิจัยเป็นแบบการวิจัยเชิงสำรวจบุกเบิก (Exploratory Survey Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi- Structured Interview) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) ร่วมกับการสังเคราะห์เอกสาร (Document Synthesis) และวิธีการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการสำรวจความต้องการจำเป็นด้วยแบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ด้วยค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNIB : Modified Priority Needs Index)

ระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยมีแบบแผนการวิจัยเป็นแบบการวิจัยเชิงประเมิน (Evaluation Research) ซึ่งประยุกต์จากเกณฑ์การประเมินของสมาคมมาตรฐานการประเมินสหรัฐอเมริกา (American Evaluation Association: AEA)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง ในระยะนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง

โดยมีแบบแผนการวิจัยเป็นแบบการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบกลุ่มเดียวทดลองก่อนหลัง (One Group Pretest Posttest Design) และรูปแบบกลุ่มเดียวอนุกรมเวลา (Single Group Time Series Design)

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น

1.1 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบไปด้วย

1.1.1 แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง สภาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

1.1.3 แบบสอบถามความต้องการจำเป็น ด้านเนื้อหาที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1.3 แบบตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตร

1.1.4 แบบทดสอบความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1.5 แบบประเมินทักษะที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1.6 แบบประเมินเจตคติต่อเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.1.7 แบบประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม

1.2 เครื่องมือในการทดลอง คือ หลักสูตรและคู่มือฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของหลักสูตร และสมมติฐานการวิจัยด้วย สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่แบบ Dependent sample t-test และแบบ One – sample t -test

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาระยะที่ 1 การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน พบว่า

1.1 สภาพการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสามารถแยกเป็นประเด็น ดังนี้

1.1.1 ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนใช้หลักสูตรแกนกลางเหมือนกับโรงเรียนของสำนักงานการประถมศึกษา ซึ่งจะใช้หลักสูตรแกนกลาง 2551 ทำการสอนวิชาสุขศึกษาควบคู่กับวิชาพลศึกษาโดยจะจัดตารางเรียนโดยแบ่งเป็น 3 ลักษณะคือ

ลักษณะที่ 1 จัดในช่วงบ่ายของวันพุธ

ลักษณะที่ 2 จัด 2 คาบติดตามตารางเรียนแบ่งเป็นคาบสุขศึกษาก่อนแล้วจึงเรียนพลศึกษาในคาบถัดไป

ลักษณะที่ 3 จัดในช่วงของลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ก่อนเลิกเรียนที่นักเรียนจะลงกิจกรรมเกษตรของโครงการพระราชดำริ

ซึ่งการจัดการเรียนการรู้พลศึกษาในชั้นประถมศึกษาของครูก็จะแบ่งได้ 2 แบบดังนี้

แบบที่ 1 สอนโดนครูที่มีความถนัดกีฬา หรือถูกมอบหมายให้รับผิดชอบดูแลเช่นครูที่ผ่านการอบรมโค้ชต้นแบบจากกรมพลศึกษา

แบบที่ 2 สอนโดยครูประจำชั้น ซึ่งครูทุกคนจะต้องรับผิดชอบในการสอนวิชาพลศึกษา

2. ปัญหาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนส่วนใหญ่พบว่า

2.1 ความถนัดของการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เป็นผู้หญิงจะไม่ถนัดในการสอนปฏิบัติในรายวิชาพลศึกษา ในส่วนของภาคปฏิบัติซึ่งเป็นทักษะเฉพาะทางของด้านกีฬา

2.2 วัสดุส่วนใหญ่ไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากพื้นที่ตั้งของโรงเรียนนั้นห่างไกลและอยู่บนภูเขาสูงทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับการคมนาคมในการเข้าถึงของวัสดุอุปกรณ์

2.3 รูปแบบการสอนส่วนใหญ่สอนแบบ Command ทำให้เกิดการสอนที่ไม่มี feed back กลับมายังครูตำรวจตระเวนชายแดนในการจัดการเรียนการสอน

2.4 ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนส่วนใหญ่ไม่มีคุณวุฒิการจบทางด้านพลศึกษาทำให้เกิดปัญหาจากการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาส่งผลให้พื้นฐานทางด้านพลศึกษาและการเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนเมื่อเลื่อนชั้นหรืออยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาช่วงชั้นถัดไปเกิดปัญหาทางด้านการเคลื่อนไหวพื้นฐาน

3. ความต้องการจำเป็นในด้านเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน พบว่าด้านที่ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนต้องการมากที่สุดลำดับที่ 1 คือ ด้านทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาารองลงมา คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและ ด้านเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตามลำดับ

4. ผลระยะที่ 2 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน พบว่า องค์ประกอบมีดังนี้ 1) หลักการของหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม 4) กำหนดการฝึกอบรม 5) แนวทางการจัดกิจกรรม 6) ระยะเวลาการฝึกอบรม 7) ผู้เข้ารับการฝึกอบรม 8) สื่อประกอบการฝึกอบรม และ 9) การประเมินผลการฝึกอบรม โดยในส่วนของโครงสร้างหลักสูตรประกอบไปด้วย 8 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 21 ชั่วโมง โดยใช้ระยะเวลาในการฝึกอบรม 3 วัน ซึ่งจากการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจความต้องการจำเป็นและสัมภาษณ์ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมาสรุปพร้อมกับแนวทางเพื่อมาวิเคราะห์ในสิ่งที่ครูโรงเรียน

ตำรวจตระเวนชายแดนนั้นต้องการในสิ่งที่ต้องการเพิ่มเติมในสิ่งที่ขาดในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย
จำนวน 1 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา : การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม จำนวน 1 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการจำนวน 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษาจำนวน 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษาจำนวน 3 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา จำนวน 8 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จำนวน 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษาจำนวน 2 ชั่วโมง

โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร เพื่อพัฒนาครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับฝึกอบรมตามหลักสูตร ดังนี้

4.1 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ได้แก่ พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา: การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา

4.2 ทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ได้แก่ เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

4.3 เจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

5. ผลระยะที่ 3 การทดลองใช้และประเมินผลหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสถานการณ์จริง ประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน พบว่าปรากฏผลในการทดลองใช้ของกลุ่มตัวอย่างมีร้อยละของความรู้เพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาจำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ พบว่าทุกหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างมีร้อยละของความรู้เพิ่มมากขึ้นกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกหน่วยการเรียนรู้ และเมื่อพิจารณาจากดัชนีค่าประสิทธิผล (E.I.) พบว่าในภาพรวม หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ .40

6. ผลการประเมินผล ทักษะของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการฝึกอบรมจำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยทักษะสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาจำแนกตามหน่วยการเรียนรู้ พบว่าเกือบทุกหน่วยการเรียนรู้ (หน่วยการเรียนรู้ที่ 3,4,5,6 และ7) กลุ่มตัวอย่างมีทักษะสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นหน่วยการเรียนรู้ที่ 8 กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยทักษะเท่ากับเกณฑ์ที่กำหนด คือ 3.50 ($S=.79$) ซึ่งเมื่อดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติ พบว่าไม่แตกต่างจากเกณฑ์ที่กำหนด

7. ผลการประเมิน เจตคติของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนระดับเจตคติก่อนและหลังการฝึกอบรมของกลุ่มตัวอย่างในภาพรวม ก่อนฝึกอบรมมีความรู้อยู่ในระดับดีเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 92.86 หลังจากการฝึกอบรมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเจตคติอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 53.57 รองลงมาคืออยู่ในระดับ ดี คิดเป็นร้อยละ 46.43 ตามลำดับ

8. การประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาโดยมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรเท่ากับ 4.88 ($S=.32$) ซึ่งเมื่อดำเนินการวิเคราะห์ทางสถิติโดยเปรียบเทียบคะแนนความพึงพอใจกับเกณฑ์ที่กำหนดคือ 3.50 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ผู้วิจัยขออภิปรายผล ตามจุดมุ่งหมายการวิจัยดังนี้

1.สภาพ ปัญหา และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จากการศึกษ พบว่า ข้อมูลที่ได้ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในการศึกษาสภาพ ปัญหาในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนระดับชั้นประถมศึกษา และความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาของครูที่สอนพลศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน มีความต้องการจำเป็นในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยเป็นการสนับสนุนในด้านการส่งเสริมโครงการพระราชดำริในด้านการส่งเสริมคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสอดคล้องกับ ช้องนาง ศรีคำไทย (2560) การจัดการศึกษาตามแนวพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารีของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 จังหวัดกาญจนบุรี ที่ศึกษา พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่มากที่สุด 4 ด้าน โดยเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาผู้เรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาครู และด้านการบริหารจัดการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยมาก มีจำนวน 1 คือ หลักสูตร ในส่วนของปัญหาที่พบคือ ครูผู้สอนไม่มีคุณวุฒิทางด้านพลศึกษา และมีพื้นฐานทางด้านทักษะการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ประกอบกับพื้นที่อยู่ห่างไกล ส่งผลต่อสิ่งอำนวยความสะดวกและการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาค่อนข้างน้อย ซึ่งส่วนนี้สามารถจัดหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้กับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนตามความต้องการของครูผู้ที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนในรายวิชาพลศึกษา โดยในส่วนของผู้บริหารก็พบว่ายังไม่มียุทธศาสตร์ที่ติดตามการสอนของครูในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในด้านของการให้แนะนำหรือการจัดการเรียนการสอนที่เป็นรูปธรรมให้กับครูในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของบลูม (ทิสนา เขมมณี, 2552, น. 237 ;อ้างอิงจาก Bloom,1956) มาประยุกต์ ซึ่งบลูม ได้จำแนกแนวทางการศึกษา ออกเป็น 3 ด้าน คือด้านความรู้ ด้านเจตคติ และด้านทักษะ ในหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งมีความเหมาะสมและผู้วิจัยได้กำหนดส่วนประกอบของหลักสูตร เป็นหลักสูตรเสริมในด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับครูโดยสร้างจากผล

ของการสำรวจเกี่ยวกับ สภาพ ปัญหาและความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

2. การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ผู้วิจัยได้สร้างเอกสารหลักสูตรฝึกอบรมและคู่มือสำหรับวิทยากร และคู่มือสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับการฝึกอบรม โดยการประเมินหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามี ความเหมาะสม ซึ่งเหตุผลหลักเนื่องจากการระบวนการสร้างหลักสูตรที่ผู้วิจัยเลือกใช้ เป็นกระบวนการที่พัฒนามาจากแนวความคิดของนักการศึกษาต่างๆ ที่มีขั้นตอนที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม อาทิ แนวคิดของ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2525, น. 9 อ้างอิงจาก Taba, 1962, p. 422) กล่าวว่า หลักสูตรนั้นไม่ว่าจะเป็นแบบใด วิชาใดก็ตาม มีองค์ประกอบที่สำคัญอย่างน้อย 4 อย่าง คือ 1) จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเฉพาะวิชา 2) เนื้อหาวิชาและจำนวนชั่วโมงที่สอนแต่ละวิชา 3) ขบวนการสอนและขบวนการเรียน (การนำหลักสูตรไปใช้) และ 4) การประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

3. การประเมินผลของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน พบว่าหลักสูตร ๕ สามารถทำครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้าร่วมรับการฝึกอบรมมีความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา และมีทักษะในด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ตลอดจนเจตคติในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายตามรายสมมติฐานดังนี้

3.1 ความรู้ด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา พบว่า กลุ่มผู้เข้าร่วมรับการฝึกอบรมมีความรู้เพิ่มขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะกระบวนการในหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยการจัดอบรมตามแนวคิดของ (Donald L. Kirkpatrick .1975) ในการประเมินผลเพื่อให้ผู้รับการอบรมได้เพิ่มพูนประสบการณ์ด้านความรู้ ความเข้าใจ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และเจตคติของตนเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานในทางที่ดีขึ้น

3.2 ทักษะด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา พบว่า กระบวนการของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนนั้นมีการกำหนดกิจกรรมหรือสถานการณ์ให้กลุ่มผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ฝึกทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน ตลอดจนทักษะกีฬาพื้นฐาน อีกทั้งยังมีกระบวนการจัดกิจกรรมทั้งการบูรณาการกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมเกม การละเล่นพื้นบ้าน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมได้ฝึก

ปฏิบัติทักษะต่างๆ ทั้งการกำหนดเหตุการณ์ หรือบทบาทสมมติพร้อมกับสื่ออุปกรณ์ ก็ฟ้าต่างๆ ตามหน่วยการเรียนรู้ทั้งรายบุคคลและกลุ่ม

3.3 เจตคติด้านการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา พบว่า มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มของผู้เข้ารับการฝึกอบรมในด้านที่เกิดจากสถานการณ์ในการจัดการเรียนการสอน และปัญหาที่เกิดขึ้นในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เข้าร่วมอบรมนั้นแสดงความคิดเห็นและมีการยอมรับข้อคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมในหลักสูตร ตลอดจนวิทยากรประจำในแต่ละหน่วยในการพัฒนาตนเองในด้าน ความรู้สึก/เจตคติ/ค่านิยม/คุณธรรมหรือจริยธรรมอันพึงประสงค์นำไปสู่การพัฒนาทางด้านวิชาชีพและเปลี่ยนแปลงในด้านเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา

จากการอภิปรายสนทนาระหว่าง ทั้ง 3 ข้อแสดงถึงคุณภาพของหลักสูตรที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนให้มี ความรู้ ทักษะ และเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสามารถนำไปใช้ฝึกอบรมครูในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในกองกำกับการอื่นๆ ได้สอดคล้องกับ งบนวัตกรรม (2557) ที่ศึกษา การนำเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาของครูประถมศึกษาที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษาพบว่าแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาของครูประถมศึกษาที่ไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษาควรมีการจัดหลักสูตรฝึกอบรมซึ่งในหลักสูตรควรประกอบไปด้วย 1) เรื่องวัตถุประสงค์ 2) เรื่องหลักสูตรและเนื้อหา 3) เรื่องการสอนพลศึกษา 4) เรื่องการวัดและประเมินผล และ 5) เรื่องความรู้และทักษะ สอดคล้องกับ จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์ (2559) ที่ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาจารย์นิเทศก์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่า รูปแบบการฝึกอบรมอาจารย์นิเทศก์ประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาพลศึกษา สามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผลการประเมินเนื้อหาหลักสูตรในแต่ละหน่วยมีความเหมาะสม

3.4 ความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม พบว่า กระบวนการของหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีความพึงพอใจสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เพราะหลักสูตรได้จัดสร้างตรงตามความต้องการของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนทำให้ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับการฝึกอบรมนั้นพัฒนาตนเองตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับบริบทที่ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพบปัญหาที่เกิดขึ้นในสภาพจริงสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนได้ ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเข้ารับการฝึกอบรมครั้งนี้

จากการอภิปราย แสดงให้เห็นถึงคุณภาพของหลักสูตรที่สร้างขึ้นมาสามารถพัฒนาครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสามารถนำไปใช้ฝึกอบรมครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนอื่นได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษพบว่า สภาพปัญหาที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน คือ ครูไม่มีคุณวุฒิทางพลศึกษาทำให้การจัดการเรียนการสอนของครูไม่ครอบคลุมและสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในด้านความรู้ ตลอดจนทักษะที่จำเป็นในการสอนพลศึกษารวมไปถึงเจตคติในด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาจึงควรมีการวิเคราะห์เนื้อหา ตัวชี้วัดในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ต้นสังกัด กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนควรกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการพัฒนาครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในการจัดการอบรมระยะสั้น

1.3 ควรมีการนำรูปแบบของกิจกรรมในหลักสูตรฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาพลศึกษา ตลอดจนนำความรู้ไปเผยแพร่ให้กับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

1.4 ควรมีรูปแบบของการนิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนทั้งในส่วนที่เคยรับการฝึกอบรมและยังไม่เคยได้รับการฝึกอบรม

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในกองกำกับการอื่น หรือโรงเรียนระดับประถมศึกษาทั้งในส่วน of โรงเรียนรัฐบาลและเอกชน

2.2 ควรวิจัยและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

- Ahmed, Nazeema ; et al. (2006) Process evaluation of the teacher training for an AIDS Prevention programme. Retrieved January 29, 2013.
- Armstrong, David G. (1989) Developing and Documenting the Curriculum. Boston: Allyn and Bacon
- Beach, D.S. (1970). Personnel The Management of People at Work. New York: Macmillan.
- Beachamp, George A. (1981). Curriculum Theory. Ltasca, Illinois: P.F. Peacock.
- Bucher. C. A. (1960). Fundamental of Physical Education. St. Louis : The C. V. Mosby.
- Camille, B.; & Rosalind, C. (1963). Theory in Physical Education : A Guide of Program.
- Cronach, Lee J. (1970). Essential of Psychological Testing. 3rd ed. New York: Harper and Row.
- Dacey, Stewart S. (1979). Adolescents Today. California: Goodyear Publishing.
- Folsom Meek ;& Sherry L. (1995, October). Attitudes of Preservice Physical Education Teachers Toward Teaching Students with Mild Disabilities. Journal of Physical, Recreation, and Dance. 11 (68) : 32 – 40.
- Good, Carter V. (1959). Dictionary of Education. New York : McGraw – Hill Book Company.
- Good, Carter V.. (1973). Dictionary of Education. New York : McGraw – Hill Book Co. Inc.
- Hilgenbrinck, Linda Corinne. (2001, June). Physical Education Program : Perception Within the Texas Youth Commission. Dissertation Abstracts International. P.62-12A.
- Johnson, D.W., Johnson, R.T.; & Holubec, E.I. (1994). The nuts and bolts of cooperative Learning. Edina. Minnesota: Interaction Book Company.
- Kerr, J.F. (1986). Changing The Curriculum. London: University of London Press.
- Kirkendall, W.I. (1965). Adolescent. New York: Appleton.
- Krejcie, R.V.; & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement. 30(3): 607-601.
- Luke, M.D. ;& Gary D, Sinclair. (1996). Gender Differences in Adolescents Attitude Toword. School Physical Education. *Journal of Teaching in Physical Education*.

31 – 36.

Marsh, C; & Willis, G. (1995). Curriculum. Alternative approaches, ongoing issues, Englewood Cliffs, New Jersey: Merrill/Prentice Hall.

McCoy, Anne C. (2007). The influence of color on the teaching of juggling to elementary school children [M.S.dissertation]. United States Virginia: Dissertations And Theses. (2007). 45 7 A.

McOmber, Kelly A. (2006). Preschool outdoor play: Gender comparisons in childrens behaviors and perceptions [M.S.dissertation]. United States North Carolina : Dissertations And Theses (2007): 139 7 A.

Mozafari, A. (1994). Plant Vitamins Agronomic, Physiological and Nutritional Aspects. New York : CRC Press.

Mros, Marilyn. (1991, March). "Description of the Causal Attributions Made to Perceived Teaching Behavior Across Three Elementary Physical Education Content. Dissertation Abstracts International. 51(40) : 3012 – A.

Nancy. M. (1992, May). Toward Understanding the Lived World of the Physical Education Teacher in Curriculum Implementation. Dissertation Abstracts International. (52) : 3857 : A.

Rickert,D.I. et al. (1991, January). Effect of a Peer Counseled AIDS Education Program On Knowledge, Attitudes and Satisfaction of Adolescents. Journal Adolescent-Health. 12: 38-43.

Stoker, Steven Vaughn. (1999, February). Physical and Health Education Curriculums : Middle School Students Attitudes Toward a Collaborative Approach. Dissertation Abstract International. 37 (01): 6080-A.

Taba, Hilda. (1962). Curriculum Development : Theory and Practice. New York : Harcourt, Brace and World Inc.

กรมการศึกษานอกโรงเรียน กองพัฒนาการศึกษานอกโรงเรียน. (2543). แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนชีวิตและครอบครัว (เพศศึกษา). กรุงเทพฯ:คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมการวิชาการ. (2543). คู่มือการพัฒนาโรงเรียนเข้าสู่มาตรฐานการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 12 . เอกสารประชาสัมพันธ์ของกองกำกับการตำรวจ
ตระเวนชายแดนที่ 12 ค่ายเจ้าพระยาราชสุภาวดี(สิงห์ สิงหเสนี). กรุงเทพฯ :ราไทยเพรส
จำกัด.
- ขุนทอง คล้ายทอง. (2554).การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาเคมี 1 และความสามารถ
คิดในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการ
จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มและแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7
ขั้น. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เครือวัลย์ ลิ้มอภิชาติ. (2531). หลักการและเทคนิคการจัดการฝึกอบรมและพัฒนาแนวทางการ
วางแผนการเขียนโครงการและบริหารโครงการ. กรุงเทพฯ: [ม.ป.พ.].
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์.(2539).การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์ (2559).การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาจารย์นิเทศก์การฝึกประสบการณ์
วิชาชีพครู สาขาวิชาพลศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ.ปริญญาดุษฎีนิพนธ์ กศ.ด.
สุศึกษาและพลศึกษากรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จันทร์วิภา ดิลกสัมพันธ์. (2543). เพศศึกษา. กรุงเทพฯ:ศิลปาบรรณาคาร.
- จันทร์ธา ตันติพงศานุรักษ์. (2546). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วารสารวิชาการ. กรุงเทพฯ :
กรมวิชาการ.
- จรรุวรรณ บุญแสง. (2549). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนเพศศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
สกลนคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จิตติมา ภาณุเดชะ ณัฐญา บุญภักดี และธัญญา ใจดี. (2550). สิทธิอนามัยเจริญพันธุ์หัวใจ
สำคัญของสุขภาพผู้หญิง. กรุงเทพฯ:ศรีเมืองการพิมพ์.
- ชูชัย สมितिไกร.(2549). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ซ็องนาง ศรีคำไทย.(2560). การจัดการศึกษาตามแนวพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา
สยามบรมราชกุมารีของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 จังหวัดกาญจนบุรี.
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
- ฐิติพร อิงคดาวรวงศ์ และคนอื่นๆ. (2550, พฤศจิกายน-ธันวาคม).พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของ

- วิจัยร่นหญิงในโรงเรียนอาชีวศึกษา. วารสารสงขลานครินทร์เวชสาร. 25: 2-10.
- ฐิระ ประवालพฤกษ์. (2538). การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม. กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสภाराชภัฏ.
- ณัฐวุฒิ จันละมุด. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และเจตคติทาง วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค TGT. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงจันทร์ เพ็ญนอก. (2555) ผลของกิจกรรมกลุ่มเพื่อป้องกันปัญหาทางเพศในวัยเรียน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาและการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทวิวรรณ มูลมณี. (2552). ผลของการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองกลุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทองฟู ชินะโชติ. (2551). การฝึกอบรมและการพัฒนาบุคลากร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทิตนา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธากการพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2552). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธากการพิมพ์.
- ธำรง บัวศรี. (2532). ทฤษฎีหลักสูตร: การออกแบบและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- นงนัณภัส ปาแก้ว. (2557). การนำเสนอแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนการ สอนพลศึกษาของครูประถมศึกษาที่ไม่มีคุณวุฒิต่างพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ (คม. สุขศึกษาและพลศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตรและการวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตร. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษบา ทันสมัย. (2547). ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 ของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี

- ปีการศึกษา 2546. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุษบา ทันสมัย.(2548). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- ประยูรศรี มณีสร. (2532). จิตวิทยาวัยรุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาคจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ วิทยาลัยครูจันทระเกษม.
- ปริญญา นาชัยสิทธิ์. (2547). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ปิยวรรณ กุมภรัตน์. (2546). ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ผกาภาส รัตนบุษย์. (2553). ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2552. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผาณิต บิลมาศ. (2524). การทดสอบและประเมินผลพลศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- เผชญิ กิจระการ. (2546). ดัชนีประสิทธิผล. ในเอกสารประกอบการสอน. มหาสารคาม: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์. (2527). ประวัติปรัชญาและการพลศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พนัส หันนาคินทร์. (2529). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ : มงคลการพิมพ์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2525). ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. (2523). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและวัดผล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). พัฒนาการวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: ต้นอ่อน แกรมมี.
- พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2533). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พลากร สุวรรณรัฐ. (2535). เปิดห้องรับแขก. จุลสารพัฒนาข้าราชการพลเรือน. กรุงเทพฯ: มปพ.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2531). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: พรวานนการพิมพ์.
- พิสิฐ เมธาภัทร. (2549). การพัฒนาหลักสูตรอาชีวะและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพฯ:

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ไพโรทศุรย์ โพธิ์สว่าง. (2537). แนวทางการฝึกอบรมบุคคลากรทุกระดับในหน่วยงาน: ข้อคิดและ
บทเรียนจากประเทศญี่ปุ่น. วารสารพัฒนาชุมชน. 33(5): 5.

ฟอง เกิดแก้ว. (2526). การพลศึกษา. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร.

ภิญโญ สาร. (2526). หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.

ยุทธจักร เกตุเลขา. (2549). สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้น
พื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547.

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

ยุทธพงษ์ ไกยวรรณ. (2541). เทคนิคและวิธีการสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

รุ่งโรจน์ ช้างขวัญยืน. (2550). ปัญหาการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ของครู
พลศึกษาในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี
ปีการศึกษา 2548. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรพจน์ ศรีวงษ์กุล. (2539). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการประกอบอาชีพอิสระสำหรับช่าง
อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

วรภรณ์ ตระกูลสุชาติ. (2549). จิตวิทยาการปรับตัว. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์
ส่งเสริมวิชาการ.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2529). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีจำกัด.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2536). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.

วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ. (2523). หลักและวิธีการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วรศักดิ์ เพ็ชรชอบ. (2527). หลักและวิธีสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

วัฒนา ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : แอล ที เพรส.

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2557). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วินัย รั้งสินนท์. (2532). แนวคิดและหลักการประเมินผล. (เอกสารการสอน). นนทบุรี :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. อัดสำเนา

วีไลลักษณ์ พงษ์โสภณ. (2549). สุขวิทยาจิต Mental hygiene. เอกสารประกอบการสอน.

กรุงเทพฯ: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิสูตร กองจินดา. (2530). การจัดและบริหารพลศึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศรีเวื่อน แก้วกังวาน. (2545). จิตวิทยาพัฒนาทุกช่วงวัย (เล่ม 2) วัยรุ่น-วัยสูงอายุ. พิมพ์ครั้งที่ 8

แก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศรุจดา เจริญกิจจานุวัฒน์. (2552). ประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขศึกษาโดยใช้กระบวนการกลุ่มที่มี

ต่อพฤติกรรมการป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระ

หฤทัยคอนแวนนต์ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศุภรัตน์ ศรีสุชาติ. (2547). การพัฒนาชุดการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning)

เรื่องเพศศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สงัด อุทรนนท์. (2532). พื้นฐานและการพัฒนาหลักสูตร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาควิชา

บริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันการพลศึกษา. (2553). หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและ

สุขภาพ (หลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2553). กรุงเทพฯ:คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและ

สุขภาพ สถาบันการพลศึกษา.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2554). เรียนรู้รักอย่างมีทางเลือก. จดหมายข่าว

ชุมชนรักสุขภาพฉบับสร้างสุข. 4-5.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2549). แนวทางการจัด

กิจกรรมการเรียนรู้เพศศึกษา ช่วงชั้นที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น

พื้นฐาน

สุคนธ์ สินธพานนท์ และคนอื่นๆ (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตาม

หลักสูตรขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

สุดใจ ทองอ่อน และคนอื่นๆ. (2546). ยุทธศาสตร์การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้. ชุดฝึกอบรมครู

และผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อคุณภาพชีวิตนักเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาแห่งชาติ

สุเทพ สังข์เพชร. (2536,มกราคม-เมษายน). การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร.จุลสารการศึกษา

ต่อเนื่อง. 2(3):

สุจิต เพ็ชรขอบ; และอัจฉรา ประไพตระกูล. (2521). ประมวลความเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน
ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาติ โสภประยูร. (2542). การสอนสุขศึกษา. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ.

สุธีระ ทานตวงนิช. (2532). การบริหารงานวิชาการในการบริหารโรงเรียนและการนิเทศน์. ชลบุรี :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

สุนทร บำเรอราช. (2536). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร. ชลบุรี. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

สมิตร คุณานุกร. (2528). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.

สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2540). สารานุกรมเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการ
พิมพ์และสตูดิโอ.

ลำลี รักสุทธิ. (2544). เทคนิควิธีสอนหลักสูตร. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.

อทิติ วลัยชัยเพียร. (2541) ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหา การ
จัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2523) ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 5. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อริญชัย พรหมเทพ. (2551). ปัญหาและความต้องการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

อรุณ เอียดฤทธิ์. (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษา ของนักศึกษาศาสน์
เทคโนโลยีราชมงคล เขตภาคใต้. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2530). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ภาคผนวก ก

คำสั่งแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่ 0485 /2560
เรื่อง แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

เพื่อให้การทำปริญญาโทดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2559 และคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ 2410/2559 ลงวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2559 เรื่อง การมอบอำนาจของอธิการบดีให้ผู้บริหารปฏิบัติการแทน

แต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท ดังนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี	ขวัญบุญจันทร์	เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
อาจารย์ ดร.อนันต์	มาลารัตน์	เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

โดยมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและควบคุมดูแลการทำปริญญาโท นายวิชรพล เคนศรี นิสิตระดับปริญญาเอก รหัสประจำตัว 56299150003 หลักสูตร การศึกษาศุขภูมิบัณฑิต สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา)

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 13 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2560 เป็นต้นไปจนสิ้นสุดสำเร็จการศึกษา

สั่ง ณ วันที่ 20 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2560

ศิริชัย ๑

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์นิติตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา/สอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์

คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่ 0494 /2560

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา/สอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์

เพื่อให้การทำปริญญานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 และมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2559 และคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ 2410/2559 ลงวันที่ 24 สิงหาคม พ.ศ. 2559 เรื่อง การมอบอำนาจของอธิการบดีให้ผู้บริหารปฏิบัติการแทน แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา/สอบเค้าโครงปริญญานิพนธ์ของ นายวัชรพล เคนศิริ รหัสประจำตัว 56299150003 หลักสูตร การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา สุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) ดังนี้

1. อาจารย์ ดร.พิมพ์	ม่วงศิริธรรม	ประธาน
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี	ขวัญบุญจันทร์	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก)
3. อาจารย์ ดร.อนันต์	มาลารัตน์	กรรมการ (อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม)
4. อาจารย์ ดร.ภาณุ	กุลสงวน	กรรมการ
5. อาจารย์ ดร.สาธิต	ประจันบาน	กรรมการและเลขานุการ

กำหนดพิจารณาเค้าโครงปริญญานิพนธ์ วันที่ 21 เมษายน 2560 เวลา 10.00 น. สถานที่ ห้อง 203 อาคารโรงยิม คณะพลศึกษา

คณะกรรมการมีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณาความรู้ความสามารถของนิสิตในการเสนอเค้าโครงปริญญานิพนธ์ โดยประเมินความสำคัญและที่มาของการทำวิจัย การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ความเหมาะสมของกระบวนการทำวิจัย ความเป็นไปได้ของการทำวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ตลอดจนการนำเสนอและตอบคำถาม
2. ประธานกรรมการทำหน้าที่ควบคุมการสอบให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2554 สรุปผลการพิจารณาตามมติของคณะกรรมการสอบ พร้อมส่งรายงานผลการพิจารณา (บว.412) และเค้าโครงปริญญานิพนธ์ที่ได้รับการแก้ไขตามคำแนะนำของกรรมการ (ถ้ามี) ให้กับบัณฑิตวิทยาลัยภายใน 15 วันทำการหลังสอบ
3. ประธานกรรมการ และกรรมการ ติดตามการแก้ไขเค้าโครงปริญญานิพนธ์ตามคำแนะนำของกรรมการสอบ (ถ้ามี) และควบคุมการจัดทำรูปเค้าโครงปริญญานิพนธ์ให้เป็นไปตามรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 21 เดือน เมษายน พ.ศ. 2560 เป็นต้นไปจนเสร็จสิ้นหน้าที่ของกรรมการเมื่อนิสิตสำเร็จการศึกษา

สั่ง ณ วันที่ 20 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2560

ศิริชัย อ.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บว. 412
พ.ศ., 15 พ.ค. 60

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
แบบรายงานผลการพิจารณาเค้าโครงปริญญาโท / สารนิพนธ์

เขียน คณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการบริหารหลักสูตร การศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา พลศึกษา

คณะ พลศึกษา มีความประสงค์จะขอรายงานผลการพิจารณาเค้าโครงปริญญาโท / โครงการสารนิพนธ์

ของนิสิตชื่อ-สกุล นายวีรพล เคนศรี รหัสประจำตัวนิสิต 56299150003 นิสิตระดับ ปริญญาเอก

E-mail kensri@hotmail.com โทร 085-8073116

ชื่อปริญญาโท / สารนิพนธ์ (ภาษาไทย) หลักสูตรพัฒนาพลศึกษาในแนวความคิด
อันสัมพันธ์กับ วิถีชีวิตโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
(ภาษาอังกฤษ) THE PHYSICAL EDUCATION INSTRUCTIONAL DEVELOPMENT TRAINING
CURRICULUM FOR BORDER PATROL POLICE TEACHERS IN PRIMARY SCHOOLS LEVEL

ทำการพิจารณาเค้าโครงปริญญาโท / สารนิพนธ์ เมื่อวันที่ 21 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560
สถานที่ วิทยาลัย นื่อง 203.

ผลการสอบเค้าโครงปริญญาโท / สารนิพนธ์ (แนบผลการประเมินตามแบบฟอร์ม)

- ผ่าน (คณะกรรมการได้ตรวจสอบความถูกต้องของเค้าโครงปริญญาโท/สารนิพนธ์เรียบร้อยแล้ว)
- ผ่าน แบบมีเงื่อนไข โดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

() ไม่ผ่าน

ชื่อ-สกุล (ตำแหน่งทางวิชาการ)	ลายมือชื่ออาจารย์	ตำแหน่งสอบเค้าโครง
1.อ.ดร. พิมพ์ ว่างศิริธรรม		ประธาน
2.ร.ศ.ดร. สุปรานี ขวัญบุญจันทร์		กรรมการ
3.อ.ดร. อานันต์ มาลาวัฒน์		กรรมการ
4.อ.ดร. ภาณุ ฤกษ์วงศ์		กรรมการ
5.อ.ดร. ลาธิน ประจักษ์มาน		กรรมการและเลขานุการ

ผลการพิจารณาของคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย

- อนุมัติ
- ความเห็นอื่นๆ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพเทพย์ฉัตรชัย เมฆินัญญากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
คณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

หมายเหตุ ส่งผลการประเมินให้บัณฑิตวิทยาลัยภายใน 15 วันทำการหลังสอบ . 15 พ.ค. 2560

ภาคผนวก ค

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย

MF4Version1:15/7/2556

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและใบยินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC- 026/61E

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยนี้จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

- ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง:** หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครู
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
- ชื่อผู้วิจัยหลัก:** ว่าที่ร้อยตรีวัชรพล เกนศรี
- สังกัด:** คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- เอกสารที่รับรอง:**
1. แบบเสนอโครงการวิจัย
 2. โครงร่างการวิจัย
 3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย
 4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

เอกสารที่พิจารณาบททวน

1. แบบเสนอโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2	วันเดือนปี 18	ม.ค. 2561
2. โครงร่างการวิจัย	ฉบับที่ 2	วันเดือนปี 18	ม.ค. 2561
3. เอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย	ฉบับที่ 2	วันเดือนปี 18	ม.ค. 2561
4. หนังสือให้ความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย	ฉบับที่ 2	วันเดือนปี 18	ม.ค. 2561

(ลงชื่อ).....

(นายปิยชาติ บุญเพ็ญ)

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิจัยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....

(แพทย์หญิงสุวิพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E-026/2561

วันที่ให้การรับรอง : 28/03/2561

วันหมดอายุใบรับรอง : 28/03/2562

ที่ ศธ 6922(3)/ 495

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

- 4 ฅ.ย. 2561

เรื่อง ขอแจ้งผลการพิจารณาโครงการวิจัยเลขที่ SWUEC 026/61

เรียน ว่าที่ร้อยตรีวิฑูรธ เคนศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ใบรับรองโครงการวิจัย SWUEC/E-026/2561

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการวิจัยเรื่อง หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โครงการวิจัยเลขที่ SWUEC 026/61 เพื่อรับการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ นั้น

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยดังกล่าว บัดนี้ คณะกรรมการฯ ให้การรับรองโครงการวิจัยดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2561 รายละเอียดดังนี้

Certificate Number SWUEC/E-026/2561

Date of Approval 28 มีนาคม 2561 (อายุใบรับรองโครงการวิจัย 12 เดือน)

Date of Expiration 28 มีนาคม 2562

Continuing Review ทุก 12 เดือน (ครบกำหนดส่งรายงานครั้งแรก วันที่ 28 มีนาคม 2562)

ในการนี้ คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ขอความกรุณาให้ผู้วิจัยส่งรายงานความก้าวหน้าของการวิจัยและต่ออายุการรับรองก่อนกำหนดวันหมดอายุ 30 วัน เพื่อให้เป็นไปตามวิธีดำเนินการมาตรฐาน (SOPs version 2.0) ของคณะกรรมการ ทั้งนี้รายละเอียดของเอกสารที่ให้การรับรองตามที่ปรากฏใน Certificate of Approval (Certificate Number SWUEC/E-026/2561) ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(แพทย์หญิงสุวิพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยของข้อเสนอการวิจัย
เอกสารข้อมูลคำอธิบายสำหรับผู้เข้าร่วมการวิจัยและไบนินยอม

หมายเลขข้อเสนอการวิจัย SWUEC-026/2561E (ต่อใบรับรองครั้งที่ 1)

ข้อเสนอการวิจัยนี้และเอกสารประกอบของข้อเสนอการวิจัยตามรายการแสดงด้านล่าง ได้รับการพิจารณาจาก คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้ว คณะกรรมการ มีความเห็นว่าข้อเสนอการวิจัยที่จะดำเนินการมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและ ข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามข้อเสนอการวิจัยนี้ได้

ชื่อโครงการวิจัยเรื่อง: หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียน
ตำรวจตระเวนชายแดน
ชื่อผู้วิจัยหลัก: ว่าที่ร้อยตรีวิชรพล เคนศรี
สังกัด: คณะพลศึกษา-มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เอกสารที่รับรอง: รายงานความก้าวหน้าของการวิจัย
ข้อเสนอแนะ:
เอกสารที่พิจารณาพบทวน:

รายงานความก้าวหน้าของการวิจัย

(ลงชื่อ)

(นายปิยชาติ บุญเพ็ญ)

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ)

(แพทย์หญิงสุรีพร ภัทรสุวรรณ)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/E-026/2561

วันที่ให้การรับรอง : 29/03/2562

วันหมดอายุใบรับรอง : 28/03/2563

ภาคผนวก จ

เครื่องมือที่ใช้

เรื่องหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสำหรับ

ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

1. แบบสอบถามความต้องการจำเป็น
2. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง
 - แบบบันทึกภาคสนาม (สังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม)
3. คู่มือหลักสูตรฝึกอบรม
 - ความถูกต้อง
 - ความเหมาะสม
 - ความเป็นไปได้
 - แบบทดสอบความรู้
 - แบบประเมินทักษะ
 - แบบประเมินเจตคติ
 - แบบวัดความพึงพอใจ

แบบสอบถามความต้องการจำเป็น

หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

คำชี้แจง: แบบสอบถามนี้จัดขึ้นเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยแบบสอบถามฉบับนี้ใช้เก็บข้อมูลจาก ตำรวจตระเวนชายแดนสังกัดค่ายสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า กongsakampabการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ประกอบไปด้วย

ผู้บังคับบัญชา

ครูใหญ่ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ทั้งนี้คำว่า“ความต้องการจำเป็น” ในการวิจัย หมายถึง “สภาพที่ครู และบุคลากรของสถานศึกษาโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสังกัด ค่ายสมเด็จพระพุทธยอดฟ้า กongsakampabการตำรวจตระเวนชายแดนที่13 ทุกคน ที่คิดว่ายังขาดกระบวนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ตามหลักการจัดการเรียนรู้ และมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาดีขึ้น” โดยแบบสอบถามฉบับนี้ประกอบไปด้วยข้อคำถามที่แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และ ด้านเจตคติ

ส่วนที่3 เป็นปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

โปรดพิจารณาข้อคำถามและตอบข้อคำถามตามความเป็นจริง เพื่อให้การวิจัยนี้มีผลสรุปและสามารถนำไปใช้ได้อย่างแท้จริง ข้อมูลที่ได้มาจากการตอบแบบสอบถามครั้งนี้จะเป็นความลับและไม่มีผลกระทบใดๆต่อผู้ที่ให้ข้อมูลทั้งสิ้น คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการพัฒนาพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน อย่างแท้จริง

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัย

ว่าที่ร้อยตรีวัชรพล เคนศรี

แบบสอบถามความต้องการจำเป็น
หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา
สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามถึงลักษณะส่วนบุคคล โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน

หน้าข้อความที่ตรงกับสถานภาพของท่านให้ตรงกับความเป็นจริงและข้อความ

1. ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ ระดับผู้บังคับบัญชา แผนก กอง กรม.....

ครูใหญ่ โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ครู โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน.....

2. การเป็นครูตำรวจตระเวนชายแดน

ครุทายาท บุคคลภายนอกสอบเข้าเพื่อบรรจุเป็นครูตำรวจตระเวนชายแดน

นักเรียนนายสิบตำรวจ อื่น.....

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

สาขาวิชา/ แขนงวิชา / สาย.....

อื่น.....

4. อบรมทางด้านพลศึกษา/ กีฬา / การจัดการเรียนรู้พลศึกษา

เคย ด้าน เรื่อง

ไม่เคย

แบบสอบถามความต้องการจำเป็น

หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนการรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

ส่วนที่ 2 การประเมินความต้องการจำเป็นหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนการรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือที่ตรงกับความต้องการของท่านทั้ง

2 ด้านคือ ด้านมาตรฐานหรือสิ่งที่ควรจะเป็น และ ด้านสภาพความเป็นจริง เพื่อระบุว่าปัจจุบัน การสอนของท่านมีความต้องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ควรจะได้รับการพัฒนาเรื่องต่อไปนี้อยู่ในระดับใด โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ด้านมาตรฐานหรือสิ่งที่ควรจะเป็น

- 5 หมายถึง มาตรฐานหรือสิ่งที่ควรจะเป็น มากที่สุด
- 4 หมายถึง มาตรฐานหรือสิ่งที่ควรจะเป็น มาก
- 3 หมายถึง มาตรฐานหรือสิ่งที่ควรจะเป็น ปานกลาง
- 2 หมายถึง มาตรฐานหรือสิ่งที่ควรจะเป็น น้อย
- 1 หมายถึง มาตรฐานหรือสิ่งที่ควรจะเป็น น้อยที่สุด

ด้านสภาพความเป็นจริง

- 5 หมายถึง สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง สภาพที่เป็นจริงอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ส่วนที่3 ข้อคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

คำชี้แจง: แบบสัมภาษณ์นี้ใช้เพื่อประกอบการทำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

แบบสัมภาษณ์มีทั้งหมด 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

วันที่.....เวลา/...../.....

ส่วนที่ 1 ข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ.....สอน

ระดับชั้น.....

ประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา.....ปี

โรงเรียน.....

ประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียนตำรวจตระเวน

ชายแดน.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ส่วนที่ 2 แนวทางการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

1. การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. การจัดการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีการจัดการเรียนการสอนอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีหลักการในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนแบบใด

.....

.....

.....

4. นักเรียนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

5. กิจกรรมพลศึกษาส่วนใหญ่เรียนเกี่ยวกับเรื่องอะไร

.....

.....

.....

6. ปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

7. นโยบายส่วนใหญ่ที่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนใช้เป็นของกระทรวงศึกษาธิการ หรือใช้นโยบายของโรงเรียน ของท้องถิ่น หรือ ตามแนวพระราชดำริ

.....

.....

.....

8. โครงการส่งเสริมการศึกษาที่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเข้าร่วมเพื่อพัฒนาบุคลากรครูของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมีเกี่ยวกับกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาหรือไม่

.....

.....

.....

9.ตามแนวคิดท่าน คิดว่ามีสิ่งใดที่ควรส่งเสริมให้ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนควรมีในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาให้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษา

.....

.....

.....

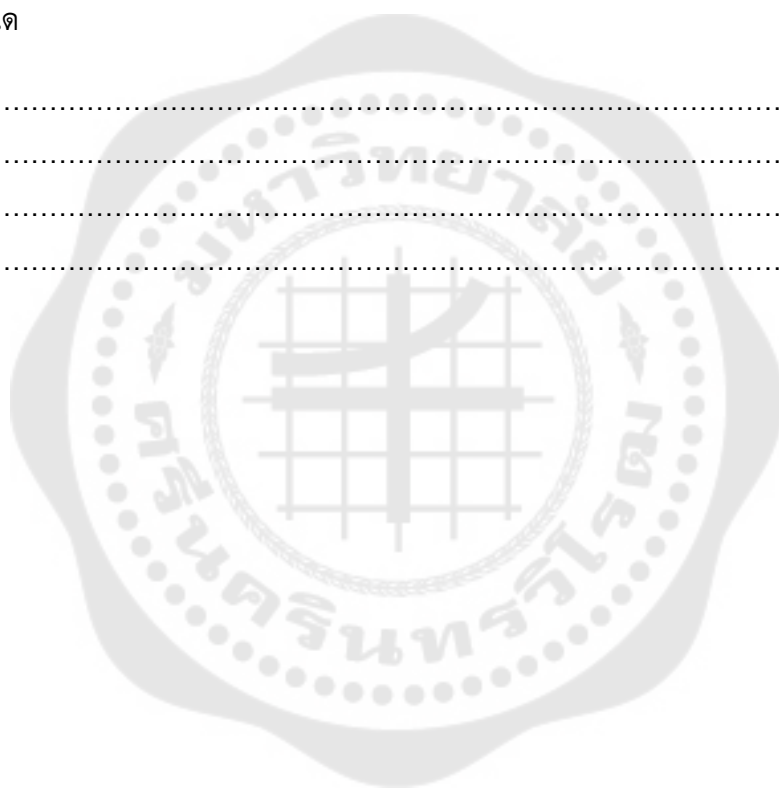
10.ปัจจัยที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการประยุกต์วิธีการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในพื้นที่ของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ที่ท่านคิด และอยากให้มีการจัดฝึกอบรมให้กับครูในเรื่องของด้านใด

.....

.....

.....

.....

แบบสังเกต

ใช้ในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับ

ประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

โดยการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม(Non-participant Observation) มีการกำหนดประเด็น
การสังเกตดังนี้

- 1.สภาพ การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
- 2.วิธีการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
- 3.ลักษณะของนักเรียน หรือพื้นฐานเกี่ยวกับทักษะทางด้านการปฏิบัติกิจกรรม

พลศึกษา

- 4.บริบทของพื้นที่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
- 5.อื่นๆ ที่ค้นพบ

ประเด็นการสังเกต	แหล่งข้อมูล	ช่วงเวลาในการสังเกต	หมายเหตุ
1.สภาพ การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน			
2.วิธีการจัดการเรียนการสอนของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน			
3.ลักษณะของนักเรียน หรือพื้นฐานเกี่ยวกับทักษะทางด้านการปฏิบัติกิจกรรมพลศึกษา			
4.บริบทของพื้นที่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน			
5.อื่นๆ ที่ค้นพบ			

ขอขอบคุณ

หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

1. หลักการของหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นหลักสูตรเสริมการเรียนรู้อพลศึกษาโดยสร้างจากผลการสำรวจสภาพ และความต้องการจำเป็นการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งพบว่า ครูโดยส่วนใหญ่ยังขาดทักษะเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คุณวุฒิของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนนั้นไม่ได้จบมาทางวุฒิทางด้านพลศึกษาและมีการย้ายในสังกัดของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ส่งผลทำให้ขาดการจัดการทางด้านจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ต่อเนื่อง และทำให้เกิดผลทางด้านเจตคติทางด้านวิชาพลศึกษาที่ไม่ถูกต้อง อนึ่งการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนมุ่งเน้นให้ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในระดับประถมศึกษาได้เรียนรู้ เนื้อหาสาระต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาไปสู่การนำความรู้จากการเข้าฝึกอบรมไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม มีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง เหมาะสม ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1. เพื่อใช้เป็นหลักสูตรเสริมในด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
2. เพื่อพัฒนาครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับฝึกอบรมตามหลักสูตรให้มี
 - 2.1 ความรู้เกี่ยวกับเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษา ได้แก่ พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา: การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา
 - 2.2 ทักษะในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา ได้แก่ เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา แนวทางและเทคนิคการบูรณาการ การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา
 - 2.3 เจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

3.ระยะเวลา

ระยะเวลาในการฝึกอบรม 3 วัน (21 ชั่วโมง) โดยพิจารณาจากสภาพและความต้องการจำเป็นของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่13 จากเนื้อหาและกิจกรรมในหลักสูตร เพื่อให้เกิดประสิทธิผลของการฝึกอบรมมากที่สุดและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

4. ผู้เข้ารับการอบรม

เป็นครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน สังกัดกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 13 ค่ายพระพุทธรยอดฟ้า โดยไม่เคยได้รับการอบรมทางด้านวิชาพลศึกษาหรือทางด้านกีฬามาก่อน

5.สื่อการฝึกอบรม

1. เอกสารประกอบหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

1.1 หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

1.2 คู่มือหลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จำแนกเป็น

1) คู่มือฯ สำหรับผู้จัดการฝึกอบรม / วิทยากร

2) คู่มือฯ สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับการ

ฝึกอบรม

2.อุปกรณ์จัดกิจกรรม เช่น กรวย / มาร์กเกอร์ ลูกวอลเลย์บอล ลูกแชร์บอล บาสเกตบอล ลูกฟุตบอล ลูกฟุตซอล ฯลฯ) **หมายเหตุ** สื่อการฝึกอบรมใช้ตามหน่วยการเรียนรู้(

6.การประเมินผลการอบรม

1. ด้านความรู้ประเมินจากแบบทดสอบก่อนและหลังฝึกอบรม เรื่อง

1.1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย

1.2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา: การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

1.3 เทคนิคการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ

1.4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

1.5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

- 1.6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา
- 1.7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้
- 1.8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา
2. ด้านทักษะประเมินจากแบบประเมินทักษะภายในกระบวนการจัดการเรียนรู้แต่ละเรื่อง
3. ด้านเจตคติประเมินจากแบบสอบถามก่อนและหลังฝึกอบรม
4. ความพึงพอใจประเมินจากแบบสอบถามความพึงพอใจเมื่อสิ้นสุดการฝึกอบรม

7.เกณฑ์ผ่านการอบรม

1. ความรู้หลังการเข้ารับการฝึกอบรมจะต้องสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรมร้อยละ 80
2. ความพึงพอใจหลังเข้ารับการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก
3. ทักษะการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนของผู้เข้ารับการอบรมโดยภาพรวมของผลการประเมินอยู่ในระดับมากขึ้นไป
4. เจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาของครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนโดยภาพรวมจะต้องมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากขึ้นไป

8. โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ประกอบด้วย 8 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 21 ชั่วโมง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย จำนวน 1 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา : การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม จำนวน 1 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ จำนวน 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษาจำนวน 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษาจำนวน 3 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษาจำนวน 8 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การละเล่นและนันทนาการการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จำนวน 2 ชั่วโมง

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษาจำนวน 2 ชั่วโมง

ตารางวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดมุ่งหมายและโครงสร้างของหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร	จุดมุ่งหมายการเรียนรู้ที่ต้องการพัฒนา		
	ความรู้	ทักษะ	เจตคติ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	✓	-	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	✓	-	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5	✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 6	✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 7	✓	✓	✓
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8	✓	✓	✓

9. แนวทางการจัดกิจกรรมฝึกอบรม

1. ผู้ดำเนินการฝึกอบรมชี้แจงแนวทางการฝึกอบรมแก่ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน โดยระบุถึงข้อตกลงเบื้องต้นในการฝึกอบรม จุดมุ่งหมายของการฝึกอบรม กระบวนการฝึกอบรม การวัดประเมินผล และประโยชน์ที่จะได้รับการฝึกอบรม

2. ประเมินผลก่อนการฝึกอบรมโดยให้ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนที่เข้ารับการฝึกอบรมทำแบบทดสอบความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา และแบบสอบถามเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

3. ดำเนินการฝึกอบรมตามที่กำหนดไว้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้เรียงตามโครงสร้างหลักสูตร คือ

3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย

3.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา: การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ

3.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับผู้เรียน

นักเรียนประถมศึกษา

3.5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับ
นักเรียนประถมศึกษา

3.6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับ
ประถมศึกษา

3.7 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การเล่นเกม
นันทนาการในการจัดการเรียนรู้

3.8 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงใน
นักเรียนประถมศึกษา

4. ในระหว่างจัดกิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ดำเนินการประเมินทักษะที่จำเป็นต่อ
การเรียนรู้ในหน่วยนั้น ๆ

5. ประเมินหลังการฝึกอบรมโดยให้ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนผู้เข้ารับการ
ฝึกอบรมทำแบบทดสอบความรู้เรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

10.กระบวนการฝึกอบรม

หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียน
ตำรวจตระเวนชายแดน เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นหลักสูตรเสริมการเรียนรู้พลศึกษาได้
ใช้แนวคิดที่จำทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้และความเข้าใจ ทักษะทางด้านกีฬา
ตลอดจนเกิดทักษะทางด้านจัดการเรียนรู้พลศึกษา เพื่อส่งผลให้เจตคติกับรายวิชาพลศึกษา
ในทางที่ดี ตามวัตถุประสงค์ของกระบวนการจัดฝึกอบรม

1. การจัดประสบการณ์ (Experiencing) คือการกำหนดกิจกรรมต่างๆ ไว้ล่วงหน้า
เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ความเข้าใจในแต่ละเรื่อง อันประกอบไปด้วยชื่อเรื่อง
กิจกรรม วัตถุประสงค์ ขนาดของกลุ่ม เวลาที่ใช้ในการจัดทำกิจกรรม อุปกรณ์ สถานที่ ตลอดจน
กระบวนการในการดำเนินกิจกรรม ซึ่งวิทยากรจะต้องจัดเตรียมไว้และสามารถนำมาใช้อย่าง
เหมาะสมในการจัดอบรม

2. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Publishing) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละคนสามารถ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันได้จากการทำกิจกรรมร่วมกัน

3. การอภิปรายและเพิ่มเติมประสบการณ์ (Processing) เป็นขั้นตอนของการจัด
กิจกรรมที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำเอาข้อมูลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์มาอภิปรายผล
เพื่อประมวลประสบการณ์ต่างๆ ให้เป็นองค์ความรู้

4. การสรุปหรือสร้างกฎเกณฑ์ (Generalizing) นำเอาข้อมูลในการจัดฝึกอบรมมา
ประมวลผลเพื่อสรุปเป็นหลักเกณฑ์ที่จะนำไปใช้พัฒนาตนเอง

5. การนำไปใช้ (Applying) ผู้เข้าฝึกอบรมจะต้องนำเอาความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมนั้น ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดการประยุกต์ใช้ในบริบทของเรื่องนั้นๆ

วันที่ 22-23 พฤษภาคม พ.ศ.2562
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย
วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติโดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติเป็นสำคัญ
วิทยากร: อาจารย์ ดร.กอบกุล ประเสริฐลาภ เวลา 1 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมจะได้เรียนรู้เรื่องธรรมชาติของการพลศึกษาที่มีปัจจัยผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต ความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่างๆของร่างกาย รวมถึงวิธีปฏิบัติตนเพื่อให้เจริญเติบโตและมีพัฒนาการที่สมวัย

ตัวชี้วัด

1. วิเคราะห์ความสำคัญของพลศึกษาที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทยได้
2. นำเสนอแนวทางในการพัฒนาตนคุณภาพชีวิตของนักเรียนในความรับผิดชอบได้อย่างเหมาะสม

สาระสำคัญ

1. มีความรู้ และเข้าใจในเรื่องพลศึกษา การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อ การเจริญเติบโตและพัฒนาการ วิธีการสร้างทักษะชีวิตสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิต
2. มีสุขนิสัยที่ดีในเรื่องการออกกำลังกาย การเคลื่อนไหว ตลอดจนมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา จากกิจกรรมทางพลศึกษา

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

1. เข้าใจเรื่องพลศึกษามีความรู้ และเข้าใจในเรื่องพลศึกษา การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ปัจจัยที่มีผลต่อ การเจริญเติบโตและพัฒนาการ

ด้านทักษะ (Skill,Practice)

- 1.เสนอแนวทางประสบการณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา .
- 2.สามารถอธิบายกิจกรรมพลศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ได้

ด้านเจตคติ (Attitude)

เห็นคุณค่าและความสำคัญของพลศึกษาที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน (ขั้นเตรียม)

1.1 วิทยากรนำกิจกรรมก่อนเข้าบทเรียนด้วยกิจกรรมทักทายทำความรู้จัก

วิทยากรสอบถามเกี่ยวกับเรื่องพลศึกษาสอบถามและความรู้พื้นฐานความรู้ของผู้เข้ารับการ 1.2

ฝึกอบรม

ขั้นที่ 2: ขั้นสอนและกิจกรรม

2.1 วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมตอบคำถามในเชิงอภิปราย และใบงาน โดยคำถามที่

วิทยากรจะถามมีดังนี้ ดังนี้

2.1.1 พลศึกษาพัฒนาในเรื่องใดบ้าง การจัดการเรียนการสอนสามารถพัฒนา

คุณภาพชีวิตในช่วงวัยเป็นอย่างไร และแนวทางการใช้กิจกรรมพลศึกษาในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน

เมื่อผู้เข้าร่วมฝึกอบรมได้อภิปรายแลกเปลี่ยนกันแล้ว ค่อยเปิดคลิปวิดีโอ

เกี่ยวกับ

พลศึกษาที่จัดในช่วงประถมศึกษา แล้วอภิปรายร่วมกัน (

2.2 วิทยากรให้ความรู้ด้วยสื่อ Power point เกี่ยวกับ พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพ

ชีวิตของนักเรียนไทย ที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการอย่างไร

ขั้นที่ 3 : ขั้นสรุป

วิทยากรและผู้เข้าร่วมฝึกอบรมสรุปและหาแนวทางร่วมกันในเรื่องการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนร่วมกัน

ชิ้นงานหรือภาระงาน

ใบงาน

สื่อการเรียนรู้

1.วิดีโอเรื่องการสอนพลศึกษาพลศึกษาในเด็กประถมศึกษา .

2 สื่อ .Power point เรื่อง พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย

3 .ใบความรู้ - ใบงาน

แหล่งการเรียนรู้: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

อาคารนันทนาการและบริการนักศึกษา

เอกสารที่ 1.1

ใบความรู้เรื่อง

พลศึกษากับการพัฒนาทางด้านร่างกาย

พลศึกษาหมายถึงการศึกษาเกี่ยวกับร่างกาย (Education of Physical) ซึ่งเป็นการแปลตามคำศัพท์ของคำว่า “พลศึกษา” (Physical Education) นั่นเอง ความจริงแล้วคำว่า “พลศึกษา” นั้นเป็นการศึกษาที่อาศัยร่างกายเป็นสื่อ (Education through the physical) เพื่อนำไปสู่การพัฒนาในด้านต่างๆ ถ้าเรามีความเข้าใจโดยการแปลความหมายจากคำศัพท์ดังกล่าวก็จะทำให้เราเข้าใจผิดไปเป็นอย่างมาก เนื่องจากจะทำให้การเรียนพลศึกษาเน้นไปเฉพาะการศึกษาเกี่ยวกับร่างกายเป็นสำคัญเท่านั้น ซึ่งจะทำให้คุณค่าต่าง ๆ ที่ควรจะได้รับจากการเรียนพลศึกษาน้อยลงไปเป็นอย่างมาก

การพัฒนาทางด้านร่างกายหรือสมรรถภาพทางกายเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญที่สุดของพลศึกษา ความจริงแล้วถึงแม้ว่าการพัฒนาทางด้านร่างกายหรือสมรรถภาพทางกายจะเป็นการพัฒนาที่เห็นได้อย่างชัดเจนในพลศึกษาก็จริง แต่การพัฒนาในด้านอื่น ๆ เช่น ด้านจิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ก็สามารถพัฒนาได้จากพลศึกษาเช่นกัน และมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการพัฒนาทางด้านร่างกายหรือสมรรถภาพทางกาย เราไม่สามารถที่จะแยกการพัฒนาทางด้านร่างกายออกจากการพัฒนาทางด้านจิตใจได้ ทั้งนี้เพราะร่างกายและจิตใจเป็นส่วนเดียวกันในคนเรา)Holistic) ดังเช่นคำกล่าวที่ว่า “จิตใจที่แจ่มใสย่อมอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์” (A Sound Mind is in a Soud Body)

เป้าหมายสำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนพลศึกษาในโรงเรียนคือการเล่นกีฬาให้แก่งยังผู้เรียนเป็นนักกีฬาที่สามารถไปเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาที่สำคัญ ๆ ได้ยิ่งดีความจริงแล้วเป้าหมายที่เกี่ยวกับการเล่นกีฬาของการเรียนการสอนพลศึกษาในช่วงนั้นไม่ใช่เพื่อการเล่นกีฬาให้แก่ง แต่เป็นการเรียนเพื่อเล่นกีฬาให้เป็นเท่านั้น เพราะผู้เรียนพลศึกษาเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของพลศึกษา ไม่ใช่การเรียนเพื่อจะไปเป็นนักกีฬาหรือเรียนเพื่อจะไปเป็นคนผู้สอนพลศึกษาเป็นสำคัญการเรียนพลศึกษาเพื่อให้เล่นกีฬาเป็นนั้นจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขความสนุกสนานจากการเรียน แต่การเรียนพลศึกษาเพื่อให้เล่นกีฬาแก่งหรือเป็นนักกีฬานั้นอาจจะสร้างความกดดัน หรือความเครียดกับผู้เรียนหรือบางครั้งอาจทำให้เกิดปัญหาและความไม่เข้าใจกับผู้ปกครองของผู้เรียนอีกด้วย ส่วนผู้สอนผู้เรียนและผู้เรียนเกิดความสนใจเป็นพิเศษไปฝึกซ้อมเพิ่มเติมจนกลายเป็นนักกีฬาหรือมีทักษะที่สูงก็ไม่ใช่เรื่องเสียหายแต่อย่างใด กลับเป็นผลที่ดียิ่งขึ้นไปอีก

เอกสารที่ 1.2

ใบความรู้เรื่อง

พลศึกษากับการพัฒนาทางด้านอารมณ์และจิตใจ

การออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ จะผลทำให้เป็นคนที่มีบุคลิกที่มั่นคงสามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถปรับตัวเมื่อได้รับความเครียดได้ดี มีความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ที่ในระดับดีประโยชน์ทางด้านจิตใจ

อีกทั้งช่วยเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง นักแนะรู้จักการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัยส่งเสริมจิตใจให้เป็นผู้มีความเสียสละ ไม่เห็นแก่ตัว ส่งเสริมความสุขุมเยือกเย็น และรอบคอบสำหรับประเทศไทย กรมสุขภาพจิตได้ให้ความหมายของความฉลาดทางอารมณ์ว่าประกอบด้วย เก่ง ดี มีความสุข

เก่ง หมายถึง ความสามารถในการรู้จักตนเอง มีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหา และ แสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ประกอบด้วย ความสามารถ ต่อไปนี้

ดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองรู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วยความสามารถต่อไปนี้

สุข หมายถึง ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข

โดยพิจารณาจากการพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบตามความเหมาะสมแต่ละระดับและรูปแบบการจัดการเรียนพลศึกษา

เอกสารที่ 1.3

ใบความรู้เรื่อง

พลศึกษากับการพัฒนาทางด้านสังคม

การพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางด้านสังคม (Social Development) และการพัฒนาทางด้านอารมณ์ (Emotional Development) การพัฒนาด้านวิภาวิสัยเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคมได้เป็นอย่างดี รู้จักปรับตัวในการอยู่ในสังคม เกิดความรักสามัคคีรู้จักการยอมรับซึ่งกันและกัน รู้จักแพ้ รู้จักชนะและรู้จักอภัย เคารพในกฎ กติกาและคำตัดสินของกรรมการ มีคุณธรรมและจริยธรรม มีน้ำใจนักกีฬา (Sportmanship) การเล่นไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่น (Fair play) มีความซื่อสัตย์ รู้จักการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีระเบียบวินัยและมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความคิดรวบยอดของตนเองในทางบวก (Positive Self-Concept) เกิดความสนุกสนาน ความเพลิดเพลิน มีอารมณ์ที่แจ่มใส และมีทักษะในการแก้ปัญหาด้วยความเครียดได้เป็นอย่างดี เป็นต้น

การพัฒนาทางด้านวิภาวิสัยจะนำไปสู่การมีรูปแบบของค่านิยมและเจตคติ (Formation of Values and Attitude) การเกิดรูปแบบของค่านิยมและเจตคติมักเกิดจากการที่ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจตระหนักและซาบซึ้งในคุณค่าและคุณประโยชน์ของวิชาพลศึกษา และเมื่อมีรูปแบบของค่านิยมและเจตคติที่มีต่อวิชาพลศึกษาแล้ว เมื่อมีเวลาว่างหรือมีโอกาสผู้เรียนก็มักจะนำเอากิจกรรมของพลศึกษาไปปฏิบัติ จนกลายเป็นวิถีชีวิต (Lifestyle) อย่างหนึ่งของตนเองไปซึ่งก็จะทำให้ได้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ของพลศึกษาไปในที่สุด ทำให้มีสุขภาพชีวิตที่ยืนยาว (long health) และมีชีวิตที่ดี (Well-Being) ดังนั้นวัตถุประสงค์ด้านวิภาวิสัยจึงเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญมากอย่างหนึ่งของวิชาพลศึกษา

เอกสารที่ 1.4

ใบความรู้เรื่อง

ผลศึกษากับการพัฒนาทางด้านสติปัญญา

ในวัยระดับประถมศึกษาจะมีช่วงความสนใจ มีความกระตือรือร้นสูงที่จะให้ผู้ใหญ่ประทับใจ แต่ยังคงต้องการความช่วยเหลือและคำแนะนำในการตัดสินใจ มีความอยากรู้อยากเห็นและลอง โดยเด็กมักจะตั้งข้อคำถามเสมอว่า เด็กจะมีจินตนาการที่ดีในด้าน "ทำไม" ความคิดสร้างสรรค์ เริ่มให้ความสนใจในเพลง โทรทัศน์ ภาพยนตร์ เกมที่ใช้จังหวัดดนตรี และกิจกรรมยืดหยุ่นแต่ยังไม่มีความสามารถในการคิดแบบนามธรรมจะคิดเป็นแบบรูปธรรมและสามารถสร้างสถานการณ์ได้ในระยะเริ่มต้นของวัยนี้ และสามารถที่จะสอนในเรื่องของคุณธรรม ความดีงามในช่วงนี้แล้วเด็กยังรู้จักใช้เหตุผลในขั้นที่สามารถใช้การคิดอย่างมีเหตุและผลโดยจะมีการพัฒนาในการใช้สมองไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ สามารถนำเอาประสบการณ์มาใช้ได้ กระบวนการแก้ปัญหาที่แท้จริงจะถูกนำมาใช้ในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ครูผลศึกษาจำเป็นที่จะต้องศึกษาในชั้นเรียนว่าแต่ละคน มีพัฒนาอยู่ในระดับใดเพื่อที่จะรู้ถึงความพร้อมในการเรียนรู้ของเด็กและสามารถเตรียมเทคนิควิธีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาผลศึกษาให้เหมาะสมพัฒนาการก็จะเป็นไปอย่างรวดเร็วจากการศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของพือาเจท์ นักจิตวิทยาชาวสวิสที่สนใจค้นคว้าเกี่ยวกับเด็กและสติปัญญาของเด็กแบ่งออกเป็น 4 ระยะได้แก่

1. ระยะการใช้ประสาทรับสัมผัส (Sensory -motor stage) อายุ 0-2 ปี
2. ระยะเตรียมการ (Pre-Operational stage) อายุ 2-7 ปี
3. ระยะเรียนรู้สิ่งที่เป็นรูปธรรม (Concrete Operational Stage) อายุ 7-11 ปี
4. ระยะที่เรียนรู้สิ่งที่เป็นนามธรรม (Formal Operation Stage) อายุ 11-15 ปี

จะเห็นได้ว่าเด็กประถมศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในระยะเรียนรู้ในสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมทำให้เด็กสนใจที่จะทำกิจกรรมและเรียนรู้จักในการเล่นกีฬาและพร้อมรับการเรียนรู้จากการถ่ายทอดของครู

เอกสารที่ 1.5

ใบงานวิเคราะห์ตนเอง

เรื่อง ผลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย

คำชี้แจง ให้ผู้เข้าการฝึกอบรมวิเคราะห์ตนเองเกี่ยวกับครูผลศึกษากับพัฒนาของนักเรียน และบันทึกรายละเอียดลงในตารางต่อไปนี้

(ให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมวิเคราะห์เด็กในชั้นเรียนในการจัดการเรียนการสอนผลศึกษา)

พัฒนาการในช่วงวัย	แนวทางการใช้ผลศึกษา
1.	1.
2.	2.
3.	3.
4.	4.
5.	5.
6.	6.
7.	7.
8.	8.
9.	9.
10.	10.

วันที่ 22-23 พฤษภาคม พ.ศ.2562
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา
เพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม
 วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติโดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติเป็นสำคัญ
 วิทยากร:รองศาสตราจารย์วาสนา มุ่งวิชา เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

ตัวชี้วัด

- 1.สามารถวิเคราะห์ความสำคัญการสอนพลศึกษาในระดับประถมเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบ องค์รวมได้
- 2.นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมได้อย่างเหมาะสม

สาระสำคัญ

สุขภาพ คือ รากฐานสำคัญของชีวิตที่ทำให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตตามปกติสุขมีคุณภาพชีวิตที่ดีการดูแลสุขภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญการศึกษาแบบองค์รวม (Holistic Education) หมายถึง การพัฒนามนุษย์และการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงมิติอันหลากหลายของบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สติปัญญา การรู้จักคิดสุนทรียภาพ และมีมิติอื่น เพื่อให้มีสุขภาพที่ดี

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- 1.รู้ถึงความสัมพันธ์การสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมได้
2. มีความรู้และความเข้าใจในการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมได้

ด้านทักษะ (Process)

1. สามารถเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบองค์รวมได้
2. สามารถอธิบายความสัมพันธ์พลศึกษาสามารถพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา สู่การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

ด้านเจตคติ (Attitude)

ตระหนักและเห็นคุณค่าของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน (ขั้นเตรียม)

1.1 วิทยากรกล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมฝึกอบรม ด้วย การร้องเพลงแล้วให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมทุกคนยืนขึ้นเต้นประกอบเพลง

ขั้นที่ 2: ชั้นสอนและกิจกรรม

2.1 วิทยากรสนทนากับผู้เข้าร่วมฝึกอบรมเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมต่างๆ ในด้านพลศึกษา นันทนาการ กิจกรรมเข้าจังหวะ เกม การละเล่น แล้วร่วมกันยกตัวอย่างกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีส่วนร่วมมากที่สุด เช่น

-ให้ผู้เข้าร่วมอบรมส่งตัวแทนออกมาร้องเพลงแล้วเลือก จากนั้นแบ่งกลุ่ม แบบ คณะโรงเรียน

2.2 วิทยากรให้ความรู้ โดยใช้สื่อ Power point เรื่องการสอนพลศึกษาในระดับประถม เพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม และคลิปวิดีโอ เรื่องการสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

2.3 วิทยากรถามกระตุ้นความคิดผู้เข้าร่วมอบรมพร้อมกับกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมทำกิจกรรมร่วมกัน

2.4 ผู้เข้าอบรมร่วมกันวิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มว่า ในด้านการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในบริบทของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในแต่ละที่ เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 : ชั้นสรุป

วิทยากรและผู้เข้าร่วมฝึกอบรมร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง ความสัมพันธ์พลศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม พร้อมเสนอแนวคิด และแนวทางการวางแผนในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม (Holistic Education)

สื่อการเรียนรู้

- .1 Power Point เรื่อง การสอนพลศึกษาในระดับประถมเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม
- .2 คลิปวิดีโอ เรื่อง การสอนพลศึกษาในระดับประถมเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

แหล่งการเรียนรู้ : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

อาคารนันทนาการและบริการนักศึกษา

ใบความรู้ที่ 2

ใบความรู้เรื่องการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา

เพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม

ในการศึกษาเล่าเรียนนั้น แม้ว่าจะมีการแบ่งเป็นวิชาต่าง ๆ แต่ก็ใช้ว่าวิชาต่าง ๆ เหล่านั้นจะแยกขาดจากกันโดยสิ้นเชิง จึงมีแนวคิดทางการศึกษาที่สนใจพัฒนาศักยภาพของมนุษย์โดยคำนึงถึงความเชื่อมโยงกันทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งคณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ราชบัณฑิตยสถาน ได้อธิบายไว้ดังนี้

การศึกษาแบบองค์รวม (holistic education) หมายถึง การพัฒนามนุษย์และการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงมิติอันหลากหลายของบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา การรู้คิด สุนทรียภาพ และมีดีอื่น ๆ แล้วแต่จะกำหนดความหมาย การจัดการศึกษาแบบองค์รวมคิดถึงภาวะทั้งหมดในชีวิตของบุคคล แม้ชีวิตจะมีองค์ประกอบย่อยมากมาย หากแต่ละองค์ประกอบมีบริบทภายในตนและเชื่อมโยงกับองค์ประกอบอื่นอย่างเป็นพลวัต การจัดการศึกษาจึงต้องมีลักษณะบูรณาการสอดคล้องและเกื้อหนุนต่อการพัฒนาชีวิต แนวคิดการศึกษาแบบองค์รวมมีพื้นฐานมาจากจิตวิทยากลุ่มเกสตัลต์ (Gestalt Psychology) ซึ่งเป็นกลุ่มที่เน้นความเป็น “ส่วนรวมทั้งหมด (whole)” การศึกษาพฤติกรรมของบุคคลต้องพิจารณาเป็นองค์รวม จะแยกทีละส่วน (part) ไม่ได้ เพราะคุณค่าขององค์รวมมีมากกว่าการนำส่วนย่อย ๆ มาบวกกัน

การศึกษาแบบองค์รวมเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยให้บุคคลค้นพบตนเอง ซึ่งเกิดจากแรงปลุกเร้าภายใน เข้าใจความหมายและเป้าหมายของชีวิต มุ่งสร้างความตระหนัก ความเข้าใจตนเอง เน้นความสำคัญในการพัฒนากาย จิตใจ อารมณ์ ศิลปะ และความคิดสร้างสรรค์ แนวคิดการศึกษาแบบองค์รวมได้เชื่อมโยงไปสู่หลักการสอนหลายรูปแบบ เช่น ความรู้เกี่ยวกับการทำงานของสมองซึ่งเป็นองค์รวมเชื่อมโยงไปสู่การสอนภาษาแบบ whole language approach การจัดหลักสูตร กิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลตามแนวการศึกษาวัลดอร์ฟ (Waldorf Education) เน้นการเรียนรู้ด้วยกาย คือ การลงมือทำ การเรียนด้วยใจ ความรู้สึก ความประทับใจ และการฝึกคิด เพื่อพัฒนา “เด็กทั้งคน”

การเจริญเติบโตและการพัฒนาร่างกาย

ช่วงอายุ 6 ปี ร่างกายจะเปลี่ยนแปลงและมีความสามารถเพิ่มขึ้นหลายด้าน เด็กจะ 12-6 ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ได้ดี เช่นเตะฟุตบอลได้มั่นคง ชอบการเคลื่อนไหวมากกว่าที่จะอยู่เฉย โดยเฉพาะเด็กผู้ชาย เรียนรู้และพัฒนาความสามารถผ่านการเล่น เช่น เล่นไล่จับ ซ่อนหา จระเข้ไล่จับ หรือเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่นว่ายน้ำ ปิงปอง บาสเกตบอล หมากรอก เป็นต้นในวัยนี้ กล้ามเนื้อมัดเล็กใช้งานได้ดี สามารถใช้มือและนิ้วควบคุมการเคลื่อนไหวของดินสอได้อย่างละเอียดอ่อนมากขึ้นเรื่อย ๆ จนสามารถวาดรูปเรขาคณิต ได้ทั้งสี่เหลี่ยม สามเหลี่ยม รูปเพชร หรือรูปที่ซับซ้อนขึ้น วาดรูปคนที่มีอวัยวะครบ การประสานงานของระบบประสาทและการ

เคลื่อนไหวทำงานสอดคล้องได้เป็นอย่างดี ซึ่งเป็นการประสานการทำงานระหว่างมือ ตา และการเคลื่อนไหวของร่างกายไปพร้อมกันทำให้วัยนี้มีการพัฒนาทักษะทางกีฬาได้ดีขึ้นเมื่อถึงตอนปลายของวัยเรียนเข้าใกล้วัยรุ่นในช่วงประถมศึกษาปีที่ 6 ร่างกายจะมีการเปลี่ยนแปลงค่อนข้างมาก ช่วงนี้เด็กหญิงจะมีการเจริญเติบโตเร็วกว่าเด็กชาย เพราะมีการทำงานของฮอร์โมนประจำเพศเกิดขึ้น เช่นเด็กหญิงอาจมีการเติบโตขึ้นของเต้านม มีขนขึ้นที่บริเวณหัวเหน่าและมีประจำเดือน ส่วนเด็กชายก็อาจมีเสียงแตกห้าว มีหนวดเครา ขนรักแร้ ขนที่อวัยวะเพศตัวสูงขึ้น แขนขายาว เป็นต้น ระบบกล้ามเนื้อมัดใหญ่ และเล็ก การเคลื่อนไหวต่างๆ มีการพัฒนาการมากขึ้นการส่งเสริมให้ร่างกายหลายส่วนทำงานคล่องแคล่ว ประสานกัน ต้องอาศัยการฝึกฝนผ่านการทำกิจกรรมทั้งงานบ้าน การกีฬา การใช้ชีวิต ซึ่งจะไปส่งเสริมให้เด็กกระฉับกระเฉง หุ่นสวย สมารถดี ประสาทต่าง ๆ ทำงานได้รวดเร็ว

ด้านจิตใจและการเข้าสังคม

การที่เด็กจะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้ดี จะต้องมาจากรากฐานครอบครัวที่มีความรักเอื้ออาทร มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ความรู้สึกว่ามีคนรัก ห่วงใยและมีผู้ที่จะเดินเคียงข้างช่วยเหลือในยามที่ต้องการเมื่อประสบกับปัญหา ซึ่งชมความดีในความสามารถของเด็กแต่ละคนอย่างเหมาะสม เป็นหนทางที่ช่วยให้เด็ก มีความรู้สึกดีต่อตนเอง เชื่อมมั่นในความสามารถของตนเอง มีอารมณ์มั่นคง ภาคภูมิใจในตนเอง มีทัศนคติที่ดีต่อผู้อื่นถ้าสังคมแรกของเด็ก คือการอยู่ร่วมในครอบครัวมีปัญหาเสียแล้ว ก็ส่งผลทำให้การปรับตัวกับญาติพี่น้อง เพื่อนในโรงเรียน ครู มีปัญหาตามมาได้ช่วงวัยประถมเป็นวัยแห่งความอุตสาหพยายาม คือ เป็นวัยที่เด็กอดทนฝึกฝนพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้น การไปโรงเรียนเรียนรู้อาชีพต่าง ๆ ศึกษาค้นคว้าและเขียนหนังสือ เล่นกีฬา งานอดิเรก เข้าร่วมทำกิจกรรมอันหลากหลายได้สร้างสรรค์งานที่ทำให้เขาเกิดความพึงพอใจขึ้นหลายชิ้น จนกลายเป็นความสามารถ และรู้สึกภูมิใจว่าตนเองทำอะไรได้ แต่ในทางตรงข้ามถ้าเด็กวัยนี้ได้รับประสบการณ์ ของความสำเร็จน้อยเกินไปเด็กจะเกิดความรู้สึกด้อย คือรู้สึกว่าการพยายามของเขานั้นไม่เป็นผลและตัวเขาเองเป็นคนที่ไร้ประโยชน์ การที่โลกของเด็กในชั้นประถมเปิดกว้างขึ้น จากการเรียนรู้ภายในบ้าน ครอบครัว รั้วโรงเรียน อนุบาล ขยายสู่การเรียนรู้ในโรงเรียนประถม และโลกแห่งความเป็นจริง สิ่งแวดล้อมรอบตัวเด็กในวัยนี้ล้วนเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ช่วยให้เด็กสะสมประสบการณ์ ชีวิต รากฐานสำคัญที่จะนำไปสู่การเรียนรู้คือ ร่างกายที่แข็งแรง อารมณ์และจิตใจที่ร่าเริง และต้องมีการฝึกฝนทักษะต่างๆ อย่างมีขั้นตอนเป็นลำดับจากง่ายไปยาก เด็กสามารถเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและจากสภาพแวดล้อม เด็กจึงต้องการแบบอย่างที่ดี จากบุคคลรอบข้างเพื่อนำมาพัฒนาตนเองการที่เด็กจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่อยู่ดี มีสุขได้ ไม่ได้หมายความว่า จะต้องได้รับประสบการณ์ชีวิตที่ดี ที่พอใจตลอดเวลา ตรงกันข้ามความรู้สึกไม่พอใจ ที่เหมาะสมกับวัย เป็นอีกสิ่งหนึ่งช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ ปรับตัวและแก้ปัญหา อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มความเข้มแข็ง ให้กับชีวิตของเด็กการสอนเด็กวัยประถมต้นนั้น สามารถพูดคุยกุศยอธิบายเหตุผลได้มากขึ้นกว่าวัยอนุบาล แต่ยังมีข้อจำกัดในการ

รับรู้ ในช่วงแรกต้องใช้วิธีทำงานไปด้วยกัน หรือควบคุมให้เด็กได้ทำในสิ่งที่สมควร จนเด็กทำได้เองเป็นนิสัย เช่นเมื่อเห็นเด็กจุดไฟเล่น ต้องห้ามเด็ดขาดไม่ให้เล่นไฟ ทำที่ที่แสดงออกต้องชัดเจนว่าไม่ยอมให้เล่น พูดถึงภัยที่อาจเกิดขึ้นต่อการเล่นไฟ เขาจำเข้าใจเหตุผลจากคำพูดได้ แต่ถ้าเด็กยังควบคุมตัวเองไม่ได้ ต้องหยุดเด็กด้วยวิธีต่าง ๆ ที่เหมาะสม และหากิจกรรมอื่นมาให้ทำทดแทน เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจไปจากการเล่นไฟ ผักฝนสม่ำเสมอสุดท้ายเด็กจะเรียนรู้ขอบเขตจากการเล่นไฟได้ การฝึกฝนจึงต้องอาศัยความรัก ความเข้าใจ ความอบอุ่นในครอบครัวเพื่อเป็นสายใยสำคัญจูงใจให้เด็กเชื่อฟังและทำตาม ใช้ความเอาใจใส่ ใช้ความหนักแน่นและฝึกฝนสม่ำเสมอ อดทนคงทศกาให้ชัดเจน ชักจูงโน้มน้าว ให้ลูกเปลี่ยนพฤติกรรมจากที่ไม่เหมาะสม ตามบรรทัดฐานของครอบครัวและสังคมไปสู่ความเหมาะสม และเสริมแรงจูงใจด้วยการชมเชยให้รางวัลตามสมควรแก่พฤติกรรม ที่เด็กประพฤติดีอยู่แล้ว เพื่อให้เด็กคงพฤติกรรมที่ดีนั้นไว้อย่างต่อเนื่อง

ด้านอารมณ์

การให้เด็กวัยเรียนรู้จักกับทุกอารมณ์ ความรู้สึกที่ผ่านเข้ามาและช่วยให้เขาสามารถหาทางออกที่เหมาะสม เพื่อเป็นพื้นฐานของการแก้ปัญหา ควรส่งเสริมให้เด็กวัยนี้ควบคุมอารมณ์ความรู้สึกของตนเอง และปรับตัวในสังคมอย่างเหมาะสม โดยฝึกฝนแนะนำให้คำชมเมื่อเด็กทำได้ดี และแก้ไขชักจูง แนะนำเมื่อเด็กทำตัวไม่เหมาะสม จะเป็นการสร้างเสริมความฉลาดทางอารมณ์ ที่เรารู้จักกันดีในนามของอีคิว ซึ่งเป็นทักษะหรือศิลปะในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขการชี้ให้เด็กเห็นถึงความแตกต่างของแต่ละบุคคล มองข้ามความไม่ถูกใจ ชี้ให้เห็นข้อดีของคนอื่น การแสดงอารมณ์อย่างเหมาะสม เรียนรู้เรื่องความมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักผิดหวัง และรู้จักหาทางขจัดความรู้สึกผิดหวังไม่ให้มีมากหรือนานเกินไป พยายามทำใหม่ในครั้งต่อไป จะเป็นการเสริมสร้างทักษะของการควบคุมอารมณ์ ความรู้สึก การแก้ปัญหาหรือหาทางออก และการปรับตัว ซึ่งจะเป็พื้นฐานให้แก้ปัญหาที่ซับซ้อนเพิ่มขึ้นการเตรียมตัวลูกให้ปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา พ่อแม่เองก็ควรปรับตัวปรับเปลี่ยนวิธีการเลี้ยงและการฝึกฝนเช่นกัน ให้ทันความเปลี่ยนแปลงของสังคม

ด้านจริยธรรม

พัฒนาการทางด้านจริยธรรมของเด็กขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากคนทั้งในและนอกบ้าน ความเชื่อเรื่องผิดถูก จะได้รับการปรับเปลี่ยนขัดเกลาจนมีลักษณะที่ยึดหยุ่นมากขึ้น เด็กจะรู้จักมองคนอย่างลึกซึ้ง โดยเฉพาะที่เจตนาของบุคคลนั้น รวมทั้งสามารถเข้าใจบริบทของเหตุการณ์ คือเรื่องเดียวกันแต่ต่างสถานการณ์ ก็อาจตัดสินถูกผิดแตกต่างกันออกไปก็ได้ เมื่อเด็กเรียนรู้ที่อยู่ในกติกาด่าง ๆ และปฏิบัติจนเกิดความเคยชินจึงค่อยสอนในเรื่องของความยึดหยุ่น และความแตกต่าง เช่น เด็กวัยประถมโดยเฉพาะวัยประถมต้นมักไม่สามารถแยกแยะระหว่างโกหกเพื่อผลประโยชน์ กับการโกหกที่ไม่เจตนาร้ายต่อใคร แต่อาจโกหกเพื่อรักษาความรู้สึกของบุคคลอื่น สำหรับเด็กแล้วโกหกก็คือโกหกกลุ่มเพื่อนมีบทบาทสำคัญในการ

พัฒนาการทางด้านจริยธรรมของเด็ก เรียนรู้ว่าจะเล่นอย่างไร และจะอย่างไรจึงจะเข้ากับคนอื่นได้ กฎเกณฑ์คืออะไร ต้องหัดเจรจาต่อรองเพื่อให้สิ่งที่ตัวเองคิดได้รับการยอมรับ ครูก็เช่นกัน มีส่วนขัดเกลาความสามารถในการตัดสินใจเรื่องถูกผิดของเด็ก ครูและผู้ปกครองที่มีลักษณะแข็งกระด้างและไม่ยืดหยุ่นอาจทำให้เด็กไม่สามารถพัฒนาจริยธรรมจากระยะต้นไปสู่ระยะต่อไปได้

วันที่ 22-23 พฤษภาคม พ.ศ.2562
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง เทคนิคการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ
 วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติโดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติเป็นสำคัญ
 วิทยากร:รองศาสตราจารย์वासนา มุ่งวิชา เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

สามารถวางแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยการบูรณาการได้อย่างหลากหลายโดยอาศัยเทคนิคการจัดการเรียนรู้พลศึกษาสาระที่เป็นกรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นโดยใช้กิจกรรมพลศึกษามารวมประกอบด้วยเข้ากับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนระดับประถมศึกษา

ตัวชี้วัด

1. วิเคราะห์ปัญหาจากการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและสามารถบูรณาการแสวงหาทางเลือกในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาได้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
2. สามารถเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน และ นักเรียนได้อย่างเหมาะสม

สาระสำคัญ

ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาที่ครูจำเป็นต้องรู้การบูรณาการการจัดการเรียนรู้พลศึกษาไปใช้ให้เหมาะสมกับสภาพหรือบริบทของโรงเรียนตลอดจนนักเรียนเป็นการจัดการเรียนพลศึกษาที่หลากหลายและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- 1 อธิบายและเข้าใจถึงประโยชน์ .ของการจัดการเรียนพลศึกษาเชิงบูรณาการได้
- 2ทราบถึง ความ .ความรู้พื้นฐานโดยการรวมวิชาต่างๆ เข้าด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างหลากหลายพร้อมกับ ครูผู้จัดการเรียนการสอน

ด้านทักษะกระบวนการ (skill,Practice)

- 1ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสามารถ .เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการได้

ด้านเจตคติ (Attitude)

ครูมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและกระตุ้นให้เห็นถึงการพัฒนาทางด้านวิชาอื่นๆจากการบูรณาการ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน (ขั้นเตรียม)

1.1 วิทยากรนำกิจกรรม ก่อนเข้าสู่ หน่วยการเรียนรู้โดย การนำกิจกรรม เกมจับฉลากอะไรเอ่ย และ เกมคำไป่โดยการใช้ท่าทางในการแสดง แล้วให้ผู้เข้าร่วมอบรมทายว่าตรงกับสำนวนสุภาษิตใด

1.2 วิทยากรสอนร้องเพลง โดยสอดแทรกในเรื่องสุขศึกษา กิจกรรมเข้าจังหวะ ตลอดจนการนำกิจกรรม เกม และนันทนาการ โดยเปิดควบคู่กับ Power Point

ขั้นที่ 2: ชั้นสอนและกิจกรรม

2.1 วิทยากร สอนในเรื่องของการบูรณาการต่างๆ และการบูรณาการที่นิยมในโรงเรียนที่โรงเรียนสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พร้อมกับมาตรฐานและตัวชี้วัดในแต่ละกลุ่มสาระ ดังนี้

2.1.1 การบูรณาการ 8 กลุ่มสาระ ประกอบด้วย ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การงานพื้นฐานอาชีพ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ นาฏศิลป์ - ศิลปะ สุขศึกษาและพลศึกษา สังคมศึกษา

2.1.2 การบูรณาการ 4 H

2.2 วิทยากรให้ความรู้ด้วยสื่อ Power Point เกี่ยวกับ การบูรณาการและใบความรู้ และการเขียนแผนการสอน

ขั้นที่ 3: ชั้นสรุป

3.1 วิทยากรและผู้เข้าร่วมฝึกอบรมร่วมกันสรุปความหมายของคำว่า การบูรณาการแบบต่าง ๆ

3.2 การเขียนแผนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด (KPA)

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้เรื่องเทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ

แหล่งการเรียนรู้: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

1. อาคารนันทนาการและบริการนักศึกษา
2. อาคารพลศึกษาและนันทนาการ(โรงยิม)

ใบความรู้ที่ 3

เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ

บูรณาการ หมายถึง การรวมวิชาต่างๆเข้าด้วยกันเป็นเนื้อเดียวกัน ไม่แยกเนื้อหาตามศาสตร์ของสาขานั้นๆ แต่ใช้แทนการเน้นการเป็นศูนย์กลางของการจัด การบูรณาการนี้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวมากกว่าเรียนวิชาเดียว

รูปแบบการบูรณาการ

ประเภทที่ การบูรณาการเนื้อหาและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้อง 1

ประเภทที่ การบูรณาการระหว่างวิชา 2

ประเภทที่ บูรณาการ หลักสูตร 3

วิธีการบูรณาการ

การดำเนินการเพื่อการบูรณาการไม่ว่าจะเป็นการจัดการเรียนการสอนหรือหลักสูตรพอการ์ตี (Fogarty, 1991) ได้แนะนำวิธีการบูรณาการเนื้อหาวิชาตั้งแต่ วิชาขึ้นไปว่าควร 2 วิธี คือ 4 ประกอบด้วยวิธีการบูรณาการ

.1บูรณาการความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชา หมายถึง ในการจัดการเรียนการสอนของครูแต่ละหัวข้อเรื่อง ครูต้องจัดเรียงหัวข้อเรื่องหรือ หน่วยที่สอนเกี่ยวข้องกันมาสอนในเวลาเดียวกัน แล้วลำดับเรื่องจากง่ายไปยาก จากใหญ่ไปย่อยโดยให้เกิดความต่อเนื่อง เช่น ครูสอนเรื่อง สัตว์เลี้ยง ควรต่อจากเรื่องปศุสัตว์ เป็นต้น

.2บูรณาการระหว่างวิชา หมายถึง การจัดระเบียบการสอนมโนทัศน์ หรือเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนกันใหม่ ด้วยการร่วมมือกันเป็นทีมระหว่างครูผู้สอน เพื่อลดหรือย้ายเนื้อหาที่ซ้ำซ้อนออกให้มากที่สุด เพื่อลดความซ้ำซ้อนนี้ ควรใช้วิชาที่เกี่ยวข้องกันประสานกัน เช่น วิชาสุขศึกษา การงาน พลศึกษา ร่วมบูรณาการกันเป็นทีมได้

.3การบูรณาการโดยสร้างข่ายใยแมงมุม หลักสูตร ข่ายใยแมงมุมหลักสูตรจะเป็นภาพทัศนัต์แสดงให้เห็นกระบวนการบูรณาการการเรียน รู้ต่างๆ กับเนื้อหาที่เด็กต้องการ ประโยชน์ที่ได้ คือ ทำให้ครูผู้ศึกษาเนื้อหาว่าจะสอนอย่างไร สามารถตรวจสอบขอบเขตเนื้อหาได้และยังช่วยครูในการ วางแผนเนื้อหาและแจกกิจกรรมได้อย่างครอบคลุม (กุลยา ตันติผาชีวะ, 2543 : 26-27) .4การบูรณาการตามแนวหลักสูตรที่กำหนด การบูรณาการประเภทนี้หมายถึงการที่หลักสูตรนั้น ๆ มีแนวของหลักสูตร ที่เน้นการสอนภาษาแบบ เน้นธรรมชาติ หลักสูตรที่เน้นการสอนแบบโครงการ เป็นต้น การบูรณาการตามแนวหลักสูตรนี้จะไปทำตามมโนทัศน์ของแนวคิดหรือทฤษฎีที่เป็น แนวของหลักสูตรนั้นๆ

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบบูรณาการ

การบูรณาการเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานวิธีการสอน เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้อันหลากหลาย มุ่งให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ ความคิด ทักษะ ประสบการณ์ที่มี

ความหมาย มีความหลากหลาย และมีความสัมพันธ์กันในลักษณะเป็นองค์รวม สำหรับในส่วน
ของเนื้อหาสามารถบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา หรือบูรณาการ
เนื้อหาข้ามกลุ่มสาระการเรียนรู้ก็ได้ โดยจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ภายใต้ประเด็น หัวเรื่อง
แนวคิด หรือปัญหาเดียวกัน ซึ่งเชื่อมโยงกับชีวิตหรือประสบการณ์ในชีวิตประจำวันในการบูรณา
การจัดการเรียนรู้สุขศึกษานั้น สามารถกระทำได้โดยการบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว
การบูรณาการแบบคู่ขนาน การบูรณาการแบบสหวิทยาการ และการบูรณาการแบบโครงการ
การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว จะใช้เชื่อมโยงสาระการเรียนรู้ต่างๆกับหัวข้อเรื่องที่สอดคล้อง
กับชีวิตจริงหรือสาระที่กำหนดขึ้นมา ส่วนการบูรณาการแบบคู่ขนาน จะมีผู้สอนตั้งแต่ คนชั้น 2
ไป ร่วมกันจัดการเรียนการสอน โดยอาจจะยึดหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง แล้วบูรณาการเชื่อมโยง
แบบคู่ขนาน ในเรื่องการบูรณาการแบบสหวิทยาการนี้จะนำเนื้อหาจากหลายกลุ่มสาระมา
เชื่อมโยงเพื่อจัดการเรียนรู้ สำหรับการบูรณาการแบบโครงการนั้น ผู้เรียนและผู้สอนจะร่วมกัน
สร้างสรรค์โครงการขึ้น อาจสอนเป็นทีมหรือแยกกันสอนได้ เช่น กิจกรรมเข้าค่ายสุขภาพ
กิจกรรมเข้าค่ายสิ่งแวดล้อม ฯลฯ

ตัวอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้ลดเวลาเรียน

บูรณาการรายวิชาพลศึกษา

หน่วยการเรียนรู้ที่ เรื่องการเล่นพื้นบ้าน จำนวน ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ... เรื่องการเล่นพื้นบ้านภาคกลาง จำนวน ชั่วโมง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ วันที่

ครูผู้สอน :

1ความคิดรวบยอด/สาระสำคัญ .

การเล่นพื้นบ้านของภาคกลางเป็นการเล่นที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น อนุชนคนรุ่นหลังควรช่วยกันสืบทอดให้คงอยู่คู่ท้องถิ่นและประเทศไทยตลอดไป

2ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้ .

ภาษาไทย

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว

ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ และความรู้อีกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

คณิตศาสตร์

สาระที่ 6 ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์

มาตรฐาน ค 6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหา การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมาย

ทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์

กับศาสตร์อื่น ๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

วิทยาศาสตร์

สาระที่ 8 ธรรมชาติของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรฐาน ว 8.1 ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา รู้ว่าปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีรูปแบบที่แน่นอนสามารถอธิบายและตรวจสอบได้ ภายใต้ข้อมูลและเครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลานั้น ๆ เข้าใจว่าวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อมมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน

พลศึกษา

สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล
มาตรฐาน พ 3.1 เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

สังคมศึกษา

สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม

มาตรฐาน ส 2.1 เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงามและดำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข

ศิลปะ

สาระที่ 1 ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

3. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ซื่อสัตย์สุจริต .
2. มีวินัย .
3. ใฝ่เรียนรู้ .
4. มุ่งมั่นในการทำงาน .
5. มีจิตสาธารณะ

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายเกี่ยวกับการเล่นพื้นบ้านของภาคกลาง
2. นักเรียนบอกการเล่นพื้นบ้านของภาคกลางได้
3. ชื่นชมการเล่นพื้นบ้านของภาคกลาง

ตัวอย่างการบูรณาการ

6. การบูรณาการ

- ภาษาไทย : การทำใบงาน
 สังคมศึกษา : การเล่นพื้นบ้านภาคกลาง การแบ่งทีม
 ศิลปะ : การวาดภาพและระบายสี

7. การบูรณาการ 4H

- HEAD** : มีความรู้เรื่องการเล่นพื้นบ้านภาคกลาง
HEART : มีความสุข และความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนรู้
HAND : การทำใบงาน
HEALTH : การมีสุขภาพจิตที่ดีส่งผลให้มีสุขภาพกายที่ดี การได้เคลื่อนไหว

กล้ามเนื้อในส่วนต่างๆ ของร่างกาย และเล่นอย่างระมัดระวัง

8. สารการเรียนรู้

-การเล่นพื้นบ้าน

9.ภาระงาน/ชิ้นงาน .

ภาระงาน: ใบงาน

10.กิจกรรมการเรียนรู้ .

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. จัดระเบียบแถว และสำรวจรายชื่อ
2. ครูเล่าถึงการเล่นพื้นบ้านที่นักเรียนรู้จัก

ขั้นสอน

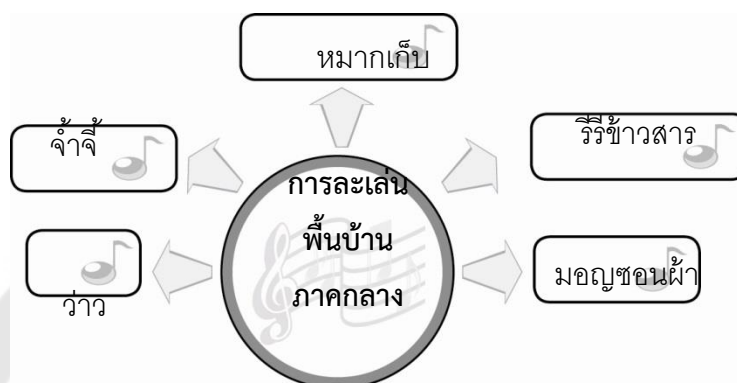
- 1 .ครูสนทนาให้นักเรียนดูภาพการเล่นพื้นบ้านภาคกลาง
- 2 .ให้นักเรียนวาดภาพการเล่นพื้นบ้านภาคกลางคนละ เรื่อง 1

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนตัวแทนออกมาเสนอภาพที่วาดว่าเป็นการเล่นอะไร

ขั้นสอน

ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเล่นพื้นบ้านอื่นๆ ของภาคกลางที่นักเรียนรู้จักแล้วนำข้อมูลที่ได้มาเขียนสรุปเป็นใบงาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ ดังนี้ การเล่นพื้นบ้านของภาคกลางมีอะไรบ้าง (เล่นซ่อนหา หรือ โป้งแปะ หมากเก็บ รีรีข้าวสาร มอญซ่อนผ้า เดินกะลา กาปักไข่ จ้ำจี้ ตีจับ ว่าว ภูกินหาง ม้าก้านกล้วย ทอยเส้น วิ่งเปี้ยว ชักเย่อ)

11แหล่งเรียนรู้/สื่อ .

ใบงาน -

-อินเตอร์เน็ต

เพลงกายบริหาร -

12การวัดและประเมินผล .

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการประเมินผล	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. อธิบายเกี่ยวกับการเล่นพื้นบ้าน	การตอบคำถาม	แบบประเมินการตอบคำถาม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
2. นักเรียนบอกการเล่นพื้นบ้านได้	การตอบคำถาม	แบบประเมินการตอบคำถาม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ชื่นชมการเล่นพื้นบ้าน	สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	แบบประเมินพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70

13เกณฑ์การประเมิน .

เกณฑ์การประเมิน ใบบาง

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน				
	1	2	3	4	5
1 เนื้อหามีครบองค์ประกอบ .					
2 ส่งงานตามกำหนดเวลา .					
3 ความรับผิดชอบในการทำงาน .					

วันที่ 22-23 พฤษภาคม พ.ศ.2562

**หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องเทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียน
ประถมศึกษา**

วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติโดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติเป็นสำคัญ

วิทยากร: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิกาแสงหิรัญ และ อาจารย์พงศชา บุตรนาค เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

หลักการทดสอบสมรรถภาพและเลือกกิจกรรมการทดสอบที่เหมาะสมในแต่ละช่วงอายุ และวางแผนและปฏิบัติการทดสอบ สมรรถภาพทางกายได้ตามความเหมาะสมและปลอดภัย
ตัวชี้วัด

1. นำความรู้ด้านการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนไปประยุกต์ใช้ในการทดสอบได้อย่างเหมาะสม

2. สามารถทดสอบสมรรถภาพทางกายนักเรียนในระดับประถมศึกษาได้อย่างถูกต้อง
สาระสำคัญ

ความรู้เกี่ยวกับการทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาและสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัย

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

1 อธิบายและเข้าใจถึงประโยชน์ .การเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียน
ประถมศึกษา

2ทราบถึง ความสามารถในเรื่องของสมรรถภาพทางกายของนักเรียน .

ด้านทักษะกระบวนการ (skill,Practice)

1ครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนสามารถปฏิบัติการทดสอบสมรรถภาพได้ .
ถูกต้องและปลอดภัย

ด้านเจตคติ (Attitude)

1. ครูตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของการทดสอบสมรรถภาพทางกาย
2. ครูมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยความกระตือรือร้น และให้ความร่วมมือช่วยเหลือ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน (ขั้นเตรียม)

1. วิทยากรสอบถามผู้เข้าร่วมบรรยาย เรื่อง สมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนชั้นระดับประถมศึกษา ของกรมพลศึกษา

ขั้นที่ 2 : ชั้นสอนและกิจกรรม

2. วิทยากร เริ่ม ทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายร่วมกับผู้เข้ารับฝึกอบรม โดยแบ่งเป็น 2 วันโดยในวันที่ 1 ประกอบด้วย 4 สถานี โดยในวันที่ 1 จะจัดสถานีดังนี้

2.1. ดัชนีมวลกาย

2.2. วัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง

) บริเวณต้นแขนด้านหลัง -Triceps)

- บริเวณน่องด้านใน)Medial Calf)

2.3. นั่งงอตัวไปข้างหน้า

2.4. ยืนกระโดดไกล

วันที่ 2 ประกอบด้วย

2.5 ลุก นั่ง –60 วินาที

2.6 ดันพื้น 30 วินาที

2.7 วิ่งอ้อมหลัก

2.8 วิ่งระยะไกล

โดยในการแบ่งจะเริ่มจากง่ายไปหายาก(เบาไปหาหนัก)

3.สรุปโดยวิทยากรโดยการเทียบผลที่ได้กับเกณฑ์พร้อมกับแปลผลของสมรรถภาพของผู้เข้าร่วมอบรมในภาพรวม

ชิ้นงานหรือภาระงาน (หลักฐาน/ร่องรอยแสดงความรู้)

.1 ใบบันทึกผลการทดสอบสมรรถภาพ

สื่อการเรียนรู้

1. เครื่อง วัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง
2. ที่ชั่งน้ำหนัก วัดส่วนสูง วัดรอบเอว
3. นาฬิกาจับเวลา
4. เบาะรอง ไข้ลุก – นั่ง)Sit up)
5. แผนมายยืนกระโดดไกล
6. เทปขาว มาร์กเกอร์ / กรวย
7. นกหวีด

แหล่งการเรียนรู้: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

1. อาคารนันทนาการและบริการนักศึกษา
- .2อาคารพลศึกษาและนันทนาการ (โรงยิม)

ใบความรู้ที่ 4

การทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)

สมรรถภาพทางกาย (physical fitness) หมายถึง สภาวะของร่างกายที่อยู่ในสภาพที่ดี เพื่อที่จะช่วยให้บุคคลสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดอัตราความเสี่ยงของปัญหาทางสุขภาพที่เป็นสาเหตุมาจากขาดการออกกำลังกาย สร้างความสมบูรณ์ และแข็งแรง ของร่างกาย ในการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายได้อย่างหลากหลาย บุคคลที่มีสมรรถภาพทางกายดี ก็จะสามารถ ปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และการแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี สมรรถภาพทางกายแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพ (health-related physical fitness) และสมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะ (skill-related physical fitness) (สุพิตร, 2541)

สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพ (health-related physical fitness)

สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับสุขภาพ หมายถึง สมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาสุขภาพและเพิ่มความสามารถในการทำงานของร่างกาย ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการลดปัจจัยเสี่ยงใน การเกิดโรคต่าง ๆ ได้ เช่น โรคหลอดเลือดหัวใจอุดตัน โรคความดันโลหิตสูง โรคปวดหลัง ตลอดจน ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการขาดการออกกำลังกาย (สุพิตร, 2541) ซึ่งประกอบด้วย

1. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ (muscle strength) เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อหรือกลุ่ม กล้ามเนื้อที่ออกแรงด้วยความพยายามในครั้งหนึ่ง ๆ เพื่อต้านกับแรงต้านทาน ความแข็งแรงของ กล้ามเนื้อจะทำให้เกิดความตึงตัวเพื่อใช้แรงในการยกหรือดึงสิ่งของต่าง ๆ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ จะช่วยทำให้ร่างกายทรงตัวเป็นรูปร่างขึ้นมาได้ หรือที่เรียกว่า ความแข็งแรงเพื่อรักษาทรงตัว ซึ่งจะ เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อที่ช่วยให้ร่างกายทรงตัวต้านกับแรงโน้มถ่วงของโลกให้อยู่ได้โดยไม่ล้ม เป็นความแข็งแรงของกล้ามเนื้อที่ใช้ในการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เช่น การวิ่ง การกระโดด การเขย่ง การ กระโจน การกระโดดขาเดียว การกระโดดสลับเท้า เป็นต้น ความแข็งแรงอีกชนิดหนึ่งของกล้ามเนื้อ เรียกว่า ความแข็งแรงเพื่อเคลื่อนไหวในมุมต่าง ๆ ได้แก่ การเคลื่อนไหวแขนและขาในมุมต่าง ๆ เพื่อเล่น เกมกีฬา การออกกำลังกาย หรือการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน เป็นต้น ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อใน การเกร็ง เป็นความสามารถของร่างกายหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายในการต้านทานแรงที่มากระทำ จากภายนอกโดยไม่ล้มหรือสูญเสียการทรงตัวไป

2. ความอดทนของกล้ามเนื้อ (muscle endurance) เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อที่จะ รักษาระดับการใช้แรงปานกลางได้เป็นเวลานาน โดยเป็นการออกแรงที่ทำให้ วัตถุเคลื่อนที่ติดต่อกันเป็น เวลานานๆ หรือหลายครั้งติดต่อกัน ความอดทนของกล้ามเนื้อ สามารถเพิ่มได้มากขึ้นโดยการเพิ่ม จำนวนครั้งในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย อย่าง เช่น อายุ เพศ ระดับสมรรถภาพ ทางกายและชนิดของการออกกำลังกาย

3. ความอ่อนตัว (flexibility) เป็นความสามารถของข้อต่อต่างๆ ของร่างกายที่ เคลื่อนไหวได้ เต็มช่วงของการเคลื่อนไหว การพัฒนาทางด้านความอ่อนตัวทำได้โดยการยืด เหยียดกล้ามเนื้อและเอ็น หรือการใช้แรงต้านทานในกล้ามเนื้อและเอ็นต้องทำงานมากขึ้น การ ยืดเหยียดของกล้ามเนื้อทำได้ทั้ง แบบอยู่กับที่หรือมีการเคลื่อนที่ เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดควร ใช้การเหยียดของกล้ามเนื้อในลักษณะอยู่กับที่ นั่นก็คือ อวัยวะส่วนแขนและขาหรือลำตัว จะต้องเหยียดจนกว่ากล้ามเนื้อจะรู้สึกตึงและจะต้องอยู่ในท่าเหยียดกล้ามเนื้อในลักษณะนี้ ประมาณ 10-15 วินาที

4. ความอดทนของระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด (cardiovascular endurance) เป็น ความสามารถของหัวใจและหลอดเลือดที่จะลำเลียงออกซิเจนและสารอาหารไปยังกล้ามเนื้อที่ใช้ ใน การออกแรง ไปยังกล้ามเนื้อขณะทำงาน ให้ทำงานได้เป็นระยะเวลา และขณะเดียวกันก็ นำสารที่ไม่ต้องการซึ่งเกิดขึ้นภายหลังการทำงานของกล้ามเนื้อออกจากกล้ามเนื้อที่ใช้ในการ ออกแรง ในการ พัฒนาหรือเสริมสร้างนั้น จะต้องมีการเคลื่อนไหวร่างกายโดยใช้ระยะเวลา ติดต่อกันประมาณ 10-15 นาที ขึ้นไป

5. องค์ประกอบของร่างกาย (body composition) หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบ ขึ้นเป็น น้ำหนักตัวของร่างกายคนเรา โดยจะแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นไขมัน (fat mass) และส่วนที่ ปราศจากไขมัน (fat-free mass) เช่น กระดูก กล้ามเนื้อ และแร่ธาตุต่างๆ ในร่างกาย โดยทั่วไป องค์ประกอบของร่างกายจะเป็นดัชนีประมาณค่าที่ทำให้ทราบถึงเปอร์เซ็นต์ของ น้ำหนักที่เป็นส่วนของ ไขมันที่มีอยู่ในร่างกาย ซึ่งอาจจะหาค่าตอบที่เป็นสัดส่วนกันได้ระหว่าง ไขมันในร่างกายกับน้ำหนักของ ส่วนอื่นๆ ที่เป็นองค์ประกอบ เช่น ส่วนของกระดูก กล้ามเนื้อ และอวัยวะต่างๆ การรักษาองค์ประกอบ ในร่างกายให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมจะช่วยให้ลด โอกาสเสี่ยงในการเกิดโรคอ้วน ซึ่งโรคอ้วนจะเป็น จุดเริ่มต้นของการเป็นโรคที่เสี่ยงต่ออันตราย ต่อไปอีกมาก เช่น โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ หัวใจวาย และ โรคเบาหวาน เป็นต้น

สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะ (skill-related physical fitness)

สมรรถภาพทางกายที่สัมพันธ์กับทักษะ (skill-related physical fitness) เป็นสมรรถภาพ ทางกายที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนให้เกิดระดับความสามารถและทักษะในการแสดงออกของ การเคลื่อนไหว และการเล่นกีฬาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งนอกจากจะประกอบด้วยสมรรถภาพ ทางกายที่สัมพันธ์กับ สุขภาพซึ่งได้แก่ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอดทนของกล้ามเนื้อ

ความอ่อนตัว ความอดทนของ ระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด และองค์ประกอบของร่างกายแล้วยังประกอบด้วยสมรรถภาพทางกาย ในด้านต่อไปนี้ คือ (สุพิตร, 2539)

1. ความเร็ว (Speed) หมายถึง ความสามารถในการเคลื่อนไหวไปสู่เป้าหมายที่ต้องการโดยใช้ระยะเวลาอันสั้นที่สุด ซึ่งกล้ามเนื้อจะต้องออกแรงและหดตัวด้วยความเร็วสูงสุด

2. กำลังของกล้ามเนื้อ (muscle power) หมายถึง ความสามารถของกล้ามเนื้อในการทำงาน โดยการออกแรงสูงสุดในช่วงเวลาที่สั้นที่สุด ซึ่งจะต้องมีความแข็งแรงของกล้ามเนื้อและความเร็วเป็น องค์ประกอบหลัก

3. ความคล่องแคล่วว่องไว (agility) หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนทิศทาง และตำแหน่งของร่างกายในขณะที่กำลังเคลื่อนไหวโดยใช้ความเร็วได้อย่างเต็มที่ จัดเป็นสมรรถภาพทางกายที่จำเป็นในการนำไปสู่การเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน สำหรับทักษะในการเล่นกีฬาประเภทต่างๆ ให้มี ประสิทธิภาพ

4. การทรงตัว (balance) หมายถึง ความสามารถในการควบคุมรักษาตำแหน่งและท่าทางของร่างกายให้อยู่ในลักษณะตามที่ต้องการได้ ทั้งขณะที่อยู่กับที่หรือในขณะที่มีการเคลื่อนที่

5. เวลาปฏิกิริยา (reaction time) หมายถึง ระยะเวลาที่เร็วที่สุดที่ร่างกายเริ่มมีการตอบสนอง หลังจากที่ได้รับการกระตุ้น ซึ่งเป็นความสามารถของระบบประสาทเมื่อรับรู้การถูกกระตุ้นแล้วสามารถ สั่งการให้อวัยวะที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวให้มีการตอบสนองอย่างรวดเร็วได้

6. การทำงานที่ประสานกัน (coordination) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการทำงานของระบบประสาทและระบบกล้ามเนื้อ ในการที่จะปฏิบัติกิจกรรมทางกลไกที่สลับซับซ้อนในเวลาเดียวกัน อย่างราบรื่นและแม่นยำ

แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทย

อายุ 7-18 ปี

รายการ ที่	รายการทดสอบ	องค์ประกอบที่ต้องการวัด
1.	วัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง (Skinfold Thickness)	เพื่อประเมินองค์ประกอบของร่างกายในส่วนของปริมาณไขมันที่สะสมในร่างกาย
2.	ลุกนั่ง 60 วินาที (Sit - Ups 30 Seconds)	เพื่อทดสอบความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อท้อง
3.	ดันพื้น 30 วินาที (Push-Ups 30 Seconds)	เพื่อวัดความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อแขนและกล้ามเนื้อส่วนบนของร่างกาย
4.	ยืนกระโดดไกล (Standing Broad Jump)	เพื่อวัดความแข็งแรงและกำลังของกล้ามเนื้อขา
5.	นั่งงอตัวไปข้างหน้า (Sit and Reach)	เพื่อวัดความอ่อนตัวของกล้ามเนื้อและต้นขาด้านหลัง
6.	วิ่งอ้อมหลัก (Zig-Zag Run)	เพื่อวัดความแคล่วคล่องว่องไว
7.	วิ่งระยะไกล (Distance Run)	เพื่อวัดความอดทนของระบบหัวใจและไหลเวียนเลือด
8.	ดัชนีมวลกาย (Body Mass Index)	เพื่อประเมินองค์ประกอบของร่างกายในส่วนของปริมาณไขมันที่สะสมในร่างกาย

วัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง

(Skinfold Thickness)

วัตถุประสงค์การทดสอบ เพื่อประเมินองค์ประกอบของร่างกายในส่วนของปริมาณไขมันที่สะสมในร่างกาย

ค่าความเชื่อมั่น 0.94

ค่าความเที่ยง 0.80

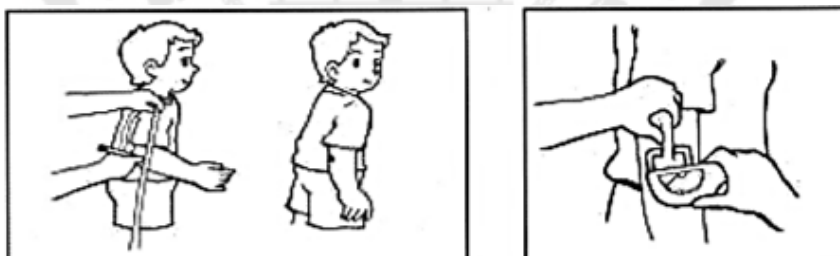
อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. สายวัด ที่มีสเกลบอกเป็นเซนติเมตร
2. เครื่องวัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง (skinfold caliper)
3. กล้องที่มีความสูงประมาณ 30 เซนติเมตร

วิธีการปฏิบัติ

วัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนังจำนวน 2 จุด คือ บริเวณต้นแขนด้านหลัง (triceps skinfold) และบริเวณน่องด้านใน (medial calf skinfold)

ขั้นตอนและวิธีการวัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนังบริเวณต้นแขนด้านหลัง (triceps skinfold)

1. ให้ผู้รับการทดสอบยืนตรง หันหลังให้ผู้ทดสอบ แล้วงอข้อศอกข้างที่ถนัดให้แขนท่อนบน และแขนท่อนล่างตั้งฉากกัน โดยแขนท่อนบนแนบกับลำตัว และแขนท่อนล่างชี้ตรงไปข้างหน้า

2. ผู้ทดสอบใช้สายวัด วัดระยะห่างระหว่างปุ่มกระดูกสะบักส่วนที่นูนขึ้นบริเวณหัวไหล่ด้านข้าง (acromion process) กับปุ่มปลายกระดูกข้อศอก (olecranon process) แล้วใช้ปากกาทำ เครื่องหมายไว้ที่กึ่งกลางของระยะห่างดังกล่าว

3. ให้ผู้รับการทดสอบปล่อยแขนลงข้างลำตัวอย่างผ่อนคลาย

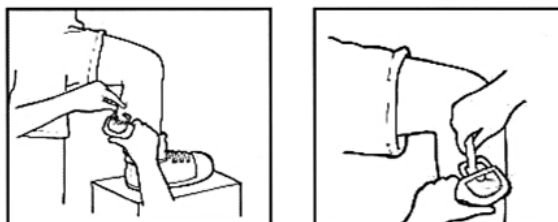
4. ผู้ทดสอบใช้มือซ้ายดึงผิวหนังพร้อมไขมันใต้ผิวหนังขึ้นในแนวกึ่งกลางด้านหลังของแขน (biceps) เหนือเครื่องหมายที่ทำไว้ประมาณ 1 เซนติเมตร แล้วใช้เครื่องวัดความหนาไขมัน

ใต้ผิวหนังที่ ถืออยู่ในมือขวาหนีบลงไปบนเนื้อที่มือซ้ายจับอยู่ ในระดับเดียวกับเครื่องหมายที่ทำไว้ รอบประมาณ 1-3 วินาที จนกระทั่งเข็มสเกลนิ่งแล้วจึงอ่านค่าจากสเกล

5. ทำการวัดในข้อ 4 อีกครั้งหนึ่ง แล้วหาค่าเฉลี่ยจากการวัดทั้ง 2 ครั้ง บันทึกค่าที่ได้เป็น มิลลิเมตร

ขั้นตอนและวิธีการวัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนังบริเวณน่องด้านใน
(medial calf skinfold)

1. ให้ผู้รับการทดสอบยืนตัวตรงในท่าผ่อนคลาย แล้วยกเท้าข้างที่ถนัดวางบนกล่องที่จัดระดับความสูงให้ข้อเข่าประมาณ 90 องศา
2. ผู้ทดสอบใช้สายวัดวัดรอบของขาข้างที่ยกวางบนกล่อง โดยวัดเส้นรอบวงของน่องที่ ระดับความสูงต่างๆ กัน เพื่อหาระดับที่มีเส้นรอบวงน่องที่ใหญ่ที่สุด
3. ผู้ทดสอบใช้ปากกาทำเครื่องหมายที่น่องด้านใน (medial calf) บริเวณที่มีเส้นรอบวงน่อง ใหญ่ที่สุด
4. ผู้ทดสอบใช้มือซ้ายดึงผิวหนังพร้อมไขมันใต้ผิวหนังบริเวณด้านในของน่องขึ้นในแนวตั้ง เหนือระดับเครื่องหมายที่ทำไว้ประมาณ 1 เซนติเมตร แล้วใช้เครื่องวัดความหนาไขมันใต้ผิวหนังที่ถืออยู่ ในมือขวาหนีบลงไปบนเนื้อที่มือซ้ายจับอยู่ในระดับเดียวกับเครื่องหมายที่ทำไว้ รอประมาณ 1-3 วินาที จนกระทั่งเข็มสเกลนิ่ง แล้วจึงอ่านค่าจากสเกลของเครื่องวัดความหนาไขมัน
5. ทำการวัดในข้อ 4 อีกครั้งหนึ่ง แล้วหาค่าเฉลี่ยจากการวัดทั้ง 2 ครั้ง บันทึกค่าที่ได้เป็นมิลลิเมตร

การบันทึกคะแนน

นำค่าเฉลี่ยของความหนาไขมันใต้ผิวหนังที่วัดได้ทั้ง ตำแหน่ง มาแปลงเป็น 2 เปอร์เซนต์ของ ไขมันที่สะสมในร่างกายจากสมการต่อไปนี้

เด็กชาย

เปอร์เซ็นต์ของไขมันที่สะสมในร่างกาย = $(0.735 \times \text{ผลรวมของค่าเฉลี่ยความหนาของไขมัน ใต้ผิวหนังบริเวณต้นแขนด้านหลัง และน่องด้านใน}) + 1.0$

เด็กหญิง

เปอร์เซ็นต์ของไขมันที่สะสมในร่างกาย = $(0.610 \times \text{ผลรวมของค่าเฉลี่ยความหนาของไขมัน ใต้ผิวหนังบริเวณต้นแขนด้านหลัง และน่องด้านใน}) + 5.1$

ลูกหึ่ง 60 วินาที
(Sit - Ups 60 Seconds)

วัตถุประสงค์การทดสอบ เพื่อทดสอบความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อท้อง

ค่าความเชื่อมั่น 0.85

ค่าความเที่ยงตรง 1.00

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. เบาะรองพื้น หรือสนามหญ้านุ่ม
2. นาฬิกาจับเวลา 1/100 วินาที

วิธีการปฏิบัติ

ให้ผู้รับการทดสอบนอนหงายชันเข่าทั้งสองข้างท่ามูมประมาณ องศา ฝ่าเท้าสองข้างวาง 90 องศา พร้อมกับมือวางแตะที่หน้าขาทั้งสองข้าง ให้ผู้ช่วยการทดสอบ 1 ราบกับพื้น ห่างกันประมาณ นิ้วอยู่ที่ปลายเท้าของผู้รับการทดสอบ แล้วใช้มือจับที่บริเวณใต้ข้อพับเข่าทั้งสองข้าง

ให้ผู้รับการทดสอบยกลำตัวขึ้นสู่ท่านั่ง แล้วก้มลำตัวให้ศีรษะผ่าน "เริ่ม" เมื่อได้ยินสัญญาณไประหว่างเข่า โดยใช้แขนทั้งสองข้างเหยียดตรงไปให้ปลายนิ้วมือแตะเส้นตรงที่พื้นในระดับเดียวกับปลายเท้าทั้งสองข้าง แล้วนอนลงกลับสู่ท่าเริ่มต้น โดยจะต้องให้สะบักทั้งสองข้างแตะพื้น นับเป็น 1 วินาที 60 ครั้ง และปฏิบัติเช่นนี้ต่อเนื่องกันไปจนครบ

ระเบียบการทดสอบ

ในการทดสอบจะไม่นับจำนวนครั้งในกรณีต่อไปนี้

มือทั้งสองข้างไม่ได้วางแตะที่บริเวณหน้าขาทั้งสองข้าง .1

ในขณะที่กลับลงไปสู่ท่าเริ่มต้น สะบักไม่แตะพื้น .2

.3ปลายนิ้วมือทั้งสองข้างไม่ได้ยื่นไปแตะเส้นตรงที่พื้นในระดับเดียวกับปลายเท้า

ผู้รับการทดสอบใช้มือหรือข้อศอกยันพื้น เพื่อดันลำตัวลุกขึ้น .4

การบันทึกผล

วินาที โดยให้ผู้รับการทดสอบทำการ 60 บันทึกจำนวนครั้งที่ทำได้ถูกต้องภายในเวลาทดสอบเพียงครั้งเดียว

ดันพื้น 30 วินาที
(Push-Ups 30 Seconds)

วัตถุประสงค์การทดสอบ เพื่อวัดความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อแขนและกล้ามเนื้อส่วนบนของร่างกาย

ค่าความเชื่อมั่น 0.73

ค่าความเที่ยงตรง 0.80

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. เบาะรองพื้น หรือสนามหญ้านุ่ม
2. นาฬิกาจับเวลา

วิธีการปฏิบัติ

ให้ผู้รับการทดสอบอยู่ในท่านอนคว่ำ เขยียดตัวตรง ตั้งศอกขึ้นโดยใช้ฝ่ามือทั้งสองข้างดันไว้กับพื้น ให้ฝ่ามือทั้งสองข้างวางราบบนพื้นในระดับเดียวกับไหล่ในลักษณะปลายนิ้วชี้ตรงไปด้านหน้า ให้มือทั้งสองข้างห่างกันเท่ากับความกว้างของช่วงไหล่ของตนเอง ขาเหยียดตรงไปด้านหลัง โดยให้เท้าทั้งสองข้างชิดติดกัน วางเท้าในท่าตั้งให้ปลายเท้าสัมผัสพื้น

ในขณะที่ผู้ทดสอบเตรียมพร้อมที่จะปฏิบัติ ลำตัวจะต้องเหยียดตรง ใช้แขนดันพื้นยกตัวลอยขึ้นจนกระทั่งแขนทั้งสองอยู่ท่าข้อศอกเหยียดตั้ง เมื่อได้ยินสัญญาณ ให้ผู้รับการทดสอบยุบศอก "เริ่ม" ลงทั้งสองข้าง โดยให้ข้อศอกงอทำมุม 90 องศา ในขณะที่แขนท่อนบนขนานกับพื้น แล้วดันพื้นแขนเหยียดตรงเพื่อยกลำตัวกลับขึ้นมาอยู่ในท่าเดิม นับเป็น 1 ครั้ง ให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติต่อเนื่องกันจนครบ 30 วินาที

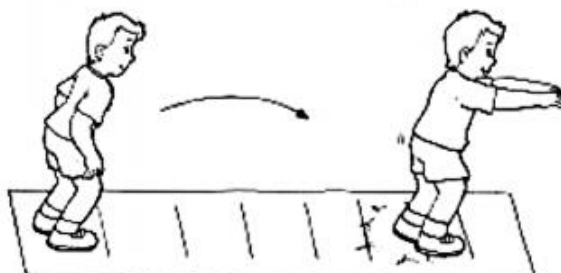
ระเบียบการทดสอบ

1. ผู้ทดสอบจะต้องสังเกตลำตัวของผู้รับการทดสอบให้เหยียดตรงตลอดเวลาของการทดสอบ แขนทั้งสองอยู่ในท่าข้อศอกเหยียดตรงก่อนจะยุบข้อศอกลง เพื่อการดันพื้นและยกลำตัวขึ้น
2. ในขณะที่ยุบข้อศอกลง บริเวณหน้าอก สะโพก และต้นขาของผู้รับการทดสอบ จะต้องไม่สัมผัสพื้น

การบันทึกคะแนน

บันทึกจำนวนครั้งที่ทำได้อย่างถูกต้องภายในเวลา 30 วินาที โดยให้ผู้รับการทดสอบทำการทดสอบเพียงครั้งเดียว

ยืนกระโดดไกล (Standing Broad Jump)

วัตถุประสงค์การทดสอบ เพื่อวัดความแข็งแรงและกำลังของกล้ามเนื้อขา

ค่าความเชื่อมั่น 0.83

ค่าความเที่ยงตรง 0.80

อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. แผ่นยางสำหรับยืนกระโดดไกล มีสเกลบอกระยะทางเป็นเซนติเมตร
2. เทปวัดระยะ (หากจำเป็นในกรณีไม่มีแผ่นยางกระโดดไกล) และไม้สำหรับวัดระยะทาง
3. แปรงบัดฝุ่นหรือผ้าเช็ดพื้น (ในกรณีใช้แผ่นยาง)

วิธีการปฏิบัติ

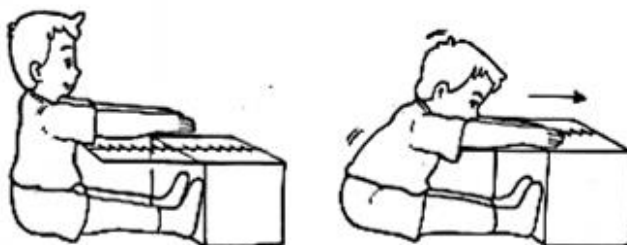
1. ให้ผู้รับการทดสอบยืนแยกเท้าห่างกันประมาณความกว้างของช่วงไหล่ โดยปลายเท้าทั้งสองข้างเสมอกันวางชิดด้านหลังของเส้นเริ่ม
2. ย่อเข้าพร้อมกับเหวี่ยงแขนไปทางด้านหลังเพื่อหาจังหวะในการกระโดด โดยเท้าทั้งสองข้างไม่เคลื่อนที่ เมื่อได้จังหวะให้กระโดดไปข้างหน้าให้ได้ระยะทางไกลที่สุด และขณะลงสู่พื้นให้ผู้รับ การทดสอบย่อเข้าทั้งสองข้างลงเล็กน้อยเพื่อป้องกันการกระแทกกระเทือนของข้อเข่า และข้อเท้า ทำการ ทดสอบจำนวน 2 ครั้ง ไม่ติดต่อกัน
3. การวัดระยะทางของการกระโดด ให้วัดจากจุดที่สัมผัสเท้าหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย สู่พื้นที่ใกล้เส้นเริ่มมากที่สุด โดยให้ผู้ช่วยทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลและบันทึกระยะทางที่กระโดดได้ลงใน แบบบันทึกการทดสอบ คิกระยะทางที่กระโดดได้เป็นเซนติเมตร ถ้ามีเศษสูงกว่า 0.5 เซนติเมตร ให้ปัดเป็น จำนวนเต็มของค่าเซนติเมตรที่สูงขึ้น หรือถ้ามีเศษต่ำกว่า 0.5 เซนติเมตร ให้ปัดเป็นจำนวนเต็มของค่า เซนติเมตรที่ต่ำลง

การบันทึกผล

วัดระยะทางที่กระโดดได้เป็นจำนวนเต็มของเซนติเมตร และบันทึกผลการทดสอบของครั้งที่ กระโดดได้ไกลที่สุด

นั่งอ้าวไปข้างหน้า

(Sit and Reach)

วัตถุประสงค์การทดสอบ	เพื่อวัดความอ่อนตัวของกล้ามเนื้อหลังและต้นขาด้านหลัง
ค่าความเชื่อมั่น	0.95
ค่าความเที่ยงตรง	1.00
อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ	กล่องเครื่องมือวัดความอ่อนตัว ขนาดสูง 30 เซนติเมตร มีสเกลของการวัดระยะทางตั้งแต่ค่าลบถึงค่าบวกเป็น

เซนติเมตร

วิธีการปฏิบัติ

ให้ผู้รับการทดสอบนั่งตัวตรง เขยียดขาตรงไปข้างหน้า เขาตั้ง ให้ฝ่าเท้าตั้งขึ้นและวางราบชิด กล่องวัดความอ่อนตัว เขยียดข้อศอกทั้งสองข้างในท่าคว่ำมือแล้วยื่นแขนตรงไปข้างหน้า โดยให้ฝ่ามือทั้งสองข้างวางคว่ำซ้อนทับกันพอดี แล้วให้ผู้รับการทดสอบค่อยๆ ก้มลำตัวไปข้างหน้าพร้อมกับเขยียด แขนที่มือคว่ำซ้อนทับกันไปวางไว้บนกล่องวัดความอ่อนตัว โดยให้ได้ไกลที่สุด จนไม่สามารถก้มลำตัวลงไปได้อีก ให้ผู้รับการทดสอบก้มลำตัวค้างไว้ 3 วินาที แล้วกลับมาสู่ท่านั่งตัวตรง ทำการทดสอบจำนวน ครั้งติดต่อกัน 2

ระเบียบการทดสอบ

ในการทดสอบจะต้องถอดรองเท้า .1

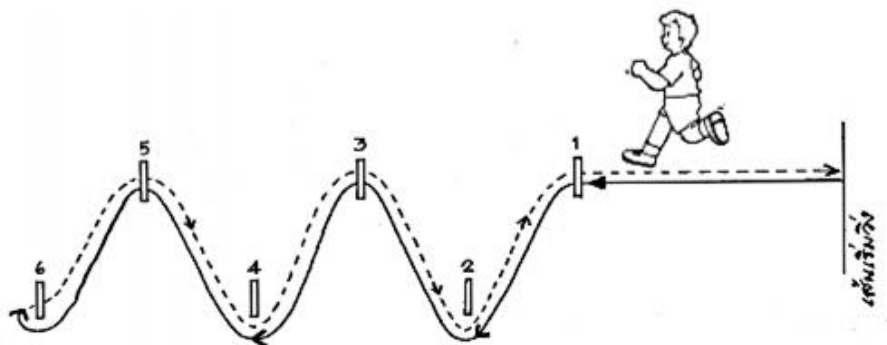
ในขณะที่ก้มลำตัวเพื่อยื่นแขนไปข้างหน้าให้ได้ไกลที่สุดนั้น เขาต้องไม่มอง .2

ห้ามผู้เข้ารับการทดสอบโยกตัวช่วยขณะที่ก้มลำตัวลง .3

การบันทึกคะแนน

บันทึกระยะทางที่ได้เป็นเซนติเมตร โดยบันทึกค่าที่ดีที่สุดจากการทดสอบ ครั้ง 2

วิ่งอ้อมหลัก (Zig – Zag Run)

วัตถุประสงค์การทดสอบ เพื่อวัดความแคล่วคล่องว่องไว

ค่าความเชื่อมั่น 0.81

ค่าความเที่ยงตรง 1.00

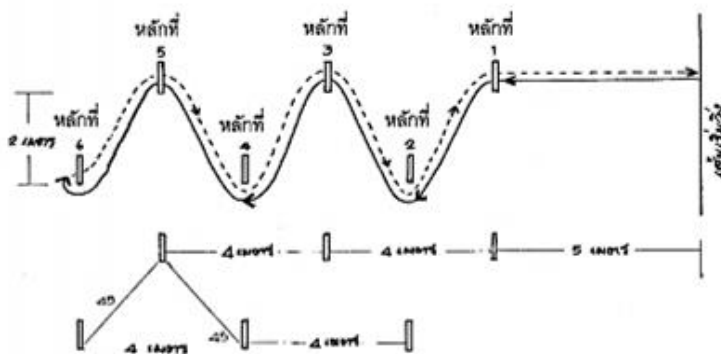
อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. หลักสูง 100 เซนติเมตร จำนวน 6 หลัก
2. เทปวัดระยะทาง
3. นาฬิกาจับเวลา 1/100 วินาที

การเตรียมสถานที่ในการทดสอบ

ก่อนการทดสอบ ผู้ทดสอบจะต้องเตรียมสถานที่ดังนี้ คือ จากเส้นเริ่มวัดระยะทางในแนวตรง ห่างขึ้นไปเป็นระยะทาง 5 เมตร จะเป็นจุดในการวางหลักที่ 1 จากหลักที่ 1 ในแนวเส้นเดียวกัน วัดระยะทางห่างจากหลักที่ 1 มา 4 เมตร จะเป็นจุดในการวางหลักที่ 3 และเช่นเดียวกัน จากหลักที่ 3 วัดระยะทางห่างมาอีก 4 เมตร จะเป็นจุดวางหลักที่ 5 จากหลักที่ 1, 3 และ 5 ทำมุม 45 องศาไปด้านหน้า จะเป็นตำแหน่งในการวางหลักที่ 2, 4 และ 6 ซึ่งในแต่ละหลักนั้นจะมีระยะทางห่างกันจุดละ 4 เมตร เช่นเดียวกัน และหลักในแถวที่สองจะห่างจากแถวที่หนึ่งเป็นระยะทางในแนวตั้งฉาก จุดละ 2 เมตร

ดังภาพ

ภาพแสดงการเตรียมสถานที่และอุปกรณ์สำหรับการวิ่งอ้อมหลัก

วิธีการปฏิบัติ

ให้ผู้รับการทดสอบยืนอยู่หลังเส้นเริ่ม เมื่อได้รับสัญญาณ ผู้รับการทดสอบจะวิ่ง "เริ่ม" ตรงไป อ้อมซ้ายในหลักที่ 1 แล้วไปอ้อมขวาในหลักที่ 2 ต่อไปจะอ้อมซ้ายในหลักที่ 3 อ้อมขวาในหลักที่ 4 อ้อม ซ้ายในหลักที่ 5 และอ้อมขวาในหลักที่ 6 ต่อจากนั้นก็วิ่งกลับมาอ้อมขวาในหลักที่ 5 อ้อมซ้ายในหลัก ที่ 4 อ้อมขวาในหลักที่ 3 อ้อมซ้ายในหลักที่ 2 และอ้อมขวาในหลักที่ 1 แล้ววิ่งผ่านเส้นเริ่มไปอย่าง รวดเร็ว

ระเบียบการทดสอบ

หากผู้รับการทดสอบวิ่งผิดเส้นทางตามที่กำหนด หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย สัมผัสกับ หลักที่วางไว้ ให้หยุดพัก และทำการทดสอบใหม่

การบันทึกคะแนน

บันทึกเวลาที่ผู้เข้ารับการทดสอบเริ่มต้นออกวิ่งจากเส้นเริ่ม จนกระทั่งวิ่งไปอ้อมหลัก ครบทั้ง 6 หลัก และวิ่งกลับไปถึงเส้นชัย เป็นวินาที โดยบันทึกเป็นทศนิยมสองตำแหน่ง ให้ทำการทดสอบเพียงครั้ง เดียว

วิ่งระยะไกล (Distance Run)

วัตถุประสงค์การทดสอบ เพื่อวัดความอดทนของระบบหัวใจและระบบไหลเวียนเลือด
อุปกรณ์ที่ใช้ในการทดสอบ

1. นาฬิกาจับเวลา 1/100 วินาที
2. สนามที่มีลู่วิ่ง หรือทางวิ่งพื้นราบ

ระยะทางในการวิ่ง

- ระยะทาง 1,200 เมตร สำหรับเด็กชายและเด็กหญิง ที่มีอายุระหว่าง 7-12 ปี
ระยะทาง 1,600 เมตร สำหรับเด็กและเด็กหญิง ที่มีอายุระหว่าง 13-18 ปี

วิธีการปฏิบัติ

" เมื่อให้สัญญาณเข้าที่ผู้รับการทดสอบยืนในลักษณะท่าหน้าเท้าตามโดยให้เท้าหนึ่ง " ผู้รับการ "ไป" ตะแคงที่ เส้นเริ่ม เมื่อผู้รับการทดสอบพร้อมและนิ่ง ผู้ทดสอบปล่อยตัวด้วยคำสั่ง ทดสอบออกวิ่งไป ตามเส้นทางที่กำหนดให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทำการทดสอบจำนวน 1 ครั้ง

ระเบียบการทดสอบ

1. หากผู้รับการทดสอบไม่สามารถวิ่งได้ตลอดระยะทางที่กำหนดได้ ก็ให้เดินสลับกับวิ่ง หรือเดินเร็วไปจนครบระยะทาง
2. ผู้รับการทดสอบที่ไม่สามารถวิ่งเดิน ได้ตลอดระยะทางที่กำหนด จะไม่มีการบันทึก/ เวลา และต้องทำการทดสอบใหม่
3. หากโรงเรียนไม่มีลู่วิ่ง ให้ตัดแปลงจากสนามหรือทางวิ่งอื่นๆ โดยให้มีระยะทางครบ ตามที่ กำหนดไว้

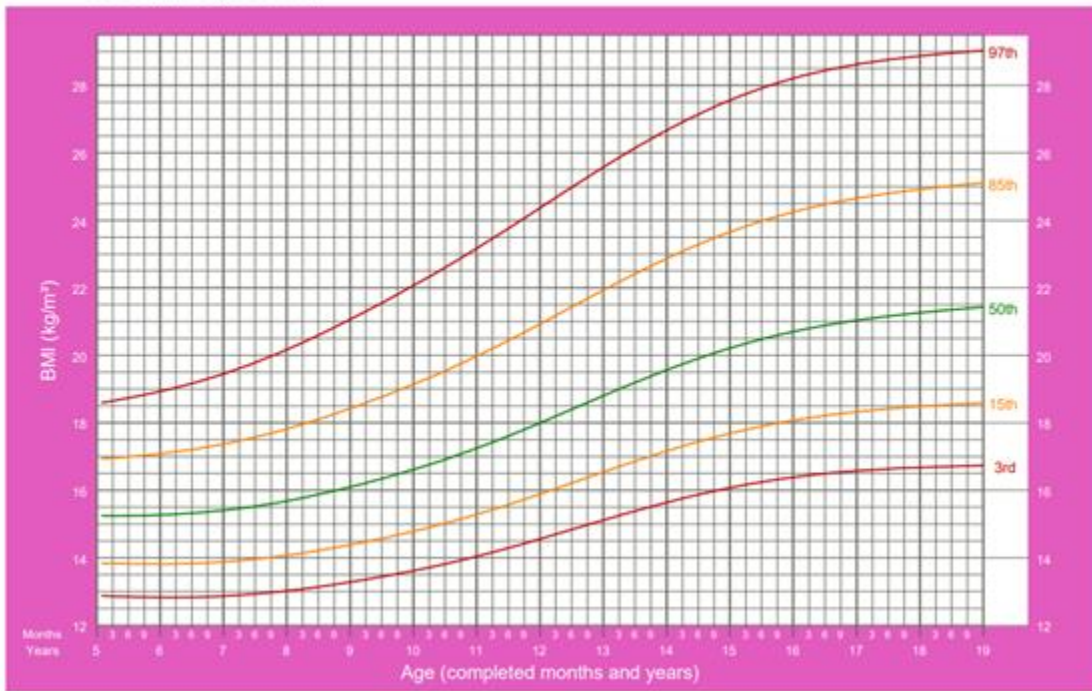
การบันทึกคะแนน

บันทึกเวลาที่วิ่งได้เป็นนาทีและวินาที

ค่าดัชนีมวลกาย (BMI)

BMI-for-age GIRLS

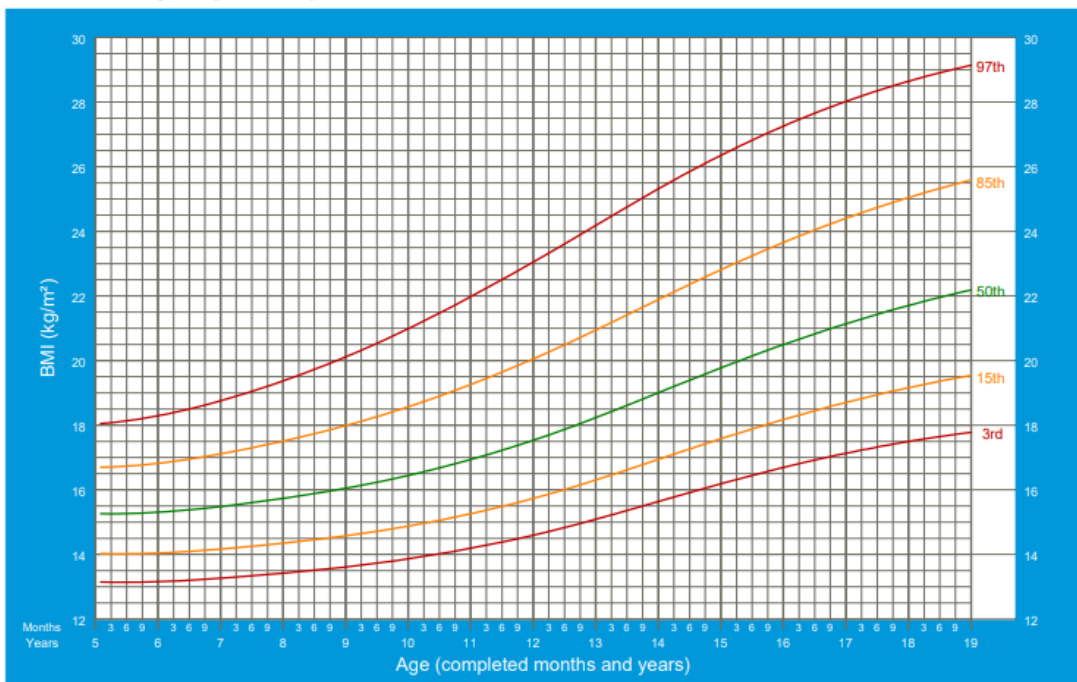
5 to 19 years (percentiles)

2007 WHO Reference

BMI-for-age BOYS

5 to 19 years (percentiles)

2007 WHO Reference

แบบบันทึกผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทย

อายุ 7-18 ปี

ทดสอบวันที่เดือน ศ.พ.....

ชื่อ-นามสกุล..... เพศ ชาย หญิง

วัน เดือน ปี เกิด เดือน ปี อายุ

น้ำหนัก กิโลกรัม ส่วนสูง เซนติเมตร

ระดับชั้น โรงเรียน..... ห้อง จังหวัด

รายการทดสอบ	ผลการทดสอบ		หน่วย
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	
1. วัดความหนาของไขมันใต้ผิวหนัง			มิลลิเมตร
- บริเวณต้นแขนด้านหลัง (Triceps)	มิลลิเมตร
- บริเวณน่องด้านใน (Medial Calf)	มิลลิเมตร
2. ลูก นั่ง -60 วินาที			ครั้ง
3. ดันพื้น 30 วินาที			ครั้ง
4. ยืนกระโดดไกล			เซนติเมตร
5. นั่งอตัวไปข้างหน้า			เซนติเมตร
6. วิ่งอ้อมหลัก			วินาที
7. วิ่งระยะไกล			นาทีและวินาที
8. ดัชนีมวลกาย			

* การทดสอบวิ่งระยะไกล เด็กชายและเด็กหญิงอายุ 7-12 ปี ใช้ระยะทาง 1,200 เมตร

เด็กชายและเด็กหญิงอายุ 13-18 ปี ใช้ระยะทาง 1,600 เมตร

ลงชื่อ _____

ผู้ทำการทดสอบ

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายการลุก – พัง 60 วินาที (ครึ่ง)

อายุ (ปี)	ชาย					หญิง				
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
7	4.8 ลงมาก	4.9 - 10.9	11.0 - 17.0	17.1 - 23.1	23.2 ขึ้นไป	7.5 ลงมาก	7.6 - 13.2	13.3 - 18.9	19.0 - 24.5	24.6 ขึ้นไป
8	4.8 ลงมาก	4.9 - 11.1	11.2 - 17.4	17.5 - 23.7	23.8 ขึ้นไป	7.8 ลงมาก	7.9 - 13.6	13.7 - 19.4	19.5 - 25.2	25.3 ขึ้นไป
9	4.9 ลงมาก	5.0 - 11.3	11.4 - 17.7	17.8 - 24.0	24.1 ขึ้นไป	8.1 ลงมาก	8.2 - 14.0	14.1 - 19.9	20.0 - 25.7	25.8 ขึ้นไป
10	4.9 ลงมาก	5.0 - 11.5	11.6 - 18.5	18.2 - 24.6	24.7 ขึ้นไป	8.2 ลงมาก	8.3 - 14.2	14.3 - 20.2	20.3 - 26.1	26.2 ขึ้นไป
11	5.1 ลงมาก	5.2 - 11.8	11.9 - 18.5	18.6 - 25.1	25.2 ขึ้นไป	8.4 ลงมาก	8.5 - 14.5	14.6 - 20.6	20.7 - 26.7	26.8 ขึ้นไป
12	5.1 ลงมาก	5.2 - 12.0	12.1 - 18.9	19.0 - 25.7	25.8 ขึ้นไป	8.5 ลงมาก	8.6 - 14.7	14.8 - 20.9	21.0 - 27.0	27.1 ขึ้นไป
13	5.1 ลงมาก	5.2 - 12.1	12.2 - 19.1	19.2 - 26.1	26.2 ขึ้นไป	8.5 ลงมาก	8.6 - 14.7	14.8 - 21.0	21.1 - 27.1	27.2 ขึ้นไป
14	5.3 ลงมาก	5.4 - 12.4	12.5 - 19.5	19.6 - 26.6	26.7 ขึ้นไป	8.7 ลงมาก	8.8 - 15.0	15.1 - 21.3	21.4 - 27.6	27.7 ขึ้นไป
15	5.7 ลงมาก	5.8 - 12.6	12.7 - 19.6	19.7 - 26.7	26.8 ขึ้นไป	9.5 ลงมาก	9.6 - 15.8	15.9 - 22.1	22.2 - 28.3	28.4 ขึ้นไป
16	6.2 ลงมาก	6.3 - 13.1	13.2 - 20.0	20.1 - 27.0	27.1 ขึ้นไป	9.5 ลงมาก	9.6 - 16.0	16.1 - 22.5	22.6 - 29.0	29.1 ขึ้นไป
17	6.2 ลงมาก	6.3 - 13.3	13.4 - 20.4	20.5 - 27.4	27.5 ขึ้นไป	9.7 ลงมาก	9.8 - 16.2	16.3 - 22.7	22.8 - 29.2	29.3 ขึ้นไป
18	6.5 ลงมาก	6.6 - 13.6	13.7 - 20.6	20.7 - 27.5	27.6 ขึ้นไป	10.1 ลงมาก	10.2 - 16.6	16.7 - 23.1	23.2 - 29.6	29.7 ขึ้นไป

กรมพลศึกษา, 2555

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี

อายุ (ปี)	เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายชาย													
	ชาย							หญิง						
	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก		
7	7 ลงมา	8 - 14	15 - 21	22 - 28	29 ขึ้นไป	5 ลงมา	6 - 12	13 - 19	20 - 26	27 ขึ้นไป				
8	8 ลงมา	9 - 15	16 - 22	23 - 29	30 ขึ้นไป	6 ลงมา	7 - 13	14 - 20	21 - 27	28 ขึ้นไป				
9	9 ลงมา	10 - 16	17 - 23	24 - 30	31 ขึ้นไป	7 ลงมา	8 - 14	15 - 21	22 - 28	29 ขึ้นไป				
10	9 ลงมา	10 - 17	18 - 25	26 - 33	34 ขึ้นไป	8 ลงมา	9 - 15	16 - 22	23 - 29	30 ขึ้นไป				
11	10 ลงมา	11 - 18	19 - 26	27 - 34	35 ขึ้นไป	8 ลงมา	9 - 16	17 - 24	25 - 32	33 ขึ้นไป				
12	11 ลงมา	12 - 19	20 - 27	28 - 35	36 ขึ้นไป	9 ลงมา	10 - 17	18 - 25	26 - 33	34 ขึ้นไป				
13	12 ลงมา	13 - 20	21 - 28	29 - 36	37 ขึ้นไป	9 ลงมา	10 - 17	18 - 25	26 - 33	34 ขึ้นไป				
14	13 ลงมา	14 - 21	22 - 29	30 - 37	38 ขึ้นไป	10 ลงมา	11 - 18	19 - 26	27 - 34	35 ขึ้นไป				
15	13 ลงมา	14 - 22	23 - 31	32 - 40	41 ขึ้นไป	11 ลงมา	12 - 19	20 - 27	28 - 35	36 ขึ้นไป				
16	14 ลงมา	15 - 23	24 - 32	33 - 41	42 ขึ้นไป	12 ลงมา	13 - 20	21 - 28	29 - 36	37 ขึ้นไป				
17	16 ลงมา	17 - 25	26 - 34	35 - 43	44 ขึ้นไป	14 ลงมา	15 - 22	23 - 30	31 - 38	39 ขึ้นไป				
18	17 ลงมา	18 - 26	27 - 35	36 - 44	45 ขึ้นไป	16 ลงมา	17 - 24	25 - 32	33 - 40	41 ขึ้นไป				

กรมพลศึกษา, 2555

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี

อายุ (ปี)	เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายการโยนกระโดดไกล (เซนติเมตร)											
	ชาย						หญิง					
	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
7	51 ลงมา	83	114 - 145	146 ขึ้นไป	52 - 82	83	114 - 145	146 ขึ้นไป	56 - 77	78 - 97	98 - 119	120 ขึ้นไป
8	59 ลงมา	89	119 - 149	150 ขึ้นไป	60 - 88	89	119 - 149	150 ขึ้นไป	59 - 80	81 - 102	103 - 124	125 ขึ้นไป
9	60 ลงมา	93	126 - 159	160 ขึ้นไป	61 - 92	93	126 - 159	160 ขึ้นไป	62 - 84	85 - 109	110 - 133	134 ขึ้นไป
10	65 ลงมา	101	137 - 172	173 ขึ้นไป	66 - 100	101	137 - 172	173 ขึ้นไป	69 - 94	95 - 120	121 - 146	147 ขึ้นไป
11	71 ลงมา	107	143 - 179	180 ขึ้นไป	72 - 106	107	143 - 179	180 ขึ้นไป	71 - 98	99 - 126	127 - 154	155 ขึ้นไป
12	80 ลงมา	116	152 - 188	189 ขึ้นไป	81 - 115	116	152 - 188	189 ขึ้นไป	76 - 103	104 - 131	132 - 159	160 ขึ้นไป
13	87 ลงมา	127	166 - 205	206 ขึ้นไป	88 - 126	127	166 - 205	206 ขึ้นไป	78 - 106	107 - 136	137 - 166	167 ขึ้นไป
14	95 ลงมา	134	172 209	210 ขึ้นไป	96 - 133	134	172 209	210 ขึ้นไป	87 - 114	115 - 142	143 - 170	171 ขึ้นไป
15	102 ลงมา	143	182 - 220	221 ขึ้นไป	103 - 142	143	182 - 220	221 ขึ้นไป	92 - 119	120 - 147	148 - 175	176 ขึ้นไป
16	116 ลงมา	156	195 - 232	233 ขึ้นไป	117 - 155	156	195 - 232	233 ขึ้นไป	96 - 123	124 - 151	152 - 179	180 ขึ้นไป
17	122 ลงมา	161	200 - 238	239 ขึ้นไป	123 - 160	161	200 - 238	239 ขึ้นไป	100 - 127	128 - 155	156 - 183	184 ขึ้นไป
18	125 ลงมา	166	206 - 245	246 ขึ้นไป	126 - 165	166	206 - 245	246 ขึ้นไป	105 - 132	133 - 160	161 - 188	189 ขึ้นไป

กรมพลศึกษา, 2555

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี

อายุ (ปี)	ชาย						หญิง							
	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี	ดีมาก	ต่ำมาก	ต่ำ	ปานกลาง	ดี
7	-3 ลงมาก	(-2) -1	2 - 5	6 - 9	10 ขึ้นไป	-1 ลงมาก	0 - 3	4 - 7	8 - 11	12 ขึ้นไป				
8	-2 ลงมาก	(-1) - 2	3 - 6	7 - 10	11 ขึ้นไป	1 ลงมาก	2 - 5	6 - 9	10 - 13	14 ขึ้นไป				
9	0 ลงมาก	1 - 4	5 - 8	9 - 12	13 ขึ้นไป	2 ลงมาก	3 - 6	7 - 10	11 - 14	15 ขึ้นไป				
10	1 ลงมาก	2 - 5	6 - 9	10 - 13	14 ขึ้นไป	2 ลงมาก	3 - 7	8 - 12	13 - 17	18 ขึ้นไป				
11	2 ลงมาก	3 - 6	7 - 10	11 - 14	15 ขึ้นไป	3 ลงมาก	4 - 8	9 - 13	14 - 18	19 ขึ้นไป				
12	3 ลงมาก	4 - 7	8 - 11	12 - 15	16 ขึ้นไป	4 ลงมาก	5 - 9	10 - 14	15 - 19	20 ขึ้นไป				
13	4 ลงมาก	5 - 8	9 - 12	13 - 16	17 ขึ้นไป	4 ลงมาก	5 - 9	10 - 14	15 - 19	20 ขึ้นไป				
14	4 ลงมาก	5 - 9	10 - 14	15 - 19	20 ขึ้นไป	4 ลงมาก	5 - 10	11 - 16	17 - 22	23 ขึ้นไป				
15	5 ลงมาก	6 - 10	11 - 16	17 - 23	23 ขึ้นไป	5 ลงมาก	6 - 11	12 - 17	18 - 23	24 ขึ้นไป				
16	5 ลงมาก	6 - 11	12 - 17	18 - 23	24 ขึ้นไป	6 ลงมาก	7 - 12	13 - 18	19 - 24	25 ขึ้นไป				
17	6 ลงมาก	7 - 12	13 - 18	19 - 24	25 ขึ้นไป	7 ลงมาก	8 - 13	14 - 19	20 - 25	26 ขึ้นไป				
18	7 ลงมาก	8 - 13	14 - 19	20 - 25	26 ขึ้นไป	8 ลงมาก	9 - 14	15 - 20	21 - 26	27 ขึ้นไป				

กรมพลศึกษา.2555

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี

อายุ (ปี)	เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายรายการอ้างอิงหลัก (วินาที)											
	ชาย						หญิง					
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก		
7	17.42 ลงมา	17.42-21.73	21.74-26.04	26.05-30.22	30.23 ขึ้นไป	20.64 ลงมา	20.65-24.31	24.32-28.05	28.06-31.74	31.75 ขึ้นไป		
8	17.00 ลงมา	17.01-21.16	21.17-25.28	25.29-29.33	29.34 ขึ้นไป	20.38 ลงมา	20.39-23.74	23.75-27.07	27.08-30.23	30.24 ขึ้นไป		
9	16.38 ลงมา	16.39-20.31	20.32-24.36	24.37-28.17	28.18 ขึ้นไป	19.75 ลงมา	19.76-22.81	22.82-25.85	25.96-29.17	29.18 ขึ้นไป		
10	16.05 ลงมา	16.06-20.16	20.06-23.91	23.92-27.75	27.76 ขึ้นไป	19.22 ลงมา	19.23-22.16	22.17-25.08	25.09-27.83	27.84 ขึ้นไป		
11	15.93 ลงมา	15.94-19.46	19.47-22.93	22.94-26.46	26.47 ขึ้นไป	18.91 ลงมา	18.92-21.85	21.86-24.76	24.77-27.61	27.62 ขึ้นไป		
12	15.71 ลงมา	15.72-19.16	19.17-22.50	22.51-26.08	26.09 ขึ้นไป	18.50 ลงมา	18.51-21.13	21.14-23.62	23.63-26.05	26.06 ขึ้นไป		
13	15.86 ลงมา	15.87-19.10	19.11-22.34	22.35-25.41	25.42 ขึ้นไป	18.19 ลงมา	18.20-20.90	20.91-23.73	23.74-25.85	25.86 ขึ้นไป		
14	15.55 ลงมา	15.56-18.28	18.29-20.52	20.53-23.27	23.28 ขึ้นไป	18.03 ลงมา	18.04-20.52	20.53-23.07	23.08-25.44	25.45 ขึ้นไป		
15	15.23 ลงมา	15.24-17.65	17.66-20.13	20.14-22.34	22.35 ขึ้นไป	17.72 ลงมา	17.73-20.13	20.14-22.24	22.25-24.82	24.83 ขึ้นไป		
16	15.07 ลงมา	15.08-17.38	17.39-19.52	19.53-21.86	21.87 ขึ้นไป	17.41 ลงมา	17.42-19.53	19.54-21.61	21.62-23.48	23.49 ขึ้นไป		
17	14.80 ลงมา	14.81-17.04	17.05-19.26	19.27-21.51	21.52 ขึ้นไป	17.11 ลงมา	17.12-19.05	19.06-20.92	20.93-22.83	22.84 ขึ้นไป		
18	14.62 ลงมา	14.63-16.81	16.82-19.05	19.06-21.14	21.15 ขึ้นไป	16.92 ลงมา	16.93-18.85	18.86-20.76	20.77-22.51	22.52 ขึ้นไป		

เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทยอายุ 7-18 ปี

อายุ (ปี)	เกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายรายการวิ่งระยะไกล (นาที)									
	ชาย					หญิง				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ต่ำ	ต่ำมาก
7	7:14 ลงมาก	7:15 – 9:43	9:44 – 12:14	12:15 – 15:52	15:53 ขึ้นไป	8:45 ลงมาก	8:46 – 11:21	11:22 – 14:42	14:43 – 17:48	17:49 ขึ้นไป
8	6:51 ลงมาก	6:52 – 9:25	9:26 – 12:38	12:39 -15:16	15:17 ขึ้นไป	8:26 ลงมาก	8:27 – 11:52	11:53 – 14:27	14:28 – 17:13	17:14 ขึ้นไป
9	6:37 ลงมาก	6:38 – 9:02	9:03 – 11:40	11:41 – 14:30	14:31 ขึ้นไป	7:31 ลงมาก	7:32 – 10:40	10:41 – 13:53	13:54 – 17:08	17:09 ขึ้นไป
10	6:12 ลงมาก	6:13 – 8:35	8:36 – 11:26	11:27 – 14:21	14:22 ขึ้นไป	7:15 ลงมาก	7:16 – 10:35	10:36 – 13:26	13:27 - 16:31	16:32 ขึ้นไป
11	5:54 ลงมาก	5:55 – 8:14	8:15 – 10:41	10:42 – 13:45	13:46 ขึ้นไป	6:44 ลงมาก	6:45 – 9:37	9:38 – 12:41	12:42 - 15:30	15:31 ขึ้นไป
12	5:37 ลงมาก	5:38 – 8:02	8:03 – 10:27	10:28 – 13:18	13:19 ขึ้นไป	6:30 ลงมาก	6:31 – 9:15	9:16 – 11:30	11:31 – 14:54	14:55 ขึ้นไป
13	7:23 ลงมาก	7:24 - 10:17	10:18 – 13:41	13:42 – 16:21	16:22 ขึ้นไป	8:52 ลงมาก	8:53 – 11:42	11:43 – 14:51	14:52 – 17:48	17:49 ขึ้นไป
14	7:05 ลงมาก	7:06 – 9:35	9:36 – 12:54	12:55 – 15:47	15:48 ขึ้นไป	8:41 ลงมาก	8:42 – 11:35	11:36 – 14:27	14:28 – 17:14	17:15 ขึ้นไป
15	6:51 ลงมาก	6:52 – 9:44	9:45- 12:37	12:38 – 15:14	15:15 ขึ้นไป	8:29 ลงมาก	8:30 – 11:25	11:26 – 14:18	14:19 – 17:02	17:03 ขึ้นไป
16	6:38 ลงมาก	6:39 – 9:17	9:18 – 11:51	11:52 – 14:44	14:45 ขึ้นไป	8:12 ลงมาก	8:13 – 10:51	10:52 – 13:43	13:44 – 16:41	16:42 ขึ้นไป
17	6:10 ลงมาก	6:11 – 8:42	11:33 – 13:59	11:33 – 13:59	14:00 ขึ้นไป	7:55 ลงมาก	7:56 -10:46	10:47 – 13:21	13:22 – 16:29	16:30 ขึ้นไป
18	5:47 ลงมาก	5:48 – 8:25	8:26 – 10:51	10:52 – 13:41	13:42 ขึ้นไป	7:41 ลงมาก	7:42 – 10:30	10:31 – 13:26	13:27 – 16:16	16:17 ขึ้นไป

กรมพลศึกษา.2555

ข้อปฏิบัติในการทดสอบสมรรถภาพทางกาย

1. ครูต้องเตรียมเครื่องมือ อุปกรณ์และสนามที่จะใช้ในการทดสอบไว้ให้พร้อม โดยจะต้องสำรวจตรวจสอบความพร้อมและคุณภาพของเครื่องมือและอุปกรณ์เหล่านั้นไว้ด้วย

2. แบบฟอร์มที่จะใช้ในการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการทดสอบเป็นสิ่งสำคัญมากที่ครูจะต้องเตรียมและเขียนชื่อเด็กไว้ให้ครบ พร้อมทั้งชั่งน้ำหนักวัดส่วนสูงไว้ล่วงหน้าก่อนทำการทดสอบจริง ประมาณ 1 สัปดาห์ เมื่อดำเนินการทดสอบครูก็จะสามารถบันทึกข้อมูลได้ทันทีโดยไม่ต้องเสียเวลาในการกรอกข้อมูลของน้ำหนักและส่วนสูงอีก

3. ครูจะต้องวางแผนการดำเนินงานในการทดสอบสมรรถภาพทางกายให้เรียบร้อย โดยจะต้องวางรูปแบบการทดสอบในแต่ละรายการว่า จะใช้เวลาในการทดสอบนานประมาณเท่าใด การเตรียมการในลักษณะนี้ จะเป็นการช่วยทำให้การดำเนินการในการทดสอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เสียเวลา ไม่สับสน ข้อมูลที่ได้ก็จะมีคุณสมบัติมากที่สุด

4. ในระหว่างที่มีการทดสอบอยู่นั้น ครูจะไม่อนุญาตให้เด็กคนอื่นๆ ที่ยังไม่ถึงรอบของตนเอง ในการทดสอบ ไปทำกิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นอื่นๆ เพราะการออกกำลังกายและการไป เล่นของเด็กจะมีผลต่อข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ

5. ในการทดสอบบางรายการ หากจำเป็นจะต้องมีผู้ช่วยในการทดสอบ ครูจะต้องมั่นใจว่าได้ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของการทดสอบ วิธีดำเนินการและวิธีการบันทึกข้อมูลกับผู้ช่วยในการทดสอบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น

6. ก่อนการทดสอบสมรรถภาพทางกาย ครูควรใช้เวลาสั้นๆ ในการอธิบายให้เด็กฟังว่าการทดสอบนี้เป็นการวัดและประเมินผลความสามารถของเด็กแต่ละคน ไม่ใช่การแข่งขัน ดังนั้นเด็กควรจะ ปฏิบัติให้ดีที่สุดเพื่อเป็นข้อมูลของตนเอง ต่อจากนั้นครูก็ต้องสาธิตวิธีการปฏิบัติให้เด็กดูอย่างซ้ำๆ ด้วย

7. ก่อนการทดสอบเพื่อบันทึกคะแนนในแต่ละรายการ ครูควรให้เด็กได้ทดลองปฏิบัติการ ทดสอบรายการนั้นๆ เสียก่อน สำหรับรายละเอียดของการทดสอบในแต่ละรายการนั้นก็ให้ปฏิบัติตาม วิธีทดสอบที่ได้บอกรายละเอียดไว้แล้วในรายการทดสอบนั้น ๆ

8. ครูต้องสำรวจเด็กก่อนว่ามีเด็กคนใดที่มีโรคประจำตัวหรือกำลังเจ็บป่วย และยังไม่ควร อนุญาตให้เด็กทำการทดสอบ จนกว่าจะมั่นใจว่าเด็กจะได้รับความปลอดภัยและไม่มีอันตรายจากโรค ประจำตัวนั้นๆ

ก่อนการทดสอบ ครูควรให้เด็กทุกคนได้มีการอบอุ่นร่างกายเพื่อเป็นการยืดเหยียด .9. สันยัดสาย อาจจะปฏิบัติโดยการวิ่งอยู่กับที่ หมุนแขน เขยียดแขน บิดลำตัว หรือเคลื่อนไหวแขน ขาลำตัวโดยวิธี อื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้กล้ามเนื้อ เอ็น และข้อต่อมีความพร้อมในการทดสอบ

เนื่องจากการทดสอบจะต้องทำหลายรายการ ครูผู้สอนอาจจะแบ่งการทดสอบ .10 วัน ข้อที่ควรคำนึงก็คือ หาก 1 วัน หรืออาจทำการทดสอบให้เสร็จสิ้นภายใน 2 ออกเป็น ครูผู้สอนปฏิบัติอย่างไร อย่างหนึ่งก็ต้องเลือกปฏิบัติวิธีเดียวกันกับการทดสอบทุกครั้ง

ในระหว่างการทดสอบหากเด็กได้รับอุบัติเหตุจากการทดสอบหรือเกิดอาการ .11 ผิดปกติของ ร่างกายในรายการใดรายการหนึ่ง ครูจะต้องให้เด็กคนนั้นหยุดทำการทดสอบทันที และหาเวลามาทำ การทดสอบเพิ่มเติมในภายหลังเมื่อเด็กหายเป็นปกติดีแล้ว

ขั้นตอนการนำแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายไปใช้และข้อคิดเห็น สำหรับการจัดโครงการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายในโรงเรียน

1. ศึกษาและทำความเข้าใจให้ชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของโครงการสมรรถภาพทางกาย ของโรงเรียน

ศึกษาและทำความเข้าใจให้ชัดเจนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ องค์ประกอบสมรรถภาพ .2 ทาง กายที่ต้องการวัด รายละเอียดและวิธีการปฏิบัติของรายการทดสอบในแต่ละรายการ ข้อควรระวังใน ระหว่างการปฏิบัติแบบทดสอบบางรายการ เพื่อไม่ให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบ การบันทึกคะแนน การวิเคราะห์ข้อมูล ตลอดจนการแปลผล เพราะรายละเอียดเหล่านี้จะเป็น การเตรียมตัวเบื้องต้นของ ผู้ปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้

ครูพลศึกษา และผู้เกี่ยวข้องทุกคน .3 จะต้องซักซ้อมวิธีการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ ความ เข้าใจตรงกันในรายละเอียดของแบบทดสอบทุกรายการ ทั้งนี้เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่ อาจเกิดขึ้น โดยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ซึ่งเป็นกรณีที่จะเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ขณะที่มีการ เก็บรวบรวมข้อมูล

.4ครูพลศึกษา และคณะผู้ทำงานทุกคน จะต้องวางแผนร่วมกันในการเก็บรวบรวม ข้อมูลว่า จะดำเนินการไปในลักษณะใด ใครรับผิดชอบในส่วนไหน การพบปะพูดคุย แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น และเตรียมการร่วมกัน ถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก คณะผู้ทำงานไม่ควรคาดคิด และสรุปเอง ทุกคน ควรที่จะต้องทราบว่าตนเองมีบทบาทและจะรับผิดชอบในการทำอะไร การ เก็บรวบรวมข้อมูลในการ ทดสอบสมรรถภาพทางกายของเด็กในโรงเรียนซึ่งมีจำนวนมากและ ใช้แบบทดสอบหลายๆ รายการ เช่นนี้ มีความต้องการการมีระเบียบวินัยของเด็ก การวางแผนที่ มีความรัดกุม เป็นไปตามขั้นตอนและมี วิธีปฏิบัติอย่างชัดเจน จะเป็นการช่วยลดความยุ่งยาก วุ่นวาย ลดเวลา ลดค่าใช้จ่ายลงได้อย่างมาก และยังทำให้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้นั้นมีความ น่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้อย่างมีคุณค่า

ดังนั้นครูพลศึกษาและคณะผู้ทำงานไม่ควรละเลยในเรื่องต่างๆ เหล่านี้

นำแผนงานและวิธีการดำเนินการในการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกขั้นตอน ไปหารือและ .5 แลก เปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้บริหารของโรงเรียนและผู้เกี่ยวข้องคนอื่น ๆ ในโรงเรียน โครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของโรงเรียน เป็นโครงการใหญ่ที่ต้องการการสนับสนุนและร่วมมือจากบุคลากรทุก ฝ่ายของโรงเรียน โครงการนี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบและความร่วมมือ เป็น หน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรงของครูพลศึกษาและทีมงานที่จะต้องทำความเข้าใจ โดยการให้ข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ให้ทุกคนได้รับทราบและเข้าใจว่า ทำไมต้องมีโครงการทดสอบสมรรถภาพทาง กายในโรงเรียน ใครเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น และโดยบทบาทของบุคลากรในโรงเรียน ทุกคนจะเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการนี้ได้ อย่างไร ข้อมูลและรายละเอียดต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องชัดเจน และมีแนวทางในการปฏิบัติและเกิด ภาพแก่ทุกคน ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้รับจาก ผู้บริหารและผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ครูพลศึกษาจะต้องรับฟังและแก้ไข หากจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเพื่อ ความเหมาะสม และ จำเป็นต้องอธิบายหากยังมีผู้ไม่เข้าใจ สับสน และเข้าใจผิด ครูพลศึกษาจะต้องมี ความรู้ความ เข้าใจในองค์ความรู้อย่างแท้จริง สามารถอธิบายตามหลักวิชาการได้ และขณะเดียวกัน หาก ต้องชี้แจงเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อให้กระบวนการของการทดสอบเป็นไปอย่างถูกต้องแล้ว ครูพลศึกษาและทีมงานก็ไม่ควรนิ่งนอนใจและเฉยเมยที่จะชี้แจง หากทุกอย่างดำเนินการอย่างมี ขั้นตอน และมีระบบ มีกรอบเวลาเป็นเครื่องกำหนดก็เป็นที่ยึดมั่นว่า โครงการนี้จะสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ที่วาง ไว้อย่างแน่นอน

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เนื่องจากแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทย .6 ปี เป็นแบบทดสอบที่ประกอบด้วยรายการทดสอบหลายรายการ ครูพลศึกษาจะต้อง 6-4 อายุ วางแผนการ เก็บข้อมูลไว้ให้ดีกว่า จะเก็บข้อมูลในรายการไหน วันใด จะเก็บข้อมูลวันละกี่ รายการ แผนงานดังกล่าวจะ ไม่เป็นข้อตายตัว เพราะการเก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละโรงเรียนจะ แตกต่างกัน ทั้งในส่วนของจำนวน นักเรียน สภาพของดินฟ้าอากาศ ตารางกิจกรรมนักเรียน และช่วงระยะเวลาของการดำเนินการ รายละเอียดเหล่านี้ครูพลศึกษาและทีมงานสามารถใช้ วิจารณญาณของตนเองได้ตามความเหมาะสม หลักการที่สำคัญคือ จะต้องคำนึงถึงสภาพ ทางด้านร่างกายและความพร้อมของเด็กในแต่ละช่วงอายุ โดยพยายามไม่ให้เกิดเหนื่อยเกินไป และควรคำนึงถึงผลที่อาจกระทบต่อความสามารถในการ ปฏิบัติของเด็ก เช่น เด็กผ่าน การทดสอบบางรายการซึ่งอาจมีผลต่อการทดสอบในรายการต่อไป อย่างไร ก็ตาม หากเป็นการ ทดสอบสมรรถภาพทางกายตามปกติ ก็อาจไม่มีผลมากมายนัก นอกจาก ครูพลศึกษาประสงค์ จะเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการสร้างเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของเด็กในระดับ อายุ ต่าง ๆ กัน ซึ่งกระบวนการนี้ จำเป็นจะต้องวางกรอบการทำงานให้ชัดเจนและปฏิบัติให้เหมือน ๆ กัน ทุกขั้นตอน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่จะนำไปใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานเพื่อการเปรียบเทียบได้ ต่อไป

ข้อมูลที่ได้มาจากการทดสอบนั้น จะต้องนำไปดำเนินการวิเคราะห์ตามกระบวนการ .7 และ ขั้นตอนทางสถิติ ทั้งนี้โดยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ เช่น อาจจะนำไปใช้เพื่อประโยชน์เพื่อ การศึกษาสถานะทางสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของเด็ก หรือเพื่อประโยชน์ในการให้คะแนนซึ่งถือ เป็นส่วนหนึ่งของการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา หรือเพื่อประโยชน์ต่อการสร้างเกณฑ์มาตรฐาน สมรรถภาพทางกายของโรงเรียน ของจังหวัด ของเขตการศึกษา หรือของประเทศเป็นต้น ครูพลศึกษาจะต้องเร่งรีบดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งผลจากการวิเคราะห์โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เมื่อได้ผลจากการ วิเคราะห์มาแล้ว ก็จะต้องเร่งรีบดำเนินการรายงานผลนั้นให้ทุกๆ ฝ่ายได้รับทราบการรายงานผลจะต้องทำ อย่างละเอียดถี่ถ้วน ชี้ให้เห็นประเด็นต่างๆ อย่างชัดเจน มีเหตุผลพร้อมทั้งสรุปให้เห็นถึงสภาพปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการดำเนินโครงการ สำหรับการแจ้งผลสมรรถภาพทางกายของ เด็ก ให้กับครูและผู้ปกครองได้รับทราบนั้น นับเป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ปกครองและครูจะเป็นกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทสำคัญที่จะได้หาหนทางช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนในเรื่องสมรรถภาพทางกายของเด็กๆ ต่อไป

8. การทดสอบสมรรถภาพทางกายในโรงเรียนนั้น ควรจะทำปีละ 2 ครั้ง คือเมื่อเริ่มเปิดเรียน ในภาคต้น ทั้งนี้เพื่อครูพลศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้ทราบถึงสภาวะทางสุขภาพ และสมรรถภาพทาง กายของเด็กๆ ก่อนที่จะทำโครงการอื่นๆ ให้เด็กต่อไป เมื่อเสร็จสิ้นโครงการตลอดทั้งปีแล้ว ก่อนจะปิด ภาคเรียนในภาคปลาย ก็ควรดำเนินการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเด็กๆ อีกครั้งหนึ่ง ผลที่ได้จาก การทดสอบทั้ง 2 ครั้งจะเป็นข้อมูลที่ครูสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในหลายๆ วัตถุประสงค์

9. ครูพลศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรจะได้นำผลที่ได้จากการทดสอบสมรรถภาพทางกายของ เด็กมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตลอดจนการ พัฒนาโครงการต่างๆ เพื่อจะได้เสริมสร้างความแข็งแรงและสมบูรณ์ของร่างกายของเด็ก การมีข้อมูลที่ ได้มาจากการคัดค้นพบจากการศึกษาจะเป็นหลักฐานยืนยันและสนับสนุนในการปรับเปลี่ยนกิจกรรมต่างๆ ได้โดยง่ายและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

10. มีผู้บริหารและบุคคลทั่วไปอีกจำนวนไม่น้อย ที่ยังมีความคิดไม่เห็นด้วยกับการที่จะให้ เด็ก ได้มีการฝึกฝนท่าทางการปฏิบัติแบบทดสอบรายการต่างๆ เพราะคิดว่าการทำเช่นนั้น จะทำให้เด็ก ไม่ยอมเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาอย่างอื่นเลย แต่พยายามฝึกฝนรายการทดสอบ สมรรถภาพต่างๆ เพื่อการได้คะแนนดี แล้วจะล้มเลิกการออกกำลังกายในระยะต่อไปการเสริมสร้าง สมรรถภาพทางกายของเด็กนั้น สามารถทำได้หลายรูปแบบทั้งในระหว่างที่เด็กอยู่ในโรงเรียนหรืออยู่ที่ บ้าน หากเด็กๆ ได้มีความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา พวกเขา ก็จะเป็นผู้ที่ สามารถสร้างความแข็งแรงสมบูรณ์ให้กับตนเองได้โดยอัตโนมัติ แนวความคิดในการฝึกฝนตนเองเพื่อ การปฏิบัติให้ได้จำนวนมากครั้ง และสามารถส่งผลให้ได้รับคะแนนดีในการสอบก็คงค่อยๆ หายไปจาก แนวความคิดของพวกเขา

การที่นักเรียนได้มีโอกาสฝึกตนเองอย่างสม่ำเสมอ และปฏิบัติเป็นเวลานานๆ คณะผู้วิจัยคิดว่า เป็นการดี และเอื้อประโยชน์ให้ทั้งต่อตัวของเขาเองและต่อโครงการ และพวกเขาจะได้ เรียนรู้ และฝึกฝนในท่าทางที่ถูกต้อง ท่าทางที่ควรจะเป็น และไม่เกิดอันตราย เป็นการสร้างบุคลิก และท่าทางที่เหมาะสม อันจะส่งผลให้พวกเขาเป็นผู้ที่มีโครงสร้างของร่างกายได้สัดส่วนเหมาะสมกับวัย ขณะเดียวกันเมื่อเขาได้ทราบถึงท่าทางที่ถูกต้องเหมาะสมแล้ว ความสามารถในการปฏิบัติทดสอบ จะต้องนำมาพิจารณาด้วย หากจำเป็นต้องใช้ข้อมูลส่วนนี้ไปประกอบการให้คะแนน ครูพลศึกษาจะต้อง วางเกณฑ์การตัดสินไว้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับความเป็นจริง การตัดสินผลอาจจะต้องใช้การอิง เกณฑ์ (criterion referenced standard) มากกว่าการที่จะอิงกลุ่ม (norm referenced standard) ด้วย เหตุผลดังกล่าว เพื่อให้ทำให้การดำเนินการโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของโรงเรียนบรรลุ วัตถุประสงค์ ครูพลศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจดีพอในการวัดและ ประเมินผลด้วย (Edward and Frank, 1992) 11. โครงการทดสอบสมรรถภาพทางกาย จะเป็นโครงการที่มีความสมบูรณ์และมีคุณค่า ก็ต่อเมื่อครูพลศึกษาจะต้องริบเร่งจัดทำเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของเด็กในระดับอายุต่างๆ ในโรงเรียนให้เป็นที่เรียบร้อยครบถ้วนทุกระดับอายุ จากเกณฑ์มาตรฐานระดับโรงเรียนก็จะเป็นเกณฑ์ มาตรฐานระดับจังหวัด เกณฑ์มาตรฐานระดับภาค และเกณฑ์มาตรฐานระดับชาติต่อไป ผลที่ได้จาก การทดสอบสมรรถภาพทางกายควรจะได้นำมาเป็นพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ในวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการคัดเลือกผู้มี ความสามารถทางการกีฬา เพื่อร่วมเป็นนักกีฬาทีมชาติไทยต่อไป

วันที่ 22-23 พฤษภาคม พ.ศ.2562
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เรื่องเทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน
สำหรับนักเรียนประถมศึกษา

วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติโดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติเป็นสำคัญ
 วิทยากร: อาจารย์ดร.อริณชัย พรหมเทพ และอาจารย์ ธนาธิลป์ ทองสมจิตต์

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องการเคลื่อนไหวในรูปแบบต่าง ๆ และสามารถเชื่อมโยงไปสู่การนำรูปแบบการฝึกการเคลื่อนไหวสู่การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆได้

ตัวชี้วัด

1. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้ความเข้าใจในการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา
2. เพื่อให้ผู้เข้าอบรมมีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานจากการฝึกอบรมและสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระสำคัญ

ความรู้เกี่ยวกับการการเคลื่อนไหวพื้นฐานสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้พลศึกษา

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

1 อธิบายและเข้าใจถึงประโยชน์ .การเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

2ทราบถึง ความสามารถในเรื่องของสมรรถภาพทางกายของนักเรียน .

ด้านทักษะกระบวนการ (skill,Practice)

1สามารถปฏิบัติการ .เคลื่อนไหวพื้นฐานได้ถูกต้องและปลอดภัย

ด้านเจตคติ (Attitude)

3. ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของการการเคลื่อนไหวพื้นฐาน
4. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยความกระตือรือร้น และให้ความร่วมมือ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน (ขั้นเตรียม)

1. วิทยากรสอบถามผู้เข้าร่วมบรรยาย เรื่อง สมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนชั้นระดับประถมศึกษา ของกรมพลศึกษา

ขั้นที่ 2 : ขั้นสอนและกิจกรรม

2. วิทยากร เริ่ม ทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายร่วมกับผู้เข้ารับฝึกอบรม โดยประกอบด้วย 3 สถานี โดยสถานีละ 1 ชั่วโมงจะจัดสถานีดังนี้

2.1 การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ (Non locomotor Movement)

2.2 การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ (Locomotor Movement)

2.3 การเคลื่อนไหวพร้อมกับอุปกรณ์หรือวัตถุ (Movement with Equipment & Material)

3.สรุปโดยวิทยากรโดยการเทียบผลที่ได้กับเกณฑ์พร้อมกับแปลผลของสมรรถภาพของผู้เข้าร่วมอบรมในภาพรวม

ชิ้นงานหรือภาระงาน

.1 ใบความรู้

สื่อการเรียนรู้

1. นกหวีด

2. กรวย / มาร์กเกอร์

3. ลูกฟุตบอล ลูกเทนนิส

แหล่งการเรียนรู้: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

1. อาคารนันทนาการและบริการนักศึกษา

.2อาคารพลศึกษาและนันทนาการ (โรงยิม)

ใบความรู้ที่ 5

การเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

การเคลื่อนไหวเบื้องต้นสำหรับเด็กปฐมวัยสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

การเคลื่อนไหวอยู่กับที่ (Non locomotor Movement) เป็นการเคลื่อนไหวร่างกายเมื่ออยู่ ณ จุดใดจุดหนึ่งและไม่เคลื่อน ไหวออกจากจุดนั้นเลย ได้แก่ การก้มตัว การเหยียดตัว การบิดตัว การหมุนตัวการโยกตัว การแกว่ง หรือการหมุนเหวี่ยง การเอียง การดัน การดึง การสั่น การตี

การเคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ (Locomotor Movement) เป็นการเคลื่อนไหวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ได้แก่

1. การเดิน หมายถึงการเดินแบบธรรมดา แต่เพื่อความมั่นคงและสวยงามขึ้นก็เพิ่มการย่อเข้า เข้าไปด้วย อาจจะเดินไปข้างหน้าและเดินถอยหลังก็ได้
2. การวิ่ง หมายถึง การวิ่งแบบธรรมดาด้วยการใช้ปลายเท้าลงสู่พื้น
3. การก้าวเท้าแล้วชิด (Two- Step) หมายถึงการก้าวเท้าไปข้างหน้า 1 ก้าว แล้วลากเท้าหลังมาชิดส้นเท้าหน้าเร็ว ๆ ขณะที่เท้าหลังมาชิดส้นเท้าหน้าให้รีบก้าวหรือใส่เท้าหน้าออกไปข้างหน้าเร็ว ๆ แล้วเริ่มต้นใหม่ จะเริ่มต้นด้วยเท้าใดก่อนก็ได้ แล้วทำสลับกันไป ถ้าจะนับเป็นจังหวะก็จะได้ดังนี้ 3-2-1
4. การสไลด์ (Slide) หมายถึง การก้าวเท้าออกไปทางข้าง เริ่มด้วยเท้าไหนก็ได้ ถ้าเริ่มเท้าซ้ายก็ก้าวออกไปทางข้างซ้าย ถ้าเริ่มเท้าขวาก็ก้าวออกไปทางข้างขวา เมื่อก้าวเท้าออกทางข้างแล้วก็ลากอีกเท้าหนึ่งมาชิด แล้วก็เริ่มต้นใหม่ ถ้าจะนับเป็นจังหวะก็จะได้ดังนี้ ก้าว – ชิด – หรือ ก้าว 3-2-1
5. การกระโดดและลงเท้าเดียว (Hop) หมายถึง การก้าวกระโดดเขย่ง เช่น เมื่อก้าวเท้าซ้ายออกไป ขณะที่ยกเท้าขวาก้าวตามไปนั้นน้ำหนักตัวอยู่บนเท้าซ้าย ให้ใช้เท้าซ้ายถีบตัวกระโดดขึ้นโดยใช้สปริงที่ข้อเท้าแล้วลงสู่พื้นด้วยเท้าซ้ายส่วนเท้า (เท้าเดิม) 1 -1 ขวาทิ้งยกเท้าพ้นพื้นงอเข้าไว้ถ้าจะนับเป็นจังหวะก็ได้. กระโดด หรือ ก้าว – กระโดด
6. 2. กระโดด หมายถึง การกระโดดขึ้นจากพื้นด้วยเท้าเดียวหรือสองเท้าแล้วลงสู่พื้นด้วยเท้าเดียวหรือสองเท้า
7. 3. ซาติช(Schottische) หมายถึง การก้าวไปข้างหน้า 3 ก้าว แล้วทำกระโดดและลงเท้าเดียว (Hop) นั้นเอง จะเริ่มต้นด้วยเท้าใดก่อนก็ได้ ถ้าจะนับเป็นจังหวะก็จะได้ดังนี้ 1 – 2 -3 hop หรือ ก้าว – ก้าว – ก้าว hop หรือ ซ้าย – ขวา – ซ้าย –hop
8. 4. การแตะส้นและปลายเท้า (Heel and Toe) หมายถึง การใช้ส้นเท้าแตะพื้น แล้วเปลี่ยนเป็นใช้ปลายเท้าแตะพื้น

9. โด – ซี –โด (Do – Si -Do) หมายถึง การยกแขนทั้งสองขึ้นระดับไหล่ กางข้อศอก ออกข้าง ๆ พับแขนท่อนล่างเข้ามาข้างหน้าระดับคอ ฝ่ามือแบและคว่ำลงแล้วเดินสวนกันกับคู่ หลีกกันทางซ้ายเมื่อหลังพ้นกันก็ให้เดินถอยกลับโดยวนทางขวามือจนกลับมา (หลีกกันทางขวา)
10. สวิงข้อศอก (Elbow Swing) หมายถึงการใช้ข้อศอกซ้ายหรือขวาค้างกับคู่แล้วเดินหรือวิ่ง หรือ Hop หรือท่าซาติช หรือท่า Skip หมุนไปรอบ ๆ คู่ ถ้าคล้องข้อศอกขวาก็หมุนตามเข็มนาฬิกา ถ้าคล้องข้อศอกซ้ายก็หมุนทวนเข็มนาฬิกา
11. การก้าวกระโดดสลับเท้า (Skip) หมายถึง วิ่งกระโดดก้าวเท้าซ้ายกระโดดขึ้นเท้าซ้าย ก้าวขวากระโดดขวา การกระโดดในที่นี้หมายถึงการทำ Hop นั้นเอง แต่เป็นการกระทำที่เร็วคล้ายกับวิ่ง
12. สวิงมือ (Hand Swing) หมายถึง การจับมือกับคู่ มือขวาจับมือซ้าย มือซ้ายจับมือขวาเอนตัวไปข้างหลังให้แขนตึง แล้วก้าวเท้าหมุนตัวไปรอบ ๆ กัน จะหมุนทวนเข็มนาฬิกาก็ได้
13. กระเทียบเท้า หมายถึง การใช้เท้ากระเทียบพื้นจะกระเทียบเท้าเดียวติดต่อกันไป หรือกระเทียบเท้าสลับกันก็ได้ โดยลงพื้นให้เต็มฝ่าเท้า
14. ตามเข็มนาฬิกา หมายถึง การเคลื่อนที่เป็นวงกลมโดยวนไปทางขวา
15. ทวนเข็มนาฬิกา หมายถึง การเคลื่อนที่เป็นวงกลมโดยวนไปทางซ้าย
16. ควบม้า (Gallop) หมายถึง การให้เท้าใดเท้าหนึ่งสับเท้าก้าวไปข้างหน้า แล้วก้าวเท้าหลังตามไปเร็ว ๆ เมื่อเท้าหลังก้าวตามไปแล้วให้ยกเท้าหน้าขึ้นพร้อมที่จะสับเท้าก้าวต่อไป

การเคลื่อนไหวพร้อมกับอุปกรณ์หรือวัตถุ (Movement with Equipment & Material)

การเคลื่อนไหวพร้อมกับอุปกรณ์หรือวัตถุ ทำให้เด็กได้มีการเคลื่อนไหวโดยใช้อุปกรณ์หรือวัตถุอย่างหนึ่งอย่างใดประกอบ การใช้อุปกรณ์ประกอบนี้ช่วยทำให้เด็กได้มีการพัฒนาในด้านการทำงานประสานกันระหว่างประสาทมือกับประสาทตา ประสาทเท้ากับตา และประสาทมือ เท้า และตาให้ดีขึ้น ตามปกติเด็กจะมีความสนุกสนานกับการเคลื่อนไหวประกอบอุปกรณ์นี้มาก ดังนั้นจึงควรจัดอุปกรณ์หรือวัตถุอื่น ๆ ที่สามารถให้เด็กได้ใช้ประกอบในการเล่นหรือการเคลื่อนไหวนี้ให้มากที่สุด อุปกรณ์ที่จัดหาได้ง่าย เช่น ลูกบอล ลูกตุ้ม ห่วงยางขนาดใหญ่ ริงบิ้น ผ้าสีต่าง ๆ หนังสือพิมพ์ ลูกโป่ง อุปกรณ์เหล่านี้จะช่วยให้เด็กมีประสบการณ์ในการเคลื่อนไหวได้อย่างดีและกว้างขวาง

วันที่ 22-23 พฤษภาคม พ.ศ.2562

**หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่องเทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับ
ประถมศึกษา**

วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติโดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติเป็นสำคัญ

วิทยาการ: แบ่งเป็นชนิดกีฬา เป็นสถานี่ฝึกดังนี้

กรีฑา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานนท์ วันลา

ฟุตบอลและฟุตซอล : อาจารย์ ดร.อริญชัย พรหมเทพ (ฟุตบอล)

: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อรรถพล ยรรยงเสวี (ฟุตซอล)

แบดมินตันและเทเบิลเทนนิส : รท.ชนนัชนก ปล่องทอง (ร.น.) ยิมนาสติก (ยี่ดหยุ่น): น.ส.ยุพ

วัลย์ ภูษณะพงษ์ (นักกีฬายิมนาสติกทีมชาติไทย)

แชร์บอลและบาสเกตบอล : อาจารย์ กุศลธิดา เขียวผาติ (แชร์บอล)

: อาจารย์ ดร. อติเทพ ณ พัทลุง (บาสเกตบอล)

ตะกร้อ : อาจารย์ ประสิทธิ์ เจยศรีเพชร

วอลเลย์บอล : อาจารย์ วัฒนพงศ์ อ่อนนุ่ม

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

รู้ทักษะพื้นฐานในกีฬาแต่ละประเภท การออกกำลังกายและสามารถเลือกเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกม การละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา

ตัวชี้วัด

1.สามารถอธิบายและสาธิตทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้

2.สามารถปฏิบัติทักษะทางกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษาได้ ประกอบไปด้วย

2.1 กรีฑา

2.2 ยิมนาสติก (ยี่ดหยุ่น)

2.3 กีฬาแร็กเกต

- เทเบิลเทนนิส

- แบดมินตัน

2.4 ฟุตบอล / ฟุตซอล

2.6 วอลเลย์บอล

2.7 ตะกร้อ

2.8 แคร้บอล / บาสเกตบอล

สาระสำคัญ

ความรู้เกี่ยวกับทักษะพื้นฐานของแต่ละชนิดกีฬา สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนประถมศึกษาในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้พลศึกษา

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

1 อธิบายและเข้าใจถึงประโยชน์ .ทักษะพื้นฐานของแต่ละกีฬาที่จำเป็นสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

2 ทราบถึง .ทักษะพื้นฐานกีฬาที่จำเป็นสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

ด้านทักษะกระบวนการ (skill,Practice)

1สามารถปฏิบัติ . ทักษะพื้นฐานกีฬาที่จำเป็นสำหรับนักเรียนประถมศึกษาได้ถูกต้องและปลอดภัย

ด้านเจตคติ (Attitude)

ตระหนักและเห็นถึงความสำคัญของ ทักษะพื้นฐานกีฬาที่จำเป็นสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

1. มีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วยความกระตือรือร้น และให้ความร่วมมือ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน (ขั้นเตรียม)

1. วิทยาการประจำฐานในแต่ละชนิดกีฬา

ขั้นที่ 2 : ขั้นสอนและกิจกรรม

2. วิทยาการ เริ่ม การสอนและฝึกปฏิบัติเทคนิคการสอน โดยแบ่งเป็น 2 วันโดยในวันที่ 1 ประกอบด้วย 4 สถานี โดยในวันที่ 1 จะจัดสถานีดังนี้

วันที่ 1 ช่วงบ่ายยิมนาสติก เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน

วันที่ 2 ช่วงเช้าวอลเลย์บอล แคร้บอล บาสเกตบอล

วันที่ 2 ช่วงบ่าย กรีฑา ฟุตบอล/ฟุตซอล ตะกร้อ

3.สรุปภาพรวมโดยวิทยาการประจำสถานีฝึกพร้อมกับผู้เข้าร่วมรับการฝึกอบรม

ชิ้นงานหรือภาระงาน

1. ใบความรู้

สื่อการเรียนรู้

1. มาร์กเกอร์ / กรวย

2. นกหวีด

3. นาฬิกาจับเวลา

4. ไม้แบดมินตัน และลูกขนไก่
5. ไม้ปิงปอง และลูกปิงปอง
6. เบาะยิมนาสติก
7. ลูกบาสเกตบอล
8. ลูกแชร์บอล
9. ลูกฟุตบอล
10. ลูกวอลเลย์บอล

แหล่งการเรียนรู้ : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

1. สนามกรีฑา
2. ห้องยิมนาสติก
3. ห้องเทเบิลเทนนิส
4. ห้องแบดมินตัน
5. สนามวอลเลย์บอล
6. สนามฟุตบอล และฟุตซอล
7. สนามตะกร้อ
8. สนามแชร์บอลและบาสเกตบอล

ใบความรู้ 6

ทักษะพื้นฐานกีฬาในระดับประถมศึกษา

กรีฑา

การแกว่งแขน

การแกว่งแขน ลักษณะของการแกว่งแขนนั้นจะต้องงอโดยประมาณเกือบเป็นมุมของการตั้งฉาก พร้อมกับการกำมือหลวมๆ หรือ แแบมือ และให้แกว่งแขนขึ้นลงให้อยู่ในระดับของตนเองและกับแนวของบริเวณสะโพก ระหว่างการแกว่งแขนนั้นจะต้องให้ตัดเฉียงเข้าหาลำตัว โดยไม่ต้องเกร็งส่วนใดส่วนหนึ่งปล่อยให้ตามธรรมชาติในการวิ่ง

วิธีปฏิบัติ

1. ยืนเท้าแยกโดยปลายเท้าชี้ไปข้างหน้า ให้เท่ากับช่วงหัวไหล่ โดยเอนตัวไปด้านหน้าเล็กน้อย
2. กำมือหลวมๆ หรือแบตั้งตรงขึ้นมาพร้อมกับแกว่งแขนในลักษณะที่ไม่เกร็ง
3. ในการแกว่งแขนนั้นให้ฝึกสอง ระยะ คือระยะสั้นและระยะกลาง-ไกล
4. การแกว่งแขนระยะสั้น จะทำการแกว่งไวกว้างให้มือนั้นอยู่ในแนวที่มือไม่เกินศีรษะหรือสูงจนเกินไป และให้ทำการแกว่งแขนด้วยความเร็ว
5. การแกว่งแขนระยะกลาง-ไกล จะทำการแกว่งไวกว้างให้มือนั้นอยู่ในแนวที่มือไม่หัวไหล่หรือปลายคางและให้ทำการแกว่งแขนให้ช้ากว่าระยะสั้น

การสไตรด์

คือการวิ่งเร็วในระยะทางสั้นๆ ประมาณ 50-100 เมตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการวิ่งและ การทำความเร็ว ถือเป็นส่วนของการฝึกซ้อม และเป็นการวอร์มอัพก่อนลงแข่งวิ่ง แล้วการซ้อมส ไตรด์ และยังเป็น (Drill)การฝึกในการจัดระเบียบท่าทางลักษณะของการวิ่งให้ประสิทธิภาพ

ทำจ็อกกิ้ง (Jogging)

1. ยืนตรงในท่าที่สบาย
2. ยกแขนทั้ง 2 ข้าง ขนานกับพื้น เริ่มต้นวิ่งอยู่กับที่ กับจัดทำท่าในการแกว่งแขน
3. เริ่มวิ่งเคลื่อนที่ไปข้างหน้าพร้อมกับจัดทำท่าในการวิ่ง และเคลื่อนที่ด้วยการวิ่ง เบาๆ

ท่ายกเข่าต่ำ (Skipping Low Knees)

วิธีปฏิบัติ

1. ยืนตรงในท่าที่สบาย
2. ยกแขนทั้ง 2 ข้าง ขนานกับพื้น เริ่มต้นวิ่งอยู่กับที่ ขณะที่วิ่งให้พยายามยกเท้า พร้อมให้ต่ำพร้อมกับจัดทำท่าในการแกว่งแขนให้สัมพันธ์กับการยกเท้า
3. เริ่มวิ่งเคลื่อนที่ไปข้างหน้าพร้อมกับจัดทำท่าในการวิ่ง

ท่ายกเข่าสูง (Skipping High Knees)

วิธีปฏิบัติ

1. ยืนตรงในท่าที่สบาย
2. ยกแขนทั้ง 2 ข้าง ขนานกับพื้น เริ่มต้นวิ่งอยู่กับที่ ขณะที่วิ่งพยายามยกเข่าสูงให้แตะกับมือที่ยื่นออกมา หรือยกเข่าให้สูงที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. เริ่มวิ่งเคลื่อนที่ไปข้างหน้าโดยทำตามลักษณะที่ยกเข่าสูงพร้อมกับจัดทำทาง

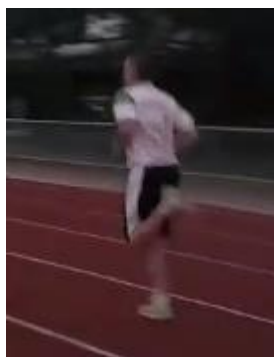

ท่าเตะเท้าไปข้างหน้า (Straight-leg)

วิธีปฏิบัติ

1. ยืนตรงในท่าที่สบาย
2. ยกแขนทั้ง 2 ข้าง ขนานกับพื้น เริ่มต้นด้วยการเตะเท้าไปข้างหน้าสลับซ้ายขวาวิ่งอยู่กับที่พร้อมกับแกว่งแขนให้สัมพันธ์กัน
3. เริ่มวิ่งเคลื่อนที่ไปข้างหน้าโดยทำตามลักษณะที่เตะเท้าไปข้างหน้าพร้อมกับจัดทำทาง

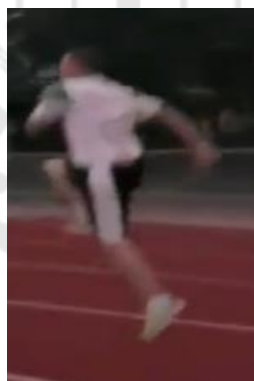
ท่าเตะเท้าไปข้างหลัง (Butt-Kicks)

วิธีปฏิบัติ

1. ยืนตรงในท่าที่สบาย
2. ยกแขนทั้ง 2 ข้าง ขนานกับพื้น เริ่มต้นด้วยการเตะเท้าไปข้างหลังสลับซ้ายขวาวิ่งอยู่กับที่พร้อมโดยให้บริเวณของสันเท้าถูกรับบริเวณสะโพก หรือ ให้ใช้มือกั้นสะโพก แล้วให้สันเท้านั้นสัมผัสบริเวณฝ่ามือแทนพร้อมกับแกว่งแขนให้สัมพันธ์กัน
3. เริ่มวิ่งเคลื่อนที่ไปข้างหน้าโดยทำตามลักษณะที่เตะเท้าไปข้างหน้าพร้อมกับจัดท่าทาง

ท่าทาง

ท่าฮอป (Hop)

1. ยืนตรงในท่าที่สบาย
2. เริ่มต้นด้วยการกระโดดยกเข่าสูงและแกว่งแขนอยู่กับที่ พร้อมกับจัดท่าทาง
3. ทำการเคลื่อนที่ไปข้างด้วยการวิ่งพร้อมส่งแรงกระโดดให้สัมพันธ์กับการแกว่งแขน ให้สัมพันธ์กันกับท่าทางในการยกเข่าพร้อมกับจัดท่าทาง

การออกสตาร์ท

การตั้งต้นการวิ่งหรือการออกสตาร์ท

การตั้งต้นการวิ่งหรือการออกสตาร์ท นิยมใช้อยู่ 3 แบบ นักกีฬา มักจะเลือกใช้ตามความถนัดและความเหมาะสมกับความสูงของนักกีฬา

1. แบบ Bunch Start ทำนี้เหมาะกับนักกรีฑาที่มีรูปร่างเตี้ย
2. แบบ Medium Start ทำนี้เหมาะกับนักกรีฑาที่มีรูปร่างสันทัดปานกลาง
3. แบบ Elongated Start ทำนี้เหมาะกับนักกรีฑาที่มีรูปร่างสูงโปร่ง

เมื่อได้ยินคำสั่งว่า "เข้าที่"

1. วางมือทั้งสองบนพื้นห่างกันประมาณช่วงไหล่ กางนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ออกนิ้วอื่นชิดกัน
วาง หลังเส้น

2. มือวางหลังเส้นในลักษณะ กางนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ออกนิ้วอื่นชิดกัน

3. วางเท้าตามท่าที่เลือกหรือท่าที่ถนัดเมื่อได้ยินคำสั่งว่า ให้ยกสะโพกขึ้นอยู่ในระดับ"ระวัง"
"ไป" ไหล่ หรือสูงกว่าระดับไหล่ เมื่อได้ยินเสียงปืน หรือ ให้ออกวิ่งทันทีที่ได้ยินเสียงปืนหรือ
"ไป" ให้พุ่งเอนไปข้างหน้า

ทักษะพื้นฐานกีฬายิมนาสติก ท่าม้วนหน้าข้างอ

วิธีปฏิบัติ

- .1 ยืนยกมือ เพื่อแสดงความพร้อมในการทำ
- .2 ย่อตัวลงสู่การนั่งยองๆ พร้อมทั้งเหยียดแขนไปทางด้านหน้า
- .3 วางมือลงกับพื้น ออกแรงถีบขาแยกสะโพกขึ้น
- .4 ก้มตัวให้ศีรษะส่วนหลังวางลงกับพื้น พร้อมทั้งกู้ตัวและม้วนตัวสู่การนั่งยองๆ
- .5 ลุกขึ้นยืนพร้อมทั้งยกมือขึ้นเพื่อเป็นการแสดงว่าได้ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ท่านอนสะพานโค้ง

วิธีปฏิบัติ

- .1 นอนหงาย งอเข่าให้สันเท้าอยู่ใกล้กับสะโพก
- .2 วางฝ่ามือทั้งสองข้างบริเวณหู ปลายนิ้วชี้เข้าหาลำตัว
- .3 ยกตัวขึ้น ออกแรงดันแขน และขา ให้สะโพกและสะบักหลังลอยสูงจากพื้น
- .4 แขนทั้งสอง และขาเหยียดตรง (พยายามให้แขนตั้งอยู่ในแนวมุมฉากกับพื้น)

ทำยืนแอ่นลงสู่ท่าสะพานโค้ง

วิธีปฏิบัติ

- .1 ยืนยก เขยียดแขนให้ใกล้หูหรือชิดหูมากที่สุด
- .2 แอ่นตัวไปด้านหลัง แขนเหยียดตรงในขณะที่แอ่นตัว .
- .3 แอ่นตัวลงไปจนกระทั่งมือวางกับพื้นแขนเหยียดตรง
- .4 ระหว่างที่แอ่นลงนั้น จะต้องลงด้วยความราบรื่น นุ่มนวล

ทำยืนท่าหงส์

วิธีปฏิบัติ

- .1 ยืนยกมือแขนชิดหู
- .2 ก้าวเท้ามาทางด้านหน้า
- .3 วางมือลงพร้อมกับเตะขาข้างที่ถนัดขึ้นหงส์สูง
- .4 รวบเท้าชิดติดกัน ค้างไว้ชั่วขณะ (พอให้เป็นลักษณะท่าหงส์สูง)
- .5 จากนั้นวางเท้าลงกับพื้นสู่การยืนพร้อมทั้งยกมือทั้งสองข้างขึ้น

ทำล้อเกวียน

วิธีปฏิบัติ

- .1 ยืนตรงเท้าชิดติดกันยกมือทั้งสองข้างชูขึ้น แขนห่างกันประมาณช่วงไหล่
- .2 ก้าวเท้าไปข้างหน้า งอเข่าก้มพับตัว บิดตัววางมือให้เป็นแนวเส้นตรงกับเท้าที่ก้าวไปด้านหน้า
- .3 เตะขาด้าน ที่อยู่ข้างหลังขึ้น แยกขาออก ให้มากที่สุดเท่าที่ทำได้
- .4 ลำตัวตั้งตรง เหวี่ยงตัว จากด้านหนึ่งมาอีกด้านหนึ่ง แล้ววางเท้าลงที่พื้นที่ละข้าง
- .5 ยกตัวขึ้นสู่การยืน ตามแนวเส้นตรงในการวางมือกับพื้นระหว่างเท้าและมือทั้งสองข้าง

ท่าหกกบ

วิธีปฏิบัติ

1. นั่งโดยถ่ายน้ำหนักไว้บริเวณสันเท้าจากนั้นวางมือไว้ที่พื้นประมาณช่วงหัวไหล่
2. ยกตัวขึ้นโดยถ่ายน้ำหนักไปที่บริเวณแขนทั้งสองข้าง พร้อมกับโน้มตัวไปข้างหน้า
3. ให้ขาด้านในที่อยู่บริเวณข้อศอกนั้นถ่ายน้ำหนักพร้อมเกร็งข้อข้อมือเพื่อรับน้ำหนัก โดยเท้าให้ลอยขึ้นจากพื้น

กีฬาแร็กเกต

ทักษะพื้นฐานกีฬาเทเบิลเทนนิส

1. การจับไม้

การจับไม้แบบจับมือ การจับไม้แบบจับมือ หรือการจับแบบขวาง หรือการจับไม้แบบธรรมดาเป็นวิธีการจับไม้ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ นักกีฬาเทเบิลเทนนิสในกลุ่มประเทศแถบทวีปยุโรป การจับไม้แบบนี้เหมาะสำหรับผู้เล่นที่เพิ่งเริ่มต้นฝึกหัดการเล่น

วิธีปฏิบัติ

1. ใช้มือขวาหรือมือข้างที่ถนัดจับไม้เหมือนกับว่ากำลังจะจับมือคนอื่นคนหนึ่งโดยจับตามไม้ให้อยู่ในระหว่างหัวแม่มือกับนิ้วชี้
2. วางนิ้วหัวแม่มือบนหน้าไม้ด้านหนึ่งของบริเวณส่วนโคนไม้ โดยที่หน้าไม้ด้านที่วางนิ้วหัวแม่มือนี้จะเป็นต้นสำหรับการตีลูกหน้ามือ
3. วางนิ้วชี้ขนานไปตามแนวขวางของส่วนปลายโคนไม้บนหน้าไม้ อีกด้านหนึ่ง โดยที่หน้าไม้ที่วางนิ้วชี้จะเป็นต้นสำหรับการตีลูกหลังมือ และงอนิ้วที่เหลืออีก 3 นิ้ว คือนิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อยกำรอบตามไม้
4. จับไม้ให้พอดีมือ สบายๆ ไม่เกร็ง

การจับไม้แบบจับปากกา การจับ ไม้แบบจับปากกา หรือการจับแบบตะเกียบ

เป็นวิธีการจับไม้ที่ผู้เล่นในประเทศแถบทวีปเอเชียนิยม การจับไม้แบบนี้ช่วยให้ผู้เล่นตีลูกได้เร็วขึ้น และมีความคล่องตัวในการเคลื่อนที่เพื่อรับลูกจากฝ่ายตรงข้าม การจับไม้แบบจับปากกาจึงเหมาะสมสำหรับการเล่นลักษณะจู่โจม หรือการเล่นรุกอย่างรุนแรง

วิธีปฏิบัติ

1. จับไม้คล้ายว่ากำลังจับปากกา โดยจับให้สบายๆ พอดีมือ ไม่เกร็ง
2. วางนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ประกบกันจับตามไม้ไว้ด้านหนึ่ง
3. งอนิ้วอีก 3 นิ้วที่เหลือ คือนิ้วกลาง นิ้วนาง และนิ้วก้อย บนหน้าไม้ อีกด้านหนึ่งเพื่อช่วยประคองไม้ หรืออาจวางราบบนส่วนล่างของไม้ก็ได้

ฝึกการสร้างความคุ้นเคยกับลูกปิงปอง

ให้หัดโยนลูกปิงปองเล่น ไม่ว่าจะทิ้งโยนไปมา โยนให้ลูกปิงปองกระเด็นแล้ว พยายามจับลูกปิงปองให้ได้ หรือโยนลูกกระทบข้างฝา ฯลฯ ซึ่งแบบฝึกนี้ต้องการให้นักเรียน ได้คุ้นเคยกับจังหวะการกระดอนของลูกปิงปอง รวมถึงได้สังเกตทิศทางของลูกปิงปองเมื่อกระทบกับสิ่งต่างๆ โดยการฝึกจะให้ ยืนเล่นหรือนั่งเล่นกับลูกปิงปองก็ได้

ฝึกการเดาะลูกปิงปองแบบต่าง ๆ

หัดเดาะลูกปิงปองในลักษณะต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ด้านหน้ามือเดาะลูก หรือใช้หลังมือเดาะลูกหรืออาจจะเลี้ยงลูกให้อยู่บนหน้าไม้โดยไม่ให้ลูกตกลง ฝึกก็ได้ซึ่งแบบฝึกนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อฝึกให้เด็กนักเรียน ฝึกการควบคุมลูกปิงปองให้ได้

ฝึกให้รู้จักการตีลูกด้วยหน้ามือและหลังมือ

หลังจากที่ชำนาญการเดาะลูกแล้วให้ฝึกตีลูกด้วยหน้ามือ โดยให้นักเรียนอีกคนหนึ่งโยนลูกปิงปองให้อีกคนหนึ่งตีลูกโดยใช้ด้านหน้ามือ และด้านหลังมือสลับกันไปมา

ฝึกการตีโต้กับผนังด้วยการยืน

จากนั้นให้เปลี่ยนจากการนั่งเป็นการยืนตีโต้กับกำแพง โดยใช้ฝึกตีโต้โดยใช้ทั้งด้านหน้ามือและหลังมือสลับกันไป

ทักษะพื้นฐานที่ใช้ในกีฬาแบดมินตัน

การจับไม้แบดมินตัน

ก่อนที่จะเรียนรู้ถึงทักษะการเล่นกีฬาแบดมินตันใด ๆ ผู้เรียนจะต้องจับไม้แบดมินตันให้ถูกวิธีเสียก่อนวิธีการคือผู้ที่ถนัดมือขวาก็ใช้มือขวาจับโดยยื่นมือขวาออกไปข้างหน้าเหมือนกับการจับมือกับบุคคลอื่นที่ถูกแนะนำให้รู้จักโดยให้นิ้วทั้ง 4 การรอบด้ามไม้แบดมินตัน นิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้จะอยู่ตรงด้านสันของด้ามไม้แบดมินตันเป็นรูปตัว วี โดยตำแหน่งนิ้วหัวแม่มือจะทาบ อยู่ทางด้านแบน ของด้ามไม้แบดมินตัน

การส่งลูก

การส่งลูกเป็นวิธีการของการเริ่มเล่นในการเล่นหรือฝึกทักษะแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นเริ่มฝึกตีลูกแบบต่าง ๆ ตลอดจนเริ่ม การแข่งขัน การส่งลูกจะส่งได้ทั้งลูกหน้ามือและหลังมือซึ่งวิธีการส่งมีดังนี้

การส่งลูกหน้ามือ

1. ผู้ที่จะส่งลูกจะยืนห่างจากเส้นกลางสนามและเส้นส่งลูกสั้น
2. ยืนให้เท้าซ้ายอยู่ข้างหน้าสำหรับผู้ถนัดมือขวา ย่อเข่าเล็กน้อย เท้าทั้งสองข้างจะไม่ยกพื้นพื้นสนามเวลาส่งลูก
3. ใช้มือซ้ายจับลูกชนไก่ งอแขนพอประมาณ มือขวาเงื้อไม้ระดับเอวพร้อมที่จะส่งลูก
4. ตามองเป้าหมายที่จะส่งลูก ปล่อยลูก พร้อมกับตัวัดแขนมาข้างหน้าเมื่อไม้สัมผัสกับลูก ให้กระดกข้อมือช่วยส่งลูก ไปยังทิศทาง ที่ต้องการ

การส่งลูกหลังมือ

1. ยืนให้เท้าขวาอยู่ข้างหน้าสำหรับผู้ถนัดมือขวา เท้าทั้งสองข้างจะไม่ยกพื้นพื้นสนามเวลาส่งลูก
2. ใช้มือซ้ายจับลูกชนไก่ บริเวณปลายชนไก่ทางด้านซ้ายของลำตัวหลังมือด้านขวาอยู่ด้านหน้า
งอแขนพอประมาณ มือขวาเงื้อ ไม้ระดับเอวพร้อมที่จะส่งลูก
3. ตามองเป้าหมายที่จะส่งลูก ปล่อยลูก พร้อมกับตัวัดแขนมาข้างหน้าเมื่อไม้สัมผัสกับลูก ให้กระดกข้อมือช่วยส่งลูก ไปยังทิศทาง ที่ต้องการ

การยืน

หลักการยืน ที่สำคัญที่สุด คือไม่ควรยืนเท้าตาย ควรยืนโดยใช้เท้าใดเท้าหนึ่งนำหน้า (เท้าใดก็ได้) เพื่อการเคลื่อนไหวที่ สะดวกขึ้น ไม่ว่าจะไปข้างหน้า ข้างหลัง ข้างซ้าย ข้างขวา การเคลื่อนที่ของเท้าที่ดี คือ การก้าวเท้าแบบสไลด์เท้า (Slide)

การเคลื่อนที่ของเท้า

ในการเล่นกีฬา การเคลื่อนที่ของเท้าเป็นสิ่งสำคัญ เพราะทำให้เกิดความคล่องตัวในการเคลื่อนไหว การเคลื่อนที่ ที่เรียกว่า นั้นต้องความเร็วมากๆ เพราะการเคลื่อนที่ของ "ฟุตเวิร์ค" เท้าไม่เหมือนกัน แล้วแต่ลักษณะการตีลูกโดยมากจะใช้การ สไลด์เท้า (Slide) เพราะมีการทรงตัวดี เคลื่อนที่ได้สะดวก เปลี่ยนทิศทางได้ง่าย โดยเฉพาะการตีลูกหลังมือ ต้องมีการเคลื่อนที่ของเท้าเพื่อให้ตีทัน และสาเหตุที่ทำให้ตีไม่ทันก็เพราะการเคลื่อนที่ของเท้าไม่ดีนั่นเอง

ลูกตบ

1. ตั้งท่าเตรียมพร้อมโดยยืนเท้าหน้าเท้าตาม พร้อมกับจัดทำท่าทางการจับไม้
2. จับไม้เคลื่อนที่ไปด้านหลัง โดยการย่อเข่าพร้อมส่งแรง (บางจังหวะอาจไม่ต้องกระโดด)
3. เมื่อไม้สัมผัสลูกให้หักข้อมือพร้อมกับเหวี่ยงหัวไหล่ไปข้างหน้า

ทักษะฟุตบอล / ฟุตซอล

การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

การเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในหรืออาจจะเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าลูกแป้นว่าเป็นการเตะที่ง่ายที่มีความแน่นอนรวดเร็วและแม่นยำมากในการแข่งขันครั้งหนึ่ง ๆ ผู้เล่นจะเตะข้างเท้าด้านในไม่น้อยกว่า เปอร์เซ็นต์เพราะเตะได้ในทุกโอกาสและทุกสถานการณ์ไม่ว่าจะอยู่บนดิน 60 หรือลูกลอยในอากาศแล้วแต่ความต้องการของผู้เตะแต่ต้องเป็นระยะสั้น ๆ ใกล้เคียง ๆ เช่น การส่งผ่านหรือยิงประตูโดยเฉพาะในระยะที่ได้ผลแน่นอนและแม่นยำควรเป็นระยะทางไม่เกิน 20 เมตร

วิธีการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในมีการเตะดังนี้

1. จดเท้าข้างที่ไม่ได้เตะให้ได้ระดับเดียวกับลูกบอลปลายเท้าชี้ไปยังทิศทางที่ต้องการจะให้ลูกไปตามองที่ลูกบอล
2. แเบเท้าข้างที่จะใช้เตะให้ปลายเท้าหันออกจากตัวเป็นมุมฉากกับเท้าอีกข้างหนึ่งย่อเข้าแบะออกข้างนอก
3. เหวี่ยงเท้าที่เตะแต่ละโปกโดยใช้แรงเหวี่ยงจากสะโพกแขนทั้งสองเหวี่ยงไปตามจังหวะการเหวี่ยงเท้าย่อเข้าของขาข้างที่ไม่ได้เตะลงเล็กน้อยโน้มตัวไปข้างหน้า
4. ก่อนเตะให้เหวี่ยงเท้าไปข้างหลังตรง ๆ ให้เท้าถูกลูกบอลบริเวณหน้าเท้าส่วนกลาง (คือส่วนเว้าใต้บริเวณตาตุ่มลงไป) ใช้แรงส่งจากสะโพกเป็นจุดหมุน
5. เมื่อเตะลูกบอลไปแล้วให้ปล่อยเท้าที่เตะตามลูกไปยังทิศทางที่ต้องการ

การฝึกการเตะลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านในควรปฏิบัติดังนี้

.1 ยืนในท่าเตรียมพร้อม โดย

- 1.1 ยืนในท่าเท้าหลักหรือเท้าหน้า ซี่ปลายเท้าไปข้างหน้า
- 1.2 ย่อเข่าเท้าหลักเล็กน้อย น้ำหนักอยู่ที่ปลายเท้า
- 1.3 เท้าที่จะเตะหรือสัมผัสลูกบอล แปะเข้าไปด้านข้าง ปลายเท้าเฉียงประมาณ 90 องศา เกร็งข้อเท้าและเข่า
- 1.4 ก้มลำตัวเล็กน้อย ยกแขนขึ้นเพื่อการทรงตัวให้สมดุล
- 1.5 สายตามองไปด้านหน้า ทิศทางที่ต้องการให้ลูกบอลเคลื่อนที่

ทักษะการเลี้ยงลูกบอล

การเลี้ยงลูกบอล หมายถึง การพาลูกบอลไปด้วยการใช้เท้าทั้งสองเข้าสลับกัน จะเป็นการเดินหรือวิ่งก็ตาม เราสามารถที่จะไปได้ตามทิศทางที่ต้องการ ช้า เร็ว หรือหลบหลีกด้วยการใช้เท้าทั้งสองข้างบังคับลูก รวมทั้งการหลอกล่อ บังคับหรือเพื่อการพาไปยังประตู

การเลี้ยงลูกบอลหรือบังคับลูกบอลให้อยู่ในครอบครองนับว่ามีประโยชน์มากในการเล่นฟุตบอล เพราะผู้ที่เล่นฟุตบอลให้ได้ดีนั้น จะต้องมีความคุ้นเคยต่อลูกบอลก่อน ทั้งต้องรู้จักวิธีบังคับ ลูกบอลด้วยการเลี้ยง การเตะ การโหม่ง เพื่อหลบหลีกฝ่ายตรงข้ามและเคลื่อนไหวไปตามทิศทางที่ต้องการ ทักษะดังกล่าวจำเป็นต้องฝึกหัดจนรู้จังหวะของลูก การเตะลูกความแรง และวิถีของลูกรวมทั้งความอ่อนตัว ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ตลอดจนสายตาของผู้เลี้ยง ลูกบอลก็มีส่วนสำคัญมาก

การเลี้ยงลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านใน

- .1 ให้ใช้สายตาชำเลืองดูที่ลูกบอล
- .2 ใช้ข้างเท้าด้านใน สัมผัสลูกบอลเบาๆ (ลูกแป)
- .3 การพาลูกบอลให้เคลื่อนที่ไปนั้นต้องสัมผัสเบาๆ ไม่ใช้การเตะและลูกบอลต้องห่างตัวไม่เกิน 1 ก้าว
- .4 ให้ใช้ข้างเท้าด้านในทั้ง ข้างสัมผัสสลับกันไป 2
- .5 ในขณะที่เลี้ยงลูกบอล

การเลี้ยงลูกบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก

- .1 ตามองไปยังทิศทางที่พาลูกไป หรือชำเลืองดูลูกบอลเป็น ครั้งคราว
- .2 ใช้เท้าด้านนอกทั้งเท้าซ้ายและเท้าขวาหรืออาจจะใช้ข้างเท้า ด้านในและด้านนอก ช่วยในบางโอกาส

- .3 เชี่ยลูกบอลไปข้างหน้าเบา ๆ แล้วจึงตามลูกไป ให้น้ำหนักตัวโน้มไปข้างหน้า เขาอยู่เหนือลูก ปลายเท้าบิดเข้าข้างในเล็กน้อยในขณะที่เชี่ยลูกควรวิ่งด้วยปลายเท้าเพื่อสะดวกต่อการเชี่ยลูก

การเลี้ยงลูกบอลด้วยหลังเท้า

- .1 การเลี้ยงลูกด้วยหลังเท้ามีลักษณะเช่นเดียวกับการเลี้ยงลูกด้วยข้างเท้าด้านใน และการเลี้ยงลูกบอลให้ลูกบอลสัมผัสกับบริเวณที่เราผูกเชือกปลายเท้าเหยียดชี้ลงพื้น
- .2 ให้น้ำหนักตัวไปข้างหน้าเล็กน้อย
- .3 อย่าใช้วิธีการเตะให้ทำเหมือนการสะกิด ควรใช้ข้อเท้าช่วย คล้ายสลัดเท้า
- .4 ในขณะที่วิ่งให้วิ่งโหยง ๆ ทำตัวให้เบาอย่าเกร็ง และให้ทำสลับทั้งเท้าซ้ายและเท้าขวา

พื้นฐานการ "ส่งบอล" และ "รับบอล"

สำหรับนักฟุตบอลแล้วการรับและการส่งบอลถือได้ว่าเป็นพื้นฐานที่จำเป็นอย่างที่สุด เพราะการเล่นฟุตบอลนั้นเป็นการเล่นเป็นทีม หากไม่สามารถรับหรือส่งบอลได้ดีก็จะทำให้ทีมเสียเปรียบได้ ดังนั้นวันนี้เรามาดูวิธีการรับและส่งฟุตบอลกันครับ จะช่วยให้คุณรับส่งได้ดีขึ้น

การรับบอล

เป็นทักษะแรกที่นักฟุตบอลทุกคนควรจะเริ่มต้นฝึกโดยเริ่มที่การเตะบอลไปที่กำแพง แล้วใช้เท้าข้างใดข้างหนึ่งจับบอลที่กระดอนกลับมา โดยเริ่มจากเตะเบา ๆ ก่อนเมื่อชำนาญแล้วก็ค่อยเพิ่มแรงเตะมากขึ้น หลังจากที่มั่นใจว่าชำนาญมากขึ้นแล้วก็เริ่มเปลี่ยนมาฝึกกับเพื่อนโดยจับคู่กันโดยเริ่มเตะไปรับมาสลับกันไปโดยเริ่มแรกก็รับลูกระดับพื้นก่อนเมื่อชำนาญแล้วก็เปลี่ยนมารับด้วยหลังเท้าซึ่งเป็นทักษะที่สูงขึ้นมาอีกโดยเริ่มจากการโยนบอลแล้วใช้หลังเท้าสัมผัสกับบอลและค่อย ๆ ผ่อนน้ำหนักหลังเท้าลง โดยทำลักษณะของหลังเท้าให้เหมือนกับเตะขอ เมื่อฝึกซ้อมบ่อย ๆ ผู้เล่นก็จะสามารถควบคุมลูกฟุตบอลได้ทั้งลูกที่มาเสียดพื้นหรือมาจากกลางอากาศ

การฝึกต่อมาคือการรับบอลด้วยหน้าอก เป็นทักษะที่สูงขึ้นมาอีกโดยฝึกร่วมกับเพื่อนร่วมทีม โดยให้เพื่อนโยนบอลมาที่หน้าอกแบบเบา ๆ ไม่แรงก่อน หลังจากนั้นก็ค่อยเพิ่มน้ำหนักการโยนมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยคนรับก็ต้องผ่อนน้ำหนักตามบอลที่มาแรงหรือมาเบา เมื่อบอลมาในลักษณะย่อยก็ให้แอ่นตัวไปด้านหลังและทำการผ่อนน้ำหนัก แต่ถ้าลูกมาแรงหรือพุ่งมาให้โค้งตัวลงและผ่อนน้ำหนักเมื่อบอลกระทบหน้าอกก็จะควบคุมลูกให้อยู่ได้ เมื่อฝึกจนชำนาญแล้ว ตอนแข่งขันก็จะสามารถรับบอลและจับบอลที่พุ่งมาได้อย่างชำนาญ สุดท้ายก็จะกลายเป็นนักเตะที่สามารถครองบอลได้อย่างดี เมื่อพื้นส่งบอลให้ก็พลาดได้ยาก และสามารถต่อยอดไปสู่การเลี้ยงบอล การส่งบอลต่อไปได้

การส่งบอล

การส่งบอลมีอยู่ 2 อย่างหลัก ๆ คือส่งบอลด้วยหลังเท้า กับ ส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านในหรือการแปบอล โดยเริ่มกันที่ลูกแปก่อน โดยต่อยอดมาจากการรับบอลคือฝึกเดี่ยวแต่ได้ถึง 2 ทักษะเลยก็คือการเตะบอลอัดกำแพงอย่างแรกต้องเกร็งข้อเท้าหันปลายเท้าไปทางขวางและเริ่มเตะเบา ๆ ก่อน หลังจากนั้นก็ค่อยเพิ่มน้ำหนักมากขึ้นเรื่อย ๆ หลังจากชำนาญแม่นยำแล้วก็ค่อยมาฝึกกับเพื่อนร่วมทีมต่อ โดยฝึกทั้งรับและส่งบอล และให้เพิ่มความไกลในการรับส่งมากขึ้นเรื่อย ๆ

การส่งบอลด้วยหลังทำให้เริ่มฝึกหลังจากฝึกการส่งบอลด้วยลูกแปจนชำนาญแล้ว ก็ให้เริ่มด้วยการจับคู่กับเพื่อนร่วมทีม เวลาเตะบอลเพื่อส่งให้เหยียดปลายเท้าและเกร็งข้อเท้าทำมุมกับพื้น 90 องศา และเตะหัวปลายเท้าออกไปโดยให้ช่วงของเอวและบั้นท้ายอยู่ในลักษณะเตะลูกให้ไกลออกไป การฝึกนี้จะต้องฝึกบ่อยๆ เพื่อให้สามารถส่งลูกได้อย่างแม่นยำขึ้น

ทักษะการรับบอล

ทักษะในการรับบอลหรือบังคับบอล หมายถึง การบังคับบอลที่มาจากลักษณะต่าง ๆ ทั้งบนพื้นและในอากาศ เพื่อให้บอลอยู่ในครอบครองและสามารถเล่นต่อไปตามความต้องการ การรับบอลหรือหยุดบอลนั้นเป็นเทคนิคอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญในการเล่นฟุตบอล หากหยุดหรือรับบอลไม่อยู่ จะทำให้เสียบอลให้ฝ่ายตรงข้ามได้

เทคนิคการหยุดบอลหรือรับบอล

การหยุดบอลหรือรับบอล โดยการใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ดังนี้

1. การหยุดบอลด้วยฝ่าเท้า

การหยุดบอลด้วยฝ่าเท้า เป็นการหยุดที่ง่ายที่สุดลูกเร็วที่กลิ้งเข้ามาหา ยืนทรงตัวให้ดีพร้อมกับยื่นเท้าออกไปข้างหน้าแล้วใช้ฝ่าเท้าหยุดบอล

2. การหยุดบอลด้วยเท้าด้านใน

2.1 ลักษณะการยืนและท่าทางเหมือนกับการเตะข้างเท้าด้านใน

2.2 เมื่อบอลวิ่งเข้ามาจากด้านหน้า ด้านข้างหรือจากด้านหลัง เท้าที่เป็นหลักและเท้าที่จะหยุดบอลอยู่ในลักษณะเหมือนกับการเตะด้วยข้างเท้าด้านใน

2.3 เท้าที่จะหยุดบอลยื่นไปข้างหน้าเล็กน้อยแล้วผ่อนโดยดึงเท้ากลับเล็กน้อย ก่อนจะสัมผัสและหยุดบอล

3. การหยุดบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก

- 3.1 ตามองบอลพร้อมกับหันข้างที่ใช้เป็นเท้าในการรับบอล
 - 3.2 เท้าที่ใช้เป็นหลักควรย่อเข่าลงเล็กน้อย
 - 3.3 ลักษณะข้างเท้าที่ใช้รับบอลควรผ่อนเท้าตามแรงเข้าหาของลูกบอลหันข้างเท้าด้านนอกเข้าหา เมื่อบอลสัมผัสเท้า
4. การหยุดลูกบอลด้วยเข่าหรือหน้าขา

- 4.1 ให้หันหน้าเข้าหาทิศทางที่ลูกบอลจะลอยมา
- 4.2 เคลื่อนที่เข้าหาตำแหน่งที่คาดว่าลูกน่าจะตก ตาจับจ้องที่ลูก กางแขนออกเพื่อช่วยการทรงตัว จดเท้าข้างที่ใช้เป็นหลักไว้บนพื้น เข่าอเล็กน้อย

- 4.3 เมื่อลูกบอลลอยมาได้ระยะ ให้ยกเข่าข้างที่จะใช้หยุดขึ้นจนขาท่อนบนเกือบขนานกับพื้น ขาท่อนล่างทำมุมกับเข่าประมาณ 90 องศา ใช้หน้าขาบริเวณเหนือเข่าเล็กน้อยในการรับลูก
- 4.4 จังหวะที่สัมผัสลูกให้ผ่อนขาลงเล็กน้อยตามความแรงของลูก ให้ลูกกระดอนจากขาลงสู่พื้นด้านหน้า แล้วใช้ฝ่าเท้าหรือข้างเท้าหยุดลูกบอล
5. การหยุดลูกบอลด้วยหลังเท้า

- 5.1 หันหน้าเข้าหาทิศทางที่ลูกบอลลอยมา ยกเท้าขึ้นดักรับในจังหวะที่ลูกบอลลอยมาทันที
- 5.2 จังหวะที่ลูกบอลสัมผัสหลังเท้า ให้รีบผ่อนเท้าทั้งท่อนตั้งแต่หัวเข่าลงมาตามความแรงของลูกที่พุ่งมาแล้วดึงเข้าหาตัว ระวังอย่าเกร็งขาจนแข็งเพราะจะคล้ายกับการเตะสวน ลูกจะกระดอนออกไปไกล
- 5.3 สำหรับลูกที่กลิ้งมาตามพื้นหรือลูกที่กระดอนขึ้นจากพื้น ให้หันหน้าเข้าหาทิศทางที่ลูกบอลลอยมา ยกเท้าข้างที่จะใช้หยุดลูกขึ้นจากพื้นเล็กน้อย ปลายเท้าจุ่มลงสู่พื้น จังหวะที่ลูกบอลสัมผัสหลังเท้าให้ผ่อนเท้าไปข้างหลังเล็กน้อย
6. การหยุดลูกบอลด้วยหน้าอก

- 6.1 ตาจับจ้องลูกเท้าทั้งสองอาจขนาน หรือเท้าใดเท้าหนึ่งอยู่หน้าก็ได้
- 6.2 เมื่อลูกบอลลอยมาเกือบจะกระทบหน้าอก ให้ยกตัวขึ้นทันที กล้ามเนื้อส่วนนอกเกร็ง เข่าย่อ จังหวะที่ลูกบอลกระทบอกให้เอนหลังผ่อนอกลง
- 6.3 หน้าอกจะอยู่ในลักษณะเหมือนเป็นแอ่งไว้รองรับลูกบอล กางแขนออกเพื่อช่วยการทรงตัวของเท้าหน้าเล็กน้อยและผ่อนตัวลงทันที

ตะกร้อ

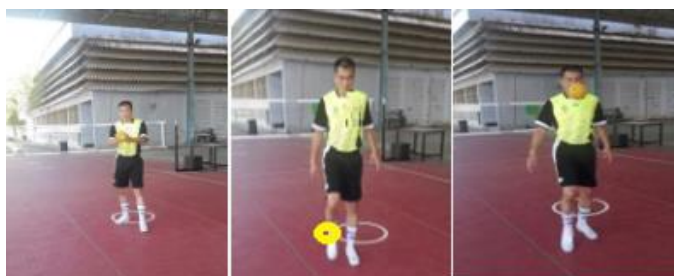
เล่นตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน

วิธีปฏิบัติ

1. ให้จับลูกตะกร้อในลักษณะอก ยื่นเท้าหน้าเท้าตาม
2. ปลดปล่อยลูกตะกร้อพร้อมกับย่อเข่าในข้างที่ไม่ได้สัมผัสตะกร้อโดยใช้ข้างเท้าข้างในในการเตะลูกขึ้นมาโดยค่อยๆส่งแรงขึ้นมาโดยการจัดเท้าให้ตั้งฉากกับพื้น
3. เมื่อเท้าสัมผัสลูกให้ส่งแรงขึ้นไป โดยลูกจะลอยขึ้นมาให้ผู้ฝึกใหม่จับลูกใหม่ทำสลับซ้าย ขวา
4. เมื่อผู้ฝึกถนัด และสามารถควบคุมลูกตะกร้อได้แล้วค่อยๆเพิ่มจำนวนในการเตะ

เล่นตะกร้อด้วยหลังเท้า

วิธีปฏิบัติ

1. จับลูกตะกร้อในระดับอก ยืนเท้าหน้าเท้าตาม
2. ปล่อยลูกตะกร้อพร้อมกับ การเตะลูกด้วยหลังเท้า ปลายเท้าจะกระดกขึ้น และลูกตะกร้อเมื่อสัมผัสหลังเท้าพร้อมกับบออกแรง ส่งลูกตะกร้อให้ลอยขึ้นมาตรง ๆ
3. เมื่อผู้ฝึกเตะลูกตะกร้อด้วยหลังเท้าถนัด และสามารถควบคุมลูกตะกร้อได้แล้วจึงค่อยๆ เพิ่มจำนวนในการเตะ

เล่นตะกร้อด้วยเข่า

วิธีปฏิบัติ

1. จับลูกตะกร้อในระดับอก ยืนเท้าหน้าเท้าตาม หรือ แยกเท้าออกจากกันเท้าช่วงไหล่
2. ปล่อยลูกตะกร้อพร้อมกับ การเตะลูกด้วยเข่าที่ยกขึ้นตั้งฉาก และเมื่อลูกตะกร้อสัมผัสเข่าให้บออกแรง ส่งลูกตะกร้อให้ลอยขึ้นมาตรง ๆ
3. เมื่อผู้ฝึกเตะลูกตะกร้อด้วยเข่าถนัด และสามารถควบคุมลูกตะกร้อได้แล้วจึงค่อยๆ เพิ่มจำนวนในการเตะ

เล่นตะกร้อด้วยศีรษะ (การโหม่ง)

วิธีปฏิบัติ

1. จับลูกตะกร้อในระดับเอว ยื่นเท้าหน้าเท้าตาม หรือ แยกเท้าออกจากกันเท้าช่วงไหล่
2. โยนลูกตะกร้อพร้อมกับ ย่อเข้า และเมื่อลูกตะกร้อสัมผัสศีรษะให้ออกแรง ส่งลูกตะกร้อให้ลอยขึ้นมาตรง ๆ โดยการยืดตัวขึ้นไป
3. เมื่อผู้ฝึกเตะลูกตะกร้อด้วยศีรษะถนัด และสามารถควบคุมลูกตะกร้อได้แล้วจึงค่อยๆ เพิ่มจำนวน

วอลเลย์บอล

การอันเดอร์ลูกวอลเลย์บอล

วิธีปฏิบัติ

1. ยืนตัวตรงท่าเตรียมเท้าใดเท้าหนึ่งอยู่ข้างหน้าห่างกัน ประมาณ 1 ช่วงไหล่
2. ย่อเข่าลงให้หัวเข่าเลยปลายเท้าเล็กน้อยก้มลำตัวให้หัวไหล่อยู่ในแนวระดับของเข่า
3. ยกสันเท้าขึ้นเล็กน้อย น้ำหนักตัวอยู่ที่ปลายเท้าทั้งสองข้าง ตรงบริเวณโคนหัวแม่เท้า ใต้ฝ่าเท้า

4. จับมือในท่าที่ถูกต้อง แขนทั้งสองเหยียดตึง ตามองที่ลูกบอล

การเซตลูกวอลเลย์บอล

วิธีปฏิบัติ

1. ยกมือทั้งสองขึ้นประมาณหน้าผาก มือทั้งสองห่างจากใบหน้าพอประมาณ
2. ย่อตัว พร้อมยกมือในลักษณะรูปถ้วยบริเวณข้างหน้า

3. เคลื่อนที่ไปที่ลูกบอลจะตกให้ลูกบอลอยู่เหนือศีรษะบริเวณหน้าผาก พร้อมเหยียดแขนตั้งหรือผลักมือ

ไปด้านบน

การเสิร์ฟฟลูวอลเลย์บอลมือล่าง

วิธีปฏิบัติ

1. ยืนตัวตรงท่าเตรียม ถ้าถนัดขวาให้ก้าวเท้าซ้ายอยู่ข้างหน้า ย่อเข่าขวาเล็กน้อย ถือลูกบอลด้วยมือซ้าย

2. โยนลูกวอลเลย์บอลขึ้น พร้อมกับเหวี่ยงแขนขวาไปข้างหลังกำมือหลวม ๆ ใช้สันของมือตีลูกบอล

3. ให้ส่งแขนไปตามแรงเหวี่ยงของแขน และทิศทางของลูกบอลที่ลอยออกไป พร้อมกับก้าวเท้าไปด้วย

แบบฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกวอลเลย์บอลมือบน

วิธีปฏิบัติ

1. ยืนตัวตรงทำเตรียมถือลูกบอลไว้ด้วยมือทั้งสองข้าง ทำแยกประมาณช่วงไหล่ถ้าเสิร์ฟด้วยมือขวา
ให้ยืนเท้าซ้ายอยู่หน้าเท้าขวา ย่อเข่าเล็กน้อยยกแขนข้างที่จะใช้ตีบอลขึ้นพับข้อศอก และ
งอมือมือไปทางด้านหลัง
2. ชูลูกวอลเลย์บอลขึ้นสูงเหนือศีรษะ เอนตัวไปข้างหลังเล็กน้อย
3. เหวี่ยงแขนข้างที่ใช้ตีมาข้างหน้า ให้ฝ่ามือหรือกำปั้นปะทะลูกบอลที่กำลังลอยตกลงบริเวณ
กลางลูกบอล
4. หลังจากมือปะทะลูกบอลแล้ว ให้ปล่อยแขนไปตามแรงส่งเล็กน้อย

ทักษะพื้นฐานที่ใช้ในแชร์บอลบาสเกตบอล/

การส่งลูกกระดอนพื้น

วิธีปฏิบัติ

1. เริ่มจากทำยืนทรงตัว เตรียมพร้อม
2. จับลูกแชร์บอล/บาสเกตบอลด้วยมือทั้งสองระดับอกพร้อมก้าวเท้าเป็นเท้านำเท้าตาม
3. จากนั้นเหยียดแขนพร้อมส่งแรงผลักลูกบาสเกตบอลกระทบพื้น

การส่งลูกแชร์/บาสเกตบอลบอลระดับอก

วิธีปฏิบัติ

1. เริ่มจากทำยืนทรงตัว เตรียมพร้อม
2. จับลูกบอลด้วยมือทั้งสองระดับอก
3. นิ้วมือทั้งห้ากางออกแนบข้างลูกแชร์บอล/บาสเกตบอล
4. ศอกทั้งสองข้างเฉียงลงข้างลำตัวไม่เกร็งหักข้อมือทั้งสองขึ้นเล็กน้อย
5. ผลักลูกแชร์บอล/บาสเกตบอลด้วยการเหยียดแขนและผลักด้วยปลายนิ้ว
6. สืบเท้าข้างหนึ่งไปสู่ทิศทางที่ส่งบอล

เมื่อได้แล้วให้ฝึกทักษะการเคลื่อนที่ รับส่งบอล ในกรณีที่เป็นแชร์บอลโดยใช้กิจกรรม ลิงชิงบอลเข้ามาช่วยในการจัดกิจกรรม แล้วเพิ่มทักษะโดยการ ส่งลูก มือเดียวกระดอนพื้น ส่งลูกเหนือศีรษะทั้งแบบมือเดียว และแบบสองมือ ตลอดจนทดลองเล่นทีม 5 – 10 นาที

เชื่อมโยงเข้ากับกีฬาบาสเกตบอล โดยฝึกให้มีการ เลี้ยงลูก เคลื่อนที่ ป้องกัน และการยิงประตู จากทักษะกีฬาแชร์บอล โดยมีการเลี้ยงลูกบาสเกตบอลเพิ่มขึ้นมาในการเคลื่อนที่

วันที่ 22-23 พฤษภาคม พ.ศ.2562
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง แนวทางและเทคนิคการบูรณาการ การละเล่นและ
 นันทนาการ
 ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
 วิธีการสอนแบบฝึกปฏิบัติโดยให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติเป็นสำคัญ
 วิทยากร:รองศาสตราจารย์वासนา มุ่งวิชา เวลา 1 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

เข้าใจและเห็นคุณค่าตนเอง และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

ตัวชี้วัด

- 1.สามารถวิเคราะห์ความสำคัญการสอนพลศึกษาในระดับประถมเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมได้
- 2.นำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมได้อย่างเหมาะสม

สาระสำคัญ

สามารถวางแผนและปฏิบัติเลือก เกม การละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากล ได้อย่างสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ และหน้าที่ของตนเอง จัดการกับอารมณ์ ความเครียด ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้อย่างเหมาะสม

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- 1.รู้ถึงความสัมพันธ์การสอนพลศึกษาเพื่อพัฒนาจากการบูรณาการ เกม การละเล่น และนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้
2. มีความรู้และความเข้าใจในพัฒนาจากการบูรณาการ เกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้

ด้านทักษะ (Process)

สามารถเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบบูรณาการ เกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้

ด้านเจตคติ (Attitude)

ตระหนักและเห็นคุณค่าของการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาแบบบูรณาการ เกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน (ขั้นเตรียม)

1.1 วิทยากรกล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมฝึกอบรม ด้วย การร้องเพลงแล้วให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมทุกคนยืนขึ้นเต้นประกอบเพลง

ขั้นที่ 2: ชั้นสอนและกิจกรรม

2.1 วิทยากรสนทนากับผู้เข้าร่วมฝึกอบรมเกี่ยวกับการร่วมกิจกรรมต่างๆ ในด้านพลศึกษา นันทนาการ กิจกรรมเข้าจังหวะ เกม การละเล่น แล้วร่วมกันยกตัวอย่างกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีส่วนร่วมมากที่สุด เช่น

-ให้ผู้เข้าร่วมอบรมส่งตัวแทนออกมาร้องเพลงแล้วเลือก จากนั้นแบ่งกลุ่ม แบบคณะ
โรงเรียน

2.2 วิทยากรให้ความรู้ โดยใช้สื่อ Power point เรื่องแนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

2.3 วิทยากรถามกระตุ้นความคิดผู้เข้าร่วมอบรมพร้อมกับกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมทำกิจกรรมร่วมกัน

2.4 ผู้เข้าร่วมรับการอบรม สรุปร่วมกันในเรื่องของนันทนาการ กิจกรรมเข้าจังหวะ เกม การละเล่น เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน

ขั้นที่ 3 : ชั้นสรุป

วิทยากรและผู้เข้าร่วมฝึกอบรมร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง แบบบูรณาการ เกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้
สื่อการเรียนรู้

.1Power Point เรื่อง การสอนพลศึกษาแบบบูรณาการ เกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้

2. ใบความรู้

แหล่งการเรียนรู้ : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

อาคารนันทนาการและบริการนักศึกษา

ใบความรู้ที่ 7

การบูรณาเกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา

บูรณาการ หมายถึง การนำศาสตร์หรือความรู้วิชาต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันนำมาเข้าด้วยกันหรือผสมผสานได้อย่างกลมกลืน เพื่อนำมาจัดเป็นการเรียนการสอนภายใต้หัวข้อเดียวกัน เชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีการเน้นองค์รวมของเนื้อหามากกว่าองค์ความรู้ของแต่ละรายวิชา และเน้นการสร้างความรู้ของผู้เรียนที่มากกว่า การให้เนื้อหาโดยครูเป็นผู้กำหนด

ลักษณะสำคัญของการสอนแบบบูรณาการ

1. เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้ กระบวนการและการปฏิบัติ
2. เป็นการบูรณาการระหว่างวิชาได้อย่างกลมกลืน
3. เป็นการบูรณาการระหว่างสิ่งที่เรียนกับชีวิตจริง
4. เป็นการบูรณาการเพื่อจัดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาต่าง ๆ
5. เป็นการบูรณาการให้เกิดความสัมพันธ์กันระหว่างความคิดรวบยอดของวิชาต่าง ๆ

เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย

การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

การจัดการเรียนการสอนในการเขียนแผนการสอนของครูผู้สอนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (การเขียนแผนแบบบูรณาการมีมากกว่านี้ ตามความเหมาะสม)

1. การบูรณาการภายในวิชา มีจุดเน้นอยู่ในวิชาเดียวกันอาจนำวิชาต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กันมาบูรณาการกันเองของวิชานั้นและไม่แยกหรือขยายไปกับวิชาอื่น

2. การบูรณาการระหว่างวิชา มีจุดเน้นอยู่ที่การนำวิชาอื่นเข้าเชื่อมโยงด้วยกันตั้งแต่ 2 วิชาขึ้นไปโดยภายใต้หัวข้อเดียวกันว่าวิชาใดที่สามารถนำเข้ามาบูรณาการด้วยกันได้ไม่จำเป็นต้องทุกวิชาหรือทุกกลุ่มประสบการณ์เข้าด้วยกันหรืออาจครบทุกวิชาหรือทุกกลุ่มประสบการณ์ก็ได้

การวางแผนการจัดทำแผนแบบบูรณาการ

การจัดทำแผนการสอนแบบบูรณาการ เป็นการนำวิชาหรือสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันมาเชื่อมโยงกัน ซึ่งสามารถทำได้โดยการสร้างหัวข้อเรื่องที่มีความสอดคล้องกับวิชานั้น ๆ เข้าด้วยกัน ผู้สอนต้องคำนึงสิ่งต่อไปนี้

1. การเลือกหัวเรื่องจากประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการเรียน เช่น ประเด็นแนวคิด ประเด็นของเนื้อหา เมื่อได้แล้วนำจุดประสงค์ของแต่ละรายวิชาที่ต้องการให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียนเข้ามาสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

2. การนำจุดประสงค์ของรายวิชาต่างๆที่สัมพันธ์กันมาสร้างเป็นหัวข้อเรื่องและนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการ

ประโยชน์ของการบูรณาการ

1. เป็นการนำวิชาหรือศาสตร์ต่างๆเชื่อมโยงกันภายใต้หัวข้อเดียวกัน
2. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนที่ลึกซึ้งและมีลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตจริง
3. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจในลักษณะองค์รวม
4. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ความเข้าใจจากสิ่งต่างๆที่มีอยู่รอบตัว
5. เป็นแนวทางที่ช่วยให้ครูได้ทำงานร่วมกันหรือประสานงานร่วมกันอย่างมีความสุข
6. ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูได้คิดวิธีการหรือนำเทคนิคใหม่ๆมาใช้

ทำอย่างไรจึงจะจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

1. ครูมีความเชื่อมั่นและเข้าใจตรงกันในเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
2. ครูได้วางแผนได้คิดกระบวนการเรียนรู้และมีการประเมินผลร่วมกัน
3. ต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนสามารถค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองและได้ลง

มือปฏิบัติจริง

4. เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการนำวิชาต่างๆเชื่อมโยงกันมากกว่าที่จะเกิดจากเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งเท่านั้น
5. มีการนำข้อมูลทรัพยากรท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดการเรียนรู้แบบองค์รวมหรือแบบบูรณาการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ

นันทนาการ (Recreation)

นันทนาการ (Recreation) หมายถึง กิจกรรมที่คนเราใช้เวลาว่างจากภารกิจงานประจำโดยเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ ทำในยามว่าง และ ต้องไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมและกฎหมายบ้านเมือง เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และผ่อนคลายจากความตึงเครียด ทั้งร่างกายและจิตใจ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาหรือความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กิจกรรมนันทนาการ

.1นันทนาการประเภทการฝีมือและศิลปหัตถกรรม (Art In Crafts In Recreation) การประดิษฐ์ต่าง ๆ ด้วยมือและกิจกรรมประเภทศิลปะที่สร้างขึ้นด้วยมือ ที่ทำขึ้นในเวลาว่างและไม่เป็นกิจกรรมประเภทอาชีพ ถือได้ว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการประเภทฝีมือและศิลปหัตถกรรมทั้งสิ้น เช่น การปั้น การสลัก การเขียน จักสาน เย็บปักถักร้อย การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือวัสดุเหลือใช้ เป็นต้น

.2.นันทนาการประเภทเกมกีฬา กีฬา (Athletic In Recreation) กิจกรรมประเภทกีฬา นี้เป็นกิจกรรมที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย และเป็นกิจกรรมนันทนาการ ให้ประโยชน์มากที่สุดแก่ผู้เข้าร่วม กิจกรรมประเภทเกมกีฬา กีฬานี้อาจแบ่งได้ ประเภทด้วยกัน คือ 2

2.1 กีฬากลางแจ้ง (Outdoor Games) กิจกรรมประเภทนี้ได้แก่เกมกีฬาที่ต้องใช้สนามกลางแจ้ง เช่นฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ตระกร้อ กอล์ฟ เทนนิส และกิจกรรมที่เล่นกลางแจ้งทั้งหลาย

2.2 กีฬาในร่ม (Indoor Games) ได้แก่กิจกรรมที่เล่นในห้องนันทนาการ โรงยิมเนเซียม เช่น วอลเลย์บอล บาสเกตบอลในร่ม โบว์ลิ่ง จนถึงกิจกรรมเบา ๆ เช่น หมากกรุก หมากฮอส เทเบิลเทนนิส

.3.นันทนาการประเภทดนตรีและร้องเพลง (Music In Recreation) ดนตรี (Music) ได้ชื่อว่าเป็นภาษาสากลเป็นสื่อกลางให้ทุกคนได้เข้าใจกันและกัน เป็นเครื่องปลอบประโลมใจให้เพลิดเพลินสนุกสนานไปกับเสียงดนตรีนั้น ทั้งนี้รวมเอาการร้องเพลงด้วย จะเป็นนักร้องเดี่ยว ร้องหมู่ก็ตาม รวมไปถึงการร้องเพลงแบบคาราโอเกะ (Karaoke) ดนตรีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับกิจกรรมนันทนาการ งานที่มีกิจกรรมบันเทิงใจต้องมีดนตรี เรามีดนตรีไทยเดิม มีเครื่องดนตรีไทยแท้ ๆ เล่นเพลงไทย และดนตรีไทย – สากล

.4.นันทนาการประเภทละครภาพยนตร์ (Drama In Recreation) การแสดงต่าง ๆ ที่เป็นไปในแบบของการละคร จะบนเวทีหรือไม่ก็ตาม ผู้เล่นผู้ดูได้รับความสนุกเพลิดเพลินก็จัดว่ากิจกรรมนันทนาการ เช่น ละคร ภาพยนตร์ การแสดงทางโทรทัศน์ วิทยุ โขน ลิเก หนังตะลุง หมอลำ เป็นต้น

.5.นันทนาการในงานอดิเรก (Hobbies In Recreation) งานอดิเรกกิจกรรมนันทนาการที่สำคัญอีกแขนงหนึ่ง เป็นสิ่งที่ช่วยให้การดำเนินชีวิตประจำวันของคนมีความสุข เพลิดเพลิน เด็กต้องได้รับการฝึกหัด ให้รู้จักประกอบกิจกรรม ตั้งแต่ในโรงเรียนแล้ว ทางบ้านช่วยส่งเสริม สนับสนุนด้วย งานอดิเรกแบ่งออกเป็น ประเภท คือ 3

5.1 ประเภทเก็บสะสม (Collecting Hobbies) การใช้เวลาว่างในทางเก็บสะสมสิ่งของต่าง ๆ เช่น เก็บสะสมแสตมป์ ตั๋วรถเมล์ บัตรโทรศัพท์ เหรียญ ธนบัตร พระเครื่อง รูปถ่าย สติกเกอร์ เป็นต้น

5.2 ประเภทประดิษฐ์คิดสร้างสรรค์ (Creative Hobbies or Making Things) นอกจากการเก็บสะสมแล้วยังใช้เวลาในการประกอบงานอดิเรก โดยการทำการบ้าน อดน้ำต้นไม้ ปลูกต้นไม้ การวาดเขียน วาดรูปวิว และรูปประเภทต่าง ๆ ที่ใช้ทั้งสีน้ำ และสีน้ำมัน งานประดิษฐ์จากไม้ ดินเหนียว ผ้า พลาสติกแก้ว สบู่ โลหะ เป็นต้น

5.3 ตามความสนใจ เช่น การศึกษา เรื่องพืช สัตว์ ดวงดาว คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

6. นันทนาการประเภทกิจกรรมทางสังคม (Social Recreation) กิจกรรมนันทนาการในสังคมนี้ได้แก่กิจกรรมนันทนาการหลายประเภทที่กลุ่มคนได้ร่วมกันประกอบขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายอย่างเดียว จึงได้ร่วมประกอบกิจกรรมนันทนาการชนิดนั้นเพื่อการสังคม เช่น มีการรับประทานอาหาร สังสรรค์ เลี้ยงรุ่น ชมรมสมาคมสโมสรต่าง ๆ

.7 นันทนาการประเภทเต้นรำ (Dance Recreation) กิจกรรมที่ใช้จังหวะต่าง ๆ ทางดนตรี เป็นกิจกรรมที่ให้ความสนุกสนานทำให้ชีวิตเพลิดเพลิน เพิ่มคุณค่าแห่งชีวิตขึ้น กิจกรรมนันทนาการด้านนี้มีหลายอย่าง แต่ทั้งนี้ต้องอาศัยดนตรีและการรอบรู้เพลงด้วย เช่น การลีลาศ การเต้นรำพื้นเมือง การรำไทย เป็นต้น

.8 นันทนาการนอกสถานที่ หรือ นอกเมือง (Outdoor Recreation) เนื่องจากในเมืองมีคนหนาแน่น ที่พักผ่อนหย่อนใจ ไม่เพียงพอ ฉะนั้นกิจกรรมกลางแจ้ง นอกสถานที่ชมภูมิประเทศศึกษาธรรมชาติ ทำให้มีชีวิตชีวายิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มความรู้ให้แก่คนเราอีกด้วยกิจกรรมประเภทนี้ ได้แก่ การปิกนิก เที่ยวสวนสาธารณะ ชมสวนสัตว์ ชมโบราณสถาน เล่นน้ำตก เดินป่า ขี่จักรยานเสือภูเขา พายเรือ ล่องเรือ เป็นต้น

.9 นันทนาการประเภทการพูดเขียนและอ่าน (Speaking Writing And Reading In Recreation) การพูด เขียน อ่าน ให้เกิดประโยชน์ในเวลาว่างเป็นกิจกรรมนันทนาการอย่างหนึ่ง

.10 นันทนาการประเภทกิจกรรมพิเศษ (Special Events) กิจกรรมนันทนาการประเภทกิจกรรมพิเศษ ได้แก่ กิจกรรมที่มีการเล่นเป็นครั้งคราวจัดขึ้นในโอกาสพิเศษ ตามประเพณีของท้องถิ่นตามเทศกาลต่าง ๆ เช่น งานสงกรานต์ งานลอยกระทง งานปีใหม่ ขึ้นบ้านใหม่ซึ่งจะมีการละเล่นต่าง ๆ หรือจัดการแสดงมหรสพ

.11 นันทนาการประเภทอาสาสมัคร (Voluntary Recreation) กิจกรรมนันทนาการประเภทอาสาสมัคร ได้แก่กิจกรรมที่บุคคลสมัครใจเข้าร่วมด้วยความสมัครใจและเป็นกิจกรรมที่บริการอาสาสมัคร แก่กลุ่มคนหรือแก่ชุมชน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ ต่อส่วนรวมเป็นหลัก เช่น กิจกรรม ค่ายอาสาสมัคร ค่ายอาสาพัฒนาท้องถิ่นชนบท การอาสาพัฒนาโรงเรียน พัฒนาวัด หรือสาธารณสถาน

ตัวอย่างเกม

วิ่งเปี้ยววงกลม

วิธีเล่น

เขียนวงกลมที่ใหญ่และลากเส้นผ่าศูนย์กลางให้เลยออกนอกวง แบ่งผู้เล่นออกเป็น 2 พวก เท่าๆกัน ให้ยืนรอบวงกลมพวกละครึ่งวง หันหน้าออกนอกวง เริ่มเล่นโดยให้ผู้เล่นคนแรก ซึ่งอยู่ที่เส้นของแต่ละหมู่ ออกวิ่งไปรอบๆวงกลม หันด้านซ้ายให้วงกลมมือถือผ้าหรือคธา เมื่อครบรอบให้ส่งผ้าให้คนที่ 2 ซึ่งจะต้องทำเช่นเดียวกัน คือ วิ่งรอบและส่งให้คนที่ 2 ในขณะที่วิ่ง ทุกคนต้องอยู่ประจำที่ของตน

ทำตรงกันข้าม

วิธีเล่น

เลือกผู้นำมา 1 คน โดยให้ผู้นำทำหน้าที่ต่าง ๆ ผู้เล่นคนอื่นนั้นจะต้องทำตรงกันข้ามกับผู้นำทำ

เช่น ผู้นำหัวเราะ—ทุกคนต้องร้องไห้

ผู้นำนั่งลง—ต้องยืนขึ้น

ผู้นำก้าวเท้าซ้าย—ก้าวเท้าขวา

การทำจะเร็วขึ้นไปเรื่อย ๆ

การตัดสินใจ ทำตามผู้นำหรือทำซ้ำ จะต้องออกจากการแข่งขัน หรือเปลี่ยนมาเป็นผู้นำ

การแข่งขันเรือบก

วิธีเล่น

1. ให้ลูกเสือเข้าแถวตอนเป็นหมู่ๆ แต่ละหมู่หรือแถวห่างกัน ๒ ช่วงแขน
2. ให้ลูกเสือแต่ละหมู่หรือแถวหนึ่งเอามือจับเอวคนข้างหน้า
3. ให้แต่ละแถวเคลื่อนที่ไปถึงเส้นที่กำหนดด้วยการกระโดดพร้อมๆกัน โดยไม่ให้มือหลุดจากเอวหรือแถวขาด แถวใดถึงเส้นที่กำหนดก่อนเป็นผู้ชนะ

วันที่ 22-23 พฤษภาคม พ.ศ.2562
หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริง
ในหน่วยเรียนประถมศึกษา

วิธีการสอนแบบเชิงบรรยาย และระดมความคิดเพื่อเสนอแนวทาง ในบทบาทสมมติ
 วิทยากร: อาจารย์ ดร.อนันต์ มลารัตน์ เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

เป็นการประเมิน การแสดงออกหลาย ๆ ด้าน ของนักเรียนตามสภาพความเป็นจริงทั้งในและนอกห้องเรียน มีลักษณะเป็นการประเมินแบบไม่เป็นทางการ การทำงานของผู้เรียน ในการแก้ไขปัญหาและการแสดงออก โดยเน้นผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบและ ได้แสดงออกอย่างเต็มความสามารถโดยให้ผู้เรียนลงปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง

ตัวชี้วัด

1.วิเคราะห์ปัญหาการประเมินตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

2.สามารถประเมินสภาพจริงในนักเรียนได้อย่างเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

สาระสำคัญ

ประเมินสภาพจริงในนักเรียนได้อย่างเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในนักเรียนประถมศึกษา

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (Knowledge)

- เข้าใจเรื่องพลศึกษามีความรู้ และเข้าใจในการประเมินตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

ด้านทักษะ (Skill, Practice)

- เสนอแนวทางการประเมินผลการสอนวิชาพลศึกษาตามสภาพจริงได้
- สามารถอธิบายกิจกรรมพลศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ได้

ด้านเจตคติ (Attitude)

เห็นคุณค่าและความสำคัญของการประเมินตามผลสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1: นำเข้าสู่บทเรียน (ขั้นเตรียม)

1.1 วิทยากรนำกิจกรรมก่อนเข้าบทเรียนด้วยกิจกรรมทักทายทำความรู้จัก

วิทยากรสอบถามเกี่ยวกับเรื่องพลศึกษาสอบถามและความรู้พื้นฐานของผู้เข้ารับการ

ฝึกอบรม

ขั้นที่ 2: ขั้นสอนและกิจกรรม

2.1 วิทยากรให้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมตอบคำถามในเชิงอภิปราย โดยคำถามที่วิทยากรจะถามมีดังนี้ ดังนี้

2.1.1 การประเมินหมายถึง

2.1.2 การประเมินตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับ

ประถมศึกษาประเมินจากอะไรได้บ้าง และประเมินอย่างไร

2.1.3 ผู้เข้าร่วมอบรมส่วนใหญ่ประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบใดในโรงเรียน

ตำรวจตระเวนชายแดน

2.2 วิทยากรให้ความรู้ด้วยสื่อ Power point เกี่ยวกับ การประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

ขั้นที่ 3 : ขั้นสรุป

วิทยากรและผู้เข้าร่วมฝึกอบรมสรุปและหาแนวทางร่วมกันในเรื่องการประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาร่วมกันกับผู้เข้าร่วมรับการฝึกอบรม

สื่อการเรียนรู้

1 สื่อ .Power point เรื่อง การประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

2ใบ .ความรู้ เรื่อง การประเมินผลตามสภาพจริงในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา

แหล่งการเรียนรู้: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

อาคารนันทนาการและบริการนักศึกษา

ใบความรู้ที่ 8

การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียน ประถมศึกษา

ความสำคัญของการวัดและประเมินตามแนวปฏิรูปการศึกษา

การวัดและการประเมิน (Assessment) คือ กระบวนการจัดเก็บข้อมูล รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตัดสิน (Determine) ระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ผลความสำเร็จที่พึงปรารถนาหรือผลความสำเร็จตามมาตรฐานคุณภาพผลการเรียนรู้

การวัดและการประเมินคุณประโยชน์

1. ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนเข้าใจตรงกันในผลการเรียนรู้ที่เป็นมาตรฐานที่ต้องการให้บังเกิดขึ้นจากการเรียนการสอนและจัดทำเป็นเกณฑ์สำหรับการตรวจสอบ
2. ช่วยเพิ่มการเร้าเพียรพยายามร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนที่ใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ใช้อุปกรณ์สื่อนวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อมุ่งไปสู่การบรรลุผลการเรียนตามเกณฑ์ข้อ 1
3. ช่วยให้มีการบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน ติดตามผลการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง จนถึงการใช้เครื่องมือและเทคนิคการวัดและการประเมินที่ผ่านการเลือกสรร และออกแบบอย่างดีให้สามารถวัดผลการเรียนรู้อย่างแม่นยำ เชื่อถือได้
4. ช่วยให้เกิดการตัดสินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่องเทียบกับเกณฑ์ที่จัดทำไว้ล่วงหน้า ทำให้เกิดการบันทึกผลการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ระบุมูลค่าการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทำได้นำพอใจผ่านเกณฑ์ ระบุมูลค่าการเรียนรู้ที่ยังบกพร่อง
5. ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนรายบุคคลเป็นสำคัญ โดยนำผลการเรียนรู้ที่บกพร่องมาวิเคราะห์ปัญหาสาเหตุ ทำให้ผู้สอนช่วยคิดค้นเทคนิคกระบวนการเรียนรู้นำมาใช้แก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเหมาะสม ช่วยทำให้ผู้เรียนรายบุคคลสามารถเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามมาตรฐาน

ความหมายและความสำคัญของการวัดและประเมินตามสภาพจริง

การวัดและประเมินตามสภาพจริง คือ กระบวนการวัดผลการเรียนรู้ตามแนวทาง 3 ประการ คือ

1. วัดครบถ้วนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้จริง วัดความสามารถทางความรู้ ความคิด ได้จริง (Cognitive Ability) วัดความสามารถในการปฏิบัติได้จริง (Performance/Practice Ability) วัดคุณลักษณะทางจิตใจได้จริง (Affective Characteristics)

2. วัดได้ตรงความเป็นจริง คือ สิ่งที่วัดได้นั้นเป็นข้อมูล เป็นการแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ทั้งความสามารถทางความรู้ ความคิด ความสามารถในการปฏิบัติและคุณลักษณะทางจิตใจ มีความคลาดเคลื่อนผิดพลาดน้อยที่สุด ไม่เปิดโอกาสให้ผู้วัดความสามารถได้คะแนนสูง ตัดความผิดพลาดที่ผู้มีความสามารถสูงกลับได้คะแนนน้อย

3. เลือกสรรคิดค้นเครื่องมือและเทคนิคการวัดผลที่เป็นการวัดพฤติกรรมที่แท้จริงที่แสดงออกซึ่งความสามารถของผู้เรียน (Ability to do) ซึ่งอาจได้จากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน สังเกตจากการปฏิบัติภาระงาน (Tasks) ที่จัดให้ปฏิบัติในสถานการณ์ที่ผู้สอนจะกำหนด สังเกตจากร่องรอยหลักฐานผลการปฏิบัติภาระงานของผู้เรียน เป็นต้น

ธรรมชาติของการวัดทางการศึกษามีหลายประการ ที่สำคัญ คือ เป็นการวัดทางอ้อม และวัดได้ไม่สมบูรณ์ ดังนั้น การวัดจึงมีความคลาดเคลื่อน ค่าที่ได้จากการวัดจึงประกอบด้วยค่าของศักยภาพหรือคุณลักษณะที่แท้จริงรวมกับค่าความคลาดเคลื่อน ค่าความคลาดเคลื่อนเป็นได้ทั้งค่าบวกและค่าลบ เขียนให้ดูเข้าใจง่ายขึ้น ดังนี้

ค่าที่ได้จากการวัด = ค่าของศักยภาพหรือคุณลักษณะที่แท้จริง \pm ค่าความคลาดเคลื่อน

เช่น นักเรียนสอบได้คะแนน ค่า 3 คะแนน ถ้าค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 35

ความสามารถจริงของนักเรียนคนดังกล่าวอยู่ระหว่าง 32 คือ อยู่ระหว่าง 3+35 ถึง 3-35

38 ถึง

จะเห็นว่า ยิ่งค่าความคลาดเคลื่อนยิ่งมาก ยิ่งทำให้ค่าศักยภาพหรือคุณลักษณะที่แท้จริงมีช่วงกว้าง หรืออาจกล่าวได้ว่า ยิ่งค่าความคลาดเคลื่อนยิ่งมาก ยิ่งทำให้ค่าหรือคะแนนที่ได้จากการวัด มีโอกาสห่างจากค่าศักยภาพหรือคุณลักษณะที่แท้จริงมากขึ้น

แต่หัวใจที่เป็นความต้องการของผู้ที่วัด คือ การวัดปราศจากความคลาดเคลื่อน นั่นคือ ต้องการให้ผลการวัดตรงกับศักยภาพหรือคุณลักษณะที่แท้จริง จึงเป็นมูลเหตุให้พยายามหาเครื่องมือและวิธีการวัดที่ให้ค่าของศักยภาพหรือคุณลักษณะที่แท้จริง นำไปสู่การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)

ความหมาย

ได้มีผู้ให้ความหมายการประเมินตามสภาพจริงไว้ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2546 : 13) กล่าวว่า การประเมินตามสภาพจริง เป็นกระบวนการตัดสินความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนในสภาพที่สอดคล้องกับชีวิตจริง โดยใช้เรื่องราว เหตุการณ์ สภาพจริงหรือคล้ายจริงที่ประสบในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนตอบสนองโดยการแสดงออก ลงมือกระทำ หรือผลิต จากกระบวนการทำงานตามที่คาดหวังและผลผลิตที่มีคุณภาพ จะเป็นการสะท้อนภาพเพื่อลงข้อสรุปถึงความรู้ ความสามารถ และทักษะต่าง ๆ ของผู้เรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด นำพอใจหรือไม่ อยู่ในระดับความสำเร็จใด

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545 : 20) ได้กล่าวว่า การประเมินสภาพจริงเป็นการประเมินจากการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยงานหรือกิจกรรมที่มอบหมายให้ผู้ปฏิบัติ จะเป็นงานหรือสถานการณ์ที่เป็นจริง (Real Life) หรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง จึงเป็นงานที่มีสถานการณ์ซับซ้อน (Complexity) และเป็นองค์รวม (Holistic) มากกว่างานปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (2540 : 175) กล่าวว่า การประเมินสภาพจริง เป็นการประเมินการกระทำ การแสดงออกหลาย ๆ ด้าน ของนักเรียนตามสภาพความเป็นจริงทั้งในและนอกห้องเรียน มีลักษณะเป็นการประเมินแบบไม่เป็นทางการ การทำงานของผู้เรียน ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและการแสดงออก โดยเน้นผู้เรียนเป็นผู้ค้นพบและเป็นผู้ผลิตความรู้ ได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติจริงหรือคล้ายจริง ได้แสดงออกอย่างเต็มความสามารถ

สรุป การประเมินสภาพจริง เป็นการประเมินจากการวัดโดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง

แนวคิดและหลักการของการประเมินผลตามสภาพจริง

ผู้เชี่ยวชาญในด้านทฤษฎีและการวัดและประเมินผลกล่าวถึงแนวคิดและหลักการประเมินตามสภาพที่แท้จริงไว้หลายท่าน ที่สำคัญมีดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 183) กล่าวว่าไว้ว่า

การประเมินตามสภาพจริง ไม่เน้นการ .1 ประเมินทักษะพื้นฐาน (Skill Assessment) แต่เน้นการประเมินทักษะการคิดที่ซับซ้อน (Complex Thinking Skill) ในการทำงาน ความร่วมมือ ในการแก้ปัญหา และการประเมินตนเองทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

การประเมินตามสภาพจริง เป็นการวัดและประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน .2

3. การประเมินตามสภาพจริง เป็นการสะท้อนให้เห็นการสังเกตสภาพงานปัจจุบัน (Current Work) ของนักเรียน และสิ่งที่นักเรียนได้ปฏิบัติจริง 5. ผู้ประเมินควรมีหลาย ๆ คน โดยมีการประชุมระหว่างกลุ่มผู้ประเมินเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน

การประเมินต้องดำเนินการไปพร้อมกับการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง .6

นำการประเมินตนเองมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินตามสภาพที่แท้จริง .7

ลักษณะ คือ การประเมินที่เน้น 2 การประเมินตามสภาพจริง ควรมีการประเมินทั้ง .8 การปฏิบัติจริง และการประเมินจากแฟ้มสะสมงาน

อนุวัติ คุณแก้ว (2548 : 113) กล่าวถึงหลักการของการประเมินผลจากสภาพจริงไว้ ดังนี้

เป็นการประเมินความก้าวหน้า และการแสดงออกของนักเรียนแต่ละคนบนรากฐาน .1 ของทฤษฎีทางพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย

การประเมินตามสภาพจริง จะต้องมีการฐานบนพัฒนาการและการเรียนรู้ทาง .2
สติปัญญาที่หลากหลาย

หลักสูตรสถานศึกษา ต้องให้ความสำคัญต่อการประเมินตามสภาพจริง คือ หลักสูตร .3
ต้องพัฒนามาจากบริบทที่มีรากฐานทางวัฒนธรรมที่นักเรียนอาศัยอยู่ และที่ต้องเรียนรู้ให้ทันกับ
กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

การเรียน การสอน การประเมินผล จะต้องหลอมรวมกันและการประเมินต้องประเมิน .4
ต่อเนื่องตลอดเวลาที่ทำการเรียนการสอน โดยผู้เรียนมีส่วนร่วม

การเรียน การสอน การประเมิน เน้นสภาพที่สอดคล้อง หรือ ใกล้เคียง .5กับธรรมชาติ
ความเป็นจริงของการดำเนินชีวิต และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดงานด้วยตนเอง

การเรียนการสอนจะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาศักยภาพให้เต็มที่สูงสุด ตามสภาพที่เป็น .6
จริงของแต่ละบุคคล เติบโตตามศักยภาพของตนเอง การเรียน การสอน และการประเมินต้องเกี่ยว
เนื่องกันและเน้นการปฏิบัติจริงในสภาพที่ใกล้เคียงหรือสภาพที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน เปิด
โอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง

ลักษณะสำคัญของการวัดและการประเมินผลจากสภาพจริง

ลักษณะสำคัญของการวัดและการประเมินผลจากสภาพจริงมีดังนี้ (กรมวิชาการ, 2545 :
159)

1. การวัดและการประเมินผลจากสภาพจริงมีลักษณะสำคัญคือ ใช้วิธีการประเมิน
กระบวนการคิดที่ซับซ้อนความสามารถในการปฏิบัติงาน ศักยภาพของผู้เรียนในด้านของผู้ผลิต
และกระบวนการที่ได้ผลผลิตมากกว่าที่จะประเมินว่าผู้เรียนสามารถจดจำความรู้อะไรได้บ้าง

2. เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียน เพื่อวินิจฉัยผู้เรียนในส่วนที่ควรส่งเสริม
และส่วนที่ควรแก้ไขปรับปรุง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพตามความสามารถ
ความสนใจและความต้องการของแต่ละบุคคล

3. เป็นการประเมินที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมประเมินผลงานของทั้งตนเองและ
ของเพื่อนร่วมห้อง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักตัวเอง เชื่อมั่นตนเอง สามารถพัฒนาข้อมูลได้

4. ข้อมูลที่ประเมินได้จะต้องสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการเรียนการสอนและการวางแผนการสอนของผู้สอนว่าสามารถตอบสนองความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของ
ผู้เรียนแต่ละบุคคลได้หรือไม่

5. ประเมินความสามารถของผู้เรียนในการถ่ายโอนการเรียนรู้ไปสู่ชีวิตจริงได้

6. ประเมินด้านต่าง ๆ ด้วยวิธีที่หลากหลายในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง
ขั้นตอนการประเมินตามสภาพจริง

การประเมินตามสภาพจริงมีการดำเนินงานตามขั้นตอนต่อไปนี้ (อนุวัติ คุณแก้ว, 2548
: 115 อ้างถึง ส.วาสนา ประवालพฤษ์, 2544 : 1)

กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการประเมิน ต้องสอดคล้องกับสาระ มาตรฐาน .1
จุดประสงค์การเรียนรู้และสะท้อนการพัฒนาตัวน

กำหนดขอบเขตในการประเมิน ต้องพิจารณาเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน .2
เช่น ความรู้ ทักษะและกระบวนการ ความรู้สึก คุณลักษณะ เป็นต้น

กำหนดผู้ประเมิน โดยพิจารณาผู้ประเมินว่าจะมีใครบ้าง เช่น นักเรียนประเมินตนเอง .3
เพื่อนนักเรียน ครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

เลือกใช้เทคนิคและเครื่องมือในการประเมิน ควรมีความหลากหลายและเหมาะสม .4กับ
วัตถุประสงค์ วิธีการประเมิน เช่น การทดสอบ การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึกพฤติกรรม
แบบสำรวจความคิดเห็น บันทึกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง แฟ้มสะสมงาน ฯลฯ

กำหนดเวลาและสถานที่ที่จะประเมิน เช่น ประเมินระหว่างนักเรียนทำกิจกรรม .5
โครงการ วันใดวัน / ระหว่างทำงานกลุ่มหนึ่งของสัปดาห์ เวลาว่าง พักกลางวัน ฯลฯ /

วิเคราะห์ผลและวิธีการจัดการข้อมูลการประเมิน เป็นการนำข้อมูลจากการประเมิน .6
มาวิเคราะห์โดยระบุสิ่งที่วิเคราะห์ เช่น กระบวนการทำงาน เอกสารจากแฟ้มสะสมงาน ฯลฯ
รวมทั้งระบุวิธีการบันทึกข้อมูลและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

.7กำหนดเกณฑ์ในการประเมิน เป็นการกำหนดรายละเอียดในการให้คะแนนผลงานว่า
ผู้เรียนทำอะไร ได้สำเร็จหรือว่ามีระดับความสำเร็จในระดับใด คือ มีผลงานเป็นอย่างไร การให้
คะแนนอาจจะให้ในภาพรวมหรือแยกเป็นรายให้สอดคล้องกับงานและจุดประสงค์การเรียนรู้

อาจกล่าวสรุปได้ว่า การประเมินตามสภาพจริงเป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมกัน
กำหนด ผลสัมฤทธิ์ที่ต้องการโดยวิเคราะห์จากหลักสูตรกลาง หลักสูตรท้องถิ่นและความ
ต้องการของนักเรียน มีแนวทางของงานที่ปฏิบัติ กำหนดกรอบและวิธีการประเมินร่วมกัน
ระหว่างผู้ประเมินและผู้ถูกประเมิน ซึ่งวิธีการประเมินตามสภาพจริงจะกล่าวต่อไป
เทคนิค วิธีการที่ใช้ในการประเมินตามสภาพจริง /

การประเมินตามสภาพจริงเป็นการกระทำ การแสดงออกหลาย ๆ ด้าน ของนักเรียน
ตามสภาพความเป็นจริงทั้งในและนอกห้องเรียน มีวิธีการประเมินโดยสังเขปดังนี้ (สำนักงาน
คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2542 : 184-193)

.1การสังเกต เป็นวิธีการที่ดีมากวิธีหนึ่งในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมด้านการใช้
ความคิด การปฏิบัติงาน และโดยเฉพาะด้านอารมณ์ ความรู้สึก และลักษณะนิสัยสามารถทำได้
ทุกเวลา ทุกสถานที่ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียน หรือในสถานการณ์อื่นนอกโรงเรียน

วิธีการสังเกตทำได้โดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ การสังเกตโดยตั้งใจหรือมีโครงการสร้าง
หมายถึงครูกำหนดพฤติกรรมที่ต้องสังเกต ช่วงเวลาสังเกตและวิธีการสังเกต (เช่น สังเกตคนละ
3-5 นาทีเวียนไปเรื่อย ๆ) อีกวิธีหนึ่ง คือ การสังเกตแบบไม่ตั้งใจ หรือไม่มีโครงสร้าง ซึ่งหมายถึง
ไม่มีการกำหนดรายการสังเกตไว้ล่วงหน้า ครูอาจมีกระดาษแผ่นเล็ก ๆ ติดตัวไว้ตลอดเวลาเพื่อ

บันทึกเมื่อพบพฤติกรรมแสดงออกที่มีความหมาย หรือสะท้อนความสนใจของคุณ การบันทึกอาจทำได้โดยย่อก่อน แล้วขยายความสมบูรณ์ภายหลังวิธีการสังเกตที่ดีควรใช้ทั้งสองวิธี เพราะการสังเกตโดยตั้งใจ อาจทำให้ละเลยมองข้ามพฤติกรรมที่น่าสนใจแต่ไม่มีในรายการที่กำหนด ส่วนการสังเกตโดยไม่ตั้งใจอาจทำให้ครูขาดความชัดเจนว่าพฤติกรรมใด การแสดงออกใด ที่ควรแก่การสนใจและบันทึกไว้ เป็นต้น ข้อเตือนใจสำหรับการใช้วิธีสังเกต คือ ต้องสังเกตหลาย ๆ ครั้งในหลายๆ สถานการณ์ (การเรียน การทำงานตามลำพัง การทำงานกลุ่ม การเล่น การเข้าสังคมกับเพื่อน การวางตัว ฯลฯ) เมื่อมีเวลาผ่านไประยะหนึ่ง (2-3 สัปดาห์) จึงนำข้อมูลเหล่านี้มาเพื่อพิจารณาสักครั้งหนึ่ง

เครื่องมืออื่น ๆ ที่ใช้ประกอบการสังเกต ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบบันทึกกระเบียนสะสม เป็นต้น

.2การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้เก็บข้อมูลพฤติกรรมด้านต่างได้ดี เช่น ความคิด ความรู้สึก กระบวนการขั้นตอนในการทำงาน วิธีแก้ปัญหา ฯลฯ อาจใช้ (สถิติปัญหา)ประกอบการสังเกตเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มั่นใจมากยิ่งขึ้น

ข้อแนะนำบางประการเกี่ยวกับการสัมภาษณ์

(1) ก่อนสัมภาษณ์ควรหาข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของนักเรียนก่อนเพื่อให้การสัมภาษณ์เจาะตรงประเด็นและได้ข้อมูลยิ่งขึ้น

(2) เตรียมชุดคำถามล่วงหน้าและจัดลำดับคำถามช่วยให้การตอบไม่วกวน

(3) ขณะสัมภาษณ์ครูใช้วาจา ท่าทาง น้ำเสียงที่อบอุ่นเป็นกันเอง ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกปลอดภัย และแนวโน้มให้นักเรียนอยากพูด เล่า /

(4) ใช้คำถามที่นักเรียนเข้าใจง่าย

(5) อาจใช้วิธีสัมภาษณ์ทางอ้อมคือ สัมภาษณ์จากบุคคลที่ใกล้ชิดนักเรียน เช่น เพื่อนสนิท ผู้ปกครอง เป็นต้น

.3การตรวจงาน เป็นการวัดและประเมินผลที่เน้นการนำผลการประเมินไปใช้ทันทีในลักษณะ คือ เพื่อการช่วยเหลือนักเรียนและเพื่อปรับปรุงการสอนของคุณ จึงเป็นการประเมินที่ 2 โครงการ/ควรดำเนินการตลอดเวลา เช่น การตรวจแบบฝึกหัด ผลงานภาคปฏิบัติ โครงการต่างๆ เป็นต้น งานเหล่านี้ควรมีลักษณะที่ครูสามารถประเมินพฤติกรรมระดับสูงของนักเรียนได้ เช่น แบบฝึกหัดที่เน้นการเขียนตอบ เรียบเรียง สร้างสรรค์ ไม่ใช่แบบฝึกหัดที่เลียนแบบข้อสอบ) เลือกตอบซึ่งมักประเมินได้เพียงความรู้ความจำ (งาน โครงการ โครงการ ที่เน้นความคิดขั้นสูงในการวางแผนจัดการ ดำเนินการและแก้ปัญหาสิ่งที่ควรประเมินควบคู่ไปด้วยเสมอในการตรวจงานคือ ลักษณะนิสัยและคุณลักษณะที่ดีในการทำงาน (ทั้งงานเขียนตอบและปฏิบัติ)

ข้อเสนอแนะบางประการเกี่ยวกับการตรวจงาน

โดยปกติครูมักประเมินนักเรียนทุกคนจากงานที่ครูกำหนดขึ้นเดียวกัน ครูควรมีความยืดหยุ่นการประเมิน จากการตรวจงานมากขึ้น ดังนี้

(1) ไม่จำเป็นต้องนำชิ้นงานทุกชิ้นมาประเมิน อาจเลือกเฉพาะชิ้นงานที่นักเรียนทำได้ดี และบอกความหมาย ความสามารถของนักเรียนตามลักษณะที่ครูต้องการประเมินได้ วิธีนี้เป็น / การเน้น “จุดแข็ง” ของนักเรียน นับเป็นการเสริมแรง สร้างแรงกระตุ้นให้นักเรียนพยายามผลิตงานที่ดี ๆ ออกมามากขึ้น

(2) จากแนวคิดตามข้อ ชิ้นงานที่หยิบมาประเมินของแต่ละคน จึงไม่จำเป็นต้องเป็น 1 2 ควรหยิบมาประเมินอาจเป็นงานชิ้นที่ (ทำได้ดี) งานที่ 1 เรื่องเดียวกัน เช่น นักเรียนคนที่, 3, 1 งานที่ควรหยิบมาประเมินอาจเป็นงานชิ้นที่ 2 ส่วนนักเรียนคนที่ 5, 2, เป็นต้น 4

(3) อาจประเมินชิ้นงานที่นักเรียนทำนอกเหนือจากที่ครูกำหนดให้ก็ได้ แต่ต้องมั่นใจว่าเป็นสิ่งที่นักเรียนทำเองจริง ๆ เช่น สิ่งประดิษฐ์ที่นักเรียนทำเองที่บ้าน และนำมาใช้ที่โรงเรียน หรืองานเลือกต่าง ๆ ที่นักเรียนทำขึ้นเองตามความสนใจ เป็นต้น การใช้ข้อมูล หลักฐาน / ผลงานอย่างกว้างขวาง จะทำให้ครูรู้จักนักเรียนมากขึ้น และประเมินความสามารถของนักเรียนตามสภาพที่แท้จริงของเขาได้แม่นยำยิ่งขึ้น

(4) ผลการประเมิน ไม่ควรบอกเป็นคะแนนหรือระดับคุณภาพ ที่เป็นเฉพาะตัวเลขอย่างเดียว แต่ควรบอกความหมายของผลคะแนนนั้นด้วย

การรายงานตนเอง .4 เป็นการให้นักเรียนเขียนบรรยายหรือตอบคำถามสั้น ๆ หรือตอบแบบสอบถามที่ครูสร้างขึ้น เพื่อสะท้อนถึงการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งความรู้ ความเข้าใจ วิธีคิด วิธีทำงานความพอใจในผลงาน ความต้องการพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น

ตัวอย่างคำถามให้นักเรียนเขียนตอบสั้น ๆ เพื่อสะท้อนความคิด วิธีการทำงานหรือบุคลิกภาพของนักเรียน

ตัวอย่างงานเขียน

ให้นักเรียนเลือกงานเขียนชิ้นที่นักเรียนต้องการให้ครูประเมินแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

(1) ทำไมเธอจึงเลือกงานชิ้นนี้ (มีอะไรเด่นกว่างานชิ้นอื่น)

.....

(2) จุดเด่นของงานชิ้นนี้คืออะไร

.....

.5 การใช้บันทึกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนผลงานนักเรียน โดยเฉพาะความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนจากแหล่งต่าง ๆ เช่น จากเพื่อนครู – โดยประชุมแลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน (ประเมินเดือนละครั้ง)

จากเพื่อนนักเรียน- โดยจัดชั่วโมงสนทนา วิพากษ์ผลงาน นักเรียนต้องได้รับ)
(คำแนะนำมาก่อนเกี่ยวกับหลักการ วิธีวิจารณ์เพื่อการสร้างสรรค์

จากผู้ปกครอง- โดยจดหมาย สารสัมพันธ์ที่ครู หรือโรงเรียนกับผู้ปกครองมีถึงกัน /
โดยตลอดเวลา โดยการประชุมผู้ปกครองที่โรงเรียนจัดขึ้น หรือโดยการตอบแบบสอบถามสั้น ๆ
ตัวอย่างคำถามสำหรับผู้ปกครองเพื่อสะท้อนข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน

ให้นักเรียนอ่านงานเขียนทุกชิ้นจากแฟ้มสะสมงานของนักเรียนที่เป็นเด็กในปกครอง
โดยดูทั้งโครงร่างต้นฉบับจริงตลอดจนความคิดเห็นของนักเรียนและครูที่ปรากฏอยู่บนชิ้นงาน
ให้ผู้ปกครองสนทนากับนักเรียนก่อนแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

(1)งานชิ้นใดในแฟ้มงานที่ให้ข้อมูลเรื่องการเขียนของลูกท่านมากที่สุด

งานชิ้นนั้นบอกอะไร (2)

(3)“จุดเด่น” โงงานเขียนของลูกท่าน คืออะไร

(4)ท่านเห็นว่าลูกของท่านควรได้รับการดูแลเป็นพิเศษในเรื่องอะไรบ้าง หากจะพัฒนา
ให้เขาเป็นนักเขียนต่อไป

(5)ท่านมีข้อเสนอแนะอะไรบางอย่างที่จะช่วยให้เด็กคนอื่น ๆ ในชั้นเรียนได้พัฒนาความเป็น
นักเขียน

(6)ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ที่มา): สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542 :(188-187

.6การใช้ข้อสอบแบบเน้นการปฏิบัติจริง ในกรณีที่ครูต้องการใช้แบบทดสอบ ขอ
เสนอแนะให้ใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติที่เน้นการปฏิบัติจริง ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

ปัญหาต้องมีความหมายต่อผู้เรียน และมีความสำคัญ 6.1 ญเพียงพอที่จะแสดงถึง
ภูมิความรู้ของนักเรียนในระดับชั้นนั้น ๆ

เป็นปัญหาที่เลียนแบบสภาพจริงในชีวิตของนักเรียน 6.2

แบบสอบต้องครอบคลุมทั้งความสามารถและเนื้อหาตามหลักสูตร 6.3

นักเรียนต้องใช้ความรู้ความสามารถ ความคิดหลาย ๆ ด้านมาผสมผสาน 6.4
และแสดงวิธีคิดได้เป็นขั้นตอนที่ชัดเจน

ควรมีคำตอบถูกได้หลายคำตอบ และมีวิธีการหาคำตอบได้หลายวิธี 6.5

มีเกณฑ์การให้คะแนนตามความสมบูรณ์ของคำตอบอย่างชัดเจน 6.6

.7การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน แฟ้มสะสมงานหมายถึง สิ่งที่ใช้สะสมงานของนักเรียนอย่างมีจุดประสงค์ อาจเป็นแฟ้ม กล่อง แผ่นดิสก์ อัลบั้ม ฯลฯ ที่แสดงให้เห็นถึงความพยายาม ความก้าวหน้า และผลสัมฤทธิ์ในเรื่องนั้นๆ หรือหลาย ๆ เรื่อง การสะสมนั้นนักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา เกณฑ์การเลือก เกณฑ์การตัดสิน ความสามารถ คุณสมบัติ / หลักฐานการสะท้อนตนเอง

การประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงานเป็นวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง เพราะใช้การประเมินให้ผูกติดอยู่กับการสอนและมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอนที่ชัดเจน

วิธีการประเมินตามสภาพจริงที่ได้กล่าวแล้วนั้น การที่จะได้มาซึ่งผลการเรียนรู้ที่แท้จริงของนักเรียน ครูควรใช้วิธีการเก็บข้อมูลหลายๆ วิธีผสมผสานกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายครอบคลุมพฤติกรรมทุกด้านและมีจำนวนมากเพียงพอที่จะประเมินผลที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนอย่างมั่นใจหลักเกณฑ์ วิธีการให้คะแนนตามแนวทางการประเมินตามสภาพจริง

การให้คะแนน

หลักเกณฑ์และวิธีการให้คะแนนตามแนวทางของการประเมินตามสภาพจริงของนักเรียน ทำได้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ) แนวทาง 2 ใน, 2540: (14-12 ดังนี้
1 แนวทางที่

ให้คะแนนในลักษณะภาพรวม เป็นการให้คะแนนในความหมายว่า คะแนนนั้นเป็นตัวแทนความประทับใจในผลงานทั้งหมดรวมทุกด้านแล้ว มักใช้กับเครื่องมือวัดประเมินผลที่เป็น Authentic Test

ตัวอย่างการให้คะแนนในลักษณะภาพรวม

กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนคิด แล้วให้ตอบพร้อมอธิบายวิธีการคิด 1 ตัวอย่างที่

เกณฑ์การให้คะแนน

0	=	ไม่ตอบหรือตอบไม่ถูกและอธิบายวิธีคิดไม่ได้
1	=	ไม่ตอบ แต่แสดงวิธีคิดเล็กน้อย วิธีคิดมีแนวทางจะนำไปสู่คำตอบได้
2	=	ตอบผิดแต่มีเหตุผลหรือเกิดจากการคำนวณผิดพลาด แต่มีแนวทาง

ไปสู่คำตอบที่ชัดเจน

3	=	คำตอบถูก เหตุผลถูกต้อง อาจมีข้อผิดพลาดบ้าง
4	=	คำตอบถูก แสดงเหตุผลถูกต้อง แนวคิดชัดเจน

กอง 3 ใช้แนวคิดคล้ายการประเมินแบบอิงกลุ่ม คือ แบ่งงานนักเรียนออกเป็น 2 ตัวอย่างที่

งานที่มีคุณภาพพิเศษ 1 กองที่
งานที่ได้รับการยอมรับ 2 กองที่
งานที่ไม่ได้รับการยอมรับ 3 กองที่

แบ่งงานแต่ละกองออกเป็น 2 ระดับ แต่ละกองจะได้ระดับคะแนนเป็น 5-6, 3-4, และ 1-2 ตามลำดับ พร้อมทั้งอธิบายลักษณะงานแต่ละกอง สำหรับงานที่แสดงว่าไม่ได้ใช้คว
พยายามเลยให้ “0” คะแนน
แนวทางที่ 2

ให้คะแนนในลักษณะวิเคราะห์งานเป็นส่วนย่อย เป็นการแตกย่อยผลสัมฤทธิ์ของงาน
หนึ่งๆ ออกเป็นหลายๆ ด้าน เพื่อวิเคราะห์ระดับความสำเร็จแต่ละด้านในงานนั้น ของ
นักเรียน ข้อมูลมีประโยชน์มากต่อการพัฒนาการเรียนการสอน มักใช้ประเมินแฟ้มสะสม

กล่าวโดยสรุป วิธีการให้คะแนนตามแนวประเมินตามสภาพจริง เน้นที่การให้ข้อมูลที่
สามารถบ่งชี้ถึงความสำเร็จหรือความรอบรู้ของนักเรียนว่ามีลักษณะอย่างไรและความสำเร็จหรือ
ความรอบรู้ในระดับที่แตกต่างกันนั้น มีลักษณะแตกต่างกันอย่างไร ไม่ใช่ให้ความหมายเพียง
แค่การได้ไม่ผ่าน หรือระดับของการผ่านเท่านั้น นอกจากนี้การนำผลประเมิน / ตก หรือ ผ่าน /
ไปใช้ประโยชน์ด้านการตัดสินผลการเรียนก็มีความสำคัญเป็นอันดับรองจากการนำไปใช้เพื่อ
พัฒนานักเรียนและตัวครู

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. **แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2545
- _____. **แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544** กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2546.
- ถาวร กุมุทศรี. **ตำราการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกาย**. วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยมหิดล. โรงพิมพ์หจก.มีเดีย เพรส
- ทิวดี มณีโชติ. **การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ. 2549.
- วาสนา มุ่งวิชา. **เกม(GAME)**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 14. 2554.
- สุพิตร สุมาหิโตและคณะ. **กรมพลศึกษา แบบทดสอบและเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายสำหรับเด็กไทย อายุ 7 – 12 ปี**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สัมปชัญญะ. 2555
- สุวิมล ว่องวานิช. **การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2546.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. **การวัดและประเมินผลสภาพแท้จริงของนักเรียน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว. 2540.
- _____. **โครงการอบรมครูผู้สอนกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (วิทยาศาสตร์) และครูประจำห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา. 2542.
- _____. **แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียน** กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.). 2545.
- อนุวัติ คุณแก้ว. **หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา**. เอกสารสำเนา. 2548.

วิเคราะห์ความถูกต้อง/ ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้
 ของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียน
 รู้ผลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

โปรดพิจารณาข้อคำถามและวิเคราะห์ความถูกต้อง/ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ เพื่อให้การ
 วิจัยนี้มีผลสรุปและสามารถนำไปใช้ได้จริง

เกณฑ์การให้คะแนน

5 คะแนน เมื่อ มีประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง / ความเหมาะสม/ความ
 เป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน เมื่อ มีประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง / ความเหมาะสม/ความ
 เป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

3 คะแนน เมื่อ มีประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง / ความเหมาะสม/ความ
 เป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง

2 คะแนน เมื่อ มีประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง / ความเหมาะสม/ความ
 เป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย

1 คะแนน เมื่อ มีประเด็นที่ประเมินมีความถูกต้อง ความเหมาะสม /ความ
 เป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

**วิเคราะห์ความถูกต้องของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
ในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน**

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	1	2	3	4	5
1.หลักการของหลักสูตรมีความถูกต้องตามหลักทฤษฎีการจัดการเรียนรู้พลศึกษา					
2.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับหลักการแนวทางการจัดฝึกอบรม					
3.หน่วยการเรียนรู้มีเนื้อหาของหลักสูตรครบถ้วนและครอบคลุมสิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์					
3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย					
3.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา : การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม					
3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ					
3.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา					
3.5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา					
3.6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่เป็นในระดับประถมศึกษา					
3.7 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา					
3.8 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา					

4.เนื้อหาในใบความรู้ ถูกต้องตามหลักวิชาการ อ่านเข้าใจง่ายและรูปแบบการนำเสนอมีความ น่าสนใจ					
5.กิจกรรมฝึกอบรมมีความหลากหลายและ สามารถพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและทักษะใน การจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้					
6. สื่อการฝึกอบรมสอดคล้องกับประเด็นความรู้ ความเข้าใจ และทักษะที่ต้องการพัฒนา					
7. วิธีการประเมินในหลักสูตรมีความถูกต้อง เหมาะสมและสามารถประเมินได้จริง					
8. แบบประเมินต่างๆ สามารถประเมินได้ตามสิ่ง ที่มุ่งหวัง /วัตถุประสงค์					
9. โครงสร้างหลักสูตรถูกต้องตามหลักการ และ ครอบคลุมกับเนื้อหา สาระ ตลอดจนวัตถุประสงค์ ที่ต้องการพัฒนา					
10. กระบวนการฝึกอบรมถูกต้อง เหมาะสมและ สามารถนำไปใช้ได้จริง					

ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้
 พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	1	2	3	4	5
1.หลักการของหลักสูตรมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการจำเป็น และกลุ่มเป้าหมาย					
2.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเหมาะสมสอดคล้อง กับสภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นและ กลุ่มเป้าหมาย					
3.ระยะเวลาในการฝึกอบรมเหมาะสมสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ และเนื้อหาการฝึกอบรม					
4.จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรมเหมาะสม สามารถ ที่จะพัฒนาได้จริงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
5.หน่วยการเรียนรู้ตามโครงสร้างหลักสูตร เรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม					
6.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับหลักการ แนวทางการจัดฝึกอบรม					
7.หน่วยการเรียนรู้มีเนื้อหาของหลักสูตรครบถ้วน และครอบคลุมสิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์					
7.1หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนา คุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย					
7.2หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาใน ระดับประถมศึกษา : การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์ รวม					
7.3หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการเรียนแบบ การจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ					
7.4หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบ สมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา					

7.5หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวกพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา					
7.6หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา					
7.7หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา					
7.8หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา					
8.เนื้อหาในใบความรู้ ตลอดจนรูปแบบการนำเสนอมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับการเรียนรู้ของกลุ่มเป้าหมาย					
9.กิจกรรมฝึกอบรมีความหลากหลาย กระตุ้นความสนใจ เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย					
10. สื่อการฝึกอบรมครอบคลุมและเหมาะสมกับเนื้อหา					
11. วิธีการประเมินในหลักสูตรมีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถประเมินได้จริง					
12. คู่มือประกอบการฝึกอบรมตามหลักสูตรมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้จริง					

วิเคราะห์ความเป็นไปได้ของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา
ในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

ประเด็นการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
	1	2	3	4	5
1.หลักสูตรเป็นประโยชน์ต่อผู้เข้าร่วมอบรมและสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้					
2.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับหลักการแนวทางการจัดฝึกอบรม สามารถนำไปใช้ในการพัฒนากลุ่มเป้าหมายได้จริง					
3.หน่วยการเรียนรู้มีเนื้อหาของหลักสูตรครบถ้วนและครอบคลุมสิ่งที่มุ่งหวัง/วัตถุประสงค์ และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้					
3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย					
3.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา : การพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม					
3.3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ					
3.4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา					
3.5 หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา					
3.6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา					
3.7 หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การละเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา					

3.8 หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา					
4.เนื้อหาในใบความรู้ ถูกต้องตามหลักวิชาการ อ่านเข้าใจง่ายและรูปแบบการนำเสนอมีความน่าสนใจและสามารถกระตุ้นเร้าให้กลุ่มเป้าหมายเกิดการเรียนรู้ได้จริง					
5.เนื้อหาเหมาะสม ทันสมัย สามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ บริบทของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนได้จริง					
6..กิจกรรมฝึกอบรมมีความหลากหลายและกระตุ้นความสนใจ ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป					
7. สื่อการฝึกอบรมครอบคลุมและเหมาะสมกับเนื้อหา สามารถใช้ในสถานการณ์จริง ตลอดจนกลุ่มเป้าหมายสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้					
8. วิธีการประเมินในหลักสูตรมีความถูกต้องเหมาะสมและสามารถประเมินได้จริง					
9. แบบประเมินต่างๆ สามารถประเมินได้ตามสิ่งที่มุ่งหวัง /วัตถุประสงค์ สะท้อนความสามารถที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมายได้					
10.ระยะฝึกอบรมเวลามีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้จริง					
11. คู่มือประกอบการฝึกอบรมตามหลักสูตรมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้จริง					
12.กระบวนการฝึกอบรม สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้					

**แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับ
การจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบมีจำนวน 40 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
2. เลือกคำตอบที่คิดว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียวลงในกระดาษคำตอบ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 พลศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนไทย

1. คำกล่าวที่ว่า A SOUND MIND IN A SOUND BODY ตรงกับข้อความใดมากที่สุด
 - ก. พลศึกษาพัฒนาร่างกายด้วยกิจกรรม
 - ข. จิตใจที่แจ่มใสอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์
 - ค. กิจกรรมทางกายที่พัฒนาจากพลศึกษา
 - ง. ความแข็งแรงของร่างกายกับจิตใจ
2. เก่ง ดี มีสุข มีประโยชน์ทางด้านใดในการจัดการเรียนพลศึกษา
 - ก. มีความฉลาดทางด้านอารมณ์สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้และมีพัฒนาการที่ดี
 - ข. มีความแข็งแรงในวิชาพลศึกษา
 - ค. มีประโยชน์ช่วยในด้านทักษะกีฬาให้นักเรียนได้เพิ่มขึ้น
 - ง. มีทักษะในการปฏิบัติกิจกรรมทั้งพลศึกษาและกีฬาได้อย่างดี
3. เมื่อมีเวลาว่างหรือมีโอกาสนักเรียนมักจะนำเอากิจกรรมของพลศึกษาและกีฬาไปเล่นไปออกกำลังกายจนกลายเป็นวิถีชีวิต(Lifestyle) ทำให้นักเรียนเป็นอย่างไร
 - ก. นักเรียนมีความรู้ทางด้านพลศึกษาและกีฬาเพิ่มมากขึ้น
 - ข. นักเรียนมีทักษะทางด้านการออกกำลังกายที่ถูกต้อง
 - ค. นักเรียนมีสุขภาพที่ดีขึ้น
 - ง. นักเรียนมีความสามารถในด้านกิจกรรมพลศึกษานำไปสู่การสร้างนักเรียนให้เป็นนักกีฬา
4. ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาพัฒนาให้นักเรียนด้านใดบ้าง
 - ก. ชีวิต สังคม เศรษฐกิจ ประเพณี วัฒนธรรม
 - ข. ร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญา
 - ค. คุณลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬา
 - ง. ความรู้ ความเข้าใจทักษะ

5. พลาณามัย มีความสอดคล้องกับกลุ่มสาระใด

- ก. พลศึกษา ข. สุขศึกษา ค. สุขศึกษาและพลศึกษา ง. ลดเวลาเรียน
เพิ่มเวลารู้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา: การพัฒนาผู้เรียนแบบ
องค์รวม

6. การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาจากแนวคิดทางการศึกษาสนใจพัฒนาศักยภาพของ
ผู้เรียนโดยคำนึงการเชื่อมโยงด้านใดเข้าด้วยกัน
- ก. ด้านสมรรถภาพทางด้านกีฬา
ข. ด้านร่างกายและจิตใจ
ค. ด้านทักษะ
ง. ด้านหลักสูตร
7. ข้อใดไม่ใช่สิ่งที่ได้จากการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม
- ก. สุขทรียภาพ
ข. ทางด้านสติปัญญา
ค. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
ง. ความคิดสร้างสรรค์
8. ครูพลศึกษาสามารถพัฒนาโดยเน้นการเรียนด้วยกาย การลงมือทำโดยเน้นส่วนรวม
เป็นเทคนิคการสอนพลศึกษาในระดับประถมเพื่อให้นักเรียนเข้าใจง่าย โดยวิธีการใด
- ก. Whole part whole / Learning by doing ผีก รวม แยก รวม จากการเรียนรู้จาก
การปฏิบัติ
ข. Coaching จากการสั่งให้นักเรียนปฏิบัติในกิจกรรมในแต่ละทักษะ
ค. Research จากการวิจัยที่นักวิจัยได้ค้นพบและนำไปประยุกต์ใช้
ง. Lifestyle ตามวิถีชีวิต หรือ ตามอธยาศัยของผู้เรียน
9. จากการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดความรักในการออกกำลังกาย เล่นกีฬาเพื่อ
สุขภาพจะสังเกตได้จากสิ่งใด
- ก. ผลสัมฤทธิ์ของรายวิชาพลศึกษาดีขึ้น
ข. นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่หลากหลายจากการจัดการเรียนการสอน
ค. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาสุขศึกษาเพิ่มขึ้น
ง. นักเรียนเลือกที่ปฏิบัติถ้ามีความมั่นใจว่ามีความสามารถในการเล่น

10. ครูพลศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนแบบองค์รวมโดยวิธีการเสริมในด้านใดดีที่สุดในระดับประถมศึกษา
- เสริมการบ้าน
 - เสริมแรงจูงใจ
 - เสริมสร้างสมรรถภาพ
 - เสริมทักษะกีฬา

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการเรียนแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ

11. การสอนพลศึกษาเป็นการสอนบูรณาการในระดับประถมศึกษาหรือแม้แต่ในระดับมัธยม มีการบูรณาการแบบใดในกลุ่มสาระนั้น
- การบูรณาการความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชา
 - การบูรณาการโดยสร้างข่ายใยแมงมุม
 - การบูรณาการระหว่างวิชา
 - การบูรณาการตามแนวหลักสูตรที่กำหนด
12. ข้อใดไม่ได้หมายถึงการบูรณาการระหว่างวิชา
- สุขศึกษาและพลศึกษา
 - พลศึกษาและนันทนาการ
 - พลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา
 - พลศึกษาและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
13. ข้อใดหมายถึง การบูรณาการ
- การทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องที่ต้องการจะสื่อสารได้เข้าใจได้ง่าย
 - การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
 - การรวมวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นเนื้อหาเดียวกัน ไม่แยกเนื้อหาตามศาสตร์ของสาขานั้นๆ
 - การรวมวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันเป็นเนื้อหาเดียวกัน แยกเนื้อหาตามศาสตร์ของสาขานั้นๆเป็นวิชา เดียว

14. เทคนิคการจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการเนื้อหาประสบการณ์ไม่เกี่ยวข้องใน
ด้านใด
- ก. เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน
 - ข. เชื่อมโยงข้ามกลุ่มสาระ
 - ค. เชื่อมโยงกับกิจกรรม
 - ง. เชื่อมโยงนวัตกรรม
15. การบูรณาการแบบคู่ขนานจะมีผู้สอนตั้งแต่กี่คน
- ก. 4 คน ข. 3 คน ค. 2 คน ง. 1 คน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียน
ประถมศึกษา

16. การทดสอบสมรรถภาพเป็นการทดสอบสมรรถภาพแบบสำหรับนักเรียน
ประถมศึกษา

- ก. การทดสอบสมรรถภาพที่สัมพันธ์กับทักษะกีฬา
 - ข. การทดสอบสมรรถภาพที่สัมพันธ์กับสุขภาพ
 - ค. การทดสอบ ทั่วไป
 - ง. การทดสอบความแข็งแรง
17. ข้อใดไม่ได้จัดอยู่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพ
- ก. องค์ประกอบของร่างกาย
 - ข. กำลังของกล้ามเนื้อ
 - ค. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ
 - ง. ความอ่อนตัว

18. การทดสอบสมรรถภาพวัดกันเพื่อสิ่งใด

- ก. เพื่อให้ทราบข้อมูลว่าร่างกายมีความผิดปกติทางด้านร่างกายทางด้านใด
- ข. เพื่อให้ทราบข้อมูลของร่างกายทั้งภายในและภายนอก
- ค. เพื่อให้ทราบข้อมูลของร่างกายทำงานอย่างไร
- ง. เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลทางด้านประสิทธิภาพของร่างกายในการทำงานและกำหนดการ

ฝึกเพิ่มเติม

19. ปกติการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษาเรียงลำดับ
อย่างไร

- ก. จากหนัก ไป เบา
- ข. หนักสลับเบา
- ค. จากเบา ไป หนัก
- ง. เบาสลับหนัก

20. ส่วนใหญ่ในการทดสอบสมรรถภาพทางกายของโรงเรียนในระดับประถมศึกษานิยม
ใช้แบบทดสอบของหน่วยงานใด

- ก. การกีฬาแห่งประเทศไทย
- ข. กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา
- ค. สถาบันการพลศึกษา
- ง. กรมพลศึกษา

**หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียน
ประถมศึกษา**

21. การเคลื่อนไหวพื้นฐานในเด็กระดับปฐมวัยสามารถแบ่งได้เป็นกี่ประเภท อะไรบ้าง
ก. 4 ประเภท เคลื่อนไหวอยู่กับที่ เคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่ เคลื่อนไหวแบบทิ่ม
เคลื่อนไหวแบบเดี่ยว

ข. 3 ประเภท เคลื่อนไหวประกอบอุปกรณ์ เคลื่อนไหวอยู่กับที่ เคลื่อนไหวแบบ
เคลื่อนที่

ค. 2 ประเภท เคลื่อนไหวประเภทกลุ่ม เคลื่อนไหวประเภทเดี่ยว

ง. 1 ประเภท เคลื่อนไหวโดยกิจกรรมกายบริหาร

22. การเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาจำเป็นต้องฝึกในเรื่องของสิ่ง
ใด

- ก. ระบบประสาทสัมผัส Co- ordination
- ข. ระบบการทำงานของอวัยวะ
- ค. ระบบการสั่งการ
- ง. ระบบการความคิด

23. นักเรียนสามารถเล่นลูกบอล วิ่งเปี้ยว แสดงว่านักเรียนมีการเคลื่อนไหวแบบใด

- ก. เคลื่อนไหวที่ม
- ข. เคลื่อนไหวแบบเดี่ยว
- ค. เคลื่อนไหวโดยกิจกรรมกายบริหาร
- ง. เคลื่อนไหวประกอบอุปกรณ์

24. นักเรียนวิ่งไล่จับกันแสดงว่านักเรียนมีการเคลื่อนไหวแบบใด

- ก. เคลื่อนไหวแบบเดี่ยว
- ข. เคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่
- ค. เคลื่อนไหวอยู่กับที่
- ง. เคลื่อนไหวโดยใช้กายบริหาร

25. ชู มือขึ้นแล้วหมุนๆ ชูมือขึ้นโบกไปมา กางแขนขึ้นและลง....จากเพลงกายบริหาร แสดงว่านักเรียนมีการเคลื่อนไหวร่างกายแบบใด

- ก. เคลื่อนไหวแบบเดี่ยว
- ข. เคลื่อนไหวแบบเคลื่อนที่
- ค. เคลื่อนไหวอยู่กับที่
- ง. เคลื่อนไหวโดยใช้กายบริหาร

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะทางการกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา

26. กีฬาใดที่มีการเล่นใกล้เคียงกันกับฟุตบอล

- ก. ฟุตวอลเลย์
- ข. ฟุตซอล
- ค. คีคบ็อกซิ่ง
- ง. แชนด์บอล

27. ข้อใดไม่จัดอยู่ในกีฬาแร็กเกต

- ก. สแน็กเกอร์
- ข. แบดมินตัน
- ค. เทนนิส
- ง. [สควอช](#)

28. กีฬาข้อใดคือกีฬาสากล

- ก. โทนนิส
- ข. เซปักตะกร้อ
- ค. โววีนัม
- ง. กรีฑา

29. กีฬาแชร์บอลมีทักษะที่ใกล้เคียงและเชื่อมโยงกับกีฬาใด

- ก. วอลเลย์บอล
- ข. แฮนด์บอล
- ค. ฟุตซอล
- ง. ฟุตบอล

30. ทักษะที่ครูต้องให้นักเรียนเรียนรู้ในการเล่นกีฬาก่อนและหลังการเล่นกีฬาคือสิ่งใด

- ก. การยืดเหยียด
- ข. การวอร์ม
- ค. การควบคุม
- ง. การเช็คชื่อ

**หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาเกม การละเล่นและนันทนาการใน
การจัดการเรียนรู้พลศึกษา**

31. การสอนแบบเทคนิคคอล (Tactical) เป็นการสอนแบบใด

- ก. การสอนเกมนำก่อนเข้าสู่บทเรียน
- ข. การสอนวิธีการพลศึกษาแบบใหม่
- ค. การสอนพลศึกษาด้วยการละเล่น
- ง. การสอนการบูรณาวิชาพลศึกษา

32. นันทนาการประเภท เกมกีฬาแบ่งได้ เป็น 2 ประเภทอะไรบ้าง

- ก. เล่นประกอบอุปกรณ์ และไม่ใช้อุปกรณ์
- ข. กีฬากลางแจ้ง และ กีฬาในร่ม
- ค. เดี่ยว และ ทีม
- ง. สากล กับ พื้นบ้าน

33. สิ่งที่มีความเหมือนกันของ เกม กีฬา และพลศึกษาที่ครูต้องกำหนดให้นักเรียนปฏิบัติ เรียกว่า

- ก. ระเบียบ กฎ กติกา ข้อบังคับ
- ข. บัญญัติ
- ค. สิทธิ
- ง. เสรีภาพ

34. เทคนิคและแนวทางของเกมนั้นสามารถนำไปสู่กีฬาใหญ่ได้แสดงให้เห็นว่าเพราะเหตุใดจึงจำเป็นต้องมีการเล่นเกม หรือนันทนาการเพื่อช่วยสิ่งใดในการจัดการเรียนการสอน

- ก. เพื่อให้นักเรียนสามารถมีทักษะกีฬาได้อย่างนักกีฬา
- ข. เพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถอยู่ร่วมกันในชั้นเรียนได้
- ค. เพื่อให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของเด็กในการเล่น เกม หรือนันทนาการ
- ง. เพื่อลดความตึงเครียดทางสมองและสร้างเสริมมิตรภาพทางสังคม

35. ในการจัดการเรียนพลศึกษา นอกเหนือจาก เกม นันทนาการแล้ว จะเห็นได้ว่าการบูรณาการกันแบบใด

- ก. การบูรณาการความต่อเนื่องของเนื้อหาวิชา
- ข. การบูรณาการโดยสร้างข่ายใยแมงมุม
- ค. การบูรณาการระหว่างวิชา
- ง. การบูรณาการตามแนวหลักสูตรที่กำหนด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียน ประถมศึกษา

36. ข้อใดไม่ใช่กระบวนการวัดผลการเรียนรู้พลศึกษาด้วยการวัดประเมินตามสภาพจริง

- ก. วัดได้ตรงความเป็นจริง
- ข. วัดครบถ้วนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ได้จริง
- ค. เลือกสรรคิดค้นเครื่องมือและเทคนิคที่วัดผลที่เป็นการวัดพฤติกรรมที่แท้จริง
- ง. วัดได้ถึงจากสถานะของผู้เรียนว่าสภาพของการเรียนพลศึกษาส่งผลให้เกิดทักษะกีฬา

ที่ทำให้การ ใช้ชีวิต เรียนในรายวิชาอื่นดีตามไปด้วย

37. ลักษณะสำคัญของของการวัดผลตามสภาพจริงข้อมูลที่ได้นั้นจะต้องสะท้อนให้เห็นอย่างไร
- ก. สมองสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในท้องถิ่น
 - ข. สมองความสามารถของครูในด้านการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ค. สมองความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียนในแต่ละบุคคล
 - ง. สมองนโยบายของคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติในการสอบ O-NET
38. ข้อใดไม่ใช่เทคนิควิธีการประเมินตามสภาพจริง
- ก. การสังเกต
 - ข. การสัมภาษณ์
 - ค. การตรวจงาน
 - ง. การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
39. การประเมินสภาพของการเรียนพลศึกษาส่วนใหญ่วัดจากสิ่งใด
- ก. การบันทึกจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
 - ข. การสัมภาษณ์
 - ค. การทดสอบเน้นการปฏิบัติจริง
 - ง. การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน
40. การประเมินสภาพจริง เป็นการประเมินการวัดอย่างไร
- ก. เป็นการวัดโดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงในสถานการณ์จริง
 - ข. เป็นการวัดที่ตอบโจทย์ของครูผู้สอนโดยใช้เกณฑ์ของหลักสูตรพลศึกษา
 - ค. เป็นการวัดที่ตอบโจทย์การประเมินการศึกษาแห่งชาติ
 - ง. เป็นการวัดโดยผู้ประเมินภายในและภายนอก

เฉลย

ข้อ	ตัวเลือก				
1-5	ข	ก	ค	ข	ค
6-10	ข	ค	ก	ข	ข
11-15	ค	ง	ค	ง	ค
16-20	ข	ข	ง	ค	ง
21-25	ข	ก	ง	ข	ค
26-30	ข	ก	ง	ข	ก
31-35	ก	ข	ก	ง	ค
36-40	ง	ค	ง	ค	ก

แบบประเมินทักษะ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการ	
วิธีการประเมิน ใช้วิธีการสังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม การอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ และ การนำเสนอผลงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม จากนั้นให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินเทคนิคการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเชิงบูรณาการและตัดสินว่าผ่านไม่ผ่านจากเกณฑ์การตัดสินผล	
เกณฑ์การให้คะแนน 5 เมื่อแสดงเทคนิคและการสอนพลศึกษาเชิงโดยสามารถบูรณาการกับศาสตร์ที่ใกล้เคียงกันหรือข้ามศาสตร์ได้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและกลุ่มสาระอื่นๆ ได้อย่างหลากหลายและ 4 เมื่อแสดงเทคนิคและการสอนพลศึกษาเชิงโดยสามารถบูรณาการกับศาสตร์ที่ใกล้เคียงกันหรือข้ามศาสตร์ได้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและกลุ่มสาระอื่นๆ 3 เมื่อแสดงเทคนิคและการสอนพลศึกษาเชิงโดยสามารถบูรณาการกับศาสตร์ที่ใกล้เคียงกันหรือข้ามศาสตร์ได้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา 2 เมื่อแสดงขั้นตอนการสอนพลศึกษาเชิงโดยสามารถบูรณาการกับศาสตร์ที่ใกล้เคียงกันหรือข้ามศาสตร์ได้อย่างใดอย่างหนึ่ง 1 เมื่อแสดงขั้นตอนการสอนพลศึกษาเชิงโดยไม่สามารถบูรณาการกับศาสตร์ที่ใกล้เคียงกันหรือข้ามศาสตร์ได้	คะแนนที่ได้ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
เกณฑ์การตัดสิน คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีทักษะในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีทักษะในระดับดี คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีทักษะในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีทักษะในระดับต้องปรับปรุง คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีทักษะต้องปรับปรุงเร่งด่วน	สรุปผลการตัดสิน ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษา	
วิธีการประเมิน ใช้วิธีการสังเกตจากการมีส่วนร่วมปฏิบัติในกิจกรรม การอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ และการนำเสนอผลงาน ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม จากนั้นให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมิน เทคนิคการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนประถมศึกษาและตัดสินว่าผ่าน/ไม่ผ่านจากเกณฑ์การตัดสินผล	
เกณฑ์การให้คะแนน 5 เมื่อผู้เข้ารับการอบรมรับรู้และเข้าใจปัญหาการทดสอบสมรรถภาพทางกายสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ อย่างมีระบบ และมีการพิจารณาเลือกทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนในระดับประถมได้อย่างเหมาะสมและสามารถปฏิบัติ อธิบายและสาธิตการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม 4 เมื่อผู้เข้ารับการอบรมรับรู้และเข้าใจปัญหาการทดสอบสมรรถภาพทางกายสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ อย่างมีระบบ และมีการพิจารณาเลือกทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนในระดับประถมได้อย่างเหมาะสมในใช้แบบทดสอบสมรรถภาพ 3 เมื่อผู้เข้ารับการอบรมรับรู้และเข้าใจปัญหาการทดสอบสมรรถภาพทางกายสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการแก้ไขปัญหาได้บางส่วน 2 เมื่อผู้เข้ารับการอบรมรับรู้และเข้าใจปัญหาการทดสอบสมรรถภาพทางกายสามารถวางแผนแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น 1 เมื่อผู้เข้ารับการอบรมไม่รู้จักและไม่เข้าใจปัญหาการทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักเรียนไม่สามารถวางแผนแก้ไขปัญหา	คะแนนที่ได้ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
เกณฑ์การตัดสิน คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีทักษะในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีทักษะในระดับดี คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีทักษะในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีทักษะในระดับต้องปรับปรุง คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีทักษะต้องปรับปรุงเร่งด่วน	สรุปผลการตัดสิน ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 เทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา	
วิธีการประเมิน ใช้วิธีการสังเกต จากการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ และการนำเสนอของผู้เข้ารับการฝึกอบรม จากนั้นให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินเทคนิคการสอนทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษา และตัดสินว่าผ่าน/ไม่ผ่านจากเกณฑ์การตัดสินผล	
เกณฑ์การให้คะแนน 5 เมื่อผู้เข้ารับการอบรมสามารถเมื่อสามารถวิเคราะห์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆได้ถูกต้องและสามารถปฏิบัติการเคลื่อนไหวได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ และมีการประยุกต์ให้สอดคล้องในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา 4 เมื่อผู้เข้ารับการอบรมสามารถเมื่อสามารถวิเคราะห์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆได้ถูกต้องและสามารถปฏิบัติการเคลื่อนไหวได้อย่างเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา 3 เมื่อผู้เข้ารับการอบรมสามารถวิเคราะห์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆได้ถูกต้องและสามารถปฏิบัติการเคลื่อนไหวพื้นฐานได้ถูกต้อง 2 เมื่อผู้เข้าอบรมสามารถวิเคราะห์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆได้ถูกต้องและสามารถปฏิบัติการเคลื่อนไหวพื้นฐานได้บางส่วน 1 เมื่อผู้เข้าอบรมวิเคราะห์การเคลื่อนไหวในรูปแบบต่างๆได้ไม่ถูกต้องและ ไม่สามารถปฏิบัติการเคลื่อนไหวพื้นฐานได้	คะแนนที่ได้ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
เกณฑ์การตัดสิน คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีทักษะในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีทักษะในระดับดี คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีทักษะในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีทักษะในระดับต้องปรับปรุง คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีทักษะต้องปรับปรุงเร่งด่วน	สรุปผลการตัดสิน ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เทคนิคการสอนทักษะกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา	
วิธีการประเมิน ใช้วิธีการสังเกต จากการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ และการนำเสนอของผู้เข้ารับการฝึกอบรม จากนั้นให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินเทคนิคการสอนทักษะกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา และตัดสินว่าผ่าน/ไม่ผ่านจากเกณฑ์การตัดสินผล	
เกณฑ์การให้คะแนน <p>5 เมื่อผู้เข้ารับการอบรมสามารถเมื่อสามารถวิเคราะห์ทักษะกีฬาที่จำเป็นและทักษะต่างๆได้ถูกต้องและสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีการประยุกต์ทักษะกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษาในการจัดการเรียนการสอนที่มีทักษะเชื่อมโยง</p> <p>4 เมื่อผู้เข้ารับการอบรมสามารถเมื่อสามารถวิเคราะห์ทักษะกีฬาที่จำเป็นและทักษะต่างๆได้ถูกต้องและสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับและสอดคล้องในกีฬาที่จำเป็นในระดับประถมศึกษา</p> <p>3 เมื่อผู้เข้ารับการอบรมสอนเทคนิคทักษะกีฬาในรูปแบบต่างๆได้ถูกต้องและสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาที่จำเป็นได้อย่างถูกต้อง</p> <p>2 เมื่อผู้เข้าอบรมสามารถสอนกีฬาพื้นฐานได้ถูกต้องบางส่วนและสามารถปฏิบัติทักษะกีฬาได้บางส่วน</p> <p>1 เมื่อผู้เข้าอบรมไม่สามารถสอนกีฬาพื้นฐานได้ถูกต้องและไม่สามารถปฏิบัติการสอนทักษะกีฬาพื้นฐานได้</p>	คะแนนที่ได้ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
เกณฑ์การตัดสิน คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีทักษะในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีทักษะในระดับดี คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีทักษะในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีทักษะในระดับต้องปรับปรุง คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีทักษะต้องปรับปรุงเร่งด่วน	สรุปผลการตัดสิน ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 7 แนวทางและเทคนิคการบูรณาการเกมการเล่นและนันทนาการ ในการจัดการเรียนรู้พลศึกษา	
วิธีการประเมิน ใช้วิธีการสังเกตจากการมีส่วนร่วมปฏิบัติในกิจกรรมกลุ่ม การอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ และการนำเสนอผลงานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม จากนั้นให้คะแนนตามเกณฑ์การประเมินแนวทางและเทคนิคการบูรณาการเกมการเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาและตัดสินว่าผ่านไม่ผ่านจากเกณฑ์การตัดสินผล	
เกณฑ์การให้คะแนน 5 เมื่อผู้เข้าอบรมสามารถแสดงขั้นตอนการสอนและเทคนิค เกมการเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้ในการร่วมกันอภิปรายและสามารถปฏิบัติกิจกรรมเกม นันทนาการได้บางส่วนในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและกลุ่มสาระอื่นๆ รวมทั้งกิจกรรมอื่นๆของโรงเรียนได้ 4 เมื่อผู้เข้าอบรมสามารถแสดงขั้นตอนการสอนและเทคนิค เกมการเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้ในการร่วมกันอภิปรายและสามารถปฏิบัติกิจกรรมเกม นันทนาการได้บางส่วนในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาและกลุ่มสาระอื่นๆ 3 เมื่อผู้เข้าอบรมสามารถแสดงขั้นตอนการสอนและเทคนิค เกมการเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้ในการร่วมกันอภิปรายและสามารถปฏิบัติกิจกรรมเกม นันทนาการได้ 2 เมื่อผู้เข้าอบรมสามารถแสดงขั้นตอนการสอนและเทคนิค เกมการเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้ในการร่วมกันอภิปรายและสามารถปฏิบัติกิจกรรมเกม นันทนาการได้บางส่วน 1 เมื่อผู้เข้าอบรมไม่สามารถแสดง เกมการเล่นและนันทนาการในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาได้ในการร่วมกันอภิปรายและไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมเกมการเล่นและนันทนาการได้	คะแนนที่ได้ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
เกณฑ์การตัดสิน คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีทักษะในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีทักษะในระดับดี คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีทักษะในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีทักษะในระดับต้องปรับปรุง คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีทักษะต้องปรับปรุงเร่งด่วน	สรุปผลการตัดสิน ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 8 การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงในนักเรียนประถมศึกษา	
วิธีการประเมิน ใช้วิธีการสังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม การอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ และ การนำเสนอ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม การประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพในระดับประถมศึกษา และตัดสินว่าผ่านไม่ผ่านจากเกณฑ์การตัดสินผล/	
เกณฑ์การให้คะแนน 5 เมื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้และผู้อื่นสามารถแสดงความคิดเห็น และสามารถโน้มน้าวให้ผู้อื่นสามารถแสดงความคิดเห็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นกับการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง พร้อมยกตัวอย่างและวิเคราะห์ ทาวิธีการแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับบริบทของการสอนพลศึกษาในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนและนำไปใช้ได้จริง 4 เมื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้และผู้อื่นสามารถแสดงความคิดเห็น และสามารถโน้มน้าวให้ผู้อื่นสามารถแสดงความคิดเห็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นกับประเมินผลตามสภาพจริง พร้อมยกตัวอย่าง 3 เมื่ออภิปรายแล้วสามารถบอกถึงการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริงที่เกิดขึ้นกับการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาได้ ภายในกลุ่ม โดยทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น 2 เมื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้สามารถแสดงความคิดเห็นและสามารถโน้มน้าวให้ผู้อื่นสามารถแสดงความคิดเห็นหรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับการประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง 1 เมื่ออภิปรายแลกเปลี่ยนแล้วผู้อื่นไม่สามารถแสดงความคิดเห็นหรือไม่สามารถโน้มน้าวให้ผู้อื่นโน้มน้าวผู้อื่นให้แสดงความคิดเห็นหรือปัญหาที่เกิดขึ้นจากการประเมินผลการเรียนรู้พลศึกษาตามสภาพจริงได้	คะแนนที่ได้ ☐ 5 ☐ 4 ☐ 3 ☐ 2 ☐ 1
เกณฑ์การตัดสิน คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีทักษะในระดับดีมาก คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีทักษะในระดับดี คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีทักษะในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีทักษะในระดับต้องปรับปรุง คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีทักษะต้องปรับปรุงเร่งด่วน	สรุปผลการตัดสิน ☐ ผ่าน ☐ ไม่ผ่าน

**แบบประเมินเจตคติต่อหลักสูตรฝึกอบรม
หลักสูตรฝึกอบรมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา
สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน**

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความด้านซ้ายมือ และทำเครื่องหมาย / ลงในช่องความคิดเห็น
ด้านขวามือที่ตรงกับความคิดเห็นของนักศึกษามากที่สุดเพียงช่องเดียว

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ครูที่ดีต้องสอนพลศึกษา กีฬา การออกกำลังกาย นันทนาการ และการส่งเสริมสุขภาพให้กับนักเรียนเพื่อให้เกิด ความรักในการออกกำลังกายและมีความรักในกีฬา					
2.เป็นครูสอนพลศึกษาต้องมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพโดย การปฏิบัติหน้าที่ครูพลศึกษาอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความเต็มใจ					
3.เป็นครูสอนพลศึกษาที่ดีต้องปลุกฝังให้นักเรียนมีระเบียบ วินัย และการมีน้ำใจนักกีฬา					
4.เป็นหน้าที่ของครูสอนพลศึกษาที่ส่งเสริมคุณธรรมและ จริยธรรมให้กับนักเรียน					
5.ครูพลศึกษาต้องมีความสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้พล ศึกษาอย่างเหมาะสมและปลอดภัย					
6.เป็นครูสอนพลศึกษามีความสามารถในการแก้ไขปัญหาที่ เกิดขึ้นระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้พลศึกษาอย่างเหมาะสม					
7.เป็นครูสอนพลศึกษาต้องหมั่นศึกษาหาความรู้และ วิทยาการสมัยใหม่ทางด้านกีฬาเข้ามาในการจัดการเรียนการ สอนพลศึกษา					
8.เป็นครูพลศึกษาต้องมีความประพฤติ และบุคลิกภาพที่เป็น แบบอย่างให้กับนักเรียน					
9.เป็นคุณสมบัติจำเป็นของครูพลศึกษาให้คำปรึกษากับ นักเรียนได้ทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน					
10.ครูพลศึกษาต้องมีจิตสำนึกทางด้านจรรยาบรรณวิชาชีพพล ศึกษา และวิชาชีพครู					

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล

ที่ ศธ 6918/2244

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 สิงหาคม 2561

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้กำกับการศึกษาตรวจประเมินชายแดนที่ 13

เนื่องด้วย ว่าที่ร้อยตรีวัชรพล เคนศรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ไขวัญญูจันทร์ และ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลาวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้ 1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 2) แบบสัมภาษณ์ เรื่อง "แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" และ 3) คู่มือหลักสูตรฝึกอบรมจัดการเรียนรู้พลศึกษา กับผู้บริหาร ครูผู้สอนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่ของท่าน ระหว่างเดือนสิงหาคม 2561 ถึงเดือนมีนาคม 2562 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 807 3116

ภาคผนวก จ
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 6918/2245

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุเมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 สิงหาคม 2561

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เล่วโยย

เนื่องด้วย ว่าที่ร้อยตรีวีรพล เคนศรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 2) แบบสัมภาษณ์ เรื่อง "แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" และ 3) คู่มือหลักสูตรฝึกอบรมจัดการเรียนรู้พลศึกษา ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ ว่าที่ร้อยตรีวีรพล เคนศรี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเลข : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 807 3116

ที่ ศธ 6918/2245

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 สิงหาคม 2561

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์

เนื่องด้วย ว่าที่ร้อยตรีวีรพล เคนศรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลาวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 2) แบบสัมภาษณ์ เรื่อง "แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" และ 3) คู่มือหลักสูตรฝึกอบรมจัดการเรียนรู้พลศึกษา ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ที่ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ ว่าที่ร้อยตรีวีรพล เคนศรี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์กุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 807 3116

ที่ ศธ 6918/2245

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 สิงหาคม 2561

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์วาสนา มุ่งวิชา

เนื่องด้วย ว่าที่ร้อยตรีวีรพล เคนศรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ไขวัญญาจันทร์ และ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 2) แบบสัมภาษณ์ เรื่อง "แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" และ 3) คู่มือหลักสูตรฝึกอบรมจัดการเรียนรู้พลศึกษา ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ ว่าที่ร้อยตรีวีรพล เคนศรี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเลข : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 807 3116

ที่ ศธ 6918/2245

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 สิงหาคม 2561

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.โทบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์

เนื่องด้วย ว่าที่ร้อยตรีวัชรพล เคนศรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาบัตร เรื่อง "หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ชาญบุญจันทร์ และ อาจารย์ ดร.อนันต์ มลาวัฒน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาบัตร

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษาสำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 2) แบบสัมภาษณ์ เรื่อง "แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" และ 3) คู่มือหลักสูตรฝึกอบรมจัดการเรียนรู้พลศึกษา ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ ว่าที่ร้อยตรีวัชรพล เคนศรี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์กุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน วิชาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 807 3116

ที่ ศธ 6918/2245

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

22 สิงหาคม 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

เนื่องด้วย ว่าที่ร้อยตรีวีรพล เคนศรี นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาสุศึกษาและพลศึกษา (การจัดการเรียนรู้พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "หลักสูตรฝึกอบรบเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และ อาจารย์ ดร.อนันต์ มาลารัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบุญ ศิลปรุ่งธรรม เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ
1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นหลักสูตรฝึกอบรบเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 2) แบบสัมภาษณ์ เรื่อง "แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรบเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้พลศึกษาในระดับประถมศึกษา สำหรับครูโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน" และ 3) คู่มือหลักสูตรฝึกอบรบจัดการเรียนรู้พลศึกษา" ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ ว่าที่ร้อยตรีวีรพล เคนศรี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)
รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเลข : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 807 3116

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	ว่าที่ร้อยตรีวัชรพล เคนศรี
วัน เดือน ปี เกิด	7 ตุลาคม 2528
สถานที่เกิด	อุบลราชธานี
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2550 ปริญญาตรี (วท.บ.) วิชาเอกพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. 2554 ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ป.บัณฑิตวิชาชีพอครู) จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา พ.ศ. 2554 ปริญญาโท (กศ.ม.) สาขาวิชาพลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ.2562 ปริญญาเอก (กศ.ด.) สาขาวิชาการจัดการเรียนรู้พลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	23/1 หมู่บ้านสันหนองบง ตำบลปงยางคก อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง 52190